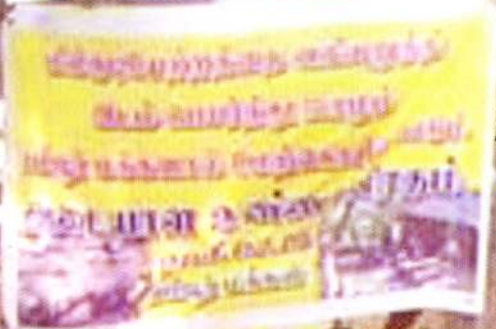

சம்பூர் இடப்பெயர்வும் மீள்குடியேற்றமும்

Dr. அருமைநாதன் ஸதீஸ்குமார்

வெளியீடு:

சம்பூர் மகாவித்தியாலைய முன்னாள் மாணவர் வெளியக சங்கம்

திருகோணமலை

சம்பூர் இடப்பெயர்வும் மீள் குடியேற்றமும்

Dr. அருமைநாதன் ஸதீஸ்குமார்

வெளியீடு

சம்பூர் மகா வித்தியாலய முன்னாள் மாணவர் வெளியக சங்கம்,
திருகோணமலை.

நூலன் பெயர் : சம்பூர் இடப்பெயர்வும் மீள் குடியேற்றமும்
 வட்டயம் : கட்டுரைத் தொகுப்பு
 நூலாசிரியர் : Dr.அ.ஸதீஸ்குமார்
 தொடர்பு : 077 2247613 asatheeskumar@gmail.com
 பதிப்பு : முதலாவது, சீத்திரை 2017
 பதிப்புர்மை : நூலாசிரியருக்கு
 வெளியீடு : சம்பூர் ம.வீ. முன்னாள் மாணவர் வெளியக
 சங்கம், திருகோணமலை.
 பக்கங்கள் : 154
 அளவு : A⁵
 தாள்கள் : வெள்ளை நிற தாள்கள் - 70 ஜிஎஸ்எம்
 அச்சகம் : சீரிராம் அச்சகம்

Title : Displacement & Resettlement of
 Sampoor
 Subject : Articles
 Author : Dr.A.Satheeskumar
 Edition : 1st edition, April 2017.
 Copy Right : Author
 Publication : Sampoor M.V.Former student
 External Society, Trincomalee.
 Pages : 154
 Size : A⁵
 Paper : White Bang - 70 gsm
 Printers : Shriram Printers
 ISBN : 978-955-4036-03-1
 Price : 350.00

சமர்ப்பணம்

2006 கால சம்பூர் இடப்பெயர்வின் போது அகால
மரணமடைந்தவர்களுக்கு இந்நூல் சமர்ப்பணம்

01. நவரெட்ணம் ரஞ்சிதமலர்
02. பத்தினியன் நாகம்மா
03. நாகையா ருக்மணிதேவி
04. வீரபத்திரன் பார்வதிப்பிள்ளை
05. காளியப்பு மெய்யன்
06. மெய்யன் செல்வராணி
07. மெய்யன் கிசாந்தன்
08. விநாயகமூர்த்தி விஜேந்திரன்
09. கதிர்காமத்தம்பி
10. தமோதரன் விவேகானந்தம்
11. விவேகானந்தம் யாழினி
12. யோகேஸ்வரன் சீதவம்
13. இன்பராசா தர்சாந்தினி
14. ராசதுரை லலிதா
15. வைரமுத்து இராசநாதன்
16. இ.நாகேஸ்வரி
17. இ.காளிராசா
18. இ.நாகதீபன்

உள்ளடக்கம்

வாழ்த்துரை	: I
சிறப்புரைகள்	
பேராசிரியர்.கோபாலபிள்ளை அமிர்தவிங்கம்	: III
திரு. ஞானாஜரெட்டணம் கிருபராஜா	: V
திரு. துரையப்பா கிருபைராஜ்	: VIII
திரு. திருநாவுக்கரசு கோபகன்	: XI
திரு. ம. சச்சிதானந்தம்	: XIV
திரு. சோ. பாக்கியேஸ்வரன்	: XVI
திரு. ஞானமலிங்கம் நாகேஸ்வரன்	: XVIII
அணிந்துரை	: XX
வெளியீட்டுரை	: XXIII
நூன்முகம்	: XXV
01. கிழக்கு கரையோர இடப்பெயர்வு	: 01
02. இந்திய அகதி முகாம் வாழ்க்கை	: 08
03. உயர் பாதுகாப்பு வலயம்	: 16
04. சம்பூர் நிலக்கரி அனல் மின் நிலையம்	: 21
05. பத்திரகாளி அம்பாள் வழிபாடு மீள் ஆரம்பம்	: 28
06. கிளிவெட்டி அகதிகள் முகாமில் ஐ.நாவின் நவநீதம் பிள்ளை	: 31
07. அகதி மக்களின் வாழ்வுத் தொழில்களும் - நம்பிக்கையும்	: 32
08. தோல்வியடைந்த மாற்றுக் காணி தெரிவுகள்	: 39
09. சம்பூர் முதல் கட்ட குடியேற்றம்	: 53
10. 2015.01.08 - 07.05.2015 வர்த்தமானி அறிவித்தல் வரை	: 65
11. 818 ஏக்கர் வழக்கும் சாகும் வரை உண்ணாவிரதமும்	: 78
12. சம்பூர் சிவில் குழு - கிழக்கு மாகாண ஆளுநர் சந்திப்பு	: 89
13. சம்பூர் வழக்கின் ஹுதித் தீர்ப்பு	: 94
14. பாராளுமன்ற தேர்தலும் - காணி கையளிப்பு நிகழ்வும்	: 98
15. போர்க்கால இலக்கியங்கள்	: 104
16. ஹுதிக்கட்ட மீள்குடியேற்றம்	: 108
இணைப்புகள்	: 110

வாழ்த்துரை

வைத்திய கலாநிதி அருமைநாதன் ஸதீஸ்குமார் அவர்கள் இன்னுமொரு நூலை ஆக்கி வாசகர்களுக்கு தந்துள்ளார். அவரது நூல் ஆக்க முயற்சியில் “சம்பூர் இடப்பெயர்வும் மீள்குடியேற்றமும்” என்ற இந்நூல் ஆறாவது நூலாக அமைகின்றது. தான் பிறந்த மண்ணின் வரலாற்றுத் தடங்களை வெளிப்படுத்துவதில் வைத்திய கலாநிதி அருமைநாதன் ஸதீஸ்குமார் அவர்கள் மிகவும் ஆர்வமாக இருப்பதைக் காணமுடிகின்றது. இன்றைய அரசியல், சமூக, பண்பாட்டு சூழலில் அவரது ஆர்வமும், முயற்சியும் தேவைப்பட்ட ஒன்றாகவே உள்ளது.

உலகப் படத்திலே யாரும் கண்டுகொள்ளாத ஓரிடத்தில் கிடந்த சம்பூர் என்ற ஊர் கடந்த பத்து வருடங்களாக அரசியல், பொருளாதார விடயங்களிலே மிகவும் பேசப்படுகின்ற ஒரு வார்த்தையாகிவிட்டது. சர்வதேச அளவிலும் உரைக்கப்படும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு பிரதேசமாக சம்பூர் மாறிவிட்டது. அதற்குக் காரணம் நீண்டகால உள்நாட்டுப் போரில் சம்பூர் பிரதேசம் வகித்திருந்த தலைமையும், சம்பூர் பிரதேச மக்களின் ஒட்டு மொத்த வெளியேற்றமும், பின்னர் இடம்பெற்ற மீள்குடியேற்றமும், பொருளாதார, இராணுவ கேந்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த புவியியல் இட அமைவுமே ஆகும்.

இத்தகைய ஒரு பிரதேசத்தின் தொன்மையையும் சிறப்புக்களையும் வெளிப்படுத்துவதற்காக இதற்கு முன்பதாக வைத்திய கலாநிதி அருமைநாதன் ஸதீஸ்குமார் அவர்கள் “சம்பூர் பிரதேசத்தின் தொன்மை” என்ற நூலை எழுதி வெளியிட்டிருந்தார். இந்நூலிலே சம்பூரின் வரலாறு, ஆட்சி, கல்வி, ஆலயங்கள், புவியியல் அமைவு போன்ற பல்வேறு விடயங்களை திரட்டித் தந்திருந்தார். சம்பூர் பற்றிய அடிப்படைத் தகவல்களாக அவை அமைந்திருந்தன.

இப்போது “சம்பூர் இடப்பெயர்வும் மீள் குடியேற்றமும்” என்ற நூலை சம்பூர் பிரதேசத்தை களமாகக் கொண்டு எழுதியுள்ளார். 2006ம் ஆண்டில் மக்கள் இடம்பெயர்ந்தது தொடக்கம் 2016ல் இடம்பெற்ற மீள்குடியமர்வு வரையான 10 வருட காலப் பகுதியில் இடம்பெற்ற நிகழ்வுகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு விவரணமாக இந்த நூல் அமைகின்றது.

போர் நடவடிக்கைகள் காரணமாக மூதூர் கிழக்கு கரையோர மக்களின் இடம்பெயர்வையும், அகதி முகாம் வாழ்கையின் அவலங்களையும், அந்நேரத்தில் அவர்கள் கொண்டிருந்த வாழ்கை பற்றிய நம்பிக்கைகளையும் நூலாசிரியர் எடுத்துரைத்துள்ளார். வீடிழந்து, காணியிழந்து, தொழில் இழந்து, உறவுகளையும் இழந்து நிற்கக்கூடியான மக்களின் துயரங்களை தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லியுள்ளார். அந்த மக்கள் அனுபவித்த துன்பங்களை ஆவணமாகப் பதிவு செய்துள்ளார்.

சம்பூர் பிரதேசம் உயர் பாதுகாப்பு வலயமாக சவிகரிக்கப்பட்டமை, அது தொடர்பாக ஏற்பட்ட நீதிமன்ற நடவடிக்கைகள், அனல் மின் நிலையம் அமைக்க எடுக்கப்பட்ட முயற்சிகள் போன்ற விடயங்கள் எல்லாவற்றையும் எழுத்திலே பதிவு செய்துள்ள முயற்சி வரவேற்கத்தக்கது. ஏனெனில் எதிர்கால சமூகம் சம்பூர் பிரதேசம் பற்றிய தொடர்ச்சியான வரலாற்றை அறிந்து கொள்வதற்கு அது ஏதுவாக அமையும்.

சம்பூரின் மீள்குடியேற்றம் இரண்டு கட்டங்களாக 2015இலும், 2016இலும் நடைபெற்றது. இம்மீள்குடியேற்றத்திற்காக போராடிய மக்களின் உறுதியான நம்பிக்கையும், அரசியல் சார்ந்த முயற்சிகளும் கட்டாயமாக பதிவு செய்யப்பட வேண்டும்.

இடப்பெயர்வின் பின்னரான பத்து வருட கால சம்பூர் பிரதேசத்தின் அரசியல், சமூக, பொருளாதார, பண்பாட்டு விடயங்களை ஆவணமாக பதிவு செய்துள்ள இந்நூல் வரலாற்று ரீதியாக முக்கியத்துவம் உடையதாகின்றது. எதிர்காலத்தில் மேற்கொள்ளப்படக்கூடிய ஆழமான ஆய்வுகளுக்கு ஒரு துணை ஆதாரமாக கொள்ளப்படக்கூடிய தகுதியை இந்நூல் பெற்றிருக்கின்றது.

நூலாசிரியர் வைத்திய கலாநிதி அருமைநாதன் ஸதீஸ்குமார் அவர்களுக்கு எனது வாழ்த்துக்களை கூறுகின்றேன். இவ்வாறான பயனுள்ள நூல்களை ஆக்குவதில் அவர் தொடர்ந்தும் ஈடுபடுவார் என்ற நம்பிக்கையைக் கொண்டிருக்கின்றேன்.

நன்றி

கௌரவ. திரு.சீங்காரவேலு தண்டாயுதபாணி அமைச்சர்

கல்வீ, தகவல் தொழில்நுட்பக் கல்வீ, முன்பள்ளிக் கல்வீ,
வீளையாட்டு, பண்டாட்டலுவல்கள், இளைஞர் விவகாரம்,
புனர்வாழ்வு மற்றும் மீள்குடியேற்ற அமைச்சர்
கீழ்க்கு மரகரணம்

சம்பூர் மக்களின் வெற்றி வரலாற்றில் மிகவும் மகத்தானது

வைத்தியகலாநிதி அருமைநாதன் ஸதீஸ்குமார் அவர்கள் தமிழ் மொழியினும் இந்துமத விழுமியங்களினும் மிகவும் நாட்டம் கொண்டவர். தனது மருத்துவத் துறையினைத் தாண்டி தமிழ் மொழி, வரலாறு, இந்துமதத் தொன்மை ஆகியபரப்புக்களுள் பல்வேறு ஆக்கங்களை தொடர்ச்சியாக எழுதிவருபவர். எனக்குத் தெரிந்தவரையில் வைத்தியகலாநிதி ஒருவர் தனது துறையினைத் தாண்டி இவ்வாறு தமிழ் மொழி, வரலாறு மற்றும் இந்துமதம் சார்பான ஆய்வுகளைச் செய்து அவற்றினை புத்தகவடிவில் வெளிக் கொண்டு வந்தமை இலங்கையில் இதுவரை இடம்பெறவில்லை. முப்பது வருடகாலம் யுத்தத்தினை எதிர் கொண்டு பல்வேறு அழிவுகளைச் சந்தித்த நம் பூமியில் அழிபாடுகளிடையே மலர்களைத் தேடும் வைத்திய கலாநிதி அருமைநாதன் ஸதீஸ்குமார் நமக்குக் கிடைத்த வரலாற்றுப் பொக்கிசமாகும். இவரது “சம்பூர் இடப்பெயர்வும் மீள்குடியேற்றமும்” என்னும் நிகழ்கால ஆவணமான இந்நூல் சிறப்பாக வெளிவந்து மக்கள் கரங்களில் கிடைக்க வாழ்த்துகின்றோன்.

2006 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 25 ஆந் திகதி சம்பூர் மக்களின் வாழ்நாளில் ஒரு மறக்கமுடியாத நாளாகும். 1983 ஆண்டிலிருந்து இடம்பெயர்வையே கண்டிராத எம்மக்கள் இந்நாளில் தான் தமது வாழ்க்கையில் முதன் முதலாக இடம் பெயர்ந்து சுமார் பத்து வருடகாலம் பல்வேறு இடங்களில் பல்வேறு முகாம்களில் சொல்லொணாத துயரங்களை அனுபவித்தனர். சம்பூர் இலங்கை இராணுவத்தினரால் கைப்பற்றப்பட்ட பின்பு மக்கள் மிகவிரைவாக தமது இடங்களில் குடியேற்றப்படுவார்கள் என சம்பூரில் முகாம் அமைத்த இராணுவத்தளபதி அறிவித்தார். ஆனால் திடீரென நிலைமை மாற்றமடையத் தொடங்கியது. சம்பூர் உள்ளிட்ட மூதூர்க்கிழக்கு பிரதேசம் முழுவதும் அதிஉயர் பாதுகாப்பு பிரதேசமாக அறிவிக்கப்பட்டது. பின்பு இலங்கை அரசாங்கத்தினால் பல்வேறு வர்த்தமானிகள் மூலம் சம்பூர் பிரதேசம் கைத்தொழில் வலயமாகவும், பின்னர் பாரக் கைத்தொழில் வலயமாகவும் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது. இதேவேளை இந்தியஅரசின் உதவியுடன் சம்பூரில் நிலக்கரி அனல் மின்நிலையம் அமைக்கப்படும் என்னும் செய்தியும் வெளியாகியது.

இதன்மூலம் சம்பூர் பிரதேசமானது இலங்கை இந்தியநாடுகளின் இராணுவ பொருளாதார நலன்களை உறுதிப்படுத்த முனையும் மையமாக மாறியது. அதிகூடிய வளங்களைக் கொண்டிருந்தாலும் சனத்தொகை குறைவாகக் காணப்பட்டமையினால் அரசியல் ரீதியாக சம்பூர் மக்கள் மிகக் கடுமையாக போராட வேண்டியநிலை ஏற்பட்டது.

இந்தியநலன் கருதி தமிழ் அரசியல் தரப்புக்களும் சம்பூர் மக்களுக்காக முழுமையாக போராடத் தயங்கின. சிலதமிழ் தலைவர்கள் இந்தியாவைத் தாங்கள் எதிர்க்கமுடியாது எனவும் அறிக்கைவிட்டனர்.

ஆனால் சம்பூர் மக்களின் தொடர்ச்சியான போராட்டம் 2015 ஜனவரி 08 இல் ஏற்பட்ட ஆட்சி மாற்றத்தின் பின்னர் பெருவெற்றியடைந்தது. சம்பூர் மக்கள் தமது நிலத்தினை முற்றாக மீட்டதுடன் சூழல் ரீதியாக பேராபத்தினை ஏற்படுத்தக்கூடிய நிலக்கரி அனல் மின்நிலையைத் திட்டமும் பிரதேச மற்றும் தேசிய ரீதியான போராட்டங்கள் மூலம் கைவிடச் செய்யப்பட்டது. ஒருமுறை கிழக்கு மாகாண ஆளுனர் சம்பூர் உள்நாட்டிலும் வெளிநாட்டிலும் தமக்கு பெரும் பிரச்சினையாக இருப்பதாக தொலைக்காட்சி பேட்டியொன்றில் தெரிவித்தார். இவ்வாறு உள்நாட்டிலும் வெளிநாட்டிலும் சம்பூர் மக்களின் பிரச்சினைகளை பேசுபொருளதாகக்கி தொடர்ச்சியாக சம்பூர் மக்களும், தமிழ் ஆர்வலர்களும் ஊடகத்துறை நண்பர்களும் தென்பகுதியினைச் சேர்ந்த பல சூழலியலாளர்களும் மிகக் கடுமையான போராட்டத்தினை நிகழ்த்தியமையினால் இந்தியா மற்றும் இலங்கை ஆகிய இரண்டு நாடுகளும் தமது இராணுவ பொருளாதார நலன்களை முன்னிலைப்படுத்தும் நிலையிலிருந்து பின்வாங்கி சம்பூர் மக்களின் போராட்டத்திற்கு அடிபணிந்தன. தமிழ் அரசியல் தலைமைகளும் மக்கள் போராட்டத்திற்கு முன்னால் தாம் எதுவும் செய்யமுடியாது என்பதனையும் மக்கள் நலனை புறந்தள்ளி தமது நலனை மட்டும் மேம்படுத்தமுடியாது என்பதனையும் உணர்ந்து கொண்டனர்.

தமது மண்ணை இழந்து வேறிடம் செல்லமாட்டோம் என்று சம்பூர் மக்கள் பத்து வருடகாலம் போராடியமை வெற்றிக்கான அடிநாதமாகும். சம்பூர் மக்களுடன் இணைந்து மூதூர், திருகோணமலை, கிழக்குமாகாணம், வெளிநாடு என அனைத்து தமிழ் மக்களும் போராடியமை சம்பூர் மக்களின் வெற்றியினை இலகுபடுத்தியது. சம்பூர் மக்களின் வெற்றி வரலாற்றில் மிகவும் மகத்தானது. தமது நிலத்திற்காகப் போராடும் மக்களுக்கு ஒரு உந்துசக்தியாக சம்பூர் மக்கள் என்றும் பங்களித்துக் கொண்டேயிருப்பார்கள். தமது வளமான பூமியில் மக்கள் மகிழ்வுடன் வாழட்டும். பாடசாலையில் மாணவர்கள் சந்தோசமாகக் கல்வி கற்கட்டும். கால்நடைகள் பசும் புற்களை உண்டு குதூகலிக்கட்டும். ஆலயங்களில் மணி ஒலிக்கட்டும்.

பேராசிரியர். கோபாலன்னை அம்ரதலிங்கம்

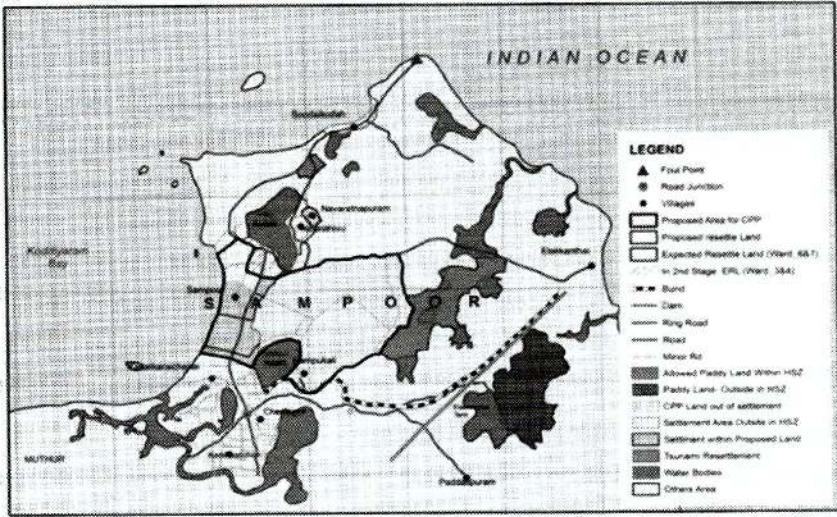
BA Hons, PGDED, MA, Mphil, PhD

பெரெளளியல் துறை,

கெரளம்பு பல்கலைக்கழகம்

சம்பூர் - ஓர் புவிமியல் நோக்கு

MAP OF SAMPUR

Source: Inside Data from Space Department and Surface Information from Google Earth Satellite Images.

திருகோணமலை மாவட்டத்தில் சம்பூர் குடாக்கடல் சூழ்ந்த ஓர் கரையோரப் பிரதேசமாகும். உருவவியல் ரீதியாக, காலநிலையியல் ரீதியாக, சூழலியல் ரீதியாக மனித வாழ்வுக்கு உகந்த தனித்துவமான புவிமியல் பின்னணியைக் கொண்டு விளங்குகின்றது. கடல் மட்டத்திலிருந்து சராசரி 30 அடிக்கு மேல் உயர்ந்த தொடரலைச் சமவெளியைக் கொண்ட தரையமைப்பு மக்களுக்குச் சிறந்த வாழிடமாகவும், விவசாயத்துக்கு ஏற்ற சிறந்த பயிர் நிலமாகவும் விளங்குகின்றது. கொட்டியாரக் குடாவை கிழக்காகக் கொண்டிருப்பதனால் மீன்பிடி இப்பிரதேசத்திற்குத் தன்னிறைவான தொழிலாகக் காணப்படுகின்றது. சம்பூரின் தரையமைப்பும், பாறை மற்றும் மண்கட்டமைப்பு நிலக்கீழ் நீர்வளத்தை இப்பிரதேசத்திற்கு கொடையாக வழங்கியிருக்கின்றது. அத்தோடு இப்பிரதேசத்தின் சாய்வற்ற போக்கினால் என்றும் வற்றாத நீர் வளம் சம்பூரில் தனிச் சிறப்புக்குரிய ஒரு பெளதீக நிலைமை என்று கூறலாம். சம்பூரின் பசுமைக்குப் பெரும் பங்காற்றுவது இத் தரைக் கீழ் நீர் வளமே ஆகும். மற்றும் இயற்கையாய் அமைந்த மேற்பரப்பு நீர் நிலைகளும், நீர்ப்பாசனத்துக்கென உருவாக்கப்பட்ட நூற்றுக் கணக்கான குளங்களும் இணைந்து சம்பூரை நீர் வளத்தில் சிறந்த பிரதேசமாக அடையாளப்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றது.

சம்பூரின் அமைவு காலநிலையியல் அடிப்படையில் அயன மொன்சூன் வலயத்துக்குள் வட அகலக்கோடு 8° 29' 40", கிழக்கு நெடுங்கோடு 81° 17' 25" பூகோள நிலையத்தில் அமைந்துள்ளது. இப்பிரதேசத்தின் புவியியல் அமைவு காரணமாக உள்ளூர் காலநிலைகளின் செல்வாக்குக்கு இரண்டு வழிகளில் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. ஒன்று கடல், தரைக் காற்றுக்கள். மற்றயது மழைவீழ்ச்சி. மூதூரில் ஆரம்பித்து இளக்கந்தை வரையும் கடலினால் சூழப்பட்ட பெரு நிலப்பரப்பில் அமைந்துள்ளதனால் கடல், தரைக் காற்றுக்களின் செல்வாக்கிற்கு என்றும் உட்பட்டு வருகின்ற பிரதேசமாக சம்பூர் காணப்படுகின்றது. பகல் வேளைகளில் கடலில் உயர் அழுக்கமும், நிலத்தில் தாழக்கமும் நிலவுவதால் கடலிருந்து காற்றுக்கள் நிலத்தை நோக்கி வீசுகின்றது. இதன் காரணத்தினால் பகலில் நிலவும் சூரியனது வெப்பம் தணிக்கப்படுகின்றது. மாறாக இரவு வேளைகளில் நிலத்தில் உயரழுக்கமும் கடலில் தாழழுக்கமும் நிலவுவதால் தரையிலிருந்து காற்றுக்கள் கடலை நோக்கி வீசுகின்றன. இதனால் இரவுவினும் நிலத்தில் சுவாத்தியமான சூழல் நிலவுகின்றது. இது மக்கள் வாழ்கைக்கு மட்டுமன்றி இயற்கைச் சூழல் அமைப்பும் சிறப்புற்று விளங்கக் காரணமாகின்றது.

அதேவேளை மீன்பிடிக்கும், மீன்பிடிக்கான பயணத்திற்கும் இப்பெளதீக நிலைமை பெருந் துணை புரிகின்றது. இதனால் தோற்றுவிக்கப்படும் தட்ப, வெப்ப நிலைமைகள் மக்களின் ஆரோக்கியமான வாழ்கைக்கும், செயற்பாடுகளுக்கும் ஏற்ப அமைந்திருக்கக் காணலாம். கரையோரம் சார்ந்திருப்பதனால் கடலில் இருந்து இடம்பெறும் உயர் ஆவியாக்கம் அங்கு மழைவீழ்சியாகும் போது இப்பிரதேசமும் போதுமான மழையைப் பெறுகின்றது. இது தவிர மொன்சூன், மேற்காவுகை மழையும் அதிகம் செல்வாக்குப் பெறும் பிரதேசமாக சம்பூர் காணப்படுகின்றது.

சம்பூர் பிரதேசத்தை சூழலியல் பின்னணியில் வைத்து நோக்குகின்ற பொழுது அங்கு இயற்கையாகச் சமனிலையைப் பேணத்தக்க விருத்தியடைந்த, குழப்பப்படாத ஒரு சூழல் அமைப்பு அமைந்திருப்பதைக் காணமுடியும். என்றும் பசுமையாகக் காட்சியளிக்கும் இயற்கைத் தாவரப் போர்வை, செறிந்து வாழும் பல்லினத்துவமான விலங்குகளின் வாழிடம், அவற்றைப் போசிக்கும் குறைவற்ற நீர், போசனை மிக்க மண் என உயிரற்ற, உயிருள்ள சூழலியற் கூறுகளின் ஒன்றிணைந்த இடையறாத இயக்கத்தை பிரதிபலிக்கும் ஒரு சூழல் தொகுதியை இப்பிரதேசம் பேணிக்

காத்து வருகின்றது. இயற்கை உணவுகளான இறைச்சி, தேன், கிழங்கு, பழங்கள், காட்டுக் கீரைகள் என பலவற்றை மனிதன் உட்பட இசு சூழல் தொகுதியில் வாழும் அனைத்து உயிரினங்களுக்கும் வழங்கும் பெரும் பணியை இவ் இயற்கையான சூழல் அமைப்பு வழங்கி வருக்கின்றது.

இவ்வாறாக, சம்பூர் பிரதேசத்தை அதன் புவியியல் பின்னணியில் வைத்து நோக்குகின்ற பொழுது பௌதீக ரீதியில் தனித்துவமான பல்வேறு பண்புகளைத் தன்னகத்தே கொண்டமைந்துள்ள பிரதேசங்களின் பட்டியலில் முதன்னிலைப்படுத்தி நோக்கத்தக்க பிரதேசமாகக் குறிப்பிடலாம். பொருளாதாரத்தின் ஆணி வேராக சம்பூரின் புவியியல் காரணிகளே அமைந்திருப்பதைக் காணலாம்.

இத்தகைய சிறப்புக்களுடன் வாழ்ந்த மக்கள் கடந்த 2006.04.26 ஆம் திகதி பிரதேசத்தைவிட்டு வெளியேறிச் செல்ல நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டு நிரக்கதிக்கு உள்ளாக்கப்பட்ட புதிய வரலாறு இப்பிரதேசத்துக்கும் மக்களுக்கும் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. யுத்தத்தின் கோரத்தை ஒவ்வொரு இடமாக அலைந்து அலைந்து அனுபவித்தார்கள். அந்த அவலங்களையும், பிரதேசத்தின் சிறப்பையும் தாங்கியதாக Dr. அருமைநாதன்

தரு. இராஜரெட்டம் கிருபராஜா (சம்பூர்)

சீரேஷ்ட வீரவரையாளர்,

புன்மியல் துறை,

கீழ்க்கு பல்கலைக்கழகம்.

சம்பூர் மீன்குடியேற்றமும் மக்களின் வெற்றியும்

வாழ்வில் என்றும் தாங்கமுடியாத அவலங்களையும், வடுக்களையும், சுமைகளையும் சுமந்தவர்களாக விடுதலை வேட்கையின் பால் ஊர் இழுந்து, உறவிழந்து, பூர்வீகக் குடிகள் வழி மரபுரிமை பாரம்பரிய சம்பூர் பிரதேசத்தை விட்டு நாங்கள் 2006-04-25ந் திகதி பாட்டாளிபுரம், புன்னையடி, வெருகல், கதிரவெளி, பாற்சேனை, வம்மிவட்டவன், வாகரை என்று பல இடங்களில் எம்மக்கள் முகாமிட்டு, பின்னர் மட்டுநகர் நோக்கிப் புறப்பட்டோம். அங்கு பத்து முகாம்களிலும், உறவினர் தெரிந்தவர் வீட்டிலும் எமது மக்கள் சிதறி வாழ்ந்து வந்தனர், இக்காலகட்டத்தில் மக்களின் வாழ்விடங்கள், வழிபாட்டுத்தலங்கள், அனைத்து சொத்துக்களும் திட்டமிட்டு அழிக்கப்பட்டது.

மட்டுநகர் மாவட்டத்தில் தொடர்ச்சியாக வாழ்வதை ஏற்றுக்கொள்ளாத அரசாங்கம் உடனடியாக திருகோணமலை மாவட்டத்திற்கு இடம்மாற்றி கிளிவெட்டி நலன்புரி நிலையம், பட்டித்திடல் நலன்புரி நிலையம், மணற்சேனை நலன்புரி நிலையம், கட்டைபறிச்சான் நலன்புரி நிலையம் என உறவுகளைப் பிரித்து வாழ வைத்தனர். பத்து வருடங்களாக எமது மக்களைக் குடியேற்றவில்லை. வெளி உலகுக்கு பொய்யான பல பிரச்சாரங்களைச் செய்து வந்தனர். அதாவது, சம்பூர் மக்கள் குடியேற்றப்பட்டனர். இதனை அறிந்த சம்பூர் ஆலய பரிபாலன சபையினரும், புத்திஜீவிகள் 56 பேரும் வேலாயுதம் சிறீதரன் வீட்டில் ஒன்று கூடிய கூட்டத்தில் சம்பூர் அருள் மிகு ஸ்ரீ பத்திரகாளி அம்பாள் ஆலய வழிப்பாட்டை முதன்மைபடுத்தி குடியேற்றத்திற்கான நகர்வை மேற்கொள்வதென முடிவு எடுக்கப்பட்டது. இதன் அடிப்படையில் நீர்வள, மீன்பிடித்துறை பிரதி அமைச்சர் கௌரவ சசுந்த புஞ்சிநிலமையைச் சந்தித்து 2012.06.10 திகதியிலிருந்து ஒவ்வொரு செவ்வாய்க்கிழமையும் ஆலயம் சென்று வழிபாடு மேற்கொள்வதற்கான அனுமதி வழங்கப்பட்டது. அம்பாளின் அருள் வாக்குக்கு அமைய, 2013 ஆண்டு நவாரத்திரி தின உற்சவத்திற்கு ஏழு சப்தகன்னிகளுடன், கடற்படை முகாம் ஊடாகச் சென்று பத்திரகாளி வந்திரங்கிய புனித தோணிக்கல் தீர்த்தக் கரையில் இருந்து தீர்த்தம் எடுத்து வந்து, ஆலயத்தில் நவாரத்திரி கும்பம் வைத்து வழிபாடு செய்யப்பட்டது. இதன் பின்னர் அனைத்து மக்களும் ஆலயத்திற்கு வருகை தந்து பூஜை வழிபாடுகள் செய்வதற்கு பூரண அனுமதி கிடைத்தது.

பூஜை வழிபாடுகள் சிறப்பாக நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்த காலத்தில் 2015 ஜனாதிபதி தேர்தலை காரணமாகப் பயன்படுத்தி வைத்திய கலாநிதி அ.சதீன்குமார் அவர்களின் முயற்சியினால் திரு.கு.இராஜரூபன், திரு.ச.அரவிந்தன், திரு.இ.நாகேஸ்வரன், திரு.துரை கிருபைராஜ் இவர்களும் இணைந்து சம்பூர் அருள்

மிகு ஸ்ரீ பத்திரகாளி அம்பாள் ஆலயத்திற்கு அருகாமையில் 19 குடும்பங்கள் 2015.01.05ல் குடியேற்றப்பட்டனர். அத்துடன் சம்பூர் அகதிகள் நலன்புரி சங்கத்தின் தலைவராக செயற்பட்டு மக்களின் குறைகளை ஊடகங்கள் ஊடாக தெரியப்படுத்திய கௌரவ கிழக்கு மாகாணசபை உறுப்பினர் திரு.கு.நாகேஸ்வரன் அவர்களின் பணிகளும் குறிப்பிடத்தக்கது.

பின்னர் சம்பூர் குடியேற்றத்திற்காக உழைத்தவர்களில் ஒரு சிலர் நெறிமாறி அனல் மின் நிலையம் என்ற காரணத்தைக்காட்டி எமது பூர்வீக இடத்தை விட்டு வேறான இடத்தில் மக்களை குடியேற்றுவோம் என்று செயற்பட்ட வரலாறும் உண்டு. உதாரணமாக அவர்களால் தெரிவு செய்யப்பட்ட இடங்கள் கொக்கட்டி, ஆலங்குளம், சீதனவெளி, இறால்பாலம், அருகாமை ஆனால் இவர்களை இனம்கண்ட மக்கள் உறுதி தளராது வாழ்ந்தால் சம்பூர் மண்ணில் வாழ்வேவாம், அல்லது சாவோம் என உறுதியாகக் கூறினார்கள். ஒன்றும் செய்யமுடியாத அரசாங்கம் இதற்குப் பதிலடியாக சாதாரணமாக ஒருசில மக்களை இறால்சூழி கிராமத்தில் குடியேற்றினர். அதுவும் தோல்வியிலேயே முடிந்தது.

இந்த இடத்திலே சம்பூர் ஆலய பரிபாலன சபையினர் திரு.சோ.சண்முகநாதன், திரு.சரா.புவனேஸ்வரன் மற்றும் இளைஞர்கள் ஒன்று கூடி முடிவெடுத்தனர். என்ன முடிவு எடுத்திருப்பார்கள்? காலம் அறிந்து, களம் அறிந்து, களத்தை வெல்லும் திறன் அறிந்து மீள் குடியேற்றத்தின் உருவறிந்து எடுத்த முடிவு தான் சாகும் வரையிலான உண்ணவிரத போராட்டம்.

2015.05.18ம் திகதி அதிகாலை 3.00 மணிக்கு கிளிவெட்டி நலன்புரி நிலையத்தில் எனது வழிகாட்டல் ஆலோசனையின் கீழ் திரு.சோ.சண்முகநாதனின் நெறிபடுத்தலில் “மண்ணின் மைந்தன்” திரு.தவராஜா பிரேம்குமார், அவர்களால் சாகும் வரை உண்ணவிரதப் போராட்டம் தொடர்ச்சியாக மூன்று நாட்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டது. உண்ணவிரதப் போராட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்ட உடன் 10 வருடங்களாக சம்பூர் மக்கள் குடியேற்றப்படவில்லை என்ற செய்தி உலகம் அறிந்தது. அரசின் பொய்யான பிரச்சாரமும் முறியடிக்கப்பட்டது. உண்ணாவிரதம் 03ம் நாளைக் கடந்த போது அரசாங்கத்தின் சாதகமான பதிலுடன் தமிழ்த்தேசிய கூட்டமைப்பின் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் திரு.சுரேஷ் பிரேமச்சந்திரன் உண்ணாவிரதத்தை முடித்து வைத்தார். கௌரவ முதலமைச்சர், கௌரவ கல்வி, மீள் குடியேற்ற அமைச்சர் திரு.எஸ்.தண்டாயுதபாணி அவர்களின் அனுமதியோடு மக்கள் தங்களுடைய காணிக்ஞ்சு சென்று துப்பரவு செய்தனர். பின்னர் இதற்கான தடையும் ஏற்பட்டது. இந்த இடத்திலே த.தே.கூ. தலைவர் இரா.சம்பந்தன் ஐயா தலையிட்டு பாராளுமன்ற உறுப்பினர் கௌரவ. எம்.ஏ.சுமந்திரன் அவர்களின் ஊடாக காணியைப் பெற்றுத் தந்தார். இந்த வழக்கினைத் தொடர்ந்து நடாத்துவதற்கும் சம்பூர் கிடைப்பதற்கும் காரணமாக இருந்த மக்களின் உறுதிதளராத நிலையே இந்த மீள் குடியேற்றத்தின் வெற்றியாகும்.

காலங்கள் மாறலாம் பதிவுண்ட தடங்கள் மாறாது என்பதற்கிணங்க இந்த வரலாற்று ஆவணத்தை செவ்வனே அருங்காட்சிப்பதிவாக ஆவணப்படுத்த மேற்கொள்ளப்பட்ட வைத்திய கலாநிதி அ.ஸதீஸ்குமார் அவர்களின் முயற்சியைப் பாராட்டுகின்றேன். இதற்கு முன்னரான காலங்களில் பல்வேறு நூல்களை எழுதி சாதனை படைத்துள்ளார். எதிர்காலத்திலும் இவரது பதிவுகள் தொடர்ந்து வெளிவர வேண்டி அம்பாளின் அருட்கடாட்சத்தை வேண்டுகின்றேன்.

வாழ்க வளமுடன்
என்றும் இறைபணியில்

திரு.துரையப்பா கிருபராஜ்

B.A.Dip.in Ed,SLTS.

சம்பூர் ஆலய பதிரகலன சபை தலைவர் (கரையப்பூர்)

அருள்மீது ஸ்ரீ பத்திரகலன் அம்பளர் ஆலயம்,

ஸ்ரீ சீத்த வீரையகர் ஆலயம்,

சம்பூர், ஸ்ரீரூர்.

சிறப்புரை :

ஒரு மனிதன் கல்வி கற்றதனாலோ அன்றி அரசு உத்தியோகம் பார்ப்பதனாலோ அல்லது பணம் சம்பாதிப்பதனாலோ மட்டும் ஒரு உயரிய இடத்தை அடைந்து விட முடியாது. எவ்வெனாவது அவன் வாழ்ந்த சமூகத்தின் இருப்பையும் அதன் வாழ்வியலையும் அந்த மண்ணையும் அதன் மக்கள் துன்பங்களின்றி வாழ்தலையும் சதா காலமும் தன் சிந்தையிலே வைத்து அதற்காக உழைக்கிறானோ அவனே உயரிய மனிதனாக வரலாறு முழுவதும் பயணிக்கப்போகிறான்.

மண்ணையும் மக்களையும் நேசித்தல் என்பது வெறுமனே கூச்சல் போடுவதாக மட்டும் அமைந்து விடக்கூடாது. மாறாக அது உள்ளே ஊற்றெடுத்து உணர்வு வழி வெளியேறி எல்லா நேரங்களிலும் அந்தச் சிந்தனையோடு செயலாற்றுவதோடு அதனை சமூகத்திற்கு மாற்றிவிடுகிற (Transform) பணியையும் செய்தலையே குறித்து நிற்கும். தான் வாழ்ந்த புழுதிக்காட்டுக் கிராமத்திற்கும் அதன் நிலையான இருப்பிற்கும் தான் கற்ற கல்வி எவ்வகையில் பயன்பட்டது என்பதற்கான போதியளவு நியாயத்தை மதிப்பிற்குரிய வைத்தியர் தம்பி அருமைநாதன் ஸதீஸ்குமார் தன்னுடன் சமந்து திரிகிறார்.

பாடசாலைக் காலத்திலும் பின்னர் பல்கலைக்கழகக் காலத்திலும் தீவிர சமூக அக்கறையின் பால் செயலாற்றிய பெரும்பாலானோர் அரசு உத்தியோகம் கிடைத்து திருமணமும் முடித்ததன் பின்னால் சமூக வெளியினின்று காணாமற் போன மாயத்தை நான் கண்கூடாகக் கண்டிருக்கின்றேன். நம்மில் ஏராளமானோருக்கு அரசு உத்தியோகம் பார்ப்பதே ஒரு சமூகப்பணியென்கிற எண்ணம் இருக்கிறது. அதனாலேயே பெரும்பாலானோர் திருப்திகரமாக மனச்சாட்சி உறுத்தலின்றி தம் வாழ்நாளைக் கழித்து வருகின்றனர். இந்த ஒட்டுமொத்த சுகதி நிலையினின்று மாறி ஒரு சமூகப் போராளியாக சதீஸ் நிமிர்ந்து நிற்கிறார்.

நம்மியிருந்த அத்தனை இரட்சகர்களும் கைவிட்டபின்பு நிரக்கதியான மக்களிடம் எஞ்சியிருந்தது பசியும் சதீஸைப் போன்ற இளைஞர்களின் தீராத மண்மீளல் மீதான ஆர்வமும் மட்டுமே. இவைதான் மக்களின் தன்னெழுச்சியான போராட்டத்திற்கு வித்திட்டவை. வட கிழக்கின் முதலாவது இராணுவ ஆக்கிரமிப்பிலிருந்து விடுவிக்கச் செய்யப்பட்ட சம்பூர் மண் மீட்டும் போராட்டத்தின் அத்தனை அசைவிலும் தன்னால்

இயன்ற எல்லாவகையான போராட்ட நுணுக்கங்களினூடு தமது நண்பர்களுடன் சதீஸ் பயணித்திருக்கிறார். அப்பயணத்தின் சுவடுகளை எதிர்கால சந்ததியினருக்காக இங்கே பதிவு செய்திருக்கிறார். தனது நீண்ட வறிய கொடுமையான கடந்த காலத்தின் மிக முக்கியமான இடப்பெயர்வையும் அதன் பின்பான மீள்வருகையையும் அதற்காக கடந்து வந்த பாதைகளையும் அவர் சொல்லியாக வேண்டும். இங்கே நமது வரலாறுகள் நம்மால் சொல்லப்படுவதில்லை. அவை வேறாட்களால் சொல்லப்பட்டு திரிவுபடுத்தப்பட்டிருப்பதை நாம் அறிவோம். அந்த வகையில் இந்தப் பயணம் நம் இருப்பின் மிக முக்கிய பதிவாகக் கணிக்கப்படும்.

கடந்த இரண்டு வருடங்களுக்கு மேலாக நாங்கள் சேர்ந்து பயணித்திருக்கிறோம், மிக இக்கட்டான காலப்பகுதிகளிலெல்லாம் சமூகத்தின் மேம்பட்ட வாழ்க்கையை சிந்தித்து செயலாற்றும் சந்தர்ப்பம் தம்பியால் எனக்கும் வாய்த்திருக்கிறது. தானுண்டு தன் வேலையுண்டு என்று சுற்றித்திரியும் இக்கால இளைஞர்களிடமிருந்து எப்படி சதீஸ் மாற்றமடைந்து தெரிகிறார் என்பதனை நான் எப்போதுமே விசாரித்திருக்கிறேன். அதற்கான பதிலை இந்த பதிவில் அவர் தந்திருப்பார் என நம்புகின்றேன்.

படித்த இளைஞர்கள் சமூக அக்கறையுடன் செயலாற்ற வேண்டிய மிக தேவையான காலப்பகுதியில் நாமிருக்கிறோம். நமது இருப்பு நாளாந்தம் கேள்விக்குள்ளாக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த சந்தர்ப்பத்தை நாம் தவறவிட்டு எமது எதிர்கால சந்ததியை நிர்க்கதிக்குள் தள்ளி வைக்க முடியாது. நாம் கற்ற கல்வி ஒரு அநியாயத்தைத் தட்டிக்கேட்க பயன்படவில்லையானால் அது வெறும் குப்பைக்குச் சமானம். இந்த உண்மையை சதீஸின் இந்த தொகுப்பு எல்லா இளைஞர்களுக்கும் உரக்கச் சொல்லும் என நம்புகிறேன். இனிவரும் காலங்களில் இதனை வாசித்ததன் ஊடாக இன்னுமொரு இளைஞன் சதீஸைப் போல சமூகப் பணிக்கு வந்தாலே அது இத்தொகுப்பின் மிகப் பெரும் வெற்றி. அது நிச்சயமாக நடக்கும். அந்த நம்பிக்கை தான் எம்மையெல்லாம் தொடர்ந்து இயக்கிக் கொண்டிருக்கிறது.

இயற்கை மீதான தனது தீரா ஆர்வத்தை இவர் முன்னணி செயற்பாட்டாளராக இருந்து மக்களைக் கட்டியெழுப்பி இலங்கை வெகுஜன போராட்ட வரலாற்றில் ஒரு மைல் கல்லாக திகழும் சம்பூர் நிலக்கரி அனல்மின் நிலையத்திற்கெதிரான போராட்டம் மூலம் வெளிக்காட்டியிருந்தார். எல்லோருமே நம்பிக்கையற்றிருந்த ஒரு சூழலில்

தங்கள் முயற்சி மீதான அதீத நம்பிக்கையை மெய்ப்பித்துக் காட்டுவதில் பசுமைத் திருக்கோணமலை அமைப்பிற்கு சதீஸ் ஒரு பெரும் பலமாகத் திகழ்ந்தவர்.

வெகுஜனப்போராட்டங்களின் வெற்றி போராடும் மக்களின் மனஉறுதியில் மட்டுமே தங்கியுள்ளது. அவ்வுறுதியை வெளியிலிருந்து அவர்கள் பெற்றுக் கொள்ளும் நம்பிக்கைகளே வலுவூட்டுகின்றன. அந்த வகையில் தம்பி சதீஸின் பணி மிக காத்திரமானதாகும்.

திரு.திருநாவுக்கரசு கோபகள்
(பசுமை திருகோணமலை)

சிறப்புரை :

2006 ஏப்ரல் 25ம் திகதி சம்பூரில் ஒலிபெருக்கி மூலம் சம்பூர் தாக்கப்பட்டு போவதாக விடுதலைப்புலிகளால் அறிவிக்கப்பட்டது. நாங்கள் அதனை அலட்சியப்படுத்தினோம். மாலை 4-5 மணியளவில் விமானத்தாக்குதல் நடாத்தப்பட்டது. ஏப்ரல் 26 அதிகாலை இரண்டு மணியளவில் சம்பூர் மீது செல்கள் விழுந்தன. பலர் கொல்லப்பட்டனர். நாம் அனைவரும் உடமைகள் அனைத்தையும் விட்டு பாட்டாளிபுரம், இலங்கைத்துறை முகத்துவாரம், வெருகல், கதிரவெளி, வாகரை என சில நாட்கள் இடையிடையே அகதிநிலையங்களில் தங்கி அக்டோபர் 28 ஆம் திகதி மட்டக்களப்பு ஸாகிரா நலன்புரி நிலையத்தில் தஞ்சமடைந்தோம். படிப்படியாக மக்கள் அனைவரும் காடுகளாலும் கடலாலும் வந்து சேர்ந்தனர். சில குடும்பங்கள் கடலில் மூழ்கின.

இவ்வாறாக மட்டுநகரில் 2010 வரை அகதிமுகாமில் வாழ்ந்தோம். பின்னர் அனைவரையும் மூதூர் பிரதேசத்துக்கு செல்லுமாறு கூறி அகதிமுகாம்கள் மூடப்பட்டன. இதில் கிளிவெட்டி, பட்டித்திடல், மணல்சேனை, கட்டைபறிச்சான் என்னும் நலன்புரிநிலையங்கள் அமைக்கப்பட்டு மீண்டும் அகதி வாழ்வு தொடர்ந்தது. இதற்கிடையில் அப்போதய அரசு மூதூர் கிழக்கு பிரதேசத்தை உயர் பாதுகாப்பு வலயம் என பிரகடனப்படுத்தி, குடியமர்த்த மாற்று இடங்கள் பார்க்கப்பட்டன. மக்கள் சொந்த இடம் தவிரந்த வேறு இடத்துக்கு செல்ல மறுத்தனர். முதலில் வெருகல் பிரதேசம் பின்னர் பள்ளிக்குடியிருப்பு, கட்டைபறிச்சான், சேனையூர் குடியமர்த்தப்பட்டன. அப்போது சின்னக்குளத்தில் சம்பூர் மக்களுக்கான காணிகள் தயார் செய்யப்பட்டன. பொதுமக்கள் செல்ல மறுத்து அகதிமுகாம்களிலேயே இருந்தனர்.

இவ்வேளையில் அப்போது இருந்த முதலமைச்சர் சந்திரகாந்தன் மற்றும் வலயக்கல்விப் பணிப்பாளர் விஜயானந்தமூர்த்தி ஆகியோருடனும் பேசி தி/சம்பூர் ம.வி, தி/சம்பூர் ஸ்ரீ முருகன் வித்தியாலயங்களை சேனையூர் மத்திய கல்லூரியின் மாணவர் விடுதியில் ஆரம்பிக்க நடவடிக்கை மேற்கொண்டு அதிபர்களாக சம்பூர் ம.வி க்கு திரு. சோ. பாக்கியேஸ்வரன் அவர்களும், சம்பூர் ஸ்ரீ முருகன் வித்தியாலயத்துக்கு நானும் பொறுப்பேற்று 01.06.2010 இல் மீளவும் ஆரம்பித்தோம். இதற்கு இணைப்பு பாலமாக திரு. வை.பொன்னுராசா இருந்தார். கட்டட திருத்தப் பணிகளுக்காக சில நிறுவனங்களின் தொடர்பை திரு. கு.நாகேஸ்வரன் அவர்கள் ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருந்தார்.

இவ்வேளை பலமுறை எமது பாடசாலைகளை மூடும்படி மிரட்டல்களும் எச்சரிக் கைகளும் வந்ததோடு அப்போதிருந்த கவர்னரும் சேனையூர் மத்தியகல்லூரியுடன் இணையும்படியும் கேட்டிருந்தார். நாம் அதை ஏற்காது நியாயத்தை எடுத்துக் கூறினோம். அவரும் ஏற்றுக் கொண்டார்.

இதற்கிடையில் சம்பூர்மீள் குடியேற்றம் தொடர்பாக பலமுயற்சிகள் பலரால் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இவைகள் தோல்வியில் முடிந்தன. உண்ணாவிரதங்களும் மேற்கொள்ளப்பட்டன. பின்னர் ஜனாதிபதித் தேர்தல் 2015 இல் அறிவிக்கப்பட்ட வேளையில் சம்பூர் காளிகோயிலைச் சுற்றி சில குடும்பங்கள் குடியமர்த்தப்பட்டன. பின் அரசு மாறி நல்லாட்சியரசு அமைக்கப்பட்டது. சம்பூர் கட்டம் கட்டமாக முழுமையாக குடியமர்த்தப்பட்டது. இருந்தும் சம்பூர் மக்களின் காணிகளும் வயல்களும் பல நூற்றுக்கணக்கான ஏக்கர்கள் அனல் மின் நிலையத்துக்கும், கடற்படை முகாமுக்குமாக கையகப்படுத்தப்பட்டதால் இவர்கள் வாழ்வாதாரம் இழந்து நிற்கின்றனர். இன்னும் எமது கிராமத்துக்கான தேவைகள் நிறைவேற்ற வேண்டியுள்ளது.

அந்த வகையில் சம்பூர் மக்கள் பட்ட துன்ப துயரங்களை ஓர் ஆவணப்பதிவாக "சம்பூர் இடப்பெயர்வும் மீள் குடியேற்றமும்" என்ற பெயரில் நூலாக்கியுள்ள Dr. அருமைநாதன் ஸதீஸ்குமார் அவர்களது முயற்சிக்கு வாழ்த்துக்கள்.

திரு.ம.சச்ச்தானந்தம் (அதீபர்)

தி/ ஸ்ரீமுகுகன் வீத்தய்யலயம்,
சம்பூர்.

சிறப்புரை :

2006.04.25 தற்காலிகமாக பாடசாலை மூடப்பட்ட காலம் தொடக்கம் 2016.03.25 இல் மீண்டும் பாடசாலை ஆரம்பிக்கப்பட்ட காலம் வரையிலான பாடசாலையின் நிலைமை தொடர்பான அறிக்கை:

2006.04.26 இல் இப்பிரதேசத்தில் இடம்பெற்ற யுத்த அனர்த்தத்தின் போது சம்பூர் கிராம மக்களின் இடம்பெயர்வைத் தொடர்ந்து பாடசாலை தற்காலிகமாக மூடப்பட்டது. இக்காலத்தில் அதிபராக வயிரமுத்து செல்வநாயகம் அவர்கள் கடமையாற்றியிருந்தார். இடம்பெயர்ந்த மக்கள் பாட்டாளிபுரம், நல்லூர், இலங்கைத்துறை முகத்துவாரம், வாகரை போன்ற கிராமங்களில் தற்காலிகமாகத் தங்கியிருந்த காலங்களில் பாடசாலை அப்பகுதிகளில் தற்காலிகமாக இயங்கியது. 2007 ஜனவரி தொடக்கம் 2010 மே வரையில் பாடசாலையின் கல்வி நடவடிக்கைகள் நிறுத்தப்பட்டிருந்தது. மாணவர்கள் மட்டக்களப்பு மாவட்டப் பாடசாலைகளிலும், திருகோணமலை நகர்ப்புறப் பாடசாலைகளிலும் நிரந்தரமாக இணைந்து கொண்டதுடன் ஆசிரியர்கள் இப்பிரதேசப் பாடசாலைகளில் தற்காலிகமாக இணைப்புப் பெற்று சேவையாற்றியதுடன் ஒரு சில ஆசிரியர்கள் நிரந்தர இடமாற்றம் பெற்றுச் சென்றிருந்தனர்.

மூதூர், ஈச்சிலம்பற்று பிரதேச மக்களின் மீள் குடியேற்றத்தைத் தொடர்ந்து எமது கிராம மக்கள் மூதூர் பிரதேசத்திற்கு அழைத்து வரப்பட்டு, மணல்சேனை, கிளிவெட்டி, பட்டித்திடல், கட்டைபறிச்சான் ஆகிய நலன்புரி நிலையங்களில் தற்காலிகமாக வாழ்ந்து வந்த காலங்களில் 2010.06.01இல் கல்வி அதிகாரிகளின் வழிகாட்டலில், எமது மக்களின் ஒத்துழைப்புடனும் நலன் விரும்பிகளின் பங்களிப்புடனும், அரசாங்கப் பற்ற நிறுவனங்களின் ஆதரவுடனும் தி/மூ/சேனையூர் மத்திய கல்லூரி மாணவர் விடுதிக்கு கட்டிடத்தில் தற்காலிகமாக ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

இக்காலத்தில் வளங்கள் இல்லாத நிலையில் பிற பாடசாலையிலிருந்து பெறப்பட்ட தளபாடங்களைக் கொண்டு தரம் - 1 தொடக்கம் தரம் - 10 வரையிலும் பின்னர் 2011 இல் க.பொ.த (உ/த) வகுப்பும் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. எமது கிராமத்தின் இரண்டாங்கட்ட குடியேற்றத்தைத் தொடர்ந்து 2016.03.25 ஆந் திகதி பாடசாலை நிரந்தர இடத்தில் ஆரம்பிக்கப்படும் வரையில் பௌதீக வளங்கள் தொடர்பாக பல பிரச்சினைகளை மாணவர்கள் எதிர்நோக்கிய நிலையில் பாடசாலை மீது அக்கறை கொண்ட பலரின் உதவிகளோடும் பங்களிப்போடும் எமது மாணவர்கள் பாடவிதான, இணைப்பாடவிதானச் செயற்பாடுகளில் தமது திறமைகளைச் சிறப்பாக வெளிப்படுத்தி வந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

2016.03.25 ஆந் திகதி தொடக்கம் எமது நிரந்தரக் கட்டடத்தில் பாடசாலை இயங்குவதனுடாக பௌதீகரீதியாக வளப்பிரச்சினைகள் ஓரளவு நிவர்த்தி செய்யப்பட்டுள்ளது. மாணவர்களின் அடைவுகளும் பாடவிதான செயற்பாடுகளிலும் இணைப்பாடவிதானச் செயற்பாடுகளிலும் மேம்பட்டு வருவதை 2016 ஆம் வருட பெறுபேறுகள் சான்று பகர்கின்றன. தொடர்ந்தும் பாடசாலையுடன் எமது பெற்றோர்கள், பாடசாலை அபிவிருத்திச் சங்கத்தினர், பழைய மாணவர்கள், அதிகாரிகள், அரசியல் தலைவர்கள், எமது கிராமம் சார் சங்கங்கள், கழகங்கள் இணைந்து செயற்பட்டு வருவது பாடசாலைக்கு மிகப் பெரிய வரப்பிரசாதமாக அமைகிறது.

இந்நிலையில் வைத்திய கலாநிதி திரு.அ.ஸதீஸ்குமார் அவர்களின் உருவாக்கத்தில் வெளிவரும் எமது கிராமம் சார் வரலாற்று நூல்கள் எமது பாடசாலையையும் தொட்டுச் செல்வதில் தவறுவதில்லை. அவ் வழியில் அவரது இவ் வெளியீட்டு நூலானது சிறப்புற்று விளங்க எமது பாடசாலை தொடர்பான இப்பதிவானது உதவுமெனில் அது எமக்குக் கிடைத்ததொரு பாக்கியமாக நாம் கருதுகின்றோம்.

நன்றி
திரு.சோ.பாக்கியேஸ்வரன்

அதர்,

தி/ லா/ சம்பூர் 064 வீத்தியாலயம்,

சம்பூர்.

சிறப்புரை :

கடந்த 2006-04-26 அன்று சம்பூரில் இருந்து இடம்பெயர்ந்து எனது குடும்பம் உட்பட்ட சம்பூர் மக்கள் அனைவரும் பெரும்பான்மையாக மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை, இந்தியா போன்ற அகதி முகாம்களிலே வாழ்ந்த காலத்தில் சம்பூர் பற்றி வந்த தகவல்கள் யாவும் அச்சத்தையும் ஆச்சரியத்தையும் ஏற்படுத்தும் வகையில் நடந்தேறிக் கொண்டிருந்தது.

இச்சந்தர்ப்பத்திலே முக்கியமான விடயமாக கருதப்பட்ட சம்பூரின் 818 ஏக்கர் காணியை வர்த்தமானி அறிவித்தல் மூலம் அரசாங்கம் பெற்றுக் கொண்டது. இந்த விடயத்திற்கு உடனடியாக த.தே.கூட்டமைப்பால் உச்சநீதிமன்றத்தில் வழக்குப் பதிவு செய்யப்பட்டு சேனையூர் கட்டையறிச்சான், கடற்கரைசேனை போன்ற கிராமங்கள் இதன் மூலம் மீள் குடியேற்றப்பட்டது. இந்த வழக்கிலே சம்பூரைச் சேர்ந்த நடராசா என்பவருக்கு மட்டும் பாதுகாப்பு வலயம் நீக்கப்பட்டதன் பின் மீள்குடியேறலாம் என தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டது.

இதன் பின்னராக மீண்டும் சம்பூரை சேர்ந்த 7 பேரால் த.தே.கூ இன் ஆதரவோடு உச்சநீதிமன்றத்தில் வழக்கு பதிவுசெய்யப்பட்டது. இதன் காரணத்தினால் அரசாங்கத்தால் பெற்றுக் கொண்ட காணியில் அபிவிருத்தி வேலைகள் செய்யமுடியாமல் போனது. இக்காலகட்டத்திலே 2014ஆம் ஆண்டு அறிவிக்கப்பட்ட ஜனாதிபதித் தேர்தல் முன்னேற்பாடுகள் இடம்பெற்றது. இக்காலத்தில் நான் மூதூர் பிரதேச சபையின் எதிர்கட்சி தலைவராக இருந்த போது டொக்டர் சதீன் மூலம் எனக்கு ஏற்படுத்தப்பட்ட தொடர்பின் காரணமாக முன்னாள் ஜனாதிபதி மஹிந்த ராஜபக்ச குழுவினருடன் பேச்சுவார்த்தையொன்றை நடாத்தி 2015-01-05 ஆம் திகதியன்று முதன்முதலாக 22 குடும்பங்கள் மீள்குடியேற அனுமதிக்கப்பட்டனர். இங்கு பத்மநாதன் தேவகாந்தன் என்பவர் 9 வருடங்களின் பின் முதலாவது குடிமகனாக சம்பூரில் குடியேறினார். இதன் பின்னர் படிப்படியாக 2015/08 அன்று ஒரு கட்டமாகவும், 2016-03-25 இல் இன்னொரு கட்டமாகவும், தம்பி பிரேம்குமாரின் உண்ணாவிரதம், ஆர்ப்பாட்டங்கள், மக்கள் போராட்டங்கள், வழக்குகள் மூலமாகவும் சம்பூரில் குடியேற்றம் நிறைவு பெற்றது.

இக்காலத்தில் வரலாற்றாய்வாளரான டொக்டர் சதீன் அவர்கள் இப்பதிவினை வெளியிடுவது காலத்தின் கட்டாயமாக நான் கருதுகிறேன். எமது எதிர்கால சந்ததியினர் எமது மக்கள் பட்ட கஸ்டங்களையும், இன்னல்களையும் மறந்து விட்டு எமது வரலாற்றைப் பேச முடியாது. எனவே இவ்வாறான வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் மூலம் எமது வரலாற்றை பதிவு செய்வது காலத்தின் கட்டாயமும், தேவையுமாக உள்ளது.

ஒரு சமூகத்திற்கு அல்லது இனத்திற்கு வரலாறு முக்கியமானது. இதனை வரலாறுகளை எழுதி வைத்த முன்னோர்கள் மூலம் நாம் அறிந்து கொள்கின்றோம். இவ்வாறான வரலாற்று தொகுப்பினை எழுது இனத்தின், சமூகத்தின் எதிர்காலம் கருதி வெளியிடும் இந்நூலாசிரியரை நான் வாழ்த்துகின்றேன்.

நன்றி

திரு. அராமலிங்கம் நாகேஸ்வரன் JP

முன்னாள் எதிர்க்கட்சித் தலைவர்

ஸ்தூர் பிரதேச சபை.

அணிந்துரை

ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் அவன் பிறந்த மண் அவனது உயிர் மூச்சாகி விடுகிறது. தான் பிறந்து, வாழ்ந்து, மடியும் வரைக்கும் தனக்கு ஆதாரமாய் இருக்கும் மண் தன் உயிரோடும் உணர்வோடும் ஒன்றாகி விடுவதை அவன் உணர்கிறான். அவ்வுணர்வின் ஒட்டுமொத்த வடிவம்தான் ஒரு இனத்தின் தாய்மண் தாய்நாடு என்று பரிணமித்து அவ்வினத்தின் பிரிக்க முடியாத அம்சமாய் மாறி நிற்கின்றது. தன் சொந்த மண்னை இழந்தவன் தன் வாழ்வாதாரத்தை மட்டுமல்ல, பொருளாதாரம், வசதி வாய்ப்புக்கள், மகிழ்ச்சி இவற்றை மட்டுமல்ல தனது தன்மானம் சுய கௌரவம், சமூக அந்தஸ்து என அனைத்தையும் இழந்தவனாகிறான். ஈழத்தமிழர்களின் கடந்த முப்பதாண்டு கால அனுபவமும் இதுதான். அதிலும் வடகிழக்கின் யுத்த சூழலால் பல தடவைகள் மண்னைப் பிரிந்து அல்லலுறும் மக்கள் ஏராளம். இடம்பெயர்வின் வலியை வேதனையை, அவ்விதமான கொடிய அனுபவத்தை சம்பூர் இடம்பெயர்வின் போது நேரடியாகப் பெற முடிந்தது. இடையிடையே இழப்புகளுடன் கூடிய நீண்ட நடைப் பயணம். அகப்பட்ட இடத்தில் அவ்வப் போது அமைக்கப்பட்ட முகாம்கள். உறவுகளைப் பிரிந்து, உதவிகளை எதிர்பார்த்து அடிப்படை வசதிகளற்ற முகாம் வாழ்க்கை. மண்னை இழந்த மக்கள் தமது தனித்துவம், பண்பாடு, கலாச்சாரம், ஒழுக்க விழுமியங்கள் அனைத்தையும் படிப்படியாக இழந்து வந்த முகாம் வாழ்க்கை. அரசின் கடைக்கண் பார்வை கூட படாமல் தொண்டு நிறுவனங்களின் சொற்ப உதவியில் தொக்கி நின்ற சோக வாழ்க்கை. இந்த அவலத்தை பத்து வருடங்கள் அனுபவித்த பின்னர் தான் சம்பூர் மக்களுக்கு விடிவு கிடைத்தது.

சம்பூர் மக்களின் இந்தப் பத்து வருட அவல வாழ்வையும் அதன் முடிவையும் அதற்கான போராட்டங்களையும் இடையிடையே நடந்த சம்பவங்களையும் “சம்பூர் இடம்பெயர்வு” மீன் குடியேற்றமும்” என்ற தலைப்பின் கீழ் திரு.அருமைநாதன் ஸதீஸ்குமார் அவர்கள் தொகுத்திருக்கின்றார். இதுவரை இலக்கியங்களை நூல் வடிவில் வெளியிட்டு தமிழலகில் இடம் பிடித்துள்ள திரு.ஸதீஸ்குமார் அவர்களின் இத்தொகுப்பிற்கு அணிந்துரை எழுத சந்தர்ப்பம் கிடைத்ததையிட்டு சம்பூர் குடியேற்றத்தின் அத்தனை அம்சங்களையும் அறிந்தவன் என்ற வகையிலும் கலந்தவன் என்ற வகையிலும் இரட்டிப்பு மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

சம்பூர் இடம்பெயர்வு, முகாம் வாழ்க்கை, சொந்த மண்ணுக்காக தொடர்ச்சியான போராட்டம், போராட்டத்திற்கான கட்டமைப்பு, எதிர்கொண்ட சவால்கள், மேற்கொண்ட உத்திகள், மக்களின் பங்களிப்பு, யார் யாரெல்லாம்

உதவினார்கள் என்பன போன்ற தகவல்களை திகதி வாரியாகவும் சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகள் தவறாமலும் உண்மைத் தகவல்களை திரட்டி ஒரு நூலாக கொண்டு வந்திருப்பது மிகச் சிறந்த முயற்சியாகும். தன் தாய் மண் மீது கொண்ட பற்றும் சமூக சிந்தனையும் எழுத்துலகில் அவருக்குள்ள ஈடுபாடுமே இந்நூலிற்கு வழி சமைத்துள்ளது.

உண்மையில் சம்பூர் இடப்பெயர்விற்குப் பின் மக்கள் பட்டதுயரம் வலிகளைச் சமந்த வாழ்வு எண்ணங்கள் ஏக்கங்கள், எதிர்பார்ப்புகள் இவற்றின் உட்தோற்றத்தையும் உணர்வு பூர்வமாக வெளியிலிருந்து சிந்தித்து எழுதுவது முடியாத காரியம். ஆனால் ஆசிரியர் உள்ளார்ந்த ஈடுபாட்டுடன் செயற்பட்டு அக்கறையுடன் தகவல்களை திரட்டி கோர்வையாக்கி "சம்பூர் இடப்பெயர்வும் மீள்குடியேற்றமும்" என்னும் நூலின் மூலம் ஒரு வரலாற்று ஆவணத்தை தமிழுக்கும் ஈழத்தமிழருக்கும் தந்துள்ளார்.

சம்பூரில் தொடங்கி மூதூர் கிழக்கின் அனைத்து கிராம மக்களும் இடம்பெயர்ந்து இறுதியில் வெருகல் பிரதேச மக்களும் சேர்ந்து இடம்பெயர்ந்த சூழலில் 2007ன் இறுதியில் வெருகல் குடியேற்றப்பட மூதூர் கிழக்கில், சம்பூர் பிரதேசம் தவிர்த்த ஏழு கிராமங்கள் 2009ல் குடியேற்றப்பட 2013 கூனித்தீவு, நவரத்தினபுரம் கிராமங்கள் குடியேற்றப்பட இறுதியில் 2016 இலேயே சம்பூர் மக்கள் முழுமையாகக் குடியேற முடிந்தது. எனவே இந்நூலின் மூலம் வெளிப்படுத்தப்பட்ட இடப்பெயர்வு பற்றிய தகவல்கள் மூதூர் பிரதேசத்தின் ஒட்டு மொத்த இடப்பெயர்வு பற்றியும் அறிந்து கொள்ளக் கூடியதாக அமைந்திருப்பதன் மூலம் ஒரு வரலாற்றுப் பணி நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளது.

இதில் இணைக்கப்படாத அல்லது முழுமையாக விபரிக்கப்படாத தகவல்கள் இருக்கலாம். இதற்காக உழைத்தவர்கள் அவர்கள் ஆற்றிய காரியங்கள் தெரியப்படுத்தப்படாமல் தவறியிருக்கலாம். இதற்கு வாய்ப்புகள் உண்டு. இந்நூல் வெளி வந்த பின்னர் அத்தகவல்கள் வெளிவரலாம். முகாம்களுக்குள் முடங்கியிருந்த பாமர மக்களின் மனங்களில் புதையுண்டு போன விடயங்களைத் தேடினால் இத்தகவல்களுடன் இணைத்து உயிரோட்டமுள்ள கதைகளை கதாசிரியர்கள் எதிர்காலத்தில் படைக்கலாம்.

இச்சந்தர்ப்பத்தில் இடம்பெயர்ந்து மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திலேயே பதினெட்டு முகாம்களில் வாழ்ந்த மக்களை ஒன்று திரட்டவும், மூதூர் கிழக்கு இடம்பெயர்ந்தோர்

நலன்புரி சங்கத்தை அமைத்து வழிநடத்தவும், முழுமையான பங்களிப்பை நல்கி வழிநடத்திய பல்சமய சமாதான ஒன்றியத்தையும், அதன் நிருவாகிகளான வண.கிங்ஸ்லி சுவாம்பிள்ளை, திரு.கணேஸ், திரு.பொன்.செல்வராசா (பா.உ.), திரு.பாக்கியராசா, திரு.விஸ்ணுமூர்த்தி ஆகியோரையும் சம்பூர் மக்கள் சார்பில் நன்றியுடன் நினைவு கூர வேண்டியுள்ளது. அவர்களால் வழிநடாத்தப்பட்டு பின்னர் சம்பூர் இடம்பெயர்ந்தவர் நலன்புரிச் சங்கமாக மாற்றும் பெற்று இறுதிவரை செயலாற்றியது அவர்கள் தந்த ஆரம்பத்தின் மூலமே, யார் எதை சொன்னாலும் சம்பூர் விடயத்தில் தமிழ் தேசிய கூட்டமைப்பின் தலைவர் சம்பந்தர் ஐயாவும் திரு.சுமந்திரனும் காட்டிய அக்கறையை வகித்த பங்கை அதி உச்சத்தில் வைத்துப் பார்க்க வேண்டியது எமது கடமையாகும்.

நூலாசிரியர் முடிந்தளவு சிறப்பாக தகவல்களைத் தந்துள்ளார். ஆரம்ப காலங்களில் நடந்த சம்பவங்கள் பற்றிய விபரங்களை அறிந்த வரையிலும் இறுதி வருடங்களில் நடந்தவற்றை விவாவாரியாகவும் தந்திருக்கின்றார். சம்பவங்களின் தொகுப்பென்பதால் கோர்வையாக வெளியிடுவது மிக மிக கடினம் ஆனாலும் முடியுமான வரை கோர்வையாக்கப்பட்டுள்ளது. தவறிய சம்பவங்கள் நெறிப்படுத்தப்படும் போது இணைத்து கொள்ளவும் முடியும் அவ்வகையில் இது ஒரு சிறந்த துணிவான முயற்சியேயாகும்.

சம்பவங்களின் தொகுப்பை கொண்டு இம்மகத்தான மண் மீட்கும் போராட்டத்தின் முழுமையான தோற்றத்தை வெளிப்படுத்த முடியாது. ஆனாலும் சம்பந்தப்பட்டவர்களின் மனசாட்சிக்கு அனைத்தும் புரியும். எவ்வாறெனினும் மக்களின் விடாப்பிடியான நிலைப்பாடும் தியாகமும் அர்ப்பணிப்பும் தொடர் போராட்டமும் சம்பூர் மண்ணை மீட்பதற்கு அச்சாணியாக அமைந்ததென்பதும், இவற்றோடு நூலாசிரியரின் ஆர்வமும் "சம்பூர் இடம்பெயர்வும் மீள்குடியேற்றமும்" என்னும் நூல் வலி சுமந்த மக்களின் வரலாறாக வெளிவந்துள்ளது. இது இம்மண்ணுக்கும் மக்களுக்கும் மண்ணை நேசிக்கும் ஆசிரியருக்கும் மகுடமாக அமைய வாழ்த்துகின்றேன்.

கௌரவ. திரு.கு.நாகேஸ்வரன்

மகாசாலை உறுப்பினர்,

கீழ்க்கு மகாசாலை.

வெளியீட்டுரை

வரலாற்றுப்பதிவுகள் என்பது கடந்த காலத்தையும் எதிர் காலத்தையும் இணைத்து வைத்திருக்கும் வலிமையான காலச்சங்கிலி. ஆனால் தமிழர்களுடைய வரலாற்றுப்பதிவுகள் ஆங்காங்கு அறுந்தறுந்தே காணப்படுவது காலத்தின் கோலமா? எமது சந்ததியினரின் கவலையீனமா? என்பதற்கு பதில் இல்லை. இலங்கையில் தமிழர்களின் வரலாற்றை காலங்கடந்ததாக நாம் கொண்டாடினாலும் அவை வரலாற்று வறுமைமிக்கதாக இருக்கின்றது. ஆதியான ஆதாரங்கள் வலிமையாக இருந்தாலும் அடுத்தடுத்த அடுக்கும் போது பெரிய இடைவெளிகளை கண்ணுறவேண்டியிருக்கின்றது. இவை தமிழர்களுக்கு எதிரான சமூகங்களால் பெயர்த்தெறியப்பட்டவையே அன்றி எம் முன்னோரால் பேணப்படவில்லை என்பதல்ல. அவை புராணங்களாகவும் கதைகளாவும் எமைத் தொடர்ந்து கொண்டே இருக்கின்றது.

அவ்வாறு ஒட்டமுடியாமல் போன வரலாற்று எச்சங்களையும் ஆவணங்களையும் தேடிக்கண்டுபிடித்து சீர்படுத்தும் சீரிய சேவையினை இன்றைய இளம்சமூகத்தினர் நுட்பமாக செயற்படுவது வரவேற்புக்குரியதாகும். அவ்வழியில் மூழ்கியிருந்த ஒரு பொக்கிசமே வைத்தியர் அருமைநாதன் ஸதீஸ்குமார் அவர்களின் “கொட்டியாரபுரப்பற்று முதுசங்கள்” ஆகும். கடந்த கால வரலாற்றுத் தேடல்களின் அனுபவமும் அதில் கண்ட இடைவெளியும் இனி நடைபெறும் நிகழ்வுகள் அவ்வப்போது அறுதியாக பதியப்படவேண்டும் என்னும் முனைப்பைப் பெற்றதன் ஒரு வெளிப்பாடே “சம்பூர் இடம்பெயர்வு மீள்குடியேற்றமும்.”

நான்காம் ஈழப்போரும் சம்பூரும் பிரிக்கமுடியாதவை. அதனுடன் நீண்ட பயணத்தை மேற்கொண்ட இம்மக்களின் பயண விம்பத்தைக்காட்டும் கண்ணாடியாக இம்மலர் வரலாற்றில் என்றும் நிலைக்கும். வளமான பூமியில் மகிழ்வாய் வாழ்ந்திருந்த ஒரு மக்கள் கூட்டம் கோர யுத்தத்தினாலும் உலக அரசியலின் இருட்டுப் பக்கங்களாலும் அனுபவித்த துன்பங்களும் இழந்தவையும் ஈடுசெய்யமுடியாதவை. இவ்விடம்பெயர்வின் சோகங்கள், வலிகள், அழகைகைகள், போராட்டங்கள், துரோகங்கள், அவமானங்கள், அரவணைப்பு, விரக்தி, ஆறுதல் தொடர்பான பதிவுகள் ஆட்லெறிக்குண்டில் சிக்குண்ட அடுக்குமாடி வீடுபோல் சிதறிக்கிடக்கின்றது. அவை அனைத்தையும் பொறுக்கி, சேர்த்து, செப்பமிட்டு ஒரு முழு உருவாக வரலாற்று ஆவணமாக எமக்கு முன்வைத்திருக்கிறார் எழுத்தாளர்.

இன்று நாம் காணும் பல வரலாற்று நூல்கள் திரிபுபட்டும் மிகைப்படுத்தியும் வருகின்றன. அதற்கு அவை நிகழ்ந்து பல நூற்றாண்டுகளுக்குபின் ஆவணமாக்கப்படுவதும் ஒரு காரணமாகும். ஆனால் இந்நூலில் சம்பூர் மக்கள் இடம்பெயர்ந்த நாள் முதல் சம்பூரில் மக்கள் மீளக்குடியமர்தல் வரையான நிகழ்வை உயிரோட்டத்துடன் காணமுடிகின்றது. ஏனெனில் எழுத்தாளர் பெரும்பாலான சம்பவத்தை நேரில் அனுபவித்தவர். உண்மை சாட்சியங்களுடன் உரையாடியவர், ஒவ்வொரு நகர்வுக்கும் ஒத்தாசையாக இருந்தவர். அத்தனையையும் ஆத்மாத்தமாக தன்னில் பதித்துக்கொண்டவர் என்பதால் இது உயிர் துடிப்புள்ள வரலாற்று ஆவணமாக பிரசவிக்கின்றது. இதனை வாரியெடுத்து உட்கள் கைகளில் வழங்குவதில் பெருமை கொள்கிறது சம்பூர் மகாவித்தியாலய முன்னாள் மாணவர் வெளியக சங்கம்.

சம்பூர் மகாவித்தியாலய முன்னாள் மாணவர் வெளிய சங்கம் கடந்த 2014 ஆம் ஆண்டில், இடம்பெயர்ந்து இன்னலுற்று இருக்கும் மாணவர்களுக்கு இயன்றதை செய்யவேண்டும் எனும் பேருவகையுடன் உருவாக்கப்பட்டதாகும். ஆரம்பித்தது முதல் செயற்படுத்தவேண்டிய பணிகளை செவ்வனே சிறப்பாக செயற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. அதன் வழியில் மிக முக்கிய வரலாற்றுப்பதிவை முன்வைப்பதுடன் சங்கத்திற்கான ஒரு வளத்தேடலாகவும் கொண்டு இதனை வெளியிடுகின்றது.

இதனை வெளியிட எமக்கு அனுமதி தந்த உரிமையாளருக்கும் எழுத்தாளருக்கும் எமது நன்றியினை தெரிவிக்கின்றோம். மேலும் அவரது ஆய்வும் அதன்வழி ஆக்கமும் சிறப்புடன் மலரவேண்டும் என எல்லாம் வல்ல பத்திரகாளி அம்பாளை வேண்டுகின்றோம்.

தரு.க.துஷ்யந்தன் (Bsc.)

செயலாளர்,

சம்பூர் மகாவித்தியாலய முன்னாள் மாணவர் வெளியக சங்கம்,
தருக்கேரணமலை.

நூன்முகம்

உலக வரைபடத்தில் இலங்கை நாடு மிகவும் சிறிய புள்ளியளவாகக் காணப்படுகின்ற போதிலும் அதன் கேந்திர முக்கியத்துவம், வரலாற்றுச் சிறப்பம்சங்கள் மற்றும் தன்னிறைவான வளங்கள் போன்றவைகள் சற்றும் குறைத்து மதிப்பிட முடியாதவை. அதே போலவே சம்பூர் கிராமமும் இலங்கை வரைபடத்தில் சிறிய புள்ளியாகும். இருப்பினும் இங்கு வரலாற்று தொன்மைகளும் வளங்களின் சம்பூரண தன்மையும் போதியளவுக்கு விரவியுள்ளதோடு கேந்திரஸ்தானமும் மிகவும் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. 2006-04-25 இலிருந்து இக்கிராமம் இடம்பெயர்க்கப்பட்டு மக்கள் காடுகளிலும் மேடுகளிலும், ஆதரவளித்த மக்களது வீடுகளிலும், அகதி முகாம்களிலும் வாழ்ந்து, தமது சொந்த பூமி சம்பூருக்குள் குடியிருக்க வேண்டி விரும்பினர். அதற்காக இவர்கள் பட்ட சிரமங்கள், தோல்விகள், அவமானங்கள், ஆர்ப்பாட்ட செயற்பாடுகள், உண்ணாவிரதம், பேரம் பேசுதல் என்று பலவகையான முறைகளையும் கையாண்டனர். அதனை விளக்கிக் கூறுவதே இந்நூலின் சிறப்பம்சம். இலங்கையில் முன்னர் எந்தவொரு பிரதேசமும் பெற்றிராத இவ்வெற்றியை சம்பூர் மக்கள் சுமார் 10 வருடங்களுக்கு பின்னர் 2016-03-25 அன்று தான் பெற்றுக் கொண்டனர்.

எமது தந்தை, தாய்மார்கள், நண்பர்கள் மற்றும் உறவினர்கள் ஆகியோரின் திடகாத்திரமான மனவுறுதியினாலேயே இன்று நாம் சம்பூர் கிராமத்தில் வசிக்கின்றோம். இவர்கள் பட்ட வேதனைகள், சோதனைகளை எமது வருங்கால சந்ததியினர் அனுபவ வாயிலாக உணர வேண்டும். அத்தோடு எம் மக்களது மாற்றத்துக்கு இடந்தராததும் தமது பூர்வீக மண் மீது கொண்ட நேசத்தையும் என்றும் எமது சந்ததியினர் காப்பாற்ற வேண்டும்.

- அணுவின் திசைமாறிய அசைவுக்கும் காரணமாக அரசியல் காணப்படும்.
- எல்லாவற்றுக்கும் அரசியல்வாதிகளை குற்றம் கூறிக் கொண்டிருக்கும் எமது சமூகம். தாங்கள் இச்சமூகத்தவருக்கு தங்களது உறவுகளுக்கு செய்த பங்களிப்பு என்ன? என்று ஒருகணம் யோசிப்போமாயின்,
- தற்போதய காலத்தில் அரசியல் படிப்புகளை, யதார்த்தங்களை, காண்பதற்கு மறப்போமாயின்,
- எல்லோருக்கும் பொதுவான ஓர் விடயத்துக்காக யாரோ ஒருவர் குரல் கொடுக்கும் போது நாம் அமைதியாக இருக்காது எமது கருத்துரிமைகளைப் பிரதிபலிக்க மறுப்போமாயின், நாம் இருந்தும் பயன் என்ன?

இந்த ஊரைச் சேர்ந்த நான் இடம்பெயர்வு காலப்பகுதியில் கல்லடி, புன்னையடி பகுதிகளில், மட்டக்களப்பில், கிளிவெட்டி அகதிகள் நலன்புரி நிலையத்தில், இந்தியாவில் மண்டபம் மற்றும் லேணா விளக்கு (தேக்காட்டு) அகதிகள் முகாம்களில் வாழ்ந்துள்ளேன். எனது வேலை நிமித்தம் யாழ்ப்பாணம், புல்மோட்டை, மன்னார், நுவரெலியா, மட்டக்களப்பு போன்ற இடங்களில் கடமை செய்த பின்னர் இடமாற்றம் பெற்று 2013 ஆம் ஆண்டு திருகோணமலைக்கு திரும்பி வந்தேன். அன்றிலிருந்து எனது கிராமத்து மக்களின் சம்பூர் நோக்கிய பயணப் போராட்டத்திற்கு பங்களிப்பு செய்தவன் பங்கேற்றவன் என்ற வகையில் இந்நூலை எழுதவும். வரலாற்று ஆவணமாகப் பேணவும் எனக்கு உரிமையுண்டு என நினைக்கின்றேன்.

எனது கிராமத்தவர்களின் உள்ளடக்கிக்கைகளை உணர்ந்தேன். எனது தாய் தந்தையர்களின் சம்பூர் கனவை நானும் கண்டேன். நான் விளையாடிய மண்ணை என்னை இந்தளவுக்கு உயர்வு கொடுத்த மண்ணையும் மக்களையும் நேசித்தேன். ஆதலால் நான் கண்டவைகளையும் கேட்டவைகளையும் பத்திரிகைகளில் வெளிவந்தவைகளையும் இப்பத்து வருட அமைதிப் போராட்டத்தில் பங்களிப்பு நல்கியவர்கள் என்று என்னால் அறியப்பட்டவர்களிடமும் இருந்து கிடைக்கப்பெற்ற தகவல்களையும் நடுநிலை நின்று எழுதியுள்ளேன். இவற்றிலே சில தகவல்கள் விடுபடலாம். ஏனெனில் வரலாறு என்பது எப்போதும் முழுமை பெறாது. கிடைக்கப் பெற்ற தகவல்களைக் கொண்டே அது வரையப்படுகின்றது. இவ் ஆவணம் அரசியல் சூழ்நிலை கருதி வெளிவருகின்றது என்றும் கூறலாம். ஆனால் இதற்கு அது காரணமல்ல.

இவ்வாறான உறுதிமிக்க சம்பூர் மக்களின் துயர வாழ்க்கைச் சம்பவங்கள் நூலாக வெளிவர வேண்டும் என்பதற்காக எனக்கு உற்சாகம் தந்த கேணிப்பித்தன் ஐயா, தேவகடாட்சம் ஐயா, சிறிஞானேஸ்வரன் அண்ணன் மற்றும் முகநூல் நண்பர்கள் அனைவருக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றிகள். இந்நூலுக்கு அணிந்துரை வழங்கிய கௌரவ. திரு.கு.நாகேஸ்வரன் (கி.மா.உ) அவர்களுக்கும் மற்றும் வாழ்த்துரை வழங்கிய கிழக்கு மாகாண கல்வி மற்றும் மீள்குடியேற்ற அமைச்சர் கௌரவ திரு.சி.தண்டாயுதபாணி அவர்களுக்கும் நன்றி. அத்தோடு சீரிய சிறப்புரைகளையும் உயரிய அனுபவ உரைகளையும் வழங்கிய கொழும்பு பல்கலைக்கழக பேராசிரியர் திரு.கோ.அமிர்தலிங்கம், கிழக்கு பல்கலைக்கழக சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் திரு.இ.கிருபைராஜா, பத்திரகாளி அம்பாளர் ஆயை பரிபாலன சபை தலைவர் திரு.துரை.கிருபைராஜ், முன்னாள் மூதூர் பிரதேச சபை எதிர்க்கட்சித்

தலைவர் திரு.இ.நாகேஸ்வரன், சம்பூர் ம.வி அதிபர் திரு.சோ.பாக்கியேஸ்வரன், சம்பூர் ஸ்ரீ முருகன் வித்தியாலய அதிபர் திரு.ம.சச்சிதானந்தம், பசுமை திருகோணமலை அமைப்பின் செயற்பாட்டாளர் திரு.தி.கோபகன் ஆகியோருக்கும் எனது மனங்கனிந்த நன்றி.

அத்தோடு என்னுடைய முதலாவது நூலான “சம்பூர் பிரதேசத்தின் தொன்மை” வரலாற்றுக்கு முந்திய காலந்தொட்டு 2006ஆம் ஆண்டு வரையிலான தகவல்களை ஆவணப்படுத்தியுள்ளது. அதன் தொடர்ச்சியாக 2006 தொடக்கம் 2016ம் ஆண்டு வரையிலான தகவல்களை உள்ளடக்கியுள்ள இந்நூலை வெளியிட எண்ணிய வேளையில், சம்பூர் மகா வித்தியாலய முன்னாள் மாணவர் வெளியக சங்கத்தின் செயலாளர் மற்றும் அதன் உறுப்பினர்கள் தமது சங்கத்தினூடாக வெளியீடு செய்ய முன்வந்தமைக்கும், வெளியீட்டுரையை வழங்கியமைக்கு மேலான நன்றி. அத்தோடு இந்நூலை அமுகுற அச்சு வடிவமைத்து வழங்கிய ஸ்ரீராம் பிறின் டஸ் குழாத்தினருக்கும் எனது நன்றியை தெரிவிப்பதில் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

இறுதியாக இந்நூலுக்கான பின்னட்டையை அலங்கரித்த திரு.இ. சோதிலிங்கம் அவர்களுக்கும் நன்றி கூறி இத்தொகுப்பை திறக்கின்றேன்.

நன்றி

DR. அருமைநாதன் ஸதீஸ்குமார்

சம்பூர் - 04, ஸூதூர்,

தருகோணமலை.

I. கிழக்கு கரையோர இடப்பெயர்வு

திருகோணமலை; தென்னாசியப் பிராந்தியத்தில் பூகோள ரீதியில் கேந்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இயற்கைத் துறைமுகத்தைக் கொண்டுள்ளது. சரித்திரப் பிரசித்தி பெற்ற திருகோணமலையில் வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலந் (இற்றைக்கு 4,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர்) தொட்டு மனித குடியிருப்புகள் அமைந்திருந்தமையை இங்கு காணப்படுகின்ற தொல்லியல் சான்றுகள் உறுதி செய்கின்றன. திருகோணமலை துறைமுகம் இலங்கையின் மிக நீளமான நதியாகிய மகாவலி கங்கை கடலோடு சங்கமிக்கும் கொட்டியாரக் குடாவினுள் அமைந்துள்ளது. அகன்று விரிந்த இக் கொட்டியாரக் குடாவின் நுழைவாயினிலுள்ள கிராமமே சம்பூர்.

கடந்த பல தசாப்த காலங்களாக உள்நாட்டு போரினால் பல தடவைகள் பாதிக்கப்பட்டு ஏராளமான உயிரிழப்புகளையும் சொத்தழிவுகளையும் சந்தித்த இக்கிராமத்து மக்கள் முன்னெப்போதும் இல்லாத வகையில் 2006 இல் பாரிய இடப் பெயர் வென்றையும் எதிர்கொண்டிருந்தனர்.

“2006 ஆம் ஆண்டு சிந்திரை 25ஆந் திகதி கொழும்பு கொம்பனித் தெருவில் அமைந்திருந்த இராணுவத் தலைமையகத்தில் பி.ப 1.25 மணி அளவில் தற்கொலைக் குண்டுத் தாக்குதல் ஒன்று இடம்பெற்றது. இதன்போது இலங்கையின் முன்னாள் இராணுவத் தளபதி லெப்டினன்ட் ஜெனரல் சரத் பொன்சேகா உட்பட 27 பேர் காயமடைந்தனர். 5 படை வீரர்கள் உட்பட 8 பேர் கொல்லப்பட்டனர்” (வீரகேசரி 26.04.2006).

இலங்கையின் மேற்கு கரையோர பிரதேசத்தில் இத்தாக்குதல் சம்பவம் இடம்பெற்ற தினத்தன்று பிற்பகல் வேளையில் இலங்கையின் கிழக்கு கரையோர பிரதேசமான சம்பூரில் ஆகாய குண்டுத் தாக்குதல்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இச்சம்பவம் இடம்பெறுவதற்கு சில மணித்தியாலங்களுக்கு முன்னர் இங்கு தாக்குதல் இடம்பெறப் போவதாகவும், மக்கள் பதுங்கு குழிகளை அமைத்து பாதுகாப்பு தேடிக்கொள்ளுமாறும் விடுதலைப் புலிகளால் ஒலிபெருக்கி மூலம் அறிவிக்கப்பட்டது. எனினும் இத்தாக்குதல்கள் காரணமாக அவசர அவசரமாக உருவாக்கிய பதுங்கு குழிகளில் உயிரைக் கையில் பிடித்தவாறு மக்கள் தஞ்சமடைந்தனர்.

சம்பூர் இடப்பெயர்வுக் கிள்குடியற்றமும்

அடுத்தடுத்த நாட்களிலும் இப்பகுதியில் மேற்கொள்ளப்பட்ட கடுமையான (கடலிலிருந்தும் ஆகாயத்திலிருந்தும்) குண்டுத் தாக்குதல்கள் காரணமாக 16 பேர் கொல்லப்பட்டதோடு 30 க்கும் மேற்பட்டோர் படுகாயமடைந்தனர் என்றும் செய்திகள் வெளியாகியிருந்தன. இத்தாக்குதலில் மூதூர் கிழக்கு தமிழ் கிராமங்கள் மற்றும் மூதூர் இறங்குதுறையை அண்டிய முஸ்லிம் கிராமங்களும் பாதிக்கப்பட்டிருந்தன. முஸ்லிம் கிராமங்களின் மீது மேற்கொள்ளப்பட்ட தாக்குதலில் மௌலவி ஒருவர் உட்பட நான்கு பேரும் உயிரிழந்தனர்.

ஏராளமான சொத்தழிவுகளை ஏற்படுத்தியிருந்த இந்தத் தாக்குதல் சம்பூர், கூனித்தீவு, சூடைக்குடா, கடற்கரைச்சேனை, சம்புக்களி, சேனையூர், கட்டைப்பறிச்சான், சாலையூர், நவரெட்டிப்புரம், அம்மன்நகர், இளக்கந்தை, சந்தோசுபுரம், பள்ளிக்குடியிருப்பு, தங்கபுரம், கணேசுபுரம் போன்ற மூதூர் கிழக்கு தமிழ் மக்களையும் மூதூரின் இறங்குதுறையை அண்டிய சில முஸ்லிம் கிராம மக்களையும் இடம்பெயர்த்திருந்தது.

ஏறத்தாழ 4,500 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 15,000க்கும் மேற்பட்ட மூதூர் கிழக்கு மக்கள் உயிர்தப்புவதற்காக கையில் அகப்பட்ட பொருட்களை எடுத்துக் கொண்டு ஓட்டமும் நடையுமாகவும், துவிச்சக்கர வண்டிகள், மோட்டார் சைக்கிள்கள், சிறிய மற்றும் பெரிய ரக உழவு இயந்திரங்கள், மாட்டு வண்டிகள் போன்றவற்றிலுமாக இடம்பெயர்ந்து பாட்டாளிபுரத்தில் தஞ்சமடைந்திருந்தனர். பாட்டாளிபுரத்தில் இருப்பதற்கு கூட இடமின்றி மரங்களின் கீழும், பாடசாலையிலும், வீதியிலும், வீதிப் பாலங்களின் கீழும் தங்கியிருந்தனர்.

இரண்டு நாட்களாக தொடர்ச்சியாக இரவு, பகல் என்றில்லாமல் வந்து வந்து விழுந்து கொண்டிருந்த செல் தாக்குதல்களால் மரணம் இன்றைக்கா அல்லது நாளைக்கா என்று எல்லோருமே நினைத்துக் கொண்டிருந்த வேளையில், இங்கு வந்து வெடித்த செல் தாக்குதலில் ஒரே நாளில் 11 பேர் அகப்பட்டு இறந்ததைப் பார்த்த மக்கள் கிழக்கின் கரையோரப் பாதை வழியாக திருகோணமலை மாவட்டத்தின் தென் பகுதியை நோக்கி இடம்பெயர்ந்தனர்.

இலங்கை நாட்டின் ஏனைய கிராமங்களைப் போல படித்து பட்டம் பெற்றவர்களையும், விவசாயிகள், கடல் தொழிலாளர்கள் என பலதரப்பட்ட மக்களையும் கொண்ட சம்பூர் கிராமம், இக் கொடிய யுத்தம் ஆரம்பமாவதற்கு முன்னர் தேசிய மற்றும் சர்வதேச ரீதியில் இராஜதந்திர

அரசியல் சந்திப்புகள் (இலங்கை அரசு - தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் - சர்வதேச இராஜதந்திரிகள்), திருகோணமலை துறைமுகத்தின் கேந்திர நிலையின் முக்கியத்துவம் (ஆழமான பரந்த இயற்கைத் துறைமுகம், கடற்படை, வான்படை மற்றும் தரைப்படை என்னும் முப்படைகளின் நிரந்தர கட்டமைப்பு வலயங்கள், பிறீமா கோதுமை மா ஆலை, மிட்சயி சீமெந்து தொழிற்சாலை, சுற்றுலா விடுதிகள் போன்ற), தெற்காசிய கடற்பிராந்தியத்தினூடாக போக்குவரத்துப் பாதையின் முக்கிய தரிப்பிடம் போன்ற இன்னோரன்ன காரணங்களினால் பிரபலப்படுத்தப்பட்டிருந்தது.

ஏலவே இது விடுதலைப் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசத்தினுள் அமைந்திருந்தமையால் பல்வேறு வகையான கெடுபிடிகளும் இலங்கை இராணுவ மற்றும் விடுதலைப் புலிகளினால் மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்தது. எனினும் சம்பூர் மக்கள் தன்னிறைவான பொருளாதார வசதிகளுடன் தமது பாரம்பரிய கலை, கலாச்சார, பண்பாட்டம்சங்களையும் செவ்வனே பேணி வந்தனர்.

இவ்வாறான தன்மைகளுடன் விளங்கிய சம்பூர் கிராமத்து மக்கள் 2006.04.25 இல் ஏற்பட்ட இழப்புகளுடன் இடம்பெயர்ந்து பின்னர் பாட்டாளிபுரத்தில் ஏனைய மூதூர் கிழக்கு பிரதேசத்து மக்களுடன் அகதிகளாக தங்கியிருந்த போது, செல் தாக்குதல்களினால் மதகு ஒன்றின் கீழ் பதுங்கியிருந்த 7 பேர் மற்றும் குடிசைக்குள்ளிருந்த 4 பேர் மரணமடைந்ததைத் தொடர்ந்து இத்தொகுதி மக்களின் பயணம் வீரமாநகர், மலைமுந்தல், சீனன்வெளி, இலங்கைத் துறைமுகத்துவாரம் போன்ற கிராம பிரதேசங்கள் வழியாக அவ்வவ் கிராம மக்களும் சேர்ந்து இடம்பெயர கல்லடி, புன்னையடி, முட்டுச்சேனை கிராமங்களில் பாடசாலை முதலான பொதுக் கட்டடங்களிலும், தமக்குத் தெரிந்த, அறிமுகமாகிய, ஆதரவு கொடுத்த மக்களின் வீடுகளிலும், மரங்களின் கீழமைத்த தற்காலிக கூடாரங்களிலும் தற்காலிகமாக தங்கியிருந்தனர்.

இவ் இடம்பெயர்வு காலப்பகுதிகளில் அரசுகாரா தொண்டு நிறுவனங்கள் இம் மக்களுக்கு உலருணவு, சமையல் பாத்திரங்கள், கூடாரம் அமைப்பதற்கு வேண்டிய பாய், படங்குகள் போன்றவற்றை வழங்கியிருந்தனர். இவர்கள் இத்தகைய கொடுமான யுத்த நேரத்திலும் மக்களோடு மக்களாக இருந்து இப்பணியை நிறைவேற்றியிருந்தனர்.

இவ்வாறு இடம்பெயர்ந்திருந்த காலப்பகுதிகளில் மக்களில் சிலர் தமது தந்துணிவு காரணமாக மீண்டும் தமது கிராமத்திலுள்ள வீடுகளுக்குச் சென்று முக்கியமான பொருட்கள், உணவு, உடைகள் போன்றவற்றை

எடுத்து திரும்பும் செயல்களிலும் ஈடுபட்டு வந்தனர். இச்செயல்பாடுகளின் போது தமது உயிரை இழந்தவர்களும் உள்ளனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இதை இளம் தாயொருவர் இவ்வாறு நினைவு கூர்கின்றார்.

“2006ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 9 ஆம் திகதி சம்பூர் காளி கோவிலுக்கு அருகிலுள்ள வீட்டை விட்டு ஓடத் தொடங்கினோம். இரவு மழை பொழிவது போல் செல் தாக்குதல்கள். உயிரை ஓடவிட்டு உடல் பின்னால் ஓடுவது போல் ஓடி வெருகல் கிராமத்தில் தஞ்சம் கோரினோம். உணவில்லை. உடுப்பில்லை. கையில் ஒன்றுமில்லை. எனது கணவர் மறுநாள் விடிந்ததும் வீட்டுக்குச் சென்று உடுத்துணியாவது எடுத்து வருகின்றேன் என்று சம்பூரில் உள்ள எமது வீட்டுக்குப் போனவர் தான் இன்றுவரை திரும்பவேயில்லை. எனது கணவருடன் எனது தம்பி கிருஸ்ணபிள்ளை ஜெயசந்திரன் ஒன்றுவிட்ட தம்பி விநாயக மூர்த்தி சுதாகரன், எனது தங்கையின் கணவர் வீரசிங்கம் பிரசாந்தன் ஆகிய நான்கு பேரும் சென்றிருந்தார்கள். நாலு பேருமே திரும்பவில்லை” (வீரகேசரி : 02.03.2014)

இவ்வாறாக சம்பூரில் தொடங்கப்பட்ட தாக்குதல்களே நாலாம் கட்ட ஈழப் போருக்கான ஆரம்பமாகவும் அமைந்தது. தரைத்தோற்ற கேந்திர முக்கியத்துவம் கருதி தொடங்கப்பட்ட இத்தாக்குதல் சம்பவங்களின் போது சம்பூரைச் சேர்ந்த நவரெட்ணம் ரஞ்சிதமலர், பத்தினியன் நாகம்மா, நாகையா ருக்மணிகேவி, வீரபத்திரன் பகவதிப்பிள்ளை, காளியப்பு மெய்யன், மெய்யன் செல்வராணி, மெய்யன் கிசாந்தன், விநாயகமூர்த்தி விஜேந்திரன், சுதிரகாமதம்பி, தாமோதரன் விவேகானந்தம், விவேகானந்தம் யாழினி, யோகேஸ்வரன் சீதா, இன்பராசா தர்சாந்தினி, ராசதுரை லலிதா, வைரமுத்து இராசநாதன், இராசநாதன் நாகேஸ்வரி, இராசநாதன் காளிராசா, இராசநாதன் நாகதீபன் அகிய 18 பேர் உயிரிழந்திருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

மாவிலாறு நீருக்கான யுத்தம்

மூதூர் கிழக்கில் தினமும் இடம்பெற்ற தாக்குதல்கள் பல்லாயிரக் கணக்கான மக்களை இடம்பெயர்த்திருந்த வேளையில், மாவிலாறு அணைக்கட்டிலிருந்து வெளியேறும் நீர் தடுக்கப்பட்டமையானது நிலமையை மேலும் மோசமாக்கியது. விடுதலைப் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசத்தில் அமைந்திருந்த மாவிலாறு அணை 2006.06.20 ஆந் திகதி மூடப்பட்டது. நாட்டின் மத்திய பிரதேசத்திலுள்ள சிவனொளிபாத மலையிலிருந்து உற்பத்தியாகி கிழக்குத் திசையில் திருகோணமலை

கடலில் சங்கமிக்கும் மகாவலி ஆற்றின் ஒரு கிளையாக வெருகல் ஆறு பாய்ந்து செல்கின்றது. இவ்வாறு பயணிக்கும் வெருகலாற்றில் இருந்து பிரியும் மாவிலாற்றை மறித்து கட்டப்பட்ட அணைக்கட்டிலுள்ள துரிசு மூடப்பட்டதன் காரணமாக மூதூர், சேருவில், ஈச்சிலம்பற்று கிராமங்கள் பல விவசாயம் மற்றும் குடிநீருக்காக பாதிக்கப்பட்டன. ஏறத்தாழ 17,413 ஏக்கர் விவசாய செய்கைக்கு பயன்படுத்தப்படும் நீர் மாவிலாற்றிலிருந்து வலதுபுற வாய்க்கால் வழியாக சேருநுவர, தோப்பூர் பிரதேசங்களுக்கும் இடதுபுற வாய்க்கால் வழியாக தெஹிவத்த கங்குவேலியையும் சென்றடைகின்றது. மாவிலாறு அணைக்கட்டு அமைந்துள்ள பகுதியை “கொட்டடி முகப்பு” என்றும் இப்பிரதேசத்தவர்கள் அழைப்பதுண்டு.

மூடப்பட்ட இவ் அணைக்கட்டு நீரை திறப்பதற்காக அரசு - விடுதலைப்புலிகள் - நோர்வே பிரதிநிதிகள் நடாத்திய பேச்சு வார்த்தைகள் பலனளிக்காத நிலையில் இலங்கை அரசாங்கத்தால் “மாவிலாற்றை திறப்பதற்கான மனிதாபிமான நடவடிக்கை” என்னும் பெயரிலான படை நடவடிக்கையொன்று மாவிலாற்றை நோக்கி 08.07.2016 இல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

மாவிலாறு யுத்தமானது தொடர்ந்து கொண்டிருக்கும் அதே காலப்பகுதிகளில் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் மூதூர் நகருக்குள் உள் நுழைவதற்காக ஆவணிமாத முற்பகுதியில் தாக்குதல்களை தொடுத்திருந்தனர். இதன் தொடர்ச்சியாக 04.08.2006 இல் மூதூரிலிருந்த முஸ்லிம் மக்கள் பல உயிரிழப்புகளையும் சொத்தழிவுகளையும் சந்தித்தவாறு தெற்கு நோக்கி இடம்பெயரலாயினர். அரசபடைகளும் 26.08.2006 இலிருந்து தாக்குதல்களை நடாத்தி மூதூர் கிழக்கை நோக்கி படை நகர்வை மேற்கொண்டு சம்பூரை 04.09.2006 இல் கைப்பற்றினர்.

2006இல் இடம்பெற்ற இவ் யுத்தமானது தமிழ், சிங்கள, முஸ்லிம் என்ற பேதமில்லாது மக்கள் யாவரையுமே இடம்பெயர்த்து சொல்லொண்ணாத் துயரங்களுக்கு உள்ளாக்கியிருந்தது. இந்த நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் பல அறிஞர்களும் ஆய்வாளர்களும் கூறிய எதிர்வு கூறலின் படி; இனிமேல் நடைபெறும் போர்களில் பெரும்பாலானவை நீருக்காகவே நடைபெறும் என்பதாகும். அதே போல பல அழிவுகளை ஏற்படுத்திய இவ் யுத்தமும் கூட “மாவிலாறு நீருக்கான யுத்தம்” என காரணம் கூறப்பட்டே தொடங்கப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கது.

2006.04.25 இல் இடம்பெயர்வுக்கான முதல் தாக்குதல் சம்பவங்கள் சம்பூரில் ஏற்பட்டதைத் தொடர்ந்து மூதூர் கிழக்கு கிராமங்களும்

நேரடியாகவே பாதிக்கப்பட்டன. இதனால் வளமான மண் வளமும் நிறைவான நீர்வளமும், காடுபடு பொருட்கள் பலவற்றையும் கொண்ட இக்கிராமங்களிலிருந்து மக்கள் உயிர் தப்புவதற்காக தொடர்ச்சியாக பல்வேறு கிராமங்களுக்கூடாக ஓடிக் கொண்டே இருந்தனர். விடுதலைப்புலிகளின் கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசங்களில் வாழ்ந்த மூதூர் கிழக்கு, வெருகல் - ஈச்சிலம்பற்று பிரதேச மக்கள் கரையோரப் பாதையூடாக வெருகல் ஆற்றைக் கடந்து மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் எல்லைக் கிராமமான கதிரவெளியை சென்றடைந்தனர்.

இதே போல மூதூரிலுள்ள இறால்குழி, நாவலடி, சகாயபுரம் (64), இருதயபுரம் (பச்சனூர்), பட்டித்திடல், மணல்சேனை, மல்லிகைத் தீவு, பாலத்தடிச்சேனை, பாலத்தோப்பூர், முன்னம்போடி வெட்டை, நாராயணபுரம், கிளிவெட்டி, மேன்காமம், தங்கநகர், பாரதிபுரம்(58), கங்குவேலி, இலிங்கபுரம், ஆதியம்மன்கேணி, மூதூர், சேருருவர பிரதேச மக்களும் சில காலங்கள் பாதுகாப்பான இடங்களை நோக்கி இடம்பெயர்ந்திருந்தனர்.

மூதூர் கிழக்கு, வெருகல், ஈச்சிலம்பற்று தமிழ் மக்களின் இடம்பெயர்வானது தெற்கு நோக்கியதாக (மட்டக்களப்புக்கு) அமைந்திருந்த அதேவேளை மூதூர் முஸ்லிம் மக்களின் இடம்பெயர்வானது மேற்கு நோக்கி (கந்தளாய், கிண்ணியா) காணப்பட்டது. இவர்களும் தமிழ் மக்களைப் போலவே உயிரிழப்புடனும் சொத்தழிவுகளுடனும் ஏதிலிகளாயினர்.

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் அரச கட்டுப்பாட்டுப் பகுதியான மாங்கேணியைத் தாண்டும் வரை இருதரப்பு மோதல்களிடையே சிக்கியும், சிக்கி அகப்பட்டு இறந்தவர்களை அவ்விடத்திலே புதைத்து அடக்கம் செய்தும், இவ்வாறு அடக்கம் செய்தவர்கள் கூட அவசர அவசரமாக தமது உயிரையும் உறவுகளையும் கையில் பிடித்தவாறு வந்த பாதையைக் கூட திரும்பிப் பார்க்க நேரமில்லாது ஓட்டமும் நடையுமாக ஓடிய வண்ணமே இருந்தனர்.

மோதலில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்த இரு தரப்புகளின் கண்களிலும் படாதவாறு வாகரை, பனிச்சங்கேணி, மாங்கேணி காடுகளுக்கூடாகவும் வாகரை கடல் வழியாகவும் சில மக்கள் மட்டக்களப்பு அரச கட்டுப்பாட்டு பகுதியை நோக்கி செல்லத் தொடங்கியிருந்தனர். இதன்போது வழிகாட்டிகளாகவிருந்த பலர் பணம் சம்பாதித்துக் கொண்டனர் என்றும் கூறப்பட்டது. இவ்வாறு மக்களை அரச கட்டுப்பாட்டு பகுதிகளுக்குள்

அழைத்துச் சென்றவர்கள் ஓராயிரங்கள் முதல் இருபதாயிரம் வரை பெற்றுக் கொண்டதாகவும் கூறப்பட்டது. இவ்வாறாக 2006ஆம் ஆண்டு ஐப்பசி மாதமளவில் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்துக்கு வந்து சேர்ந்த மக்களின் இடப்பெயர்வானது இம்மாவட்டத்தின் எல்லைக் கிராமங்களான பெரிய கல்லாறு, போரதீவு வரை நீண்டு காணப்பட்டது. மாவட்டம் முழுவதுமாக பல இடைத்தாங்கல் முகாம்களில் தங்க வைக்கப்பட்டு அரச அதிகாரிகளாலும் தன்னார்வ தொண்டு நிறுவனங்களாலும் மக்கள் பராமரிக்கப்பட்டிருந்தனர்.

கிரான், பலாச்சோலை, சத்துருக்கொண்டான், பாலமீன்மடு, கொக்குவில், ஐயங்கேணி, களுவன்கேணி, மஞ்சந் தொடுவாய், மாவடிவேம்பு, ஸாகிரா கல்லூரி, சிங்கள மகா வித்தியாலய வளாகம், நெல்களஞ்சிய சாலை, செபஸ்தியார் வித்தியாலயம், கோரகல்லிமடு, கிரிமுட்டி, சித்தாண்டி, செங்கலடி, ஏறாவூர், சவுக்கடி, ஊறணி போன்ற இடைத்தாங்கல் நலன்புரி அகதிகள் முகாம்களில் வைத்து பெருமளவான மக்கள் பராமரிக்கப்பட்டனர். சில எண்ணிக்கையிலான மக்கள் மட்டக்களப்பில் தங்களது உறவினர்கள் வீடுகளிலும், வாடகை வீடுகளிலும் தங்கினர். இவ்வாறாக சுமார் 35,000 - 40,000 மக்கள் மட்டக்களப்பிலுள்ள அகதிகள் முகாம்களில் தங்கியிருந்த அதேவேளை திருகோணமலை மாவட்டத்திலும் குறிப்பாக நகரப்பகுதியில் அமைக்கப்பட்ட நலன்புரி அகதிகள் நிலையங்களிலும் சுமார் 4,000 க்கும் மேற்பட்ட மக்கள் தங்க வைக்கப்பட்டிருந்தனர். இவற்றுள் இந்து கலாச்சார மண்டபம், புனித சவேரியார் பாடசாலை, மெதடிஸ்த கல்லூரி, உவர்மலை விவேகானந்தா கல்லூரி போன்றவை குறிப்பிடத்தக்கவை.

2. இந்திய அகதி முகாம் வாழ்க்கை

இன்னும் பல எண்ணிக்கையிலான குடும்பங்கள் இந்தியாவின் தமிழ்நாட்டை நோக்கி தமது உயிரையும் துச்சமென மதித்து ஆபத்துக்கள் நிறைந்த கடல் வழிப் பாதையூடாக படையெடுத்தனர். பாதுகாப்பு குறைந்த படகுகள், அளவுக்கதிகமான மக்கள் எண்ணிக்கையைக் கொண்ட படகுகள், மக்களுக்கு வழி தெரியாத பயணங்கள் போன்றவைகளை அறிந்தும் கூட மன்னார் ஊடான தனுஷ்கோடி பாதையை தேர்ந்தெடுத்தனர். அனேகமானவர்கள் அரிச்சல்முனை, இராமேஸ்வரம், வேதாரண்யம், தங்கச்சிமடம் போன்ற இடங்களில் நிலம் தெரியாத இரவு நேரங்களில் படகோட்டிகளால் இறக்கி விடப்பட்டனர். படகோட்டிகளின் பயணங்கள் இலங்கை மற்றும் இந்திய கடற்படையினருக்கு தெரியாதவாறே மேற்கொள்ளப்பட்டது.

சில குடும்பங்கள் இலங்கைக்கும் இந்தியாவுக்கும் இடையிலான பாக்கு நீரிணை கடற்பகுதியிலுள்ள இந்தியத் திடல்களிலும் அல்லது இலங்கைக்கு சொந்தமான திடல்களிலும் “இந்தியா வந்துவிட்டது இறங்குங்கள்” என்று பொய் கூறி படகிலிருந்து இறக்கியும் விடப்பட்டனர். இவ்வாறு இறக்கி விடப்பட்டவர்கள் நாள் முழுவதும் நீராகாரம் இல்லாது இத்திடல்களில் தங்கியிருந்த சம்பவங்களும் உண்டு. இந்தியாவுக்குச் சொந்தமான திடல்களில் இறக்கி விடப்பட்டிருந்தால் இவர்களை இந்திய கடற்படை இராமேஸ்வரத்திலுள்ள மண்டபம் முகாமுக்கு அழைத்துச் செல்லும். இலங்கைக்குரிய திடல்களில் இறக்கி விடப்பட்டிருந்தால் இவர்களை இலங்கை கடற்படையினர் கைது செய்து இலங்கை நீதிமன்றில் ஒப்படைப்பதுண்டு. இவ்வாறு தலைக்கு இரண்டு, மூன்று ஆயிரங்கள் தொடங்கி இருபதாயிரம் இலங்கை ரூபாய்கள் வரை செலுத்திய சம்பவங்களும் உண்டு.

இந்தியாவின் எப்பகுதியிலாவது சட்ட விரோதமாக இலங்கை தமிழ் மக்கள் வந்தால் (அகதிகளாயினும்) அவர்கள் முதலில் தமிழ் நாட்டிலுள்ள இராமநாதபுரம் மாவட்டம் மண்டபம் என்னுமிடத்திற்கே கொண்டு வரப்பட்டு விசாரணைகள் மேற்கொள்ளப்படுவது வழமை.

இவ் விசாரணையின் பிற்பாடு இவர்கள் மண்டபம் பகுதியில் அமைந்துள்ள “மண்டபம் முகாம்” க்கு கொண்டு செல்லப்பட்டு

அவர்களுக்கான குடியிருப்பு அறைகள் வழங்கப்படும். இது சிலவேளைகளில் தனி வீடுகளாகவும், தொடரான அறைகளாகவும் இருக்கும். கடற்கரையோரமாக திறந்த வெளிச்சிறை போல அமைந்துள்ள “மண்டபம் இலங்கை அகதிகள் முகாமில்” விசாரணைகள் ஆரம்பத்தில் பலமாகவே இருக்கும். ஆயுதங்களோடு சம்பந்தமில்லாதவர்கள் எனில் இவர்கள் மண்டபம் முகாமில் தங்கலாம். அல்லது பதிவு மாற்றிக் கொண்டு தமிழ் நாட்டிலுள்ள எந்தவொரு மாவட்டத்திலும் அமைந்துள்ள இலங்கை அகதிகள் முகாம்களில் தங்கி வாழ வசதிகள் இருப்பின் அங்கு வசிக்க அனுமதிக்கப்படுவர். சிலர் முகாம்களில் பதிவுகளை வைத்துக்கொண்டு முகாம்களுக்கு வெளியில் இந்திய மக்களைப் போல வீடு கட்டியும், வாடகை வீட்டிலும் வசிப்பர். தமிழ் நாட்டில் மொத்தமாக ஏறத்தாழ 100 அளவிலான இலங்கை அகதிகள் முகாம்கள் 2006 - 2010 களில் காணப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. இங்கே ஏற்கனவே 1983, 1990 களில் இலங்கையிலிருந்து அகதிகளாக சென்றிருந்த தமிழ் மக்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்தியாவுக்கு அகதிகளாகச் சென்ற தமிழ் மக்களுடைய விசாரணைகளின் போது, அவர்கள் இந்தியாவுக்கு வந்ததற்காக பின்வரும் காரணங்களைக் கூறுவார்கள்.

“அங்கு (இலங்கையில்) இலங்கை இராணுவத்திற்கும், தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளுக்கும் யுத்தம் நடக்கிறது. இராணுவம் தமிழ் மக்களை புலிகள் என்று கைது செய்து சித்திரவதை செய்கின்றனர். கொல்கின்றனர். ஆகவே எமது உயிரைப் பாதுகாக்க நாங்கள் இங்கே (இந்தியா) வந்தோம்”

என்பதே அதுவாகும். ஆனால் தமிழகப் பொலிசாரும், மக்களும் இவ்வாறு கேலியாகக் கூறுவார்கள்.

“உங்களுக்கும் புலிக்கும் சம்பந்தமில்லாவிட்டால் ஏன் இலங்கை இராணுவம் உங்களைக் கொல்கிறது. அங்கே எல்லாரும் செத்தா போயிட்டார்கள்” என்றும் கேட்பார்கள். அதுமட்டுமல்லாது இன்னொரு வகையாக

“அங்கே உங்களுக்காக புலிகள் சண்டை பிடித்து சாகின்றார்கள். ஆனால் நீங்கள் அவர்களை விட்டிற்று உங்கள் உயிரைப் பாதுகாக்க இங்கே ஓடி வாறீர்கள்”

என்றும் கேட்பார்கள். இவ்விரண்டில் எதை நம்புவது? எதற்குப் பதில் கூறுவது? சென்ற மக்களின் பதில் மௌனமாகவே இருக்கும்.

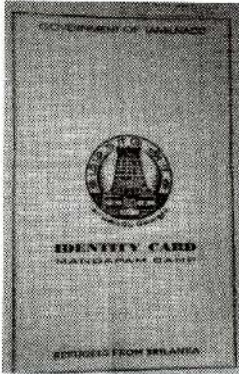
இந்தியாவின் தமிழ் நாட்டிற்கு ஏதிலிகளாக அடைக்கலம் புகுந்த இலங்கைத் தமிழ் மக்கள் ஆரம்பத்தில் மண்டபம் முகாமில் தங்கியிருந்த போதும், பின்னர் இவர்கள் தங்களது விருப்பத்துக்கேதுவாக தமிழ் நாட்டில் அமைந்திருந்த ஏனைய இலங்கை அகதிகள் முகாம்களுக்கு இடம்மாற்றப்பட்டனர். தங்களது சொந்த கிராமத்தில் தமது தோட்டங்களில், தமது வயல் நிலங்களில், கடல்களிலும், களப்புகளிலும் கௌரவமான தொழில் செய்து, திருப்திகரமான உழைப்பைப் பெற்று நிம்மதியான வாழ்க்கையை தமது குடும்பங்களுடன் வாழ்ந்து வந்த இம்மக்களுக்கு, தமிழ்நாடு அவர்களது வாழ்க்கையை மாற்றிப் போட்டது என்றே கூற வேண்டும்.

தமிழ் நாட்டு அரசால் குடும்பத் தலைவனுக்கு இந்திய ரூபாயில் ரூ 400 உம், ஏனைய குடும்ப உறுப்பினர்களுக்கு ரூ 300 உம் கொடுக்கப்பட்டன. அத்தோடு அரிசி ரூ 0.50 க்கும் மண்ணெண்ணெய் ரூ 2 க்கும் முகாம் கூட்டுறவு கடைகளில் வழங்கப்பட்டன. இவ்வளவு சலுகைகள் அகதி மக்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருந்த போதிலும் இத்தொகை அவர்களுக்கு போதாமலேயே இருந்தது. அதனால் அவர்கள் முகாம்களுக்கு வெளியே வேலை தேடியலைந்தனர்.

கடும் உழைப்பாளிகள், முயற்சியை உடையவர்கள், திமிர் பிடித்தவர்கள், பெண்களை வேலைக்கு அனுப்பாத குடும்பத் தலைவர்கள் என்றெல்லாம் அந்நாட்டு மக்களால் கூறப்பட்டவர்கள் எம் மக்கள். அதற்கேற்றாற் போல் அகதி முகாம்களின் தாசில்தார் முன்னனுமதியை (கிராம சேவகர் போன்றவர்) கோரிக்கை மனு மூலம் பெற்று குறிப்பிட்ட சில நாட்கள் வெளியூர்களில் வேலை செய்தனர். அதே போல் முகாம் வாயிலில் இருந்த கையேட்டில், முகாமுக்கு வெளியே செல்வதற்காக கையொப்பமிட்டு அனுமதியையும் பெற்றுக் கொண்டு அன்றைய மாலை வேளைக்குள் முகாமுக்குத் திரும்ப வேண்டிய நடைமுறையும் இருந்தது. இதனையே அனேகர் கடைப்பிடித்தனர்.

இதைவிட அன்றைய தினத்தில் யாரேனும் தமிழக, இந்திய ஆட்சியாளர்கள் இலங்கை அகதிகள் முகாம்கள் அமைந்திருக்கும் பகுதி விதியால் பயணிக்கும் போது முகாம்களிலுள்ள இலங்கை மக்களுக்கு அன்றைய தினம் வெளியில் எங்குமே செல்ல முடியாது. சிறைச்சாலை வாழ்க்கை தான். கிட்டத்தட்ட திறந்த வெளிச் சிறைச்சாலை ஒன்றினுள்ளேயே இலங்கைத் தமிழ் மக்கள் அடைக்கப்பட்டனர்.

இத்தனைக்கும் ஆரம்பத்தில் இலங்கையிலிருந்து தமிழகத்திற்கு வந்த போது ஒன்றிரண்டுக்கு மேற்பட்ட விசாரணைகள், வாக்கு மூலங்கள், கைவிரல் அடையாளம், தனித்தனியாகவும் குடும்பமாகவும் புகைப்படம் பிடித்தல் போன்ற வழக்கமான விசாரணைகளுக்குப் பின்னரே தமிழக மண்ணில் நடமாட அனுமதிக்கப்படுவதுண்டு.

கிங்ஷாஹ் ஈழநிலகப்படும் அகதிகளுக்கான அடையாள அட்டை மற்றும் குடும்ப அட்டை

இவ் விசாரணைகளில் ஏதாவதோர் இடத்தில் விசாரணை செய்யப்படும் நபர் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளுடன் தொடர்புடையவர் என்று கண்டறியப்படுமாயின், உடனடியாகவே அவர் செங்கல்பட்டு புழல் சிறப்பு முகாமுக்கு மாற்றப்படுவார்.

இந்திய நாட்டில் வாழ்ந்து வருகின்ற திபெத்திய அகதிகளுக்கோ, பங்களாதேஷ் அகதிகளுக்கோ, பர்மிய அகதிகளுக்கோ இல்லாத சிறப்புச் சட்டம் ஈழத் தமிழ் மக்களுக்கு மட்டுமே உள்ளதாக கூறப்படுகின்றமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

தமிழ் நாட்டிலுள்ள தொப்பூழ் கொடி உறவு கொண்ட தமிழின மக்களை நம்பி (தமிழ் நாட்டை) ஆர்ப்பரித்து அச்சமூட்டும் அலைகடலில் தமது உயிரையும் துச்சமெனக் கொண்டு, நிம்மதியாக வாழும் ஒரே நோக்கத்திற்காக அங்கே வாழும் எண்ணங் கொண்டு சென்றவர்களே இம்மக்கள். தமிழக முகாம்களில் அடைபட்ட சில நாட்களிலேயே மீண்டும் இலங்கைக்குத் திரும்ப வேண்டும் என்ற எண்ணமே பெரும்பாலான மக்களிடம் காணப்பட்டது என்பதே உண்மை. இம்முகாம் வாழ்வை ஓர் அடிமை வாழ்வாக கருதி துயரத்தில் மூழ்கினர்.

தொழில்கள் என்னும் போது பெரும்பாலும் கட்டல வேலைகளே கிடைத்தன. ஆனாலும் தமிழகத்தில் மொத்தமாக ஏறத்தாழ 100 அளவிலான இலங்கை அகதி முகாம்கள் காணப்பட்டன. இவற்றுள் இராமநாதபுரம் மாவட்டம், மண்டபம் என்னும் கிராமத்தில் 'மண்டபம் இலங்கை அகதிகள் முகாம்' அமைந்துள்ளது. இது எம்.ஜி.ஆர் காலத்தில் இலங்கையிலிருந்து சிறிமா - சாஸ்திரி ஒப்பந்தத்துக்கு அமைவாக 1960-64 களில் இந்தியாவுக்கு நாடு கடத்தப்பட்ட மலையக தமிழ் மக்களுக்காக அமைக்கப்பட்டதாகக் கூறப்படுகின்றது. இங்கேயே 1980 இற்குப் பின்னரான காலங்களில் ஈழத்தமிழ் அகதிகள் தங்க வைக்கப்பட்டனர். இவர்கள் இந்திய மறுவாழ்வுத்துறையால் பராமரிக்கப்பட்டனர்.

மண்டபம் முகாம் மக்கள் பல்வேறு வகையான கூலித்தொழில்களை செய்து பணம் சம்பாதித்தனர். சில நாட்களில் கரையோர கடற்றொழிலையும் மேற்கொண்டனர். இங்கு வாழ்கின்ற போது இலங்கையில் வாழ்வது போன்ற உணர்வே ஏற்படுகின்றது. மன்னாருக்கு அண்மையில் அமைந்திருப்பதால் என்னவோ மண்வளம், சூழல், மக்களின் பேச்சுத் தமிழ் போன்றவை நாம் ஒரு அந்நிய தேசத்தில் இருப்பதாகத் தோன்றாது.

ஏனைய முகாம்கள் ஒவ்வொன்றுக்கும் குறிப்பிடக்கூடிய தொழில் ஒன்று உள்ளது. கல்குவாரியில் கல் உடைத்தல், குடோன்களுக்கு வண்ணப் பூச்சு பூசுதல், சாயப்பட்டறையில் வேலை, ரயில் தண்டவாள வேலை, சீமெந்து கட்டல வேலை போன்றவற்றைக் குறிப்பிட்டுக் கூறலாம்.

மண்டபம் முகாமிலிருந்து கட்டல வேலைக்குப் போகும் கொத்தனார் ரூபா 110 அல்லது ரூ 120 இந்திய மதிப்பில் பெறுவார். இவர் இலங்கையில் வேலை செய்யும் போது ரூ 800 பெற்றிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. இதே போல கோழையாள் (உதவி தொழிலாளர்) ரூ 90 அல்லது ரூ 100 பெற முடியும். இத்தொழிலுக்கு இலங்கையில் ரூ 400 - 500 கிடைத்திருந்தமையை கூறலாம். இதைவிட இவ்வாறு வேலையைப் பெற்றுத் தருபவருக்கு நாளொன்றுக்கு ரூ 10 கொடுப்பது வழமை.

இவ்வாறாக தமது நாளாந்த வாழ்க்கையை வாழ்ந்து கொண்டிருந்த ஈழத்தமிழ் மக்கள் பணத்தேவைக்காக தாம் அணிந்திருந்த தங்க நகைகளையும் விற்கத் தொடங்கினர். இவர்களால் சாதாரண தமிழக மக்களைப் போல் சாம்பாருடனும், ஊறுகாயுடனும் சாப்பிட முடியவில்லை. என்னதான் கஷ்டப்பட்டாலும் இரண்டு மூன்று கறியுடன் சொதியும்

ஆக்கியே சாப்பிட்டனர். 50 சதத்துக்கு வாங்கிய ஒரு கிலோ கிராம் அரிசியை முகாமுக்கு வெளியே இரண்டு ரூபாவுக்கு விற்று, ரூ 10 அல்லது ரூ 12 பெறுமதியுடைய அரிசியை வெளிக்கடைகளில் வேண்டி சோறு சமைத்தனர். இது இங்கு வந்திருந்த குறிப்பிடத்தக்கதான நடைமுறையாக இருந்தது.

சிலர் இது தான் சந்தர்ப்பம் என நினைத்துக் கொண்டு தமிழ் நாட்டிலுள்ள கோயில்களான சிதம்பரம், சீர்காழி, இராமேஸ்வரம், பழனி, திருச்செந்தூர், திருமயம் கோட்டை, சென்னை, எம்.ஜி.ஆர் சமாதி, அன்னை வேளாங்கன்னி, பாண்டிச்சேரி போன்ற இடங்களை தரிசித்தனர். இலங்கை தமிழர்களுக்கு தமிழ்நாட்டுக்கு வெளியேயான அனுமதி மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்தது.

முகாம்களுக்கு வெளியே வாழ்ந்த மக்களின் பிள்ளைகள் மற்றும் வெளிநாடுகளில் தொடர்புடைய பணவசதி படைத்த பிள்ளைகள் தாசில்தாரின் அனுமதியுடன் பல்வேறு காலேஜ்களில் (கல்லூரிகள்) சென்னை, மதுரை, பெங்களூர் போன்ற இடங்களுக்குச் சென்று கல்வி கற்றனர். முகாம் பிள்ளைகளின் கல்விக்கும், முகாம் வாழ் மக்களுக்கும் முக்கியமாக OFFER அமைப்பு (திரு.சந்திரகாசனை தலைவராகக் கொண்ட ஈழமக்கள் ஏதிலியர் கழகம்) பல்வேறு உதவிகள் புரிந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

சில அரசியல்வாதிகளின் பிறந்தநாள் மற்றும் முகாம் வருகைகளின் போது இம் மக்களுக்கு உடுத்துணிகள், கல்வி உபகரணங்களும் வழங்கப்பட்டன. பொதுவாக மாணவர்கள் முகாம்களுக்கு வெளியே இருந்த கிராமங்களில் காணப்பட்ட அரச பள்ளிகளிலேயே இந்திய மாணவர்களுடன் ஒன்றாகக் கல்வி கற்றனர்.

குடும்பங்களினுள்ளே கணவன் - மனைவி, பிள்ளைகளுக்கிடையில் வாய்த்தார்க்கங்கள் பெரும்பாலான நாட்களில் காணப்பட்டது. இதற்கு அடிப்படையாக அமைந்தது குடும்ப உறவினர்களது ஒட்டு மொத்தமான சம்பதத்துடன் இந்தியாவுக்கு வந்திராமையாகும். இவ்வாறு தமிழகத்துக்கு இடம்பெயர்ந்த குடும்பங்கள் பெண்களின் அதாவது தாய் அல்லது மனைவியின் வற்புறுத்தல்களின் பேரிலேயே சென்றிருந்தனர். இவர்கள் இலங்கையில் இடம்பெற்ற யுத்தத்தின் போது சம்பந்தப்படாதவர்களாக இருந்தாலும் தம்முடைய கணவன் மற்றும் பிள்ளைகளின் மீதான பாசம், உயிர்ப்பயம் போன்றவை காரணமாக இலங்கையை விட்டு வெளியேற

நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டனர். இலங்கையிலும் அகதிமுகாம் வாழ்க்கை ஆனால் நிம்மதியில்லாதது. தினம் தினம் அச்சத்துடனான பொழுதுகள். ஆனால் அங்கே (இந்தியாவில்) அச்சமற்ற நிம்மதியான அகதிமுகாம் வாழ்க்கை வாழலாம் என்ற எண்ணத்துடனேயே தங்களுடைய நகைகளை விற்று தலைக்கு ரூ 4,000 தொடக்கம் ரூ 20,000 வரை மன்னாரிலிருந்து படகோட்டிகளுக்குக் கொடுத்து, நள்ளிரவுகளில் கள்ளக் களவாக தமிழகம் ஏகினர்.

ஆனால் இங்கு வந்த பின்னர் கையறு நிலையில் இருந்த ஆண்கள் நிம்மதியிழந்தனர். இதனால் மீண்டும் குடும்பங்களுடன் இந்தியப் பெறுமதியில் ரூ4,000 - ரூ10,000 வரை படகோட்டிகளுக்குக் கொடுத்து மண்டபம், வேதாரணியம், அக்காமடம், தங்கச்சி மடம், உச்சிப்புளி, பாம்பன் பாலம், இராமேஸ்வரம், புதுக்கோட்டை, ஜெகதாபட்டணம் போன்ற இடங்களிலிருந்து முகாம் பொலிசாருக்கும், இந்தியக் கடலோரக் காவல் படைக்கும் தெரியாமல் ஒளிந்திருந்து இலங்கைக்கு வந்தனர். சில குடும்பங்கள் இடையில் இந்திய பொலிசாரால் பிடிக்கப்பட்டு மீண்டும் அகதி முகாம்களுக்கு திருப்பியனுப்பப்பட்டனர். சிறைகளிலும் அடைக்கப்பட்டனர்.

இவ்வாறு களவாக அல்லாமல் சாதாரண நடைமுறை வழியாக வருவது நீண்ட நாட்கள் எடுக்கும். அத்தோடு பெருமளவில் பணம் செலவாகும். பேப்பர் பாஸ்போர்ட்டுக்கு தாலுக்கா அலுவலகம், கலெக்டர் அலுவலகம், பொலிஸ் நிலையம் என நாள் கணக்கில் அலைய வேண்டும். இதையெல்லாம் மனதில் கொண்டே பலரும் களவாக தமிழ் நாடு சென்றது போல களவாகவே இலங்கை செல்லவும் முற்பட்டனர். இதற்கு ஏனைய முகாம்களை விட கடலோரத்தில் உள்ள மண்டபம் முகாமே வசதியாக அமைந்திருந்தது.

போருக்குப் பின்னரான காலங்களில் தமிழக அரசு OFFER நிறுவனம், UNHCR அமைப்பு போன்றன தங்களது செலவில் இலங்கைக்கு வர விருப்பமுடையவர்களை அவர்களது குடும்பத்தினருடன் வாழ்வாதார வசதிகள் சிலவற்றையும் ஏற்படுத்திக் கொடுத்து விமானம் மூலம் இலங்கைக்கு அனுப்பி வைத்தனர்.

இந்திய தமிழக வாழ்க்கையில் விசாரணைகள், மனு எழுதுதல், தாசில்தாருடனான உரையாடல்கள், சென்னை மெர்னா கடற்கரைக்கு முன்னாலுள்ள அகதிகளுக்கான அலுவலகம், எம்.ஜி.ஆரின் சமாதி

பார்த்தல், வேலைக்கு வீதிகளில் காத்திருத்தல், முகாம் விட்டு முகாம் மாறுதல், இலங்கை வானொலிச் செய்திகள் கேட்டல் போன்றவற்றை மறக்க முடியாது.

தம்முடைய சொந்த இடங்களில் சுதந்திரமாக உழுதுண்டு, பயிரிட்டு, மீன் பிடித்து தன்னிறைவோடு வாழ்ந்தவர்கள் ஈழத்து தமிழ் மக்கள். திரைகடலோடி திரவியம் தேடுவதற்கு பதிலாக, நூங்குநுரை தள்ளி ஆர்ப்பரித்தெழுகின்ற 32கி.மீ பாக்குநீரிணையை கடந்து அகதி என்ற அடையாளத்தையும் வேண்டினர். எதிர்பார்த்த சுதந்திரம் அங்கேயும் இல்லை. இங்கும் சும்மாயிரு அங்கும் சும்மாயிரு என்பதாகவே இத் தமிழ் மக்களின் வாழ்வு இக்கோரமுகங் கொண்ட யுத்தத்தினால் ஆக்கப்பட்டது.

3. உயர் பாதுகாப்பு வலயம்

முதுர் யுத்தத்தின் போது தமிழ், சிங்களம் மற்றும் முஸ்லிம் மக்கள் யுத்த கோரத்தை தாங்கவொண்ணாது கையில் எடுத்தவற்றுடன் உடுத்த உடுப்புக்களுடன் இடம்பெயர்ந்து கொண்டிருந்தனர். மூதூரைக் கைப்பற்றி நிலை கொண்டிருந்த புலிகளை அங்கிருந்து வெளியேற்ற இராணுவம் முன்னேறிக் கொண்டிருந்தது. இச்சந்தர்ப்பத்தில் இன்னும் ஒரு துயர் சம்பவம் 2006.08 இல் இடம்பெற்றிருந்தது. அதாவது பிரான்ஸ் நாட்டைச் சேர்ந்த தொண்டு நிறுவனமான “அக்ஷன் பாம்” “Action Contrala Faim Against Hunger” என்னும் அமைப்பில் கடமையாற்றிய 17 தொண்டர்கள் முதுரில் வைத்து படுகொலை செய்யப்பட்டனர்.

இக்காலங்களில் இடம்பெயர்ந்திருந்த மக்களுக்கான மனிதாபிமான உதவிகளை தமிழ், முஸ்லிம் அரசியல்வாதிகள் மேற்கொள்ளும் நடவடிக்கைகளில் மும்முரமாக ஈடுபட்டனர். குறிப்பாக திருமலை மாவட்ட பாராளுமன்ற உறுப்பினர் இரா. சம்பந்தர் அவர்கள் சர்வதேச செஞ்சிலுவை சங்கத்திடம் மனிதாபிமான உதவிகளை கோரியிருந்தார். இந்த மாவிலாறு அடைப்பினால் மூண்ட யுத்தத்தை முடிவிற்கு கொண்டுவர நோர்வே பிரதிநிதி ஹென்சன் வன்னியில் விடுதலைப் புலிகளின் அரசியல்துறைப் பொறுப்பாளராகவிருந்த தமிழ்செல்வனை சந்தித்து (06.08.2006) அணையை திறப்பது சம்பந்தமாக உரையாடிக் கொண்டிருந்தார்.

சுமார் 20,000 க்கும் மேற்பட்ட மக்கள் வாகரைப் பகுதிக்கு தப்பியோடி உள்ளனர். தொடர்புகள் அனைத்தும் துண்டிக்கப்பட்டதன் காரணமாகவும் போர் நடந்து கொண்டிருப்பதனாலும் அப்பகுதிக்கு கண்காணிப்புக் குழுவினர் செல்ல மறுக்கின்றனர். மாவிலாறு நீரை 65% தமிழ் மக்களும் 35% சிங்கள மக்களும் பெற்று வருகின்றனர். அனை திறக்கப்பட்டுள்ள போதும் தாக்குதல்கள் தொடர்ந்தும் இடம்பெறுவதாக 10.08.2006 அன்று நாடாளுமன்றத்தில் திரு.இரா. சம்பந்தன் (நா.உ) அவர்கள் உரையாற்றியிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

“வாகரை பிரதேச செயலாளர் எஸ்.ஸ்ரீதரன் அவர்கள் சுமார் 35,000 மக்கள் மரநிழல்களின் கீழும் பொதுக் கட்டடங்களிலும் கஷ்டப்படுகின்றனர்” என தெரிவித்தார். (வீரகேசரி 14.08.2006).

இவர்களுக்கான நிவாரணப் பொருட்கள் மட்டக்களப்பு பகுதியில் இருந்து இங்கு கொண்டுவந்து கொடுக்கப்பட்டிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இவ் இடப்பெயர்வு காலத்தில் 16.08.2006 அன்று கல்முனையில் வைத்து முஸ்லிம் வெகுசன அமைப்புக்களால் “மூதூர் பிரகடனம்” ஒன்று செய்யப்பட்டிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. இதன் முக்கிய கருத்தாக யுத்தம் நிறுத்தப்பட்டு மக்கள் தமது சொந்த இடங்களுக்கு திரும்ப வேண்டும் என்பதாக அமைந்திருந்தது.

இக்காலத்தில் மக்கள் வாகரையில் உயிரிழப்புக்களை சந்தித்ததோடு, மட்டுமல்லாமல் இங்கிருந்து வெளியேற வழியின்றி பட்டினியால் வாடிய போது முன்னாள் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் அமரர் திரு. ரவிராஜ் அவர்கள் ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் கொழும்பு அலுவலகத்தின் முன்னின்று மக்களுக்காக துணிந்து குரல் கொடுத்திருந்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

மாவிலாறு யுத்தம் ஓய்ந்தமை, மற்றும் மூதூர் கிழக்கு கைப்பற்றப்பட்டமையைத் தொடர்ந்து செட்டம்பர் மாதமளவில் போர் ஓய்ந்திருந்ததனால் மூதூர் மேற்கு, தெற்கு மற்றும் மத்தி மக்கள் தம்முடைய சொந்த இடங்களுக்குச் சென்று மீள் குடியேற ஆரம்பித்தனர்.

திருகோணமலை மாவட்ட அரசாங்க அதிபரின் அப்போதைய புள்ளி விபரத்தின் படி 2006 - 2009 வரையான காலத்தில் வெருகல் பிரிவில் 3,033 தமிழ் குடும்பங்களும் (10,697 பேர்), மூதூர் பிரிவில் 17,331 தமிழ், முஸ்லிம் குடும்பங்களும் (65,170 பேர்), சேருவில் பிரிவில் 2,408 சிங்கள குடும்பங்களும் (8,873 பேர்) இடம்பெயர்ந்திருந்ததாக காட்டப்பட்டிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. இக்காலத்தில் சம்பூர் கிழக்கு மற்றும் மேற்கு கிராம சேவர் பிரிவில் சுமார் 1,150 குடும்பங்கள் காணப்பட்டன.

இவ்வாறிருக்கும் காலப்பகுதிகளில் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் உள்ள நலன்புரி நிலையங்களில் தங்கியுள்ள மக்களை மீள்குடியேற்றல் சம்பந்தமான கூட்டம் 2007ஆம் ஆண்டு மாசி மாதம் ஓட்டமாவடியில் நடாத்தப்பட்டது. அப்போதைய அனர்த்த முகாமைத்துவ அமைச்சர் அமீர் அலி தலைமையில் நடைபெற்ற இம்மாநாட்டில் கிழக்கு மாகாண ஆளுநர், அரச அதிபர்கள், அமைச்சர்கள், ரிசாத் பதியுதீன், அரச அதிகாரிகள் மற்றும் மூதூர் பிரதேச சபை எதிர்க்கட்சித் தலைவர்திரு. மு.சௌந்தரராஜன் ஆகியோர் கலந்து கொண்டிருந்தனர்.

சம்பூர் இடப்பெயர்வும் மீள்குடியேற்றமும்

இம்மாநாட்டில் திரு.மு.சௌந்தரராஜன் அவர்கள்

“மூதூர் கிழக்குப் பிரதேசத்தின் எட்டு கிராம சேவையாளர் பிரிவுகளிலிருந்தும் இடம்பெயர்ந்துள்ள மக்கள் ஒரு வருடமாகியும் தமது சொந்த இடங்களுக்குத் திரும்ப முடியாத நிலை காணப்படுகின்றது. ஏனைய மக்களைப் போல இவர்களின் மீள் குடியேற்றத்தில் எவரும் அக்கறை காட்டுவதாக தெரியவில்லை. எனவே மூதூர் கிழக்கு மக்களை உடனடியாக குடியேற்ற வேண்டும்”

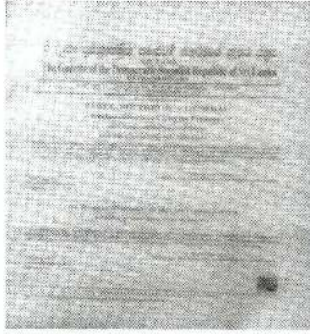
என்ற தனது கருத்தையும் தெரிவித்திருந்தார். அத்தோடு நில்லாது மூதூர் பிரதேச சபையிலும் இந்த தீர்மானத்தை பின்னர் ஏகமனதாக நிறைவேற்றியிருந்தார். இது சம்பந்தமாக இவர் சனாதிபதி, அமைச்சர்கள், அரசு அதிபர்கள் போன்றோரிடமும் வேண்டுகோள்கள் விடுத்திருந்ததாக அறிய முடிகின்றது.

இலங்கையில் ஏற்படுத்தப்பட்ட சர்வதேச அழுத்தங்கள், உள்ளூர் போராட்டங்கள், அகதிகள் பராமரிப்பு பிரச்சினைகள் காரணங்களாக மூதூர் கிழக்கிலும் படிப்படியாக மக்கள் குடியேற்றப்பட்டனர். 2008ஆம் ஆண்டில் பள்ளிக்குடியிருப்பு, அம்மன்நகர், கட்டைப்பறிச்சான், சேனையூர் ஆகிய கிராமங்களில் மீள் குடியேற்றம் இடம்பெற்றது. ஆனால் சம்பூர், கடற்கரைச்சேனை, கூனித்தீவு, நவரெட்டிபுரம், சூடைக்குடா, இளக்கந்தை போன்ற கிராம மக்கள் படிப்படியாக குடியேற்றப்படுவர் என அரசினாலும், அதிகாரிகளாலும் அடிக்கடி கூறப்பட்டுக் கொண்டேயிருந்தது. ஆனால் நடைமுறையில் அது சாத்தியப்படும் தூரமும் அதிகரித்துக் கொண்டே சென்றது.

அத்தோடு சம்பூர் மக்களை வேறு பகுதிகளில் (இத்திக்குளம், சின்னக்குளம், நாவலடி போன்ற) குடியேற்றும் நோக்கோடு அம்மக்களில் சிலரை அழைத்துச் சென்று இடம் காட்டுதல் சம்பவங்களும் அரசு தரப்பினரால் 2008ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் இடம்பெற்றுக் கொண்டே வந்தது.

இந்நிலையில் பொது மக்கள் பாதுகாப்பு சட்டத்தின் கீழ் அவசரகால ஒழுங்கு விதி இல 2007(2) இல் சனாதிபதி மகிந்த ராஜபக்ஷ அவர்களினால் 2007.மே.30 ஆம் திகதிய வர்த்தமானி அறிவித்தல் இல 1499/25 என்பதற்கமைய சம்பூர் உயர் பாதுகாப்பு வலயமாக அரசாங்கத்தின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டது. சம்பூர் மக்களினுடைய மீள் குடியேற்றமும் கனவாகவே அமைந்திருந்தது.

DR. அருமைநாதன் ஸதீஸ்குமார்

பின்னர் இலங்கை கடற்படையினருக்கு 236 ஏக்கர் நிலம் வழங்கப்பட்டது. இப்பகுதிக்குள்ளேயே சம்பூர் என்னும் கிராமத்தில் பூர்வீகமாக பரம்பரையாக மக்கள் வாழ்ந்த இடங்கள் அடங்கியிருந்தன. வட்டாரம் 1, 2, 3, 4, 6 என்பன முழுமையாகவும் ஏனைய எஞ்சிய இரு வட்டாரங்களான 5 இன் ஒரு பகுதியும், 7 இன் ஒரு பகுதியும் இதனுள்ளேயே அடங்கியிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. அத்தோடு தி/சம்பூர் மகா வித்தியாலயம், தி/சம்பூர் ஸ்ரீ முருகன் வித்தியாலயம், ப.நோ.கூட்டுறவு சங்கம், வாசிக சாலை, நெற்களஞ்சிய சாலை, கிராம சபை கட்டிடம், நீர் வடிகாலமைப்பு சபை பகுதி வழங்கல் மையம், இரண்டு முன்பள்ளிகள், விளையாட்டு மைதானம், பத்திரகாளியம்மன் ஆலயம், சித்தி விநாயகர் ஆலயம், பத்தினியம்மன் ஆலயம், பழைய பத்திர காளி அம்மன் ஆலயம் என்பன உள்ளடங்கியிருந்தன. இவற்றுக்கான பிரித்தானியர் காலத்து காணி உறுதிகளும் மக்களிடம் இருந்தன. இவ்வாறான நிலப்பகுதியே கடற்படையினரின் (விதுர) பயன்பாட்டுக்காக வழங்கப்பட்டது.

அத்தோடு "17.05.2012 ஆம் திகதிய வர்த்தமானி அறிவித்தலுக்கமைய கைத்தொழில்களுக்கான விசேட வலயமாக அறிவித்து முதலீட்டு சபைக்கு 818 ஏக்கர் 2 றூட் 35.38 பேர்ச் நிலம் ஒதுக்கப்பட்டது. இது 99 வருட குத்தகைக்கு வழங்கி பொருளாதார வலயமாக பிரகடனப்படுத்தப்பட்டிருந்ததாகவும் அக்காலத்தில் பேசப்பட்டிருந்தது. இலங்கை கேட்வே இன்டஸ்த்ரீஸ் என்னும் தனியார் நிறுவனத்துக்கு இந்நிலத்தை முதலீட்டு சபை வழங்கியிருந்தது. 500 பில்லியன் ரூபா செலவில் கனரக தொழிற்சாலை சிறப்பு வலயம் அமைக்கப்பட்டு ஆழமான இறங்குதுறை, களஞ்சியசாலை, இரும்புத்தாது தொழிற்சாலை, கற்கரி தொழிற்சாலை, கப்பல் கட்டும் மற்றும் திருத்தும் தளம், இயந்திர உற்பத்தி, மோட்டார் வாகன ஒருங்கிணைப்பு தொழிற்சாலைகள் கட்டடங்கள் என்பன அமைக்கப்படவிருப்பதாகவும், இதன் மூலம் சுமார் 10,000 பேருக்கு வேலைவாய்ப்பு கிடைக்கும் என்றும், இப்பிரதேசம் நகர மயமாக்கப்படுமென்றும் அப்போதைய முதலீட்டு உட்கட்டமைப்பு ஊக்குவிப்பு அமைச்சர் லக்ஷ்மன் யாப்பா அபேவர்த்தன அவர்கள் அமைச்சரவையில் கூறியிருந்தார்." (வீரகேசரி 30.06.2013)

The Gazette of the Democratic Socialist Republic of Sri Lanka
EXTRAORDINARY

මංගල 1988/26 - 2012 මැයි 17 වැනි දා (අඟහලුදා) - 2012.05.17
No. 1758/26 - THURSDAY, MAY 17, 2012

(Published by Authority)

PART I : SECTION (I) — GENERAL

Government Notifications

THE LAND ORDINANCE OF SRI LANKA LAW No. 433/1978

Order under Section 22A

In exercise of the powers conferred by Section 22A of the Land Ordinance of Sri Lanka Law No. 433/1978, the Director of Land Management of the Democratic Socialist Republic of Sri Lanka do hereby Order to declare the areas mentioned in the Schedule hereto, to be developed for the purpose of Zone for Heavy Industries for the purpose of this Law:

MARINA RAJAPACKA,
President.

Presidential Secretaries,
Colombo,
19th April 2012

SCHEDULE

All the lands and defined subdivisions of land recorded as Lots Nos. 1386, 1390 and 1397 depicted on Topo Profile Map No. 41 dated 1956/Map No. 2512 made by K. V. Kiriwattasinghe Government Surveyor on behalf of the Survey General of the State situated at Sampugala, Sampur and Kadduwothara Villages in Central Division of Kandy District, District Nos. 2227, Sampur East and West Divisions of Kandy District in the Divisional Standard Division of Mawanella District of Trincomalee, Eastern Province and which said Lots Nos. 1386, 1389 and 1397 are bounded as follows:

Lot No. 1386
on the North by Road (PS) (Lot 302), Lots 1257, 517, 1259, 1261, 1263, Road (PS) Nos 1275, 1364, 209, 227, 252, 1368, 1370 and 1367;
on the East by Lot 1387 and 1388;
on the South by Lots 1388, 1389 and 1394 and
on the West by Lot 1394, Road (PS) (Lot 162)

Containing in extent Five Hundred and Eight Acres, One Road and Twenty Four Decimals Eight Six Perches (508A, 07R, 24 36P) or Two Hundred and Five Decimals Seven Four Four Three Hectares (205.743 Ha.)

2012.05.17 පදනමක් අරමුණ

இது தவிர இந்திய உதவியுடன் நிர்மானிக்கப்படவிருப்பதாக கூறப்பட்ட நிலக்கரி அனல் மின் நிலையத்திற்காகவும் இலங்கை மின்சார சபைக்காகவும் மேலும் பெருமளவு நிலங்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. இவ்வாறாக ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகள் பாரம்பரிய வரலாற்றைக் கொண்ட சம்பூர் கிராமமும் அது சார்ந்த 1666 ஏக்கர் 1 றூட் 24.2 பேர்ச் பிரதேசங்களும் கூறு போடப்பட்டு, அதன் சொந்த மக்களிடமிருந்து அந்நியமாக்கப்பட்டிருந்தது.

சம்பூர் அனல் மின் நிலையத்திற்கான இலங்கை - இந்திய ஒப்பந்தம், இவ் அனல் மின்நிலையம் குறித்து இலங்கை - பாக்கிஸ்தான் பேச்சு, சீன, அவுஸ்திரேலிய, சிங்கப்பூர் அபிவிருத்தி வலயங்கள், யப்பான் நாட்டுடனான மேலுமொரு அனல்மின் நிலையம் சம்பூரில் ஆரம்பிப்பது போன்ற பேச்சுக்கள் ஊடகங்கள் வாயிலாக வெளிவந்து கொண்டிருந்த செய்திகளால் மக்கள் மேலும் கலக்கமடைந்தனர்.

DR. அருமைநாதன் ஸ்தீஸ்திரா

4. சம்பூர் நிலக்கரி அனல் மின் நிலையம்

சம்பூர் கிராமத்தைச் சேர்ந்த மக்கள் இடம்பெயர்ந்த நிலையில் முகாம்களில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த காலங்களில் தமது பூர்வீக வாழிடத்தை மீட்பதற்காக பல்வேறு வகையான போராட்டங்கள், அரசியல் சந்திப்புகளையெல்லாம் நடத்திய வண்ணமேயிருந்தனர். ஆனால் இம் மக்களது மீள் குடியேற்றம் மறுக்கப்பட்டமைக்கு பல காரணங்கள் அரசியல்வாதிகளினாலும், அரச அதிகாரிகளினாலும் தெரிவிக்கப்பட்டன. சம்பூர் பிரதேசம் கேந்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இடத்தில் அமைந்துள்ளது. திருகோணமலை துறைமுகம் மற்றும் அதனிடத்தே அமைந்துள்ள கடற்படைத் தளம் போன்றவற்றின் பாதுகாப்புக்காக மக்களை அவ்விடத்தில் மீள் குடியேற்றுதல் சாத்தியமற்றது என்றவாறெல்லாம் கூறப்பட்டது.

அத்தோடு இங்கு இந்திய நாட்டின் உதவியுடன் 500MW மின்சக்தியை பிறப்பிக்கக் கூடிய நிலக்கரி மின் உற்பத்தி நிலையம் சம்பூர் பகுதியில் அமைக்கப்படவுள்ளது. முதலீட்டு ஊக்குவிப்பு வலயங்கள், பொருளாதார அபிவிருத்தி வலயங்கள், பல்தேசிய கம்பனிகளுடனான பேச்சு வார்த்தைகள் இடம்பெறுகின்றன. இவற்றுடன் உயர் பாதுகாப்பு வலயத்தில் பயிற்சி முகாம்கள் அமைக்கப்படுகின்றன. இது போன்ற காரணங்களுக்காக சம்பூர் மீள்குடியேற்றம் தாமதப்படுகின்றது என்ற செய்திகள் அடிக்கடி பத்திரிகைகளிலும், வானொலி மற்றும் தொலைக்காட்சி செய்திகளிலும் இடம்பெற்றுக் கொண்டிருந்தன.

இவற்றினால் அதிர்ச்சியும் அச்சமும் அடைந்த மக்கள் தாங்கள் வாழ்ந்த பகுதிகளை மட்டுமாவது தாருங்கள். மற்றைய இடங்களில் நீங்கள் என்னவாவது செய்து கொள்ளுங்கள் என்று அரசாங்கப் பிரதிநிதிகளிடம் வேண்டுகோள் விடுத்து வந்தனர். என்ன வழிப்பட்டாவது தாங்கள் வாழ்ந்த மண்ணிலே இறந்துவிட வேண்டும் என்று அங்கலாய்த்தனர். அகதி வாழ்க்கையை அடியோடு வெறுத்தனர். (குடியேற்றத்தின் பின்னர் சில மாத காலத்திற்குள் அடிக்கடி நிகழ்ந்த வயதானோரின் இயற்கை மரணங்கள் பல இதனை உறுதிப்படுத்தியதைப் பின்னர் கண்டோம்).

இந்நிலையில் மிக முக்கிய விடயமாகப் பேசப்பட்ட சம்பூர் நிலக்கரி அனல் மின் நிலையம் சம்பந்தமான பேச்சுக்கள், ஒப்பந்தங்கள் என்பனவும் அரசியல் அரங்கில் நடந்தேறிய வண்ணமே இருந்தது.

இந்தியாவின் முதலீட்டுடன் திருகோணமலை சம்பூரில் 900MW வலுவள்ள நிலக்கரி அனல்மின் நிலையம் ஒன்றை அமைப்பதற்காக, இந்திய நஷனல் தேமல் பவர் கோப்பரேசன் 2005ஆம் ஆண்டு ஆனி மாதம் இலங்கையிடம் செயற்றிட்டமொன்றை சமர்ப்பித்திருந்தது. இக்காலத்தில் சம்பூர் பிரதேசம் விடுதலைப் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ளடங்கியிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வூர் மக்களும் இடம்பெயர்ந்திருக்காத காலமிது.

ஆனால் பின்னர் இது 500MW வலுவள்ளதாக திட்டமிடப்பட்டு இந்தியாவின் நஷனல் தேமல் பவர் கோப்பரேசன் (NTPC) லிமிட்டெட் மற்றும் இலங்கை மின்சார சபையுடன் (CEB) இணைந்து உருவாக்கவுள்ள இவ் அனல் மின்நிலையப் பணிகளுக்காக 2006.12.29 இல் ஒப்பந்தம் ஒன்று (NTPC : CEB = 50 : 50 என்ற வகையில்) கைச்சாத்திடப்பட்டது. இவ்விரு அமைப்புகளுக்கிடையில் இன்னுமொரு ஒப்பந்தம் (Joint venture and share holding agreement) 2011.09.06 இல் இடம்பெற்றது. இவ்வாறான பல ஒப்பந்தங்களைத் தொடர்ந்து “Trincomalee Power Company Limited (TPCL)” 2011.09.26 இல் உருவாக்கப்பட்டது. இதன் தலைமைப்பீடம் திருகோணமலை உவர்மலை, லோவர் வீதியில் அமைந்திருந்தது.

பெரிய அளவிலான இடப்பரப்பு, கொட்டியாரக் குடாவின் ஆழ்கடல், துறைமுக வசதி, இங்கிருந்து மக்கள் ஏற்கனவே யுத்தத்தினால் இடம்பெயர்ந்து வேறிடங்களில் வாழ்ந்து (முகாம்களில்) வருவதனால் இதற்கேற்றாற் போல் மீள் குடியேற்றப்படும் நிலை காணப்பட்டமை போன்றவை சம்பூர் பகுதியில் இவ் நிலக்கரி அனல்மின் நிலையம் அமைக்கப்படக் காரணங்களாக, இங்கு மேற்கொள்ளப்பட்ட “சுற்றாடல் தாக்க மதிப்பீட்டு அறிக்கை” யில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

இம் மதிப்பீட்டு அறிக்கையானது சம்பூர், கடற்கரைச்சேனை, சந்தோசபுரம், இளக்கந்தை, கூனித்தீவு, நவரெட்ணபுரம், சூடைக்குடா போன்ற மூதூர் கிழக்கிலுள்ள கிராம மக்கள் யுத்தத்தினால் 2006 ஆண்டிலிருந்து இடம்பெயர்ந்து, மீள்வும் குடியேறியிருக்காத சூழலில் தயாரிக்கப்பட்டிருந்தது. இது இலங்கை மத்திய சுற்றாடல் அதிகார சபையால் “திருகோணமலை மாவட்டத்தில் உள்ள அனல்மின் உற்பத்தி செயல்திட்டத்திற்கான சுற்றாடல் தாக்க மதிப்பீட்டு அறிக்கை (2x250 மெகாவற்)” என்னும் தலைப்பிட்டு 2015 ஆண்டு தை மாதம் வெளியிடப்பட்டது.

இவ் அறிக்கைக்கு எதிராக மாற்றுக்கருத்துக்கள் இருப்பின் பொதுமக்கள் எவரேனும் விளம்பரத் திகதியிலிருந்து 30 நாட்களுக்குள் தமது கருத்துக்களை மத்திய சுற்றாடல் அதிகார சபைக்கு தெரிவிக்க முடியும் என்று கூறப்பட்டதற்கிணங்க; பாடசாலை மாணவர்கள், மீனவர் சங்கங்கள், விவசாய சம்மேளனங்கள், தனிநபர்கள் போன்றோர் சம்பூர் நிலக்கரி அனல்மின் நிலையத்துக்கு எதிராக தமது கருத்துக்களை கடிதங்கள் மற்றும் தபாலட்டைகள் மூலம் தெரிவித்தனர். இதற்கான அனுசரணைகளை உள்ளூர் சிவில் அமைப்புகள் வழங்கியிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவ் நிலக்கரி அனல் மின்நிலையத்தினால் மக்களுக்கும் குழலுக்கும் ஏற்படப்போகும் பாதிப்புகளைப் பற்றி பல்வேறு இடங்களில் திருகோணமலை மாவட்டம் தழுவிய ரீதியில் விழிப்புணர்வுக் கூட்டங்களை “பசுமை திருகோணமலை” அமைப்பு மேற்கொண்டு வந்திருந்தமையும் இங்கு கூறப்பெரிது. இவ்வாறு அனுப்பியவர்களுக்கு சில மாதங்களின் பின்னர் பதில் கடிதங்கள் மத்திய சுற்றாடல் அதிகார சபையால் அனுப்பப்பட்டிருந்தது. அதில் மக்களுக்கு பாதிப்புகள் ஏற்படாத வகையில் நிபுணர்களின் ஆலோசனைப்படடியே இம் மின்னிலையம் அமைக்கப்படவிருப்பதாகக் கூறப்பட்டிருந்தது.

சம்பூர் நிலக்கரி அனல்மின் நிலையம் இங்கு அமைக்கப்படும் முயற்சிகளை அரசாங்கம் நிறுத்த வேண்டும். அது மட்டுமல்லாது இலங்கையின் எப் பாகத்திலும் இவ்வாறான அனல்மின் நிலையங்கள் அமைக்கப்படவே கூடாது என்னும் கருத்தில் எம்முடைய பசுமை திருகோணமலை அமைப்பினர் உறுதியாகவிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. இதற்காக விழிப்புணர்வுக் கருத்தரங்குகளுடன் நின்றுவிடாது அரசியல்வாதிகளுடனான சந்திப்புகள், அறிக்கை வெளியிடுதல், மக்களுடன் இணைந்து அகிம்சை வழியிலான எதிர்ப்புக் குரல்களை ஓங்கி

மத்திய சுற்றாடல் அதிகாரசபை

தேசிய சுற்றாடல் சட்டத்தின் 136(a) 23(a) இன் உட்பகுதி 2இன் கீழ்க் அறிவித்தல்

திருகோணமலை மாவட்டதிக் உள் அனல் மின் உற்பத்தி செய்த திட்டத்தினை சுற்றாடல் தரக்க முன்பிட்டு அறிக்கை (2 X 250 பக்கம் வரை)

மத்திய சுற்றாடல் அதிகாரசபையினது 1988 ஆம் ஆண்டில் 16 ஆம் இலக்க நிறுதல் 2009 ஆம் ஆண்டில் 57 ஆம் இலக்க சட்டங்களால் திருக்கப்பட்டனாறு 1989 ஆம் ஆண்டில் 6 ஆம் இலக்க தேசிய சுற்றாடல் சட்டத்தின் பிரிவு 23(a) (1) இன் கீழ் திருகோணமலை மாவட்டம் விரிபட்ட நிலைக்கரைத்தலை திருகோணமலை மாவட்டத்தின் உத்தேசிக்கப்பட்ட அனல் மின்சக்தி தயாரிக்கும் செய்திபட்டத்தினை சுற்றாடல் தரக்க முன்பிட்டு அறிக்கையானது, மேலும் இடங்களை எவை 130 மணி தொடக்கம் மாவல் 438 மணிவரை 30 நாட்களுக்கு பொதுமக்களின் பார்வைக்காக (வர இறந்த நாட்கள் வந்து பொது விடுமுறை நாட்கள் தவிர) திறக்கப்படும் திணதில் இரண்டு மாவட்டங்களினால்:

1. மாவட்ட, மாவட்டம், திருகோணமலை;
2. (பிரதேச செயலகம், மதுரை
3. (பிரதேச சபை, மதுரை)
4. கிழக்கு மாவட்ட சபை, கன்னியாகுமரி, கன்னியாகுமரி, திருகோணமலை;
5. கிழக்கு மாவட்ட அமைச்சகம், மத்திய சுற்றாடல் அதிகாரசபை, கத்தையம்;
6. தபாலம், மத்திய சுற்றாடல் அதிகாரசபை, இல. 104, சென்னை கோட்டையிலான அனல்மின், பத்திரமூலம்;
7. இணையத்தளம்: www.desa.lk

மேலுள்ளவர்கள் வலியுறுத்து இவ் விளம்பரத் திகதியில் இரண்டு 30 நாட்களுக்குள் கருத்துக்களை பணிபுரணர் தபாலம், மத்திய சுற்றாடல் அதிகாரசபைக்கு அனுப்பி சமர்ப்பிக்க முடியும்.

பணிபுரணர் தபாலம்
மத்திய சுற்றாடல் அதிகாரசபை
“பசுமையம்”
இல. 104, சென்னை கோட்டையிலான அனல்மின்,
பத்திரமூலம்.

மத்திய சுற்றாடல் அக்காரசபையின் கீழ்ப்படி

மேலும் மூதூர் கிழக்கு கிராமங்களைச் சேர்ந்த மக்களை வரையறுக்கப்பட்ட சுற்றாடல் ஸ்தாபனத்தினரின் (EFL) அனுசரணையுடன் புத்தளம் மாவட்டம் நுரைச் சோலையிலுள்ள நிலக்கரி அனல்மின் நிலைய சுற்றாடலுக்கு அழைத்துச் சென்று, இதனால் ஏற்படும் பாதிப்புகள் பற்றியும், அங்கு அம்மக்கள் சந்தித்த மற்றும் சந்திக்கின்ற பிரச்சினைகள் சம்பந்தமான தெளிவூட்டல்களையும் மேற்கொண்டோம் (28.03.2016).

இது தவிர இவ் நிலக்கரி மின்நிலையத்தால் ஏற்பட்டுள்ள, ஏற்படப்போகும் பாதிப்புகள் பற்றியதான குறுந்திரைப்படம் ஒன்று 29.05.2016 அன்று திருகோணமலை நகரில் வெளியிட்டு வைக்கப்பட்டது. இதன் இயக்குநரான ஜெரா அவர்கள் மிக அற்புதமாக இதை படமாக்கியிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. ஒருங்கிணைப்பாளராக திரு.பு.ஜனோஜன் அவர்கள் செயற்பட்டார். இதில் இந் நிலக்கரி அனல்மின் நிலையத்தால் மனித உடலுக்கு ஏற்படலாம் என எதிர்பார்க்கப்படும் தீங்குகள் பற்றி கருத்துக் கூற என்னிடம் கேட்டுக் கொண்டதற்கு இணங்க, இவ் விடயம் பற்றி நானும் கருத்துரைத்துள்ளேன். “மின் பொறிக்குள் சம்பூர்” என்னும் இக்குறும்படம் பின்னரான காலங்களில் வவுனியா, யாழ்ப்பாணம், லண்டன், கனடா போன்ற நாடுகளிலும் திரையிடப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. இதே போல 2015இல் ஆதவன் தொலைக்காட்சி அலைவரிசைப் பிரிவினரால் (திரு. பீ.ஜே. டனிசியன் தலைமையில்) இவ் அனல்மின் நிலையம் பற்றிய ஆவணப்படம் ஒன்றும் வெளியிடப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

அத்தோடு மற்றுமொரு இலக்கிய வெளியீடு நூல் வடிவில் 11.06.2016 அன்று அரங்கேறியது. “நிலக்கரி மின் ஆலையில் சம்பூர்?” என்னும் பெயருடன் இந் நூலாசிரியனாகிய என்னால் எழுதி தொகுக்கப்பட்டு பசமை திருகோணமலை வெளியீடாக வெளிவந்த நூல் ஆவணமானது சம்பூர் நிலக்கரி அனல்மின் நிலையத்திட்டம், இதனால் ஏற்படவிருக்கும் பாதிப்புகள், பசமை திருகோணமலை அமைப்பினரின் செயற்பாடுகள் மற்றும் சம்பூர் மக்களின் இடப்பெயர்வும் மீள் குடியேற்றமும் பற்றி கூறுகின்றது. இதில் பிரதம விருந்தினராக கௌரவ திரு.க.துரைரெத்தினசிங்கம் (பா.உ) அவர்கள் கலந்து சிறப்பித்தார்.

இவற்றை விட மூதூர் பசமைக் குழுவினராலும் இவ் நிலக்கரி அனல்மின் நிலையத்துக்கு எதிராக மூதூர் மற்றும் தோப்பூர் பிரதேசங்களில் ஆர்ப்பாட்டங்கள் நடாத்தப்பட்டன.

ஆனால் இலங்கை சனாதிபதி மைத்திரிபால சிறிசேன அவர்கள் இந்திய பிரதமர் நரேந்திர மோடியுடன் இடம்பெற்ற சம்பூர் நிலக்கரி அனல்மின் நிலையம் சம்பந்தமான கலந்துரையாடலின் (18.05.2016) பின்னர், நிலக்கரிக்குப் பதிலாக திரவ இயற்கை வாயு (LNG) மின்நிலையத்தை அமைப்பது தொடர்பாக இந்தியா இணங்கியுள்ளதாக அரசாங்க தகவல் திணைக்களத்தில் நடைபெற்ற அமைச்சரவைத் தீர்மான மாநாட்டில் அமைச்சரவைப் பேச்சாளரும் சுகாதார அமைச்சருமான ராஜித் சேனாரத்ன அவர்கள் அறிவித்தார். (வீரகேசரி 19.05.2016).

இதைத் தொடர்ந்து இவ் எதிர்ப்புக் குரல்கள் சற்று அடங்கியுள்ளன என்றே கூற வேண்டும்.

சம்பூர் பிரதேசம் உட்பட முதுர் கிழக்கிலுள்ள ஏன் முழு இலங்கைக்குமே சூழல் பாதிப்புகளை ஏற்படுத்தப் போகின்ற நிலக்கரி அனல்மின் நிலையத்திற்கு எதிராக தனிநபர்கள் தவிர்ந்த அமைப்புக்களாக: பசுமை திருகோணமலை, முதுர் மக்கள் அபிவிருத்தி ஒன்றியம், முதுர் பீஸ் ஹோம், திட்டமிடல் அபிவிருத்திக்குமான முதுர் சபை, திருகோணமலை மாவட்ட பல்கலைக்கழக மாணவர்கள், திருகோணமலை மாவட்ட இளைஞர் அபிவிருத்தி அகம், சமூக நீதிக்கான வெகுசன அமைப்பு, திருகோணமலை தமிழர் அபிவிருத்தி ஒன்றியம், முதுர் பசுமை குழு, வரையறுக்கப்பட்ட சுற்றாடல் ஸ்தாபனம் (EFL) அமைப்பினர் மற்றும் சுற்றாடல் ஆர்வலர்கள் போன்றவர்கள் பல்வேறு விதமாக தமது எதிர்ப்புகளை வெளிப்படுத்தி வந்துள்ளனர். ஆனால் தமிழ் மக்களை பிரதிநிதித்துவப் படுத்தும் தமிழ் தேசிய கூட்டமைப்பு மக்களுக்கு பாதிப்புக்கள் இல்லாத நிலக்கரி அனல்மின் நிலையம் சம்பூரில் அமைக்கப்படும் என்றே தொடர்ச்சியாகக் கூறி வந்தது. இந்தியாவைப் பகைக்கக் கூடாது என்ற வாசகமே இதன்போது இவர்களால் ஓங்கி ஒலிக்கின்றதைக் காண முடிந்தது.

இவ்வாறான இறுக்கமான சூழ்நிலையில் களத்தில் நின்று போராடிய பசுமை திருகோணமலை மற்றும் உள்ளூர் மக்களுடன் இணைந்து பலரும் கைகோர்த்திருந்தனர். அவர்களுள் விழிப்புணர்வு மற்றும் போக்குவரத்துக்கான பொருளாதார உதவிகளை வழங்கிய சூழல் பாதுகாப்பு நிபுணர் திரு.பராக்கிரம ஜயசிங்க (பொறியியலாளர்) மற்றும் திரு.ஞா.ரேணுகாசன் (சம்பூர் - பிரித்தானியா) ஆகியோரின் பங்களிப்புகள் காலத்திற் பெரிதாகும்.

சம்பூர் கிராமம் இந் நிலக்கரி பயன்படுத்தப்படுகின்ற அனல்மின் நிலையத்தால் மிக அதிகளவிலான பாதிப்புகளை சந்திக்க நேரிடும். வீட்டுக்காணி, வயல்காணி பறிபோகும், நிலத்தடி நீர்மட்டம் குறையும், மன்பிடி, விவசாயம் பாதிக்கப்படும் (மேலும் பார்க்க - நிலக்கரி மின் ஆலையில் சம்பூர்?, தொகுப்பு Dr.அ.ஸதீஸ்குமார், 2016). இவ்வாறான பாதிப்புகளை ஏற்படுத்தக்கூடிய இந்நிலக்கரி மின் நிலையத்தை அமைக்க விடாது போராடியவர்களுக்கு சம்பூர் மண் கடமைப்பட்டுள்ளது என்று கூறல் பொருந்தும்.

வரையறுக்கப்பட்ட சுற்றாடல் தாபனத்தினர் (Enviornmental Foundation Ltd) கொழும்பு நீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்த அடிப்படை உரிமை மனு மீதான வழக்கில் 13.09.2016 அன்று சம்பூரில் அனல்மின் நிலையமொன்றை அமைக்கப் போவதில்லை என மின்சக்தி மற்றும் புதுப்பிக்கத்தக்க சக்தி அமைச்சின் செயலாளர் கலாநிதி சுரேன் பட்டகொட தெரிவித்துள்ளதாக சட்டமா அதிபர் உயர் நீதிமன்றக்கு அறிவித்தார். இதனை பிரதிசொலிசிற்றர் ஜெனரல் சஞ்ஜய ராஜரட்ணம் நீதிமன்றில் அறிவித்தார்.அது மட்டுமல்லாது.

“மின்சக்தி மற்றும் புதுப்பிக்கத்தக்க சக்திவளத்துறை அமைச்சில் 15.09.2016 இல் நடைபெற்ற ஊடகவியலாளர் சந்திப்பில் அமைச்சர் ரஞ்சித் சியம்பலாபிட்டிய அவர்கள், சம்பூரில் அனல்மின் நிலையம் அமைக்கும் திட்டம் கைவிடப்பட்டுள்ளது. எனினும் அங்கு மாற்றுமின் நிலையம் அமைக்கும் யோசனை கைவிடப்படவில்லை” என தெரிவித்தார்.
(வீரகேசரி 16.09.2016)

5. பத்திரகாளி அம்பாள் வழிபாடு மீள் ஆரம்பம்

மிகவும் சக்தி வாய்ந்த அம்மன் என்று ஊரவர்களால் பயபக்தியோடு வழிபடப்பட்டு வந்த சம்பூர் பத்திரகாளி அம்மனை மீண்டும் வழிபடும் வருகின்ற பட்சத்தில் சம்பூர் கிராமத்தவர்கள் மீளவும் இங்கு வந்து வாழ வழி கிடைக்கும் என்னும் நம்பிக்கையில் அம்மனுக்கு வழிபாடுகளை மேற்கொள்வதென முடிவு செய்து அதற்கான முயற்சிகளில் மக்கள் ஈடுபடத் தொடங்கினர். வெற்றியும் கண்டனர்.

அந்த வகையில் இடம்பெயர்ந்தோர் நலன்புரிச் சங்கத்தினர் திருகோணமலை மாவட்ட பாராளுமன்ற உறுப்பினராகவிருந்த கௌரவ. திரு சுசந்த புஞ்சி நிலமே அவர்களை 2009 ஆம் ஆண்டு சந்தித்தனர்.

தமக்கு சம்பூர் காளி கோயிலில் வழிபாடுகளை மேற்கொள்வதற்கான அனுமதியை அரசாங்கத்திடமிருந்து பெற்றுத் தருமாறும், சம்பூரில் மீளவும் தம்மை குடியேற அனுமதிக்குமாறும் அவரிடம் வேண்டுகோள் விடுத்தனர். இவ்வாறாக எடுத்து வந்த இடைவிடாத முயற்சிகள் காரணமாக ஆரம்ப காலங்களில் விசேட தினங்களில் மாத்திரம் முன் அனுமதிகளோடு காளி கோயிலுக்கு சென்று வழிபாடுகளை மேற்கொள்ள கௌரவ திரு. சுசந்த புஞ்சி நிலமே அவர்கள் 2009 இல் அனுமதியை பெற்றுக் கொடுத்திருந்தார். இதற்கு முன்னின்று ஏற்பாடுகளை மேற்கொண்டவர் திரு.வே.சிறிதரன் ஆவார்.

அக்காலத்தில் சம்பூர் உயர்பாதுகாப்பு வலயமாக பிரகடனப்படுத்தப் பட்டிருந்தது. மக்கள் சம்பூருக்குள் சென்று பார்த்தபோது சம்பூர் கிராமத்தின் சில பகுதிகள் வீடுகள் மரங்களற்று வெட்ட வெளிகளாகவும் சில பகுதிகள் சேதமடைந்த வீடுகளையும் ஒருசில வீடுகள் இராணுவத்தினரால் (கடற்படை) பயன்படுத்தப்படுவதனையும் காணக் கூடியதாகவிருந்தது.

கோயில் பொருட்களை கொண்டு சென்ற உழவு இயந்திரத்திலும் கடற்படையினரால் ஒழுங்கு செய்து தரப்பட்டிருந்த வாகனத்திலும் கடற்கரைசேனையில் அமைந்திருந்த பரகும்பா கடற்படை முகாமின் முன்னரங்கில் தங்களை பதிவு செய்து முன்னனுமதி பெற்றுக் கொண்ட பின்னரே மக்கள் கோயிலுக்குச் செல்ல அனுமதிக்கப்பட்டனர்.

சிதைவடைந்த கோயில் கட்டடங்களைத் தவிர ஆதியான அம்பாளை குழவுள்ள வளாகம் மிகவும் புனிதமாக தூய்மையாக கடற்படையினரால் பேணப்பட்டு வந்துள்ளதை அங்கு அவதானிக்க முடிந்தது. அவர்களுக்கேற்றாற் போல் அம்பாளை வழிபட்டும் வந்துள்ளதை உணரவும் முடிந்தது. அம்மனின் மகிமையை அவர்கள் போற்றி எம்முடன் கலந்துரையாடியமை எம்மை ஆச்சரியப்பட வைத்தது.

இதனைத் தொடர்ந்து வருகின்ற காலங்களில் முகாம்களில் வாழ்ந்து வந்தவர்களும், முகாம்களுக்கு வெளியே வாழ்ந்தவர்களுமாக மக்கள் விசேட தினங்களில் கோயிலுக்கு சென்று வரலாயினர். 2011ஆம் ஆண்டில் ஆலய பரிபாலன சபை தலைவராக திரு.துரை கிருபைராஜ் அவர்கள் பொறுப்பேற்றார். பின்னர் ஆலய பரிபாலன சபையினரும் பொது மக்களும் மேற்கொண்ட பெரு முயற்சிகளின் பயனாக 2012 ஆனி மாதத்திலிருந்து பிரதி செவ்வாய்கிழமை தோறும் பொங்கல் வழிபாடுகள் செய்து வர அனுமதி வழங்கப்பட்டது. சில காலங்கள் கடற்கரைச்சேனை, சம்பூருக்கூடான பாதை தடை செய்யப்பட்டு நாவலடிச்சந்தி - சந்தோசபுரம் - நையந்தை வயல்வெளி ஊடாக சம்பூர் காளி கோயிலுக்குச் செல்ல அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

2013ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் எந்த நேரமும் எந்தக் காலமும் அம்பாள் கோயிலுக்குச் சென்று வழிபாடியற்ற புதிய பாதையும் ஏற்படுத்தப்பட்டு அனுமதிக்கப்பட்டது. இப்பாதையினால் சம்பூரில் அமைந்திருந்த காளிகோயிலுக்கு சென்று வழிபடுவோர் தொகையும் அதிகரிக்கத் தொடங்கியது. இதைத் தொடர்ந்து 19.06.2013இல் பாலஸ்தாபன கும்பாபிசேகம் நடைபெற்றது. 2014 ஆவணியில் ஆலயத்திற்கு சுற்று வேலி அமைக்க அனுமதியும் கிடைக்கப்பெற்றது.

ஆரம்பத்தில் திருகோணமலை நகரிலிருந்து பேருந்தை வாடகைக்கு அமர்த்தி சம்பூர் காளி கோயிலுக்கு செல்வதற்காக சென்று சாலையூர் பகுதிக்கு அப்பால் செல்ல முடியாதவாறு தடுக்கப்பட்டு திருப்பி அனுப்பப்பட்டமையும், மீண்டும் 2 மாதங்களின் பின்னர் புஞ்சி நிலமே (பா.உ) அவர்களின் ஏற்பாட்டில் அரச உயர்மட்ட அனுமதியுடன் கோயிலுக்குச் செல்ல அனுமதி கிடைத்தமையும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

இவ்வாறாக சிறுகச் சிறுக மிகுந்த சிரமத்தின் மத்தியில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பூசை வழிபாடுகள் சம்பூர் மக்களின் தொடர்ச்சியான

பல்வேறு முன்னெடுப்புகள் காரணமாக நித்திய பூசைக்கு சென்று வருமளவுக்கு வந்துள்ளமை முயற்சி திருவினையாக்கியது என்றே கூறத் தோன்றுகின்றது.

இவ்வாறு ஆலய செயற்பாடுகள் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கையில் சம்பூர் மீள் குடியேற்றத்திற்கான முயற்சிகளை கௌரவ. திரு. சசந்த புஞ்சி நிலமே அவர்களால் மேற்கொண்டு செல்ல முடியவில்லை. இவர் பின்னர் (2015இல்) ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் சம்பூர் மக்களை மீள் குடியேற்ற தன்னால் முடியவில்லை என்றும், ஆனால் சம்பூர் பத்திரகாளி அம்பாளை நன்றாக வழிபட்டு பூசைகள் செய்யுங்கள். சம்பூர் உங்களுக்கு கிடைக்கும் என்றும் எம்மிடம் கூறியிருந்தார். (நூலாசிரியனாகிய நானும் திரு.க.யோகானந்தம் அவர்களும் சம்பூர் மீள்குடியேற்றம் சம்பந்தமாக உரையாடிய வேளையில்)

இதே காலத்தில் ஒரு எழுத்தாளன் தன் சமூகம் சார்ந்த பிரதான நெருக்கடிகளை உண்மைகளை மக்கள் முன் பகிரங்கப்படுத்த வேண்டும். இதனால் எமது அடிப்படை பிரச்சினைகளை பலரும் உணர்ந்து கொள்ளும் வாய்ப்பு கிட்டும் என்பதற்கிணங்க, சம்பூரின் இடப்பெயர்வு அழிவுகள் மற்றும் பத்திரகாளி அம்மன் ஆலய வரலாறு போன்றவற்றை வெளிப்படுத்துகின்ற ஓர் ஆவணப் பதிவாக “அருள்மிகு பத்திரகாளியம்மன் ஆலய வரலாறும் மகிமைகளும்” என்னும் நூலை அருமைநாதன் ஸதீஸ்குமார் ஆகிய நான் எழுதி வெளியிட்டேன். இப்புத்தகம் தமிழ் கூறும் உலகமெங்கும் கிடைக்க வேண்டும் என்பதற்காக இந்தியாவின் மணிமேகலைப் பிரசுரத்தில் பல சிரமங்களுக்கு மத்தியில் பதிப்பித்தேன். இந்நூல் 12.10.2015இல் சம்பூர் பத்திரகாளியம்மன் ஆலய முன்றலில் திருகோணமலை எழுத்தாளர்கள், இலக்கியவாதிகள், நண்பர்கள் மற்றும் சம்பூர் மக்கள் முன்னிலையில் வெளியீடு செய்யப்பட்டது. இந்நிகழ்வுக்கு பிரதம அதிதியாக யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த செஞ்சொற்செல்வர் ஆறு திருமுருகன் ஐயா அவர்கள் கலந்து சிறப்பித்திருந்தார். அத்தோடு இந்நூல் கொழும்பு தமிழ் சங்கத்திலும் 05.09.2015 அன்று அறிமுகம் செய்து வைக்கப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

6. கிளிவெட்டி அகதிகள் முகாமில் ஐ.நா.வின் நவந்தம் பிள்ளை

நாலாம் கட்ட ஈழப் போர் முடிவடைந்த போது பல்வேறு வகைகளிலான போர் குற்றச்சாட்டுக்கள் இலங்கையரசு மீது சுமத்தப்பட்டது. பல்வேறுவிதமான சர்வதேச நெருக்கடிகளும் இலங்கை மீது திணிக்கப்பட்டன. அவற்றுள் உள்நாட்டில் யுத்தத்தினால் இடம் பெயர்ந்து அகதி முகாம்களில் வாழ்கின்றவர்களை அவர்களின் சொந்த இடங்களில் குடியேற்றல் என்பது முக்கியமானது. இக்காலத்தில் தென்னாபிரிக்காவைச் சேர்ந்த முன்னாள் நீதிபதியான நவந்தம்பிள்ளை அவர்கள் 28-07-2008 இல் ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் மனித உரிமை ஆணையாளராக நியமனம் பெற்றிருந்தார்.

பிற்காலத்தில் (2013 ஆவணியில்) இவர் இலங்கைத் தீவுக்கான உண்மையைக் கண்டறியும் பயணமொன்றை மேற்கொண்டிருந்தார். இதன்போது திருகோணமலையில் 28-08-2013 இல் முழுநாள் பயணத்தின் போது பல்வேறு மக்கள் பிரிதிநிதிகளையும், சமய தலைவர்களையும், ஊடகவியலாளர்களையும் சந்தித்தார். இதன் ஒரு பகுதியாக சம்பூரிலிருந்து இடம் பெயர்ந்து அகதி முகாம்களில் வாழ்ந்து வந்த மக்களையும் சந்தித்து உரையாடினார்.

கிளிவெட்டியில் அமைக்கப்பட்டிருந்த சம்பூர் மக்களுக்கான அகதிகள் நலன்புரி நிலையத்தில் இம் மக்களுடன் நவந்தம்பிள்ளை அவர்கள் தலைமையிலான குழுவினர் கலந்துரையாடல் ஒன்றை மேற்கொண்டனர். இதில் ஏராளமானவர்கள் கலந்து தமது சொந்தங்களின் உயிரிழப்புக்கள், மீள் குடியேற்றம், அவலநிலைகள் போன்றவற்றை அழுது கண்ணீர் மல்க தெரிவித்தனர். ஏராளமான வேண்டுகூல்களும் ஆணையாளரிடம் வழங்கப்பட்டது.

நவந்தம்பிள்ளை அவர்கள் தலைமையிலான பயணக் குழுவில் இடம்பெறும் சந்தர்ப்பம் எனக்கும் கிடைத்தமையால் மக்களின் கண்ணீர் மல்கிய கதறல்களையும், சம்பூருக்கு சென்று மீளக் குடியேறி வாழவேண்டும் என்னும் ஆதங்கத்தையும் அவதானிக்கக் கூடியதாக இருந்தது.

சம்பூர் இடம்பெயர்வும் மீள் குடியேற்றமும்

7. அகதி மக்களின் வாழ்வுத் தொழில்களும் - நம்பிக்கையும்

இதே காலகட்டத்தில் சம்பூர் கிராமத்து மக்களின் பூர்வீக உரிமையை உறுதிப்படுத்துவதற்காக சிலரது காணிகளின் உறுதிகள் பிரதிபண்ணப்பட்டு சேகரிக்கப்பட்டன. இதே போல மொத்த மக்களதும் சம்பூர் வாழ்விடத்தை உறுதிப்படுத்தும் காணி உறுதிகளின் பிரதிகள் சில அமைப்புக்கள், பிரதேச செயலகம் போன்றவைகளால் அடிக்கடி கேட்கப்பட்டு பெறப்பட்டன. ஒரு கட்டத்தில் இனிமேல் இவ் உறுதிகளை யார் கேட்டாலும் கொடுப்பதில்லை என்ற முடிவுக்கே மக்கள் வந்தனர் என்றால் அந்தளவுக்கு இம் முகாம் வாழ் மக்களால் இச் செயற்பாடு சலிப்பை தோற்றுவித்திருந்தது.

தமது வீடு வாசல்கள், ஜீவனோபாய தொழில்கள், சொந்த பந்தங்கள், சந்தோசங்கள் மற்றும் பாதுகாப்பான வாழ்க்கை முறைகள் போன்ற பலவற்றை இழந்தும் பிரிந்துமாக நலன்புரி நிலையங்கள் என்று பெயர் சூட்டப்பட்ட அகதி முகாம்களில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தவர்கள் சம்பூர் மக்கள். சுமார் பத்து வருடங்களாக பல்வேறு அகதி முகாம்களிலும் வாழ்ந்து, இறுதிக் காலத்தில் கிளிவெட்டி, மணற்சேனை, பட்டித்திடல், கட்டைப்பறிச்சான் ஆகிய நான்கு அகதிகள் நலன்புரி நிலையங்களிலும் தமது வாழ்நாட்களைக் கழித்து வந்தனர். இருந்த போதும் தம்முடைய சொந்த மண்ணிலே (சம்பூர்) தான் சென்று வாழ வேண்டும் என்பதில் உறுதியாக இருந்தனர். எவ்வளவு தான் துன்ப துயரங்கள் வந்தாலும் சம்பூர் மண்ணைத் தவிர வேறு ஒன்றிலும் வாழமாட்டோம் என்னும் வைராக்கியம் கொண்டவர்களாகக் காணப்பட்டனர். அற்காக படித்து பட்டம் பெற்றவர்கள் முதல் சாதாரண பாமர மக்கள் வரை சகலரும் தங்கள் தகுதிக்கு ஏற்றாற் போல போராடினார்கள் என்பதை வரலாற்றை ஆராயும் போது அனைவருக்கும் தெரியும்.

முதார் பிரதேச செயலகத் தரவுகளின் படி இக்காலத்தில் (2014) சம்பூரை சேர்ந்த மக்களாக கிளிவெட்டி நலன்புரி நிலையத்தில் 134 குடும்பங்களும் (402 பேர்), பட்டித்திடல் நலன்புரி நிலையத்தில் 85 குடும்பங்களும் (261 பேர்), மணற்சேனை நலன்புரி நிலையத்தில் 32

குடும்பங்களும் (131 பேர்) வாழ்ந்துள்ளனர். இம் மூன்று முகாம்களைத் தவிர வேறு இடங்களில் சம்பூரைச் சேர்ந்த அகதி மக்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த இடங்கள் நலன்புரி நிலையங்களாகக் கொள்ளப்படவில்லை. இவர்கள் நண்பர்கள் மற்றும் உறவினர்கள் வீடுகளில் வாழ்பவர்களாகவே கொள்ளப்பட்டனர்.

முகாம் வரிசையில் வராத கட்டைப்பறிச்சான் அகதி முகாம்களில் 347 குடும்பங்களும் (1,120 பேர்), திருகோணமலை நகரத்தில் 103 குடும்பங்களும் (331 பேர்), கிளிவெட்டி கிராமத்தில் 23 குடும்பங்களும் (68 பேர்), மட்டக்களப்பு மற்றும் ஏனைய இடங்களில் 55 குடும்பங்களும் (168 பேர்) வாழ்ந்து கொண்டிருந்தனர். மொத்தமாக 779 குடும்பங்களில் 2,481 நபர்கள் வாழ்ந்து வருவதாக உத்தியோகபூர்வ தகவல்கள் தெரிவித்திருந்தன.

இருந்த போதிலும் இவ் எண்ணிக்கையானது முகாம்களில் வசிக்கின்ற மக்களுடைய தரவுகளை விட குறைவானதாகவே காணப்பட்டது. இதற்கு புதிய திருமணங்கள், இந்தியாவுக்கான மக்களின் இடப்பெயர்வு, பதிவுகளில் அக்கறையின்மை, முகாம்களில் பதிவுகளை மேற்கொள்ளும் போது பின்பற்றப்படும் நடைமுறைகள் போன்ற இன்னோரன்ன காரணங்களைக் கூறலாம்.

கிளிவெட்டி, மணல்சேனை, பட்டித்திடல், கட்டைப்பறிச்சான் ஆகிய நான்கு முகாம்களும் திருகோணமலை மாவட்டம் மூதூர் பிரதேச செயலாளர் பிரிவினுள்ளேயே அமைத்திருந்தன. இவைகளில் வசித்துக் கொண்டிருந்த மக்கள் பிரதானமாக கூலித் தொழிலையே மேற்கொண்டு வந்தனர். தச்சன் வேலை, கொத்தனார் வேலை, கோழையாள் வேலை, நெல் வயல்களில் வேலை போன்றன பிரதானமானவையாகக் காணப்பட்டது. சிலர் ஒன்றிரண்டு ஏக்கர் நெல் வயல்களை குத்தகைக்கு எடுத்து வேளாண்மை செய்து வந்தனர். ஒரு சிலர் கடற்கரைச் சேனையூடாகச் சென்றும், இளக்கந்தை சென்றும் மீன்பிடித் தொழிலை மேற்கொண்டனர். கறவை மாடுகளில் பால் கறந்து விற்றனர். காடுகளுக்குச் சென்று காய்ந்த விற்றுகளை வெட்டி மூதூரில் விற்றனர். இவ்வாறு ஆண்கள் மற்றும் குடும்பத்தலைவர்கள் தங்களால் இயன்ற தொழில்களைச் செய்து பணம் சம்பாதித்து குடும்பத்தை ஓட்டினர்.

பெண்களில் சிலர் மாவிடித்தல், இடியப்பம், பிட்டு போன்ற உணவுகளைத் தயாரித்துக் கொடுத்தல், சில்லறைக் கடைகளை நடாத்துதல் மற்றும் சீட்டுப் பிடித்து அதற்கு வாழ்க்கை சாமான்களை வாங்குதல் போன்றவைகள் மூலம் தமது வாழ்க்கையை நடாத்திச் சென்றனர். அத்தோடு பெரும்பாலான இளைஞர்கள் உள்ளூர் கூலிவேலைகளை செய்ய விருப்பமற்றும், வேலைகள் ஒழுங்காகக் கிடைக்காமையாலும் சவுதி, கட்டார், குவைத் போன்ற மத்தியகிழக்கு நாடுகளில் ஒப்பந்த அடிப்படையில் வேலை வாய்ப்புப் பெற்றுச் சென்றனர். இவ்வாறு மத்திய கிழக்குக்கு தமது குடும்ப கஷ்டத்தைப் போக்குவதற்காக உயிருடன் சென்றவர்கள் பிணமாக வந்த சோகமும் உண்டு.

எவ்வாறெல்லாம் உழைக்கமுடியுமோ அவ்வாறெல்லாம் உழைத்த போதும் பெரும்பாலான குடும்பங்கள் வறுமையிலேயே சிக்குண்டு கிடந்தன. யாருக்கு யார் உதவுவது என்ற நிலையே காணப்பட்டது. இந்த நிலையிலேயே தான் இம் முகாம் வாழ் மக்களுக்காக வழக்கப்பட்டு வந்த உலர் உணவும் 2011இன் இறுதியில் நிறுத்தப்பட்டது. இதன் பாதிப்புகள் வார்த்தைச் சொல்லல்லாமல் உணரப்படக்கூடியதே.

அதிகாரிகளால், தங்களால் கூறப்பட்ட இடங்களுக்குச் செல்ல மக்கள் மறுத்தமையால் தான் இவ் உணவு நிறுத்தப்பட்டதாக மக்கள் கருதினர். சாப்பாடு தந்து கொண்டேயிருந்தால் தாங்கள் சொல்லுகின்ற இடத்துக்குச் சென்று நீங்கள் குடியேற மாட்டீர்கள். சம்பூருக்குச் செல்ல விடுங்கள் என்று கேட்டுக் கொண்டேயிருப்பீர்கள் என்பதால் தான் தமக்குத் தந்த உணவு நிறுத்தப்பட்டது என மக்கள் தாம் அறிந்ததாகக் கூறினர்.

அதற்கு மக்களின் பதில் இவ்விதமாக அமைத்திருந்தது. வளமான மண்ணைக் கொண்ட சம்பூரில் விவசாயமும், கடற்றொழிலும் தான் பிரதானம். அதை விடுத்து அடிப்படைத் தேவைகளை அமைத்துக் கொள்ள முடியாத தண்ணீர் வசதிகளற்ற, வளமான மண் வசதிகளற்ற மலைப்பாங்கான அல்லது நீர்ப்பிடிப்புத் தரையைக் கொண்ட சீதனவெளி, இறால் குழி, வேம்படித்தோட்டம் போன்ற இடங்களில் எவ்வாறு குடியேறி வாழ்வது. இவ்விடங்கள் பழங்காலத்தில் தம்முடைய மூதாதையர்களால் குடியிருப்புக்கு உகந்ததல்ல என அடையாளங் காணப்பட்ட இடங்களாகும் என இம் மக்களால் தெளிவாகக் கூறப்பட்டிருந்தது.

இந்த காலப்பகுதியில் ஏறத்தாழ 260 விதவைகள் இந் நான்கு அகதி முகாம்களிலும் காணப்பட்டதாக அறிய முடிகின்றது. உலருணவு நிறுத்தம் இவர்களை வெகுவாகப் பாதித்தது. இவ்வாறிருக்கும் காலப்பகுதியில் “வறுமையால் தனது கழுத்தை அறுத்த முதியவர் - கிளிவெட்டி இடைத்தங்கல் முகாமில் சம்பவம்” என்னும் செய்தி பத்திரிகைகள் மூலம் உள்நாட்டிலும் வெளிநாடுகளிலும் அதிர்ச்சியை ஏற்படுத்தியது.

72வயதுடைய திரு. தாமோதரம் பிள்ளை அவர்கள் தனது மகனையும் மகளையும் யுத்தம் இடப்பெயர்வினால் பலி கொடுத்த பின்னர் தனது மனைவியுடனும் 15 வயது பேத்தியுடனும் கிளிவெட்டி இடைத்தங்கல் அகதிகள் நலன்புரி நிலையத்தில்

வசித்து வந்த நிலையிலேயே உண்பதற்கு உணவின்றி கஷ்டத்தில் தனது உயிரை விடத் துணிந்து தனது கழுத்தை அறுக்க முயற்சித்தார். இந்நிலையில் அயலவர்களால் காப்பாற்றப்பட்டு திருகோணமலை பொது வைத்தியசாலையில் அனுமதிக்கப்பட்டு சிகிச்சை பெற்று குணமடைந்திருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இது விடயமாக கருத்துத் தெரிவித்த அப்போதய கிழக்கு மாகாண சபை எதிர்க் கட்சி தலைவரான திரு. சி.தண்டாயுதபாணி அவர்கள்

“சம்பூர் மக்கள் அடிப்படையான வாழ்வாதார வசதிகள் அற்ற நிலையில் அகதி முகாம்களில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றனர். இதனை அரசாங்கம் நலன்புரி நிலையங்கள் என்று சொல்கின்றது. ஆனால் இம் மக்களுடைய நலன்களை அடிப்படை வசதிகளையாவது மேம்படுத்தக் கூடிய அளவு வசதிகள் இந்த அகதி முகாம்களில் இல்லை” என்று சம்பூர் மக்களை சந்தித்த பின்னர் ஊடகங்களுக்கு தெரிவித்தார். (மலைமுரசு 25-31/10/2014)

இது விடயமாக 11.10.2014 இல் இம் முதியவரைப் பார்வையிட்ட மட்டக்களப்பு மாவட்ட பாராளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. சீ.யோகேஸ்வரன் அவர்கள் ஒரு தொகை நிதியையும் நோர்வே வாழ் தமிழ் பெண்மணியின் உதவியான 10 கிலோ அரிசிப் பொதிகள் 15 ஐயும் வழங்கி வைத்திருந்தார். அத்தோடு அவர்

“கிழக்கில் இன்னமும் மீள் குடியேற்றப்படாமல் உலருணவும் வழங்கப்படாமல் பட்டினியால் அகதி முகாம்களில் உயிரோடு போராடும் சம்பூர் மக்களுக்கு

உதவ மனிதாபிமானமுள்ளவர்கள் முன்வர வேண்டும்” என்றும் கேட்டுக் கொண்டார்.

மேலும் மலைமுரசு பத்திரிகை நிர்வாகமும் அவரது குடும்பத்தினருக்கு ஒரு தொகுதி உணவு பொருட்களையும் வழங்கியது.

இவ்வாறாக இம் முகாம் மக்கள் அனுபவிக்கின்ற துயரவாழ்க்கை ஊடகங்கள் மூலம் வெளிக்கொண்டு வரப்பட்டன. சம்பூர் மக்களின் மீள் குடியேற்றத்தில் ஊடகங்களின் பங்கு போற்றத்தக்கதாகவே இருந்துள்ளது.

சிரேஷ்ட ஊடகவியலாளரான திருமலை நவம் அவர்கள் வீரகேசரி பத்திரிகை-யில் சம்பூர் இடப்பெயர்வு பற்றி பல மாதங்களாக ஒரு வாராந்த தொடரையே எழுதி வந்தார். அத்தோடு திரு. பொ.சற்சிவானந்தம்(வீரகேசரி), திரு. அ.அச்சுதன்(வீரகேசரி), திரு. ஏ.ஜெயகுரியன்(தினக்குரல்), திரு. வ.ராஜகுமார்(தினக்குரல்), திரு. நிக்சன்(வீரகேசரி), திரு.சசிசுமார், திரு.பாரதி(தினக்குரல்), திரு.பிரபாகரன் (வீரகேசரி ஆசிரியர்), திரு.இரா.ஸ்ரீஞானேஸ்வரன் (மலைமுரசு ஆசிரியர்),

திரு.லியோ நிரோஷ தர்சன்(வீரகேசரி), திரு.இதயச்சந்திரன்(ஈழநாடு-லண்டன், பிரான்ஸ்) போன்ற பல ஊடகவியாளர்கள் சம்பூர் மக்களின் அவலநிலை தொடர்பான செய்திகளை வெளியுலகிற்கு கொண்டு சென்று சம்பூர் மக்களின் தமது சொந்த நிலம் நோக்கிய போராட்டத்திற்கு வலு சேர்த்தனர். அதற்கு தேசிய மற்றும் சர்வதேச ஆதரவுகளையும் பெற்றுத் தந்தனர் என்றால் அது மிகையாகாது.

முகாம் வாழ் சாதாரண மக்களின் துயரவாழ்வு இவ்வாறிருக்கையில் சம்பூரிலிருந்து தமது சொத்துக்களை இழந்து வெளியேறிய அரசு உத்தியோகத்தர்களின் நிலை திரிசங்கு சொர்க்கமாகவே இருந்தது. முகாம்களிலும் வசிக்க முடியாது. காரணங்களாக முகாம்களில் எல்லாவற்றுக்குமே வரிசைகளில் தான் நின்று காத்திருக்க வேண்டும். குடிக்கத் தண்ணீர் பெறல், குளித்தல், மலசலகூட பாவனை போன்ற மிகமுக்கியமான தேவைகளுக்குக்கூட வரிசைகளில் தான் இருக்க வேண்டும். ஆனால் குறிப்பிட்ட நேரகாலத்துக்கு தமது அலுவலகம் செல்ல வேண்டியவர்களுக்கு இது முடியாததாக இருந்திருந்தது. அடுத்து சமூகத்தின் முன்மாதிரியாக விளங்கும் படித்த மக்களாகிய இவர்கள் கௌரவத்துக்கேனும் வாடகை வீடுகளில் வசிக்க வேண்டிய நிலை, மற்றையது தாம் கடமையாற்றும் நிறுவனங்களுக்கு அருகே வசிக்க வேண்டிய நிலை தமது பிள்ளைகளுக்கு தரமான கல்வியை பெற்றுக் கொடுக்க வேண்டிய சூழ்நிலை போன்றவைகள் அமைந்து காணப்பட்டன. இவ்வாறான பல காரணங்களால் முகாம்களுக்கு வெளியே வாழ்ந்தவர்கள் தமது பணக்கஷ்டத்தின் காரணமாக மிகுந்த சிரமத்தின் மத்தியிலேயே வாழ்க்கையைக் கொண்டு நடத்தினர் என்பது தான் உண்மை.

இவ்வாறாக அகதி முகாம்களில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த சம்பூர் மக்கள் அனல்மின் நிலையம் - பொருளாதார அபிவிருத்தி வலயம் - உயர் பாதுகாப்பு வலயம் என்பனவற்றிற்கு அரசினால் கையகப்படுத்தப்பட்ட காணிகளைத் தவிர ஏனைய இடங்களில் வேளாண்மை பயிர் செய்கை பண்ணுவதற்கு 26.04.2012 இல் இருந்து அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தனர். இதன்போது மூதூர் கிழக்கிலுள்ள வயல் நிலங்களுக்கு செல்லுகின்ற பாதையில் சம்பூரினுடாகச் செல்வதற்கு அனுமதிக்கப்படவில்லை. மாறாக நாவலடிச்சந்தி, சந்தோபுரம் ஊடாகச் செல்வதற்கே அனுமதி வழங்கப்பட்டது. இவ்வாறான மாற்றுப்பாதையினூடாகவே வேளாண்மை செய்கை பண்ணப்பட்டு வரலாயிற்று. இது இம்மக்களின் அகதி வாழ்வில் ஏற்பட்ட புதிய திருப்பம் எனலாம்.

சம்பூர் இடப்பெயர்வும் வீன்குடியேற்றமும்

மூதூர் கிழக்கிலுள்ள கமநல சேவைகள் நிலையமானது 1974 ஆம் ஆண்டில் அப்போதய பாராளுமன்ற உறுப்பினர் கௌரவ.அப்துல் மஜித் அவர்களின் உதவியுடன் மூதூர் கிழக்கு மக்களின் விவசாய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக சம்பூரில் அமைக்கப்பட்டது. இது சம்பூர் - இலக்கந்தை வீதியில் கூனித்தீவு சந்தியில் அமைந்துள்ளது. இதன் கீழ் 4726 ஏக்கர் வயல் காணிகள் மற்றும் 72 பதிவு செய்யப்பட்ட குளங்கள் உள்ளமையை கருத்திற் கொண்டும் இடம்பெயர்ந்துள்ள சம்பூர் மக்களின் வாழ்வாதாரத் தொழிலை கருத்தில் கொண்டும் சேதமடைந்த நிலையில் காணப்பட்ட இக் கமநல சேவை நிலையக் கட்டடம் புனரமைக்க அனுமதிகள் பெறப்பட்டது.

இதற்கான அனுமதியை பாதுகாப்பு மற்றும் நகர அபிவிருத்தி அமைச்சு 25.02.2014 இல் கமநல சேவைகள் ஆணையாளருக்கு வழங்கியிருந்தது. கட்டடமும் அதற்கான சுமார் 40 பேர்ச் காணியையுமே விடுவிக்க பாதுகாப்பு மற்றும் நகர அபிவிருத்தி அமைச்சு அனுமதியை கடிதம் மூலம் வழங்கியது. இதன்படி 2006 வன்செயலில் சேதமான கட்டடங்களில் சுமார் ஒரு கோடியே இருபது இலட்சம் ரூபா செலவில் இடம் பெற்ற திருத்தப்பணிகள், முதலீட்டு அதிகார சபையால் திருகோணமலை கமநல சேவைகள் உதவி ஆணையாளருக்கு 08.05.2014 இல் எழுத்து மூலம் அனுப்பப்பட்ட அறிவிப்பைத் தொடர்ந்து நிறுத்தப்பட்டது.

இக்காணிகள் தமக்கு சொந்தமானவை எனக் கோரி அனுப்பப்பட்ட அறிவித்தலால் கமநல திணைக்கள சேவை நிதியிலிருந்து சுமார் இருபது இலட்சம் ரூபா செலவு செய்து நிறைவடையும் நிலையிலிருந்த தருணத்திலேயே இப்புனரமைப்புப் பணிகள் தடைப்பட்டன. இதனால் இதன் கீழிருந்த சுமார் 10 விவசாய சம்மேளன மக்களும் கவலையடைந்தனர். இவர்களது வாழ்வாதாரமும் பாதிக்கப்பட்டது

8. தொல்வியடைந்த மாற்றுக் காணி தெரிவுகள்

2006 ஆம் ஆண்டிலிருந்து இடப்பெயர்வு அகதி முகாம் வாழ்க்கையை வாழ்ந்து வந்த மக்கள் மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை மாவட்டங்களில் அமைக்கப்பட்டிருந்த அகதி முகாம்களில் தஞ்சமடைந்திருந்தனர். மீள் குடியேற்றப்பட்டவர்கள் போக ஏனையவர்கள் (மூதூர் கிழக்கைச் சேர்ந்த சம்பூர், கூனித்தீவு, நவரெட்டிபுரம், குடைக்குடா, இளக்கந்தை, கடற்கரைச்சேனை கிராம மக்கள்) தங்கியிருந்த மட்டக்களப்பு மாவட்ட முகாம்களை திருமலை மாவட்டத்துக்கு மாற்றுகின்ற செயற்பாடுகள் நடைபெறத் தொடங்கியது.

இதற்காக மட்டக்களப்பு முகாம்களில் தங்கியிருந்த மக்களை சம்பூரில் குடியேற்றப் போகின்றோம் எனக்கூறியும், இம் மக்கள் நம்பாததால் பலவந்தமாக வாகனங்களில் ஏற்றிக் கொண்டு மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தை விட்டு நீக்கினர். 2009 ஆம் ஆண்டு ஆனி மாதம் நிகழ்ந்த அச்சம்பவத்தின் போது வாகனங்களில் ஏற்றிக் கொண்டு வந்த அரச நிர்வாகம் இம் மக்களை சம்பூருக்கு அழைத்துச் செல்லாது பள்ளிக் குடியிருப்புக்கு அருகேயுள்ள சின்னக்குளம், இத்திக்குளம் பகுதியில் மீள் குடியேற்றம் செய்வதற்காக அவ்விடத்திற்கு அழைத்துச் சென்றது. அங்கு கொண்டு செல்லப்பட்ட மக்கள் வாகனங்களிலிருந்து இறங்க மறுத்தனர். அந்நேரம் மழையும் பெய்யத் தொடங்கியது. ஒன்றும் செய்ய முடியாத நிலையில் வாகனங்கள் மீண்டும் வந்த வழியே மக்களுடன் செல்லத் தொடங்கின.

இதை இம்மக்கள் இவ்வாறும் பதிவிட்டுள்ளனர். அதாவது
 “நாங்கள் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் அமைக்கப்பட்ட முகாம்களில் தங்கியிருந்தோம். பின் எங்களிடம் நீங்கள் உங்கள் சொந்த மாவட்டத்துக்கு போனால் தான் உங்கள் சொந்த மண்ணுக்கு போக வாய்ப்பு உண்டாகும் என ஆசை காட்டினார்கள் இ பலாத்காரப் படுத்தினார்கள், அடித்துக் கூட எங்களை இந்த முகாமில் கொண்டு வந்து விட்டார்கள்” என கூறினர்.

(வீரகேசரி 02.03.2014)

இவ்வாறாக சம்பூருக்குச் செல்லும் ஆசை வார்த்தைகளை நம்பி ஏமாந்த மக்களின் சோகக்கதை நீண்டு செல்கிறது.

இம் மக்களை சம்பூர் அல்லாத ஏனைய இடங்களில் குடியேற்ற முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்ட காலங்களில் எல்லாம் மக்களின் எண்ணங்கள் தெளிவாகவும் திடமாகவும் இருந்ததனால் அம் முயற்சிகள் கை கூடவில்லை. இருப்பினும் அதற்காக அரசு இயந்திரங்கள் பல வழிமுறைகளைக் கையாண்டுள்ளனர். அவற்றிலே பிரதானமானது உலர் உணவு நிறுத்தம் என்பதாகும். அதுவரை காலமும் முகாம்களிலிருந்து மக்களுக்கு வழக்கப்பட்டு வந்த உலர் உணவு 2011 ஆம் ஆண்டிலிருந்து நிறுத்தப்பட்டது. அடுத்தது பாதுகாப்புக் கெடுபிடிகள் இவை உலகறிந்த விடயங்களாகும்.

கிளிவெட்டி, மணல்சேனை, பட்டித்திடல் முகாம்களில் இம்மக்களுக்கான இடவசதிகள் போதாமையாக இருந்தது. எனவே இவர்களை எங்கு கொண்டு செல்வது என தீர்மானிக்க முடியாத நிலை காணப்பட்டது. இதைத் தொடர்ந்து கட்டைபறிச்சான் வடக்கு மற்றும் தெற்கு கிராம அபிவிருத்தி சங்க மக்களுடன் இடம் பெயர்ந்தோர் சங்க தலைவர் திரு. கு. நாகேஸ்வரன் அவர்கள் நடாத்திய கலந்துரையாடலைத் தொடர்ந்து கட்டைபறிச்சானில் இம் மக்களை கொட்டகை அமைத்து வாழ அனுமதிப்பது என முடிவெடுக்கப்பட்டது.

இதைத் தொடர்ந்து தாங்கள் கட்டைப்பறிச்சானில் இருக்கப் போகின்றோம் என அரசு நிர்வாகத்திடம் மக்கள் கூறிய போது அதற்கு அவர்கள் கட்டைப்பறிச்சானில் மக்கள் தங்கியிருக்கும் பட்சத்தில் இவர்களை அகதிமுகாம்களில் வாழ்கின்ற மக்களாகக் கருத முடியாது என்று கூறி அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

பின்னர் திருகோணமலை நகரம் மற்றும் கட்டைப்பறிச்சானில் வாழ்ந்து வருகின்ற மக்கள் சிலரிடம் தமது காணிகளில் வரையறுக்கப்பட்ட சிலகாலங்கள் தங்கியிருந்து வாழ அனுமதிக்கடிதங்களை வேண்டிக் கொண்டு சம்பூர், கடற்கரைச் சேனை மக்கள் இங்கேயே வசிக்கத் தொடங்கினர். இதற்கு முன்னின்று உழைத்த திரு. கு. நாகேஸ்வரன் மற்றும் அப்பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த திரு. க. திருச்செல்வம் உட்பட கட்டைப்பறிச்சான் கிராம மக்களுக்கு மனப்பூர்வமான நன்றிகளை சம்பூர் மக்கள் சார்பாக தெரிவிக்கின்றேன். தொடர்ந்து வருகின்ற காலங்களில் சிலர் வாடகைக்கும் சேனையூர், கட்டைப்பறிச்சான் பகுதி வீடுகளில் வசித்து வந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

DR. அருமைநாதன் ஸ்தீஸ்துமார்

இதே போன்றதொரு மாற்றுக்காணிகளில் மீளக் குடியேற்றும் செயற்பாடு முன்னரும் இடம்பெற்றிருந்தது. மூதூர் பிரதேச இடம்பெயர்ந்தோர் சங்கத்தின் தலைவராக இருந்த திரு. கு. நாகேஸ்வரன் தலைமையில் சிலரை 2008 ஆம் ஆண்டு மட்டக்களப்பிலிருந்து அழைத்து வந்து இத்திக்குளம், சின்னக்குளம், நாவலடி போன்ற பகுதிகளை சம்பூர் மக்களின் மீள் குடியேற்றத்துக்காக காட்டப்பட்டது. இது இவர்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படாது மறுக்கப்பட்டமையும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

இருந்த போதிலும் கங்கை நாவலடி பகுதியில் 2009 இல் அரசாங்கத்தால் பல வீடுகள் கட்டப்பட்டன. இடம் பெயர்ந்த மக்கள் விரும்பும் பட்சத்தில் மாற்றிடத்திலுள்ள இவ் வீடுகளை பெற்றுக் கொள்ளலாம் என அறிவிக்கப்பட்டது. இதைத் தொடர்ந்து 2009 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் சில கிராமங்களைச் சேர்ந்த குடும்பங்கள் இங்கு குடியேற்றப்பட்டன. சம்பூரை சேர்ந்த 32 குடும்பங்களும், கடற்கரைச் சேனையை சேர்ந்த 23 குடும்பங்களும், கூனித்தீவை சேர்ந்த 3 குடும்பங்களும் இங்கு குடியேறின. இவர்களுடன் மூதூரை சேர்ந்த முஸ்லீம் குடும்பங்களும், சிங்கள குடும்பங்களும் இங்கு குடியேற்றப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

சம்பூர், கூனித்தீவு, சூடைக்குடா, நவரெட்ணபுரம், இளக்கந்தை, கடற்கரைச் சேனை போன்றன உள்ளடங்கலான 5 கிராம சேவகர் பிரிவுகளைக் கொண்ட ஏறத்தாழ 10000 ஏக்கர் நிலம் உயர் பாதுகாப்பு வலயமாக பிரகடனப்படுத்தப்பட்டிருந்தது. பிரதேச செயலக தகவல்களின் படி (2008) 2500 ஏக்கர் வயல் நிலம், 1000 ஏக்கர் குடியிருப்பு பிரதேசம், 2000 ஏக்கர் மேட்டு நிலம், 4500 ஏக்கர் காட்டு பிரதேசங்கள் உள்ளடங்குவதாக அறிய முடிகின்றது.

இங்கு வசித்து வந்த மக்கள் 2006 ஆம் ஆண்டில் இடம் பெயர்க்கப்பட்ட பின்னர் அகதி முகாம்களிலேயே பல ஆண்டுகளாக தமது காலத்தைக் கழித்து வந்தனர். எனினும் 2009ம் ஆண்டின் இறுதிப் பகுதிகளிலிருந்து இவர்கள் கிளிவெட்டி, பட்டித்திடல், மணல்சேனை, கட்டைபறிச்சான் ஆகிய இடங்களில் அமைக்கப்பட்டிருந்த உள்ளூரில் இடம்பெயர்ந்தோர்களுக்கான நலன்புரி நிலையங்களில் (IDP camp) அடக்கப்பட்டிருந்தனர்.

சம்பூர் இடம்பெயர்வும் மீள் குடியேற்றும்

பல்வேறு துன்பங்களையும், இழப்புகளையும் சமந்து கொண்டு அகதி முகாம்களுக்குள் அடைபட்டுக் கிடந்த சம்பூர் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த மக்களின் அவல நிலையையும், மீள் குடியேற்றத்தின் அவசியத்தையும் தெளிவுபடுத்தும் முகமாக அரச சார்பற்ற நிறுவனங்களினால் ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட நிகழ்வு ஒன்று 2010ஆம் ஆண்டில் கொழும்பில் இடம்பெற்றது. முக்கிய அரச பிரதிநிதிகளுடனும் பல நாடுகளைச் சேர்ந்த உயர் ஸ்தானிகர்களுடனும் இடம்பெற்ற இச்சந்திப்பில் இடம்பெயர்ந்தோர் சங்க தலைவராக இருந்த திரு.கு.நாகேஸ்வரன் (சம்பூர்), திரு.க.திருச்செல்வம் (கட்டைப்பறிச்சான்), கொழும்பு பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர் திரு.கோ.அமிர்தலிங்கம் (சம்பூர்) ஆகியோர் கலந்து கொண்டிருந்தனர்.

இக்காலப் பகுதியில் திருகோணமலை நகரத்திலும் அதற்கு வெளியேயும் வாழ்ந்து வந்த சம்பூர் மக்களைக் கொண்டமைந்த “சம்பூர் பிரதேச இடம்பெயர்ந்தோர் நலன்புரி சங்கம்” 2009 ஆம் ஆண்டில் உருவாக்கப்பட்டிருந்தது. இவ் அமைப்பு திரு. குமாரசுவாமி நாகேஸ்வரன் அவர்களை தலைவராகவும் (பின்னாளில் இவர் கிழக்கு மாகாணசபை உறுப்பினராக தெரிவுசெய்யப்பட்டிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது) திரு. து.கிருபைராஜ் அவர்களை செயலாளராகவும், திரு.வே.சிறிஸ்கந்தராஜா

அவர்களை பொருளாளராகவும் கொண்டமைந்திருந்தது. இச் சங்கத்தினர் தொடர்ச்சியாக பல அரசியல் தலைவர்களுடனான சந்திப்புகளை மேற்கொண்டு சம்பூர் மீள் குடியேற்றத்தை வலியுறுத்தி வந்தனர்.

தொடர்ந்து வந்த காலங்களில் சம்பூரில் அனல்மின் நிலையம் அமையவிருக்கும் இடத்தைத் தவிர்த்த ஏனைய இடங்களில் மக்கள் மீளவும் குடியேற்றப்படுவார்கள் என்று அப்போதைய பொருளாதார அபிவிருத்தி அமைச்சராக இருந்த கௌரவ திரு.பசில் ராஜபக்ச அவர்கள் தெரிவித்திருந்தமை இங்கு குறிப்பித் தகுந்ததொன்றாகும். ஆனால் அம் மாதிரியான முயற்சிகள் நடைபெற்றதாக அறியப்படவில்லை.

எனவே மீண்டுமொரு தடவை த.தே.கூட்டமைப்பின் தலைவர் கௌரவ திரு. இரா சம்பந்தன், கௌரவ. திரு. சுமந்திரன் மற்றும் கௌரவ திரு.க. துரைரெத்தினசிங்கம் தலைமையிலான குழுவினரை கொழும்பில் சம்பூர் பிரதேச இடம்பெயர்ந்தோர் நலன்புரிச் சங்க அங்கத்தவர்கள் சந்தித்து சம்பூர் மக்கள் மீள் குடியேற்றப்பட வேண்டியதன் அவசியத்தை 2009 இல் வலியுறுத்தினர். இவர்கள் (திருவாளர்களான அதில்லையம்பலம், சி.புலேந்திரன், சி.சிவலிங்கராசா, கு.நாகேஸ்வரன், சோ.பாக்கியேஸ்வரன், ம.சச்சிதானந்தம், கோ.அமிர்தலிங்கம், இ.நாகேஸ்வரன், க.யோகானந்தம், வ.சித்திரவேல்) திருகோணமலையில் இருந்து சென்று கொழும்பிலுள்ள த.தே.கூட்டமைப்பினரின் அலுவலகத்தில் இச் சந்திப்பை மேற்கொண்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

அத்தோடு திரு. சுசந்த புஞ்சி நிலமே பிரதி அமைச்சர் அவர்களுடன் (2009) திருகோணமலையில் வைத்து சுமார் 50 பேரடங்கிய குழுவினரின் சந்திப்பு மற்றும் சனாதிபதி வேட்பாளராக திரு. சரத் பொன்சேகா திருகோணமலைக்கு வந்திருந்த வேளையில் சுமார் 25 பேரடங்கிய குழுவினராக ஜக்கிய தேசியக்கட்சியின் தலைவர் திரு. ரணில் விக்கிரமசிங்க (2010ல்) ஆகியோர்களுடனான திருமலை சில்வெஸ்டர் விடுதி சந்திப்புகளைக் கூறலாம்.

இதே போன்ற மற்றுமொரு சந்திப்பு கொழும்பில் (2012) த.தே.கூட்டமைப்பு பா.உ கள், மனித உரிமை அமைப்புகளுடன் இடம்பெற்றது. இதில் திரு.கு.நாகேஸ்வரன், திரு.இ.நாகேஸ்வரன், திரு.க.திருச்செல்வம், திரு.ம.கிருஸ்ணபிள்ளை ஆகியோர் கலந்து கொண்டிருந்தனர்.

இக்காலத்தில் தம்மை தமது பூர்வீக வாழிடங்களில் சென்று வாழவும், சம்பூர் பத்திரகாளி கோயிலில் வழிபாடுகள் செய்யவும், பெரும்போக வேளான்மை செய்யவும், கடலிலே தொழில்களை மேற்கொள்ளவும் அனுமதிக்குமாறு மக்களால் அரசாங்கத்திடம் தொடர்ச்சியாக கோரிக்கைகள் விடப்பட்டுக் கொண்டிருந்தன. சம்பூர் மகாவித்தியாலயம் மற்றும் சிறிமுருகன் வித்தியாலயம் என்பன சேனையூர் மத்திய கல்லூரியின் விடுதி வளாகத்திலும், கூனித்தீவு நாவலர் வித்தியாலயம், சூடைக்குடா பாரதி வித்தியாலயம் என்பன கிளிவெட்டி கிராமத்திலும் நடைபெறலாயின.

சம்பூர் மக்கள் பல்வேறு எண்ணிக்கையிலான அகதி முகாம்களில் துயர வாழ்க்கை வாழ்ந்து கொண்டிருந்த வேளையில் பல அரச பிரதிநிதிகள், அரச சார்ப்பற்ற அமைப்புக்களின் பிரதிநிதிகள், உயர் அதிகாரிகள், இராஜதந்திரிகள் எனப்பட்டோர் இம்மக்களுக்குமிடம் வந்து சம்பூர் யுத்தம், இடப்பெயர்வு சம்பந்தமான தரவுகளை சேகரித்தும் பேட்டி கண்டும் வரலாயினர். இதனால் முழுமையான தரவுகள் அடங்கிய “உத்தேச சம்பூர் அனல்மின் நிலையமும் அதன் சமூக பொருளாதார பாதிப்புக்கள்” (proposed sampoor coal power plant and its socio – ecoriomic impacts) என்னும் தலைப்பிலான அறிக்கை ஒன்று தயாரிக்கப்பட்டு தேவையானோருக்கு வழங்கப்பட்டது. 2012 ஆம் ஆண்டு வடிவமைக்கப்பட்ட இதனுள்ளே சம்பூர் பிரதேச அமைவிடம், 2006ம் ஆண்டு ஏற்பட்ட யுத்த, இடப்பெயர்வு, சொத்துக்களின் இழப்புக்கள், உயிரிழப்புக்கள், சம்பூர் அனல்மின் நிலையத்தினால் இப்பகுதிக்கு ஏற்படவிருக்கும் பாதிப்புக்கள் என்பன 22 பக்கங்களில் உள்ளடக்கப்பட்டிருந்தது. ஆங்கிலம், தமிழ், சிங்களம் ஆகிய மூன்று மொழிகளிலுமான இவ் அறிக்கை விரிவுரையாளர்களான திரு.கோ.அமிர்தலிங்கம், திரு.இ.கிருபைராஜா, திரு.கு.நாகேஸ்வரன், திரு.ப.சஜந்தன், திரு.ம.சச்சிதானந்தம், திரு.இ.கணபதி ஆகியோர்களால் தயாரிக்கப்பட்டிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

சம்பூரிலிருந்து மக்கள் இடம்பெயர்க்கப்பட்ட பின்னர் சகல அரச பதிவுகளிலிருந்தும் (முகவரி, வாக்காளர் இடாப்பு பதிவு, ஆட்பதிவு திணைக்களம் உட்பட..) சம்பூர் என்ற பெயரை நீக்கும் செயற்பாடுகள் இடம்பெறலாயிற்று. சம்பூர் தபாலகம் வேறோர் (இளக்கந்தை) இடத்திற்கு பெயர் மாற்றம் பெறுவதற்கும் முயற்சிகள் இடம்பெற்றன. மக்களது

எதிர்ப்பின் காரணமாக இம் முயற்சி வெற்றி பெறவில்லை. இறுதியாக சம்பூர் என்னும் பெயரை தாங்கிக் கொண்டிருந்த பாடசாலைகளையும் மீள் ஆரம்பிப்பதில் கடுமையான சிரமங்களை எதிர்நோக்க வேண்டியிருந்ததாக பாடசாலை சமூகத்தினர் தெரிவிக்கின்றனர்.

இருப்பினும் எல்லாத் தடைகளையும் வெற்றி கொண்டு, கிழக்கு மாகாண முதலமைச்சராக இருந்த கௌரவ. திரு. சிவனேசதுரை சந்திரகாந்தன் அவர்களது பதவிக் காலத்தில் முன்னாள் மூதூர் வலயக்கல்வி பணிப்பாளர் திரு. விஜயானந்த மூர்த்தி அவர்களின் உதவியோடு, தி/சம்பூர் மகாவித்தியாலயம் மற்றும் தி/சம்பூர் சிறிமுருகன் வித்தியாலயம் ஆகிய பாடசாலைகள் இரண்டும், அதே பெயருடன் முறையே திரு.சோ. பாக்கியேஸ்வரன் மற்றும் திரு.ம. சச்சிதானந்தம் ஆகிய அதிபர்கள் தலைமையில் சேனையூர் மத்திய கல்லூரி விடுதி வளாகத்தில் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட வளங்களோடு 01.06.2010 தொடக்கம் இயங்கத் தொடங்கியது.

சேதமடைந்த நிலையில் காணப்பட்ட இப் பாடசாலைக் கட்டடங்கள் சிலவற்றை சம்பூர் மக்கள் துப்பரவு செய்தனர். திரு.கு.நாகேஸ்வரன் அவர்கள் OFFER போன்ற சில அமைப்புக்களுடன் தொடர்புகளை ஏற்படுத்தி சேதங்களில் திருத்தங்களை செய்து கொடுத்திருந்தார். அத்தோடு சேனையூர் மத்திய கல்லூரி சார்ந்த சமூகத்தினரின் தாராள மனப்பான்மை காரணமாக எதுவித இடையூறுகளும் இன்றி சம்பூர் பாடசாலைகள் இரண்டும் 2016 வரை சுமார் 6 வருடங்கள் இங்கு இயங்கியது. இப்பாடசாலைகளின் மீள் ஆரம்பிக்கும் செயற்பாடுகளுக்கு அப்போதைய முதலமைச்சருடனான தொடர்புகள் மூலம் உறுதுணை புரிந்த திரு. பொன்னுராசா (சம்பூர்) அவர்களின் பணியும் காலத்திற் பெரிது எனலாம்.

பிற்காலத்தில் அதாவது 2014.11.02 இல் திருகோணமலை நகரில் வசித்து வருகின்ற சம்பூர் மகா வித்தியாலயத்தின் பழைய மாணவர்களைக் கொண்டு “சம்பூர் மகா வித்தியாலய முன்னாள் மாணவர் வெளியக சங்கம்” என்னும் அமைப்பு உருவாக்கப்பட்டது. இதன் தலைவராக Dr. அ.ஸதீஸ்குமாரும் (இந் நூலாசிரியர்) செயலாளராக திரு.க.துஷ்யந்தன் மற்றும் பொருளாளராக திரு.ம.மகேந்திரராஜா ஆகியோரும்

செயற்பட்டனர். சம்பூர் பாடசாலைகளில் கல்விகற்கும் மாணவர்களின் கல்வி மற்றும் பௌதீக வளங்களை மேம்படுத்தும் பல செயற்பாடுகள் இச்சங்கத்தினரால் பின்னாட்களில் மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. .

இதே வேளை சம்பூரிலிருந்து இடம்பெயர்ந்த மக்களை வேறு இடங்களுக்கு மீள்குடியேற்ற அரசாங்கம் முயற்சிகளை மேற்கொள்ள தொடங்கியது. இதன் ஒரு கட்டமாக திருகோணமலை மாவட்ட செயலகத்தால் அறிவிப்பொன்று ஜப்பசி மாதம் 2011 ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டிருந்தது. “சம்பூர் பிரதேசத்திலிருந்து இடம் பெயர்ந்த மக்களுக்கான அன்பான வேண்டுகோள்” என்னும் தலைப்பில் பின்வரும் செய்தி வெளியாகியிருந்தது.

“அரசினாலும் பிரதேச செயலாளரினாலும் மீள்குடியேற சீதனவெளி, வேம்படித்தோட்டம், வீரமாநகர் வடக்கு, இளக்கந்தை, தங்கபுரம், குறவன் வெட்டுவான் பகுதிகள் தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் 20 பேர்ச காணியும் அரை நிரந்தர வீடும் ஆரம்பத்தில் வழங்கப்படும். விருப்பம் தெரிவிப்பவர்கள் வரிசைக்கிரமப்படி தெரிவு செய்யப்படுவர். 25.10.2011 இற்கு முன்னர் விருப்பமானவர்கள் விண்ணப்பப்படிவங்களை பிரதேச செயலாளர் அலுவலகத்தில் பெற்று பதிவுகளை செய்யலாம்”.

கிழக்கு மாகாண ஆளநராகவிருந்த திரு.மொஹான் சமர விக்கிரம அவர்கள்

“மீள் குடியேறுவது தொடர்பான அரசாங்கத்தின் திட்டத்திற்கு இணங்காவிட்டால் சம்பூர் பிரதேச மக்கள் இடம் பெயர்ந்த மக்கள் பட்டியலில் இருந்து நீக்கப்படுவர்”

என்று கூறியிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. (புரட்டாதி 2011 இல்)

இதை தொடர்ந்து உலக உணவுத் திட்டத்தால் (world food) வழங்கப்பட்டு வந்த உலர் உணவுகள் சம்பூரிலிருந்து இடம் பெயர்க்கப்பட்ட மக்கள் வாழ்ந்து வந்த முகாம்களுக்கு வழங்குவது 2011 ஆம் ஆண்டின் இறுதியில் நிறுத்தப்பட்டது. இது விடயமாக அப்போது BBC தமிழோசையிடம் உலக உணவுத் திட்டத்தின் இலங்கைக்கான பதில் இயக்குநர் மைக் சேக்கட் இவ்வாறு கூறியிருந்தார்.(ஆடி 2012 இல்).

“இலங்கையில் அனல்மின் நிலையம் அமையவுள்ள சம்பூர் பிரதேசத்தை சேர்ந்த மக்களின் மீள் குடியேற்றத்துக்காக அரசு மாற்றிடங்களை வழங்க முன்வந்த காரணத்தினால் தான் 7 மாதங்களுக்கு முன்னர் அவர்களுக்கான உணவு உதவிகள் நிறுத்தப்பட்டது. தமது நிறுவனம் 2006 தொடக்கம் 2011 வரை ஜந்து வருடங்களாக இம்மக்களுக்கு உணவு வழங்கி வந்துள்ளது. எவ்வித அழுத்தங்களினாலும் தமது நடவடிக்கை அமையவில்லை என்றும் தம்மிடமுள்ள வளங்கள் மற்றும் மக்களுக்கான தேவைகள் ஆராயப்பட்டு எங்குள்ள மக்களுக்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்பட வேண்டுமென தீர்மானிக்கப்படுகிறது”

என அவர் கூறினார். ஆனால் உலருணவுகள் நிறுத்தப்பட்ட பின்னரும் (2011) கூட சம்பூர் மக்கள் அகதி முகாம்களில் (2016 வரை) சுமார் 5 வருடங்கள் வாழ்ந்திருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இவ்வாறாக மூதூர் பிரதேச செயலக பிரிவுக்குட்பட்ட கிராமங்களில் அமைக்கப்பட்ட அகதிகள் நலன்புரி நிலையங்களில் (கட்டைபறிச்சான் அகதிகள் முகாம் அரசாங்கத்தால் நலன்புரி நிலையமாக கருதப்படாது உறவினர் வீடாகவே கருதப்பட்டது.) தங்க வைக்கப்பட்ட சம்பூர் மக்கள் சிறியளவிலான தகரக் கொட்டகைக்குள் மழைகாலங்களிலும் கோடை வெயில் காலங்களிலும் மிகுந்த சிரமத்தின் மத்தியில் தமது வாழ்க்கைக் காலத்தை கழித்து வந்தனர்.

இவ்வாறிருக்கும் காலப்பகுதியில் சம்பூர் மக்கள் தம்மை தமது இருப்பிடங்களில் மீள்குடியமர நடவடிக்கை எடுக்குமாறு கோரி த.தே.கூட்டமைப்பினரின் வழிகாட்டலில் இடம்பெயர்ந்தோர் சங்க தலைவர் திரு.கு.நாகேஸ்வரன் அவர்களின் ஏற்பாட்டில் வழக்கு ஒன்றையும் உயர்நீதிமன்றில் தொடுத்திருந்தனர்.

இவ் வழக்கு விசாரணையின் போது (15.10.2013) அரசு தரப்பு சட்டத்தரணி இடம் பெயர்ந்திருக்கும் சம்பூர் மக்களை குடியமர்த்த நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. இதற்காக மாற்று இடங்கள் அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளதாகவும் கூறினார். இதை ஏற்றுக் கொண்ட உயர்நீதிமன்றம் மக்களை மீளக் குடியமர்த்துவதற்கான

இடங்களை அவர்களுக்கு அடையாளம் காட்ட உடனடி நடவடிக்கை எடுக்குமாறு அரசு சட்டத்தரணிக்கு உத்தரவிட்டிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இதற்குப் பின்னரான காலங்களில் வேம்படித்தோட்டம், நையந்தை, இத்திக்குளம், சின்னக்குளம், சீதன வெளி, தங்கபுரம் போன்ற இடங்கள் பேசப்பட்ட போதிலும் இவற்றில் நிலத்தடி நீர் குடிப்பதற்கு உகந்தல்ல என்றும் சம்பூரை போன்று இவை வளமான தரை அல்ல கடல்வளம் அற்ற பிரதேசம் எனவும் காரணங்கள் கூறப்பட்டு மக்களால் நிராகரிக்கப்பட்டிருந்தன. அத்தோடு தாம் பரம்பரை பரம்பரையாக வாழ்ந்து வந்ததும் வளமான நீர் நிலங்களை கொண்டதுமான சம்பூருக்கு சென்று குடியேறுவதில் மக்கள் உறுதியாக இருந்து வந்தனர்.

தொடர்ந்து வந்த ஒரு மாத காலத்தின் பின்னர் 16.11.2013 சனிக்கிழமை காலை கிளிவெட்டி அகதிகள் நலன்புரி நிலையத்தில் பலத்த எதிர்ப்புக்களுக்கு மத்தியில் கவனயீர்ப்பு போராட்டமென்று

இடம் பெற்றது. இதில் சம்பூர் மக்களுடன் தமிழ் தேசியக் கூட்டமைப்பின் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களான கௌரவ. திரு. இரா.சம்பந்தன், கௌரவ. திரு. க.துரைரெத்தினசிங்கம், மாகாணசபை உறுப்பினர்கள் (திரு. சி.தண்டாயுதபாணி, திரு.கு.நாகேஸ்வரன், திரு.ஜெ.ஜெனார்த்தனன்) மற்றும் பிரதேச சபை உறுப்பினர்கள் (திரு.இ.நாகேஸ்வரன், திரு.த.தமிழ்செல்வன், திரு.வே.மோகன், திரு.து.ஜெயகாந்தன்) ஆகியோர் பங்கு பற்றியிருந்தனர்.

இதில் உரையாற்றிய கௌரவ. திரு.இரா.சம்பந்தன் அவர்கள் தெரிவித்திருந்தாவது,

“உலக தலைவர்களுடன் நாங்கள் பேசி வருகின்றோம் சம்பூர் மக்களான நீங்கள் உறுதியுடனிருங்கள். இதுவே முக்கியம். எமது போராட்டம் தொடரும். நாங்கள் ஓயமாட்டோம். எமது மக்கள் சம உரிமையுடன் வாழும் வரை நாம் ஓயப்போவதில்லை”

DR. அருமைநாதன் ஸதீஸ்துமார்

அமைதியான முறையில் நடைபெற்ற மக்களுடைய கவனயீர்ப்பு போராட்டம் அன்றைய அரசுக்கு ஒரு நெருக்கடி மிக்கதாகவே அமைந்திருந்தது. அக்காலங்களில் அடிக்கடி ஊடகங்களில் சம்பூர் மக்களின் அகதிமுகாம் வாழ்க்கையும், மீள்குடியேற்றமும் மிகுந்த முக்கியத்துவத்தை பெற்றிருந்தன.

சம்பூர் மீள் குடியேற்றம் சம்பந்தமான மற்றுமொரு வழக்கு விசாரணையில்,

“அரசு கையகப்படுத்திய 10,000 ஏக்கருக்கு 30கோடி ரூபாவை நட்ட ஈடாக வழங்க தயாராக இருப்பதாகவும் அத்தோடு இம் மக்கள் மாற்று நிலங்களை அல்லது நட்ட ஈட்டை பெறமுடியும் என்றும் (07-05-2014) புதன்கிழமை இலங்கை உச்ச நீதிமன்றில் அரசு வழக்கறிஞர் தெரிவித்திருந்தார். ஆனால் இவ்வாறு காணிகளை கையகப்படுத்துவது சட்டத்திற்கு மாறானது என மனித உரிமைகள் சம்பந்தமான வழக்குகளில் ஆஜராகும் வழக்கறிஞர் திரு.குணரத்ன வன்னிநாயக்க அவர்கள் தெரிவித்திருந்தார். இலங்கையில் தனிப்பட்ட நிலத்தை கையகப்படுத்துவதற்கு முன்பு விசாரணைகள் நடத்தப்பட வேண்டும்.”

என்று தெரிவித்த போதும், அரசு வழக்கறிஞரின் கருத்தை ஏற்றுக்கொண்ட நீதிபதி திரு. மொகான் பீரிஸ் அவர்கள் மாற்றுக் காணிகள் மற்றும் நட்ட ஈடுகள் பெற்றுக் கொள்ள விரும்பும் இடம் பெயர்ந்தோர் சம்பந்தமான அறிக்கையொன்றை சமர்ப்பிக்குமாறு அரசு தரப்பிற்கு உத்தரவிட்டதோடு வழக்கு விசாரணையை ஆடி-09-2014 இற்கு ஒத்திவைத்தார்.

மக்களுடைய மன உறுதியைக் குலைத்து, மன வைராக்கியத்தை இழக்கச் செய்து, சம்பூரைத் தவிர வேறிடங்களில் இவர்களைக் குடியேற்றி விட வேண்டும் என்பதிலே அரசாங்கம், அரசியல் வாதிகள், அதிகாரிகள் அனைவரும் கடும் முயற்சிகளை மேற்கொண்டனர். இதற்காக இம்மக்களை அவ்வாறான வேறு இடங்களுக்கு அழைத்துச் சென்று பார்வையிட வைத்தனர். இக்காலங்களில் இலங்கை மீது சர்வதேசங்கள் அகதி முகாம்களில் உள்ள மக்களை மீளவும் குடியேற்ற வேண்டும். அவர்களது வாழ்க்கையை மேம்படுத்த அரசு உதவ வேண்டும் என்னும் கோரிக்கைகள் காரணமாக எழுந்த இராஜதந்திர அழுத்தங்களை சமாளிக்க இலங்கை அரசாங்கம் வேறு எப்பகுதியிலாவது இம் மக்களைக் குடியேற்றி விட வேண்டும் என்ற முனைப்புடனே ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தது.

இதன் ஒரு பகுதியாகவே 2014 ஆம் ஆண்டு சித்திரை மாதம் முதல் வாரத்தில் அகதி முகாம்களில் வாழும் மக்களை திருகோணமலை மாவட்ட செயலக அதிகாரிகளும், இராணுவத்தினரும் சந்தித்தனர். அப்போது 'சம்பூரில் அனல்மின் நிலையம் அமைக்கும் நிலம் தவிர்ந்த ஏனைய இடங்களில் உங்களைக் குடியேற்ற திட்டமிட்டுள்ளோம். அந்த இடங்களைப் பார்வையிடவே உங்களை அழைத்துச் செல்ல வாகனத்துடன் வந்துள்ளோம்' என்று அவர்கள் கூறினார்.

சொந்த நிலத்தைப் பார்வையிடும் ஆர்வங் காரணமாகவும் சம்பூர் மண்மீது கொண்ட ஆசையினாலும் கிளிவெட்டி, மணற்சேனை, பட்டித்திடல் மற்றும் கட்டைப்பறிச்சான் ஆகிய அகதி முகாம்களில் வாழும் சம்பூர் மக்கள் வந்திருந்த பேரூந்தில் ஏறினர். பேரூந்தானது மூதூர் கட்டைப்பறிச்சானைத் தாண்டி நாவலடிச் சந்தியடியில் வரும் போது தான் மக்களுக்கு இப்பயணத்தின் உள்நோக்கம் தெரியத் தொடங்கியது.

சம்பூர் கிராமத்தினுள்ளே செல்லாது வேம்படித்தோட்டம், இளக்கந்தை, குறவன் வெட்டுவன் மலை, தங்கபுரம் போன்ற இடங்களுக்கு தங்களை கொண்டு செல்ல இருப்பதை அறிந்த இம்மக்கள் நாவலடிச்சந்தியில் பேரூந்தில் இருந்து இறங்கி சம்பூருக்குத் தான் செல்ல வேண்டும் என அவர்கள்தான் வாக்குவாதத்திலும் ஈடுபட்டனர். அதற்கு அதிகாரிகள் முதலில் இந்த இடங்களைப் பாருங்கள் அதன் பிறகு சம்பூரைப் பார்க்கலாம் என்று கூற மக்களுக்கும் வந்திருந்த அதிகாரிகளுக்குமிடையேயான கருத்துப் பரிமாற்றங்கள் நீண்டு கொண்டே சென்றது. இதனால் ஆத்திரமடைந்த மக்கள் தாங்கள் இருக்கின்ற அகதி முகாம்களுக்கு மீண்டும் செல்ல ஆயத்தமாகினார். சிலர் கால்நடையாக செல்லவும் தொடங்கியிருந்தனர். இதனைத் தொடர்ந்து இவர்களை ஏற்றி வந்த பேரூந்தும் திரும்பி மீண்டும் அவ்விடத்தில் வந்திருந்த முகாம் மக்களையும் நடந்து சென்று கொண்டிருந்த மக்களையும் ஏற்றிக் கொண்ட முகாம்களில் விட்டுச் சென்றது.

நாவலடிச் சந்தியானது ஒரு நாலு சந்தி திருப்பமாகும். வடக்கே சம்பூருக்கும், கிழக்கே சந்தோசபுரம் பாட்டாளிபுரத்திற்கும், தெற்கே சேனையூர் கட்டைப்பறிச்சானுக்கும், மேற்கே மூதூருக்கும் செல்கின்ற வழித்

தடங்கள் இச் சந்தியிலிருந்து பிரிகின்றன. அன்று இந் நாவலடிச் சந்தியில் சம்பூர் மக்களிடம் காணப்பட்ட உண்மையானதும் உறுதியானதுமான நம்பிக்கையினாலேயே சம்பூர் கிராமம் இன்று அவர்கள் வாழுகின்ற பூமியாயுள்ளது.

இங்கு, சம்பூர் பகுதி மக்கள் என குறிப்பிடப்படுவது. சம்பூர் கிராமத்தை சேர்ந்த மக்களும் கடற்கரைச்சேனை கிராமத்தின் சம்பூருக்கு அருகிலுள்ள பகுதியைச் சேர்ந்த குடும்பங்கள் சிலவும் ஆகும். இவர்களின்

சில குடும்பங்கள் தங்களுடைய பாரம்பரிய வாழ்விடக் கிராமங்கள் கிடைத்திராத வேளையில் அகதிமுகாம் வாழ்க்கையின் சிரமத்தை துன்பங்களை நாளந்த வாழ்க்கை கஷ்டங்களை தாங்கிக் கொள்ள இயலாத நிலையில் அரசாங்கத்தின் சிபாரிசுகளின் பேரிலும் தங்களின் சுயவிருப்பின் அடிப்படையிலும் இறால்குழி பிரதேசத்தில் நாவலடி-கங்கை என்னும் இடத்தில் 25 குடும்பங்களும், சீதனவெளி என்னுமிடத்தில் 59 குடும்பங்களும் குடியேற்றப்பட்டனர். இவர்களுக்கு அரசினால் வீடுகளும் அமைத்துக் கொடுக்கப்பட்டது (தினக்குரல் - 01.03.2015).

அது மட்டுமல்லாது கடற்கரைச் சேனையிலுள்ள வல்லிக்கேணி என்னும் இடத்திலும் சம்பூரைச் சேர்ந்த அகதி முகாம்களில் வாழ்ந்து வரும் மக்களுக்கு என்று கூறி வீடுகள் கட்டப்பட்டு அவற்றுக்கான இலக்கங்களும் இவ் வீடுகளைப் பெறுவதற்கு விரும்பிய குடும்பங்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருந்தன. இம் மாற்றிடத்தையும் பின்னர் சம்பூர் மக்கள் வேண்டாம் என்று கைவிட்டிருந்தனர். இவ்வாறாக வெவ்வேறிடங்களை மையப்படுத்திய மாற்றுக் காணித் தெரிவுகள் பெரும்பான்மையான மக்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை எனலாம்.

இவ்வாறாக நடைபெற்ற பல போராட்டங்களில் உணர்வு ரீதியாக மக்கள் தமது நிலம் நோக்கிய பயணத்தை மேற்கொண்டிருந்தமை வரலாறு நெடுகிலும் காணப்படுகிறது. இதனிடையே மூதுார் பிரதேச கடற்றொழிலாளர் கூட்டுறவு சங்கங்களின் சமாசம் அமைப்பும் (திரு.ம. கிருஷ்ணபிள்ளை அவர்களை தலைவராகக் கொண்டது) பல்வேறு வகையிலான பங்களிப்புச் செய்தமையையும் நினைவிற் கொள்ளத்தக்கது. இவ்வாறே திருகோணமலை மாவட்ட இளைஞர் அபிவிருத்தி அகம் அமைப்பும் பங்களிப்பு நல்கியிருந்தது.

சம்பூர் கேட்பெயர்வும் மீள்குடிபற்றும்

இந்த நிலைமைகள் 01.08.2015. இல் நடைபெற்ற ஏழாவது சனாதிபதி தேர்தலில் புதிய சனாதிபதியாக தெரிவு செய்யப்பட்ட அதிமேதகு சனாதிபதி கௌரவ திரு. மைத்திரிபால சிறிசேன அவர்கள் வெற்றி பெற்றமையைத் தொடர்ந்து முற்றிலுமாக மாறுபடத் தொடங்கியது. இவர் திருகோணமலை மாவட்டத்தில் அளிக்கப்பட்ட 197116 வாக்குகளில் (நிராகரிக்கப்பட்டவை 1,805) 140,338 வாக்குகளைப் பெற்று (71.84%) வெற்றியீட்டியமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

	<u>ஊதார்</u>	<u>சேருவில்</u>	<u>திருமலை</u>
பதியப்பட்டது	95804	74070	86978
அளிக்கப்பட்டது	66180	52703	63575
நிராகரித்தவை	461	442	816
மைத்திரி பால சிறிசேன	57532	24833	49650
மஹிந்த ராஜபக்ஷ	7132	26716	12056

இத் தேர்தலைத் தொடர்ந்து கிழக்கு மாகாண சபையிலும் அதிரடி மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. ஸ்ரீலங்கா முஸ்லீம் காங்கிரசும் தமிழ் தேசிய கூட்டமைப்பும் இணைந்து ஆட்சியமைத்தன. 16.02.2015 இல் புதிய முதலமைச்சராக கௌரவ ஜனாப் ஹாபீஸ் நஸீர் அகமட் அவர்கள் (மு.கா) பதவியேற்றார். அத்தோடு கௌரவ திரு.சி.தண்டாயுதபாணி (த.தே.கூ) அவர்கள் கல்வி, முன்பள்ளி, விளையாட்டுத்துறை, பண்பாட்டலுவல்கள், இளைஞர் விவகாரம், தகவல் தொழில்நுட்பம், மீள்குடியேற்றம் மற்றும் புனர்வாழ்வு அமைச்சராக பதவியேற்றிருந்தார்.

9. சம்பூர் முதல்கட்ட குடியேற்றம்

இவ்வாறாக அரசியல்வாதிகளாலும் அரச அதிகாரிகளாலும் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் சம்பூரின் இட அமைவு மற்றும் அனல் மின் நிலையத்தைக் காரணங்காட்டி மக்களை சம்பூர் அல்லாத வேறிடங்களுக்கு மீளக் குடியேற்றம் செய்யவென முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுக் கொண்டிருந்தன. ஆனால் அகதி முகாம்களுக்கு வெளியேயும் உள்ளேயும் தனி நபர்களாலும் சங்க அமைப்புக்களாலும் பல்வேறு அரசியல் மயப்படுத்தப்பட்ட சந்திப்புக்கள் இடம் பெற்றுக் கொண்டு இருந்தமையால் அகதிமுகாம் வாழ்மக்கள் தமது சம்பூர் மண்ணிலே குடியேறும் நம்பிக்கையை கைவிடாதவர்களாக உறுதியுடனிருந்தனர். இவ்வாறு இம்மக்கள் தெளிவான உறுதியுடனிருந்தமையால் தான் இன்று இவர்கள் சம்பூர் கிராமத்தில் தமது பரம்பரைக் காணிகளில் வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

இலங்கைத் தீவின் வடகிழக்கு மாகாணங்களில் ஏராளமான பிரதேசங்கள் இடம் பெயர்வுகளைச் சந்தித்துள்ளன. ஆனால் பல கிராமங்கள் நிரந்தரமாகவே இடம்பெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறானவை கிழக்கிலங்கையிலேயே ஏராளமானவையாக காணப்படுகின்றன. இருந்தும் பல கிராமங்கள் மீள்குடியேற்றம் செய்யப்படலாம் என்ற நம்பிக்கையில் பல ஆண்டுகளாக அகதி முகாம்களில் பல்வேறு துன்பங்களையும் சகித்துக் கொண்டு வாழ்ந்து பல போராட்டங்களையும் நடாத்தி வருவதைக் காணலாம். விடயம் என்னவெனில் சம்பூர் மக்களின் மீள்குடியேற்றத்தின் வகிபாகத்தின் பெரும்பங்கை அம் மக்களே உரிமையாகக் கொண்டதை வரலாற்றை புரட்டிப் பார்க்கும் எவருக்கும் தெளிவாகப் புரியும்.

இடம்பெயர்ந்த நிலையில் போராடிய அனைவரதும் பங்கு பற்றலை வரலாறு சற்று அழுத்தியே கூறுதல் சாலப் பொருத்தமானது. சிறிய விடயம் இதுவென்று (முகாம்களிலுள்ள சம்பூர் மக்கள் மீளவும் அதேயிடத்தில் குடியேறுதல்) அரசியல் தலைவர்களால் அலட்சியமாகப் பார்க்கப்பட்ட சம்பூர் மீள் குடியேற்றம் அதே மக்களின் தளராத போராட்டத்தால் வென்று எடுக்கப்பட்டுள்ளது.

முதற்கட்ட சம்பூர் மீள்குடியேற்றத்தை சற்று நோக்கிப் பார்போமாகில்!

இச் சம்பூர் மண்ணின் சிறுபகுதியை மீட்பதற்கு இம் மண்ணால் நான் பெற்ற பட்டமும் இப் பதவியும் பயன்படுத்தப்பட்டதன் விளைவாக சம்பூர் மண்ணின் பகுதியொன்றையும் மீட்டு அங்கு பரம்பரை பரம்பரையாக வாழ்ந்த மக்களுக்கு வாழ வழியும் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கப்பட்டது. அத்தோடு தான் வாழ்ந்த சம்பூர் மண் மீது கொண்ட பற்றுக்காக எதை வேண்டுமானாலும் செய்வேன் என்ற கொள்கையில் உறுதியாக இருந்தவரும், எனது இளமைக்கால நண்பருமான திரு.இராமலிங்கம் நாகேஸ்வரன் அவர்களும் அவர் அமைத்துக் கொண்ட மூதுார் பிரதேச சபை எதிர்கட்சி தலைவர் என்னும் பதவியும் முக்கியமானதாகும்.

இணைக்காரணங்களாக சம்பூர் மண்ணின் வாரிசுகளும் எனது இளமைக்கால நண்பர்களுமான திரு.குணராசா ராஜரூபன் மற்றும் திரு.சந்திரசேகரம் அரவிந்தன் ஆகியோர்களும் அவர்களுடன் இணைந்து செயல்படுத்திய செயல்திட்டங்களுமே இவ்வெற்றியை ஈட்ட உதவின.

இவை நிற்க, 2014 ஆம் ஆண்டு சித்திரை மாதம் திரு.சுகத் பிரசாந்த என்னும் சகோதர மொழி நண்பரை மருத்துவமனையொன்றில் சந்திக்க நேரிட்டது. அவரது தாயாரின் வருத்தத்துக்கு சிகிச்சை அளிக்கும் வைத்தியராக அறிமுகமானேன். தொடர்ந்து பல தடவைகள் இவ்வாறு சந்திக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. அவற்றினிடையே என்னைப் பற்றியும் எனது தாய் தந்தையர், எனது கிராமத்து உறவினர்கள் இடம் பெயர்ந்து முகாம்களில் வாழ்ந்து வருவதையும் தெரிவித்தேன். அவர் அரசியல் செல்வாக்கு மிக்க ஒரு நபர் என்பதை அறிந்தேன். அதன் பின் சம்பூரில் மீள் குடியேற முடியுமா என்பது பற்றி பல தடவைகள் ஆலோசனை கேட்டேன். அவரும் உதவுவதாகக் கூறியதோடு அதற்கான வேலைத்திட்டத்திலும் இறங்கினார் அந்த நல்ல நண்பர்.

இதன் ஆரம்ப கட்டமாக அகதிமுகாம்களில் வாழ்கின்ற சம்பூர் கிராம மக்களை மீளவும் சம்பூரில் குடியேற்றக் கோரியதான சிங்கள மொழியிலமைந்த கடிதம் ஒன்று வரையப்பட்டது. இதை அப்போது திருகோணமலை மாவட்டத்து பாராளுமன்ற உறுப்பினராக விளங்கிய திரு.சசந்த புஞ்சி நிலமே அவர்களை அவரது இல்லத்தில் சந்தித்து மீள்

குடியேற்றம் சம்பந்தமாக உரையாடிய வேளையில் கொடுக்கப்பட்டது. இதன் போது பதிலளித்த அவர்,

“ஆரம்பத்தில் தான் பல்வேறு முயற்சிகளையும் மேற்கொண்டு சம்பூர் மக்களின் மீள் குடியேற்றத்திற்கு பாடுபட்டதாகவும், தன்னால் சம்பூர் பத்திரகாளி கோயிலை மீளவும் வழிபாட்டுக்காக வழியேற்படுத்திக் கொடுக்கவே முடிந்தது. ஆனாலும் முயற்சித்துப் பார்க்கின்றேன் என்றதோடு பத்திரகாளி அம்மனை பத்தியுடன் வழிபடுங்கள். சம்பூர் உங்களுக்கு கிடைக்கும்” (2014.06.23 இல்)

என்றும் கூறினார். இச் சந்தர்ப்பத்தில் திரு.க.யோகானந்தம் அவர்களும் என்னுடையிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

அடுத்து சம்பூர் மக்கள் அகதி முகாம்களில் துன்பப்படுவதையும் அவர்களை மீளவும் பூர்வீக வாழ்விடத்தில் குடியேற்றி வைக்குமாறு கேட்டும் மேலுமொரு கடிதம் வரையப்பட்டது. இதனை சங்கம் அல்லது நிறுவனம் ஒன்றின் முகவரியிடப்பட்ட கடிதத் தலைப்புக் கொண்ட தாளில் வரைய நேர்ந்தது. இது விடயமாக அப்போதய சம்பூர் அருள்மிகு பத்திரகாளி அம்பாள் ஆலய பரிபாலன சபைத் தலைவர் திரு. துரை கிருபைராஜ் அவர்களிடம் கலந்தாலோசிக்கப்பட்டு, ஆலயத்தின் சார்பில் கடிதம் வரையப்பட்டது. பின்னர் 22-07-2014 இல் அப்போதய சனாதிபதி கௌரவ திரு.மகிந்த ராஜபக்ச அவர்களுக்கு, அவரது இணைப்பாளரின் ஊடாக இக்கடிதம் அனுப்பி வைக்கப்பட்டது. அதைத் தொடர்ந்து அதன் பிரதிகள் திருகோணமலை மாவட்ட பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களான திரு. சுசந்த புஞ்சி நிலமே, திரு. எம். எஸ். தெளபீக் ஆகியோருக்கும், பாதுகாப்பு அமைச்சின் செயலாளர் திரு.கோட்டாபாய ராஜபக்ச மற்றும் திருகோணமலை மாவட்ட அரசு அதிபர் திரு. T.T.R.D.சில்வா அவர்களுக்கும் அனுப்பி வைக்கப்பட்டது.

பின்னர் இது சம்பந்தமாக 12-09-2014ல் ஜனாதிபதி பாதுகாப்புச் செயலகத்தால் உரையாடலொன்று இடம்பெற்றமையும் அதைத் தொடர்ந்து 13-09-2014 இல் பாதுகாப்பு அமைச்சிலிருந்து குழுவொன்று சம்பூருக்கு வந்து பார்வையிட்டமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இது தவிர சனாதிபதியின் புதல்வரும் நாடாளுமன்ற

உறுப்பினருமான திரு. நாமல் ராஜபக்ச அவர்கள் திருகோணமலைக்கு வந்திருந்த (10.10.2014) போது அவருடன் மீள் குடியேற்றம் சம்பந்தமாக கதைப்பதற்கான ஒழுங்கொன்று திரு.சுகத் அவர்களால் கிண்ணியாவில் ஏற்படுத்தப்பட்டது. இச் சந்திப்பில் திரு.ச.அரவிந்தன் மற்றும் திரு.இ.காளிராஜா ஆகியோர் கலந்து கொண்டிருந்தனர். இதன்போது சம்பூர் மீள் குடியேற்றத்தை ஏற்படுத்தித் தருமாறு வேண்டி கடிதம் ஒன்றும் அவரிடம் கொடுக்கப்பட்டது.

இக்காலத்தில் முகாம்களில் வாழ்ந்த நண்பர்களும் சரி பெரியோர்களும் சரி அகதி முகாம்களை விட்டு மீளவும் சம்பூரில் குடியேறுவதற்காக எதையும் செய்யலாம் என்ற மனநிலையிலேயே காணப்பட்டனர். அந்தளவுக்கு அவர்களால் முகாம் வாழ்க்கை வெறுக்கப்பட்டிருந்தது. சம்பூரில் மீள் குடியேறத் துடித்தனர்.

இக்காலங்களில் கிழக்கு மாகாண சபையில் சம்பூர் மக்களின் மீள் குடியேற்றம் தொடர்பாக பல தடவைகள் த.தே.கூட்டமைப்பு உறுப்பினர்களால் பிரேரணைகள் சமர்ப்பிக்கப்பட்டு உரையாடல்களும் நடந்தேறியதாக அறிய முடிகின்றது.

இது தொடர்பாக 2014 கார்த்திகை மாதம் நடைபெற்ற மாகாணசபை அமர்வில் பேசிய சம்பூரைச் சேர்ந்த கிழக்கு மாகாணசபை உறுப்பினரான திரு.குமாரசாமி நாகேஸ்வரன் அவர்கள்

“கடந்த ஒன்பது வருடங்களாக அகதி முகாம்களில் வாழும் சம்பூர் மக்களின் மீள் குடியேற்றம் தொடர்பாக மீண்டும் ஒருமுறை இச்சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். கடந்த 30-09-2013 அன்று தனியான ஒரு பிரேரணையை சமர்ப்பித்து ஒரு வருடம் நிறைவு பெற்ற நிலையில் சம்பூர் மக்களின் அவல நிலையில் எந்த மாற்றமும் இல்லை என்பதனை மிகுந்த வேதனையுடன் தெரிவிக்கின்றேன். முகாம் மக்கள் தமது துயரங்களை 21-05-2014 அன்று திருகோணமலை அரசு அதிபர் ஊடாக ஜனாதிபதிக்கு மகஜர் மூலம் தமது வாழ்விடங்களைக் கோரி கோரிக்கை விடுத்திருந்தனர். அரசாங்கத்தின் ஒரு தரப்பு மக்கள் குடியேற்றப்படுவார்கள் என்று கூறுகின்றனர். மற்றொரு தரப்பு அதை நிராகரிக்கின்றது. எனவே சம்பூர் மக்களின் மீள் குடியேற்றம் தொடர்பான அடுத்த நிலை என்ன? மக்களின் நிலை அகதி முகாம்களிலேயே தொடரவேண்டுமா?” என்று கேள்வி எழுப்பியிருந்தார்.

இச்சந்தர்ப்பத்தில் சம்பூர் மக்கள், அனல்மின் நிலையம், விஷேட பொருளாதார அபிவிருத்தி வலயம் போன்ற விடயங்களை புள்ளி விபரங்களுடன் ஆதாரபூர்வமாக தெரிவித்தார். அத்தோடு

“சம்பூரிலிருந்து முகாம்களில் வாழ்ந்து வருகின்ற மக்கள். இப்பகுதியில் அனல்மின் நிலையம் அமைப்பதனாலோ அல்லது விஷேட பொருளாதார அபிவிருத்தி நடவடிக்கைக்கு நிலம் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதனாலோ சம்பூரில் மீள் குடியேற்றப்படவில்லை என்று கூறப்படுவது உண்மை அல்ல” என்றும் விபரித்திருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. (வீரகேசரி -15.11.2014)

இது போன்ற மற்றுமொரு கிழக்கு மாகாணசபை அமர்வொன்றில் “அகதி வாழ்வில் அல்லலுற்றுக் கொண்டிருக்கும் சம்பூர் மக்களை அவர்கள் சொந்த இடங்களில் குடியேற்ற கிழக்கு மாகாணசபை மத்தியரசின் ஊடாக விரைவான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். என்றும் இன்னுமொரு பிரேரணையில் கடற்கரைச்சேனை, சாலையூர், சம்புக்கனி, சந்தோசபுரம், சீதனவெளி. சேனையூர் ஆகிய கிராம மக்கள் பயன்படுத்தி வந்த கடற்கரைச்சேனை இந்து மயானத்தை உயர் பாதுகாப்பு வலயத்திலிருந்து விடுவிக்க இச்சபை உரிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்” எனவும் கூறியிருந்தார். (வீரகேசரி 19-10-2014)

இம் மீள் குடியேற்றம் சம்பந்தமாக அப்போதைய கிழக்கு மாகாண முதலமைச்சர் நஜீப். ஏ.மஜீத் அவர்கள் பத்திரிகையொன்றுக்கு அளித்த பேட்டியில்...

(வீரகேசரி புரட்டாதி-2014)

சம்பூர் இடப்பெயர்வும் மீள்குடியேற்றமும்

“சம்பூர் மக்கள் 500 வருடங்களுக்கு மேலாக அப்பிரதேசங்களில் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இன்னமும் குடியேற்றப்படாமல் வாழ்ந்து வரும் மக்கள் தாம் விரும்பும் இடங்களில் குடியேற்றப்பட வேண்டும் இது பற்றி அரசு தரப்பினருடனும் கடற்படையின-ருடனும் கலந்துரையாடி வருகிறேன்” என்று கூறியிருந்தார்.

சம காலத்தில் இவ் அகதி முகாம் மக்களின் மீள் குடியேற்றப் பிரச்சினை திருகோணமலை மாவட்ட ஒருங்கிணைப்புக் குழுக் கூட்டத்திலும் எதிரொலித்தது. கார்த்திகை மாதத்தில் மழை வெள்ளத்தினால் அகதி முகாம்களில் மக்கள் துயரப்பட்ட போது த.தே.கூட்டமைப்பு மாகாணசபை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் திரு.சி.தண்டாயுதபாணி மற்றும் உறுப்பினர்களான திரு.கு.நாகேஸ்வரன், திரு.ஜெ.ஜெனார்த்தனன் ஆகியோர் முகாம் மக்களை அவர்களின் சொந்த காணிகளிலே குடியமர்த்த வேண்டும் என்று கூறினர். (வீரகேசரி 28-11-2014)

இவ்வாறாக சனாதிபதி மகிந்த ராஜபக்ச அவர்களின் ஆட்சிக்காலத்தில் பாராளுமன்றத்திலும் கிழக்கு மாகாண சபையிலும் பல்வேறு உறுப்பினர்கள் தங்கள் கோரிக்கைகளை பிரேரணைகளாகவும் வாய்மூல பதிவுகளாகவும் வெளிப்படுத்திக் கொண்டிருந்தனர். ஆனால் சம்பூர் மக்கள் சொந்த வாழ்விடங்களில் மீளவும் குடியேற்றப்படுவது சம்பந்தமாக எதுவித இராஜதந்திர நகர்வுகளோ அல்லது விட்டுக் கொடுப்புகளுடன் கூடிய பேச்சுவார்த்தைகளோ நடைபெற்று வெற்றி அளித்ததாக அறியப்படவில்லை.

இடம் பெயர்ந்த பின்னர் சனாதிபதித்தேர்தல், பாராளுமன்ற பொதுத் தேர்தல், உள்ளூராட்சி மன்ற தேர்தல், மாகாண சபைத் தேர்தல் என அனைத்து வகையான தேர்தல்களும் நடைபெற்றுக் கொண்டேயிருந்தன. மக்களை நோக்கி வீசிய வாக்குறுதிகளும் நிறைவேற்றப்படவில்லை. அகதி முகாம்களில் வாழ்ந்த மக்களின் வாழ்க்கையில் எதுவித முன்னேற்றமும் ஏற்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் முகாம்களில் வாழ்ந்த குடும்பங்களின் எண்ணிக்கையைக் குறைத்து முகாம்களை மூடவைக்கும் செயற்பாடுகள் இடம் பெற்றுக் கொண்டே இருந்தன. 2011 இல் முகாம் மக்களுக்கு வழங்கப்பட்டு வந்த உலருணவு நிறுத்தப்பட்டிருந்தது. மக்கள் 9

வருடங்களுக்கு மேலாக அகதி முகாம்களிலேயே தொடர்ந்தும் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தனர்.

இந் நிலையிலேயே சம்பூரின் முதலாவது கட்ட மீள் குடியேற்றம் சனாதிபதி மகிந்த ராஜபக்ச அவர்களின் ஆட்சிக் காலத்தின் இறுதிப் பகுதியில் சூல் கொள்ளத் தொடங்கியது. ஏற்கனவே நண்பர் சுகத் பிரசாந்த மூலம் அரச தரப்பினருடன் கடிதத் தொடர்புகளை மேற்கொண்டிருந்த வேளை, 17 மற்றும் 18ஆம் திகதிகளில் (மார்ச்சு-2014) சம்பூர் மீள் குடியேற்றம் சம்பந்தமாக கொழும்பிலிருந்து வந்திருந்த அரச தரப்பு பிரதிநிதிகளுடன் சந்திப்பு பொன்று திருகோணமலை நகரில் மேற்கொள்ளப்பட்டது. இதில் என்னுடன் முன்னாள் முதூர் பிரதேச எதிர்க்கட்சி தலைவராக இருந்த திரு.இ.நாகேஸ்வரன் அவர்களும் கலந்து கொண்டிருந்தார்.

இச் சந்திப்பின் போது சம்பூர் பிரதேசம் தொடர்பான தரைத்தோற்ற அமைப்பு, மக்கள் வாழிடங்கள் தொடர்பான புள்ளிவிபரங்கள் மற்றும் விளக்கப்படங்களுடன் கலந்துரையாடல் இடம்பெற்றது. **“சம்பூர் மக்கள் வாழ்வதற்காக ஆகக்குறைந்தது 5 குடும்பங்களுக்காவது இடம் தரவேண்டும்”** என்பதே எங்கள் கோரிக்கையாகவிருந்தது. சம்பூர் கிராமம் மக்கள் குடியேறாமல் வரலாற்றிலிருந்து அழிக்கப்பட்டு விடப் போகிறது. சகல வளங்களையும் தன்னகத்தே கொண்ட சம்பூரில் சிறு பகுதியையேனும் ஆரம்பத்தில் மக்கள் தக்க வைக்க வேண்டும் என்பதற்காகவே 5 குடும்பங்களுக்கென்று கோரிக்கை வைத்தோம்.

சம்பூர் மக்களின் பூர்வீக வாழிடத்தை பெற்றுதர மேற்கொள்ளப்பட்ட முயற்சிகளெதுவும் வெற்றியளிக்காத காலம் அது, முன்னாள் சனாதிபதி மகிந்த ராஜபக்ச அவர்களுடைய ஆட்சிக் காலத்து அரசில் இது விடயமாக கோரிக்கைகள் விடப்பட்டனவே தவிர முன் முயற்சிகள் எதுவும் இடம் பெறவில்லை இதை சுருங்கக் கூறின் ஒரு நாட்டுக்காக ஒரு ஊரைத் தாரை வார்த்தால் பரவாயில்லை. என்ற நிலையே எமது தலைமைகளிடம் காணப்பட்டது இது எனது தனிப்பட்ட கருத்து. தமது ஊரைக் காக்கவும், தக்க வைக்கவும் முகாம் வாழ்வானாலும் பரவாயில்லை என்று மக்கள் தாமே களத்தில் இறங்கிய காலமது. இப்படியான நெருக்கடிகள் மிக்க காலகட்டத்திலே தனது பதவியைச் சற்றும் பொருட்படுத்தாது உயிரையும்

துச்சமெனக் கொண்டு திரு.இ.நாகேஸ்வரன் அவர்கள் (அப்போதய மூதூர் பிரதேச சபை எதிர் கட்சித் தலைவர் - த.தே.கூ) முன்னின்று செயற்பட்டமையை நன்றியுடன் நினைவு கூருகின்றேன்.

அண்ணளவாக அரை மணித்தியாலம் இடம்பெற்ற இக் கலந்துரையாடலில் எமது தெளிவானதும் திட்டவட்டமானதுமான ஒரேயொரு வேண்டுகோளாக **“சம்பூருக்குள் வாழவிடவேண்டும்”** என்பதாகவே அமைந்திருந்தது. அவர்களும் தாங்கள் திரும்பிச் சென்று தமது தலைமையிடம் தெரிவித்த பின்னர் பதிலளிப்பதாகக் கூறிச் சென்றனர். நாங்களும் பதிலுக்காகக் காத்திருந்தோம்.

சனாதிபதி தேர்தலுக்கான வேலைத்திட்டங்கள் நாடு முழுவதும் பரவலாக இடம் பெற்றுக் கொண்டிருந்தது. புதிய வருடமும் பிறந்தது. அன்றைய தினம் (01-01-2015) நள்ளிரவில் அந்த அழைப்பு வந்தது. விடிந்ததும் நானும் நாகேஸ்வரனும் (மோகன்) நண்பர் சுகத் உடன் பாராளுமன்ற உறுப்பினரும் சனாதிபதி மகிந்த ராஜபக்சவின் புதல்வரும் பாராளுமன்ற உறுப்பினருமான நாமல் ராஜபக்சவைச் சந்திப்பதற்காக பொலன்னறுவைக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டோம்.

பொலன்னறுவையில் சம்பந்தப்பட்ட சில உயர்தரப்பினருடன் சம்பூர் பிரதேச வரைபடம், சனத்தொகை, அனல் மின் நிலையம், உயர்பாதுகாப்பு வலயம், பொருளாதார அபிவிருந்தி வலயம், மக்களுடைய எதிர்பார்ப்புகள், அரசாங்கத்தால் பாதிப்பில்லாமல் செய்யக்கூடிய விடயங்கள் என்பன பற்றி ஆங்கிலத்திலும், சிங்களத்திலுமாக எதுவிதமான சுயநலன்களுமில்லாமல் “சம்பூரில் குடியேறி வாழ 5 குடும்பங்களுக்காவது இடம் தாருங்கள்” என வேண்டுகோள் விடுக்கப்பட்டது. அவர்களும் இது சம்பந்தமாக உடனுக்குடன் சம்பந்தப்பட்ட தரப்பினருடன் தொலைபேசியில் கதைத்துக் கொண்டிருந்தனர். அன்றைய பகல் பொழுது அவர்களுடனேயே கழிந்தது. பின்னர் நிலமை சாதகமாக மாறலாம் என்றும், எதற்கும் திரு.நாமல் ராஜபக்ச (பா.உ) அவர்களை சந்திக்க வேண்டியிருப்பதாகவும் கூறி வெலிகந்தையிலுள்ள சிங்கபுர என்னும் பகுதிக்கு அழைத்துச் சென்றனர்.

அங்கே தேர்தல் பிரச்சாரத்துக்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுக் கொண்டிருந்தன. எல்லோரும் நாமல் ராஜபக்சவின் வருகையை எதிர் பார்த்த வண்ணமிருந்தனர். நாங்களும் அவர்களைப் போலவே. அவர் அன்றிரவு 8.00 மணியளவில் அவ்விடம் வந்ததும் எங்களுடனான உரையாடலில் சில குடும்பங்கள் சம்பூரில் குடியேறி வாழ்வதற்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டது. இதுவிடயமாக மாவட்ட அரசு அதிபர் மேலதிக செயற்பாடுகளை மேற்கொள்வார். என்று கூறியதும் நாங்கள் அவ்விடத்திலிருந்து விடைபெற்றோம். இரவுப்பயணமாக திருமலையை வந்தடைந்தோம்.

இவ்வாறாக சம்பூரில் பல வருடங்களுக்குப் பின்னர் சொந்த மண்ணில் குடியேறி வாழப்போகின்றோம் என்னும் நம்பிக்கையோடு பொலநறுவையிலிருந்து புறப்பட்ட அதே நேரம். இங்கு மூதூரில் அமைந்திருந்த நான்கு அகதி முகாம்களிலும் வாழ்ந்த சம்பூர் மக்கள் வித்தியாசமான அனுபவமொன்றைச் சந்தித்திருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. அன்றிரவு சிலர் உத்தியோகப்பற்றற்ற அரசு பிரதிநிதிகளாக முகாம்களுக்கு வந்து மக்களுடன் பலமணி நேரங்களாக உரையாடலில் ஈடுபட்டிருந்தனர். “உங்களை சம்பூரில் குடியேற்றப் போகின்றோம் உங்கள் பிரதிநிதியை சந்திக்க வேண்டும்” என்றவாறு எல்லாம் கூறினர். அப்போது தான் எமது மக்களுக்கு இங்கே தங்கள் சார்பாக திரு.நாமல் ராஜபக்சவுடன் நடந்த சந்திப்பு பற்றியும், சில இடங்களில் (சம்பூரில்) குடியேற அனுமதி கிடைத்தமை பற்றியும் தெரிய வந்தது. எப்போது விடியுமென்ற அந்த விடியலுக்காகக் காத்திருந்தோம்.

விடிந்ததும் உடனடியாக நண்பர்களான திரு.கு.ராஜரூபன் மற்றும் திரு.ச.அரவிந்தன் ஆகியோர்கள் சகிதம் கட்டைப்பறிச்சான், கிளிவெட்டி, பட்டித்திடல், மணலச்சேனை ஆகிய எம் மக்கள் வாழ்ந்து வருகின்ற அகதிகள் நலன்புரி நிலையங்களுக்குச் சென்று அம் மக்களிடம் பொலநறுவையில் நடந்த சந்திப்பு பற்றிக் கூறினோம். அது தேர்தல் காலமாகையால் தமிழ், சிங்களம், முஸ்லிம் என்ற பேதமில்லாது யாராவது எங்களை சம்பூரில் குடியேறி வாழ வழியேற்படுத்தித் தந்தால் அவர்களுக்கே எங்கள் வாக்குகளை கொடுப்போம் என்று ஏகமனதாகக் கூறினர்.

இச்சந்திப்புகளின் பின்னர் அன்று மதியம் தோப்பூர் இராணுவ முகாமில் பிரிகேடியர் ஒருவருடன் கலந்துரையாடல் ஒன்று ஒழுங்கு செய்யப்பட்டது. இதில் நடந்த விடயங்கள், இனிமேல் செயற்படுத்தப்பட வேண்டிய விடயங்கள் அனைத்தும் பேசப்பட்டன. நால்வரின் மதிய உணவும் அங்கே தான். பின் மாலை வேளையில் சம்பூருக்குள் செல்வதற்கான ஒழுங்குகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இப்பயணத்தில் திரு.சுகத் அவர்களும் பௌத்த பிக்கு ஒருவரும் வந்திருந்தனர்.

சம்பூரில் அமைந்திருந்த விடுமுறை விடுதியில் (Holiday restaurant) அடுத்த சந்திப்பு இடம் பெற்றது. இங்கு கலந்துரையாடி மேலதிக செயற்பாடுகளை மேற்கொள்வதற்காக முன்னாள் முதூர் பிரதேச செயலாளரும், தற்போதைய திருமலை உதவி அரசாங்க அதிபருமாகிய திரு.ந.பிரதீபன் அவர்களும், கடற்படையின் உயரதிகாரியும் திருகோணமலையிலிருந்து வந்திருந்தனர். இவ்விடுதியில் இடம்பெற்ற கலந்துரையாடல்களின் பின்னர் சம்பூரில் எப்பகுதியில் குடியேறத் தொடங்கலாம் என்று பார்வையிடத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. அதன்படி சம்பூர் கிராமத்தின் இரு அந்தங்களாகிய ஸ்ரீமுருகன் பாடசாலைப் பிரதேசமும், பத்திரகாளி கோயில் பிரதேசமும் சென்று பார்வையிடப்பட்டது. (இவ் விடுதி தனியார் காணியில் மதுரமரத்தடி அருகில் அமைக்கப்பட்டதால் இது பின்னர் மக்கள் குடியேற்றத்தின் போது அகற்றப்பட்டிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.)

இதன் பின்னர் உடனடியாக 50 குடும்பங்கள் வரை பத்திரகாளி கோயில் அருகிலுள்ள பகுதியில் குடியேறலாம் எனக் கூறப்பட்டது. ஆனால் இப்பகுதியில் 22 குடும்பங்களுக்கான காணியே காணப்பட்டது. அடுத்தடுத்தது சனி ஞாயிற்றுக் கிழமையாதலால் திருகோணமலை அரச அதிபருடன் கலந்துரையாடிய பின்னர் திங்கட்கிழமை வட்டாரம் 2உம் அதன் பின்னர் சிறிது சிறிதாக ஏனைய இடங்களான 1,3,4,6 மற்றும் 7இன் ஒருபகுதி என்பன குடியேற்றப்படும் எனவும் எஞ்சிய மக்கள் ஏமவட்டவன், கண்டியடிப்பற்றை பகுதிகளில் குடியேற்றப்படுவர் என்றும் உறுதியளிக்கப்பட்டது.

ஆனால் சம்பூர் மகா வித்தியாலயம் அடங்கிய 5ஆம் வட்டாரம் மற்றும் 7ஆம் வட்டாரத்தின் ஒரு பகுதி என்பன கடற்படை முகாம், அனல் மின் நிலையம் மற்றும் பொருளாதர அபிவிருந்தி வலயங்கள் அமைக்கப்பட இருப்பதாலும் இதன் சில பகுதிகள் வர்த்தமானி மூலம் கவீகரிக்கப்பட்டதாலும் இப்பகுதிகளில் மக்கள் குடியேற அனுமதிக்கப்பட மாட்டார்கள் என கூறப்பட்டது. அத்தோடு சில காலங்களில் சம்பூர் மகா வித்தியாலயம் விடுவிக்க நேரிடலாம் என்ற கருத்தும் சம்பூருக்குள் அழைத்துச் செல்லப்பட்ட மக்கள் சிலரின் முன்னிலையில் கூறப்பட்டிருந்தது.

இந்த ஆட்சி தொடர்ந்து கொண்டிருந்த காலப்பகுதியில் ஆட்சி மாற்றம் ஏற்படும் என யாராலேயும் நம்பிக்கை கொள்ள முடியாதிருந்த காலப்பகுதியில் சம்பூருக்குள் எப்படியாவது மக்களை குடியேற்றி வாழவைக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்திற்கு, இவ் அனுமதியானது அப்போதைக்கு மகிழ்வுக்குரியதாகவே அமைத்திருந்தது.

இதைத் தொடர்ந்து அடுத்த நாள் 05-01-2015 இல் விடுவிக்கப்பட்ட பிரதேசத்தில் குடிசைகள் போடத் தொடங்கினர். படிப்படியாக காளிகோயில் பகுதியில் மக்கள் குடியிருக்கலாயினர். முதலாவது குடியேறியவராக திரு.ப.தேவகாந்தன் அவர்கள் காணப்பட்டார்.

அதேவேளை அதே 05-01-2015 இல் மக்களைச் சந்திப்பதற்காக திரு.நாமல் ராஜபக்ச அவர்களுடைய பிரதிநிதிகள் சம்பூருக்கு வருகை தந்திருந்தனர். மாலை வேளையில் இடம்பெற்ற கூட்டம் பத்திரகாளியம்மன் ஆலய முன்றலில் இடம் பெற்றது. இங்கு குழுமியிருந்த ஏராளமான மக்கள் முன்னிலையில் வந்திருந்தவர்கள் இக்குடியேற்றம் சம்பந்தமாக உரையாடல்களை மேற்கொண்டனர்.

இதேவேளை சனாதிபதி தேர்தல் நாள் (08-01-2015) நெருங்கியமையால் இருந்த இரண்டு நாட்களுக்குள் மிகுதியான இடங்களில் மக்கள் குடியேற்றம் சம்பந்தமாக செயற்பாடுகளை மேற்கொள்ளுதல் முடியாத காரியமாயிற்று. சனாதிபதித் தேர்தலும் இடம்பெற்றது. திருப்பமாக புதிய சனாதிபதியாக திரு.மைத்திரிபால சிறிசேன அவர்கள் தெரிவு செய்யப்பட்டார்.

03-09, 2015 மலைமுரசு

காளிகோயில் பிரதேசத்தில் குடியிருந்த மக்கள் தொடர்ந்தும் அங்கேயே வாழ்ந்து வந்தனர். ஆனால் தொடர்ந்து வந்த 10 மற்றும் 11ஆம் திகதிகளில் குடியிருக்க அனுமதி கிடைக்காததும் வர்த்தமானி அறிவித்தலில் சவிகரிக்கப்பட்ட பகுதியுமான பிரதேசங்களிலுள்ள தமது காணிகளை ஏனைய மக்கள் சென்று துப்பரவு செய்யத் தொடங்கினர். ஆட்சி மாறிய பின்னர் சிலரால் மேற்கொள்ளப்பட்ட இம்முயற்சிகள் 11-01-2015 மாலை வேளை அரச படையினரால் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டு மக்கள் மீண்டும் முகாம்களுக்கு திருப்பியனுப்பப்பட்டனர்.

ஆனால் ஏலவே குடியேறி வசித்து வந்த 19 குடும்பங்களும் எந்தவித அரச உதவியுமில்லாமல் உபத்திரமும் இல்லாமல் தொடர்ந்து அங்கேயே வசித்து வரலாயினர். இவர்களுக்கான மலசலசூட வசதிகள், குடிசை போடுவதற்கான கிடுகு மட்டைகள் மற்றும் கம்பி வேலிகள் போன்றவற்றை ஒரு சில தொண்டு நிறுவனங்கள் வழங்கியிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

காலம் நகர்ந்து கொண்டேயிருந்தது. ஆட்சி மாற்றம் இடம்பெற்ற பின்னரும் சம்பூர் மக்களின் அகதிமுகாம் வாழ்கையில் மாற்றமேதும் நிகழவில்லை. எனவே தொடர்ந்து மக்கள் போராட்டங்களில் ஈடுபட்டு வந்தனர். அரசியல் தலைவர்களும் சம்பூருக்கு வந்து சென்ற வண்ணமிருந்தனர்.

DR. அருமைநாதன் ஸதீஸ்குமார்

10. 2015.01.08 தொடக்கம் 07.05.2015

வர்த்தமானி அறிவித்தல் வரை

உள்நாட்டிலும் சரி வெளிநாடுகளிலும் சரி பரவலான பெரும் எதிர்பார்ப்புகளின் மத்தியில் நடைபெற்ற 7வது சனாதிபதி தேர்தலில் கௌரவ மைத்திரிபால சிறிசேன அவர்கள் வெற்றி பெற்றதன் மூலம் நாடு புதிய திருப்பு முனையை நோக்கி நகரத் தொடங்கியது. இத்தேர்தலில் தொடர்ந்து இரு தடவைகள் இலங்கை நாட்டின் சனாதிபதியாகப் பதவி வகித்த மகிந்த ராஜபக்ச அவர்கள் தோல்வியைத் தழுவினார். தனது இரண்டாவது பதவிக்காலம் முடிவடைய இரு ஆண்டுகளுக்கு முன் நடைபெற்ற தேர்தலில் அதுவரை காலமும் சுதந்திரக் கட்சியின் முக்கிய உறுப்பினராகப் பதவி வகித்த மைத்திரி பால சிறிசேன அவர்கள் ஐக்கிய தேசியக்கட்சி மற்றும் தமிழ் முஸ்லீம் சிறுபான்மை மக்களின் பெரும்பாலானோரின் ஆதரவுடன் அன்னம் சின்னத்தில் போட்டியிட்டு இலங்கையின் 7வது சனாதிபதியாக பொறுப்பேற்றுக் கொண்டார்.

தமிழ் மக்களின் காணிப்பிரச்சினை, மக்களின் காணிகளில் அமைக்கப்பட்ட உயர் பாதுகாப்பு வலயங்கள், அகதி முகாம் பிரச்சினை, காணாமல் போனோர் மற்றும் விசாரணைகள் இல்லாது சிறைகளில் அடைக்கப்பட்டு இருப்போர் போன்ற எண்ணற்ற பிரச்சினைகள் புதிய சனாதிபதியினால் தீர்க்கப்படும் என்ற நம்பிக்கையில் தமிழ் மக்கள் பெரு வாரியாக மைத்திரிபால சிறிசேன அவர்களுக்கு வாக்களித்திருந்தனர்.

இதற்கு சம்பூர் மக்களும் விதிவிலக்காக அமையவில்லை. எனினும் தை மாதம் 8ஆம் திகதி 2015 இல் இடம் பெற்ற சனாதிபதித் தேர்தல் முடிந்து ஒரு மாத காலம் கடந்தும் தம்முடைய அகதி முகாம் வாழ்க்கை முடிவுக்கு கொண்டு வரப்படவில்லை. தமது பூர்வீக கிராமமான சம்பூரில் தாம் குடியேற்றப்படவில்லை என்று மக்கள் ஆதங்கப்பட்டனர். இதன் விளைவாக இவர்கள் மேற்கூறியவற்றை முன்னிலைப்படுத்தி அமைதியான போராட்டங்களுக்கு தயாராகினர்.

இக் காலங்களில் சம்பூர் மக்களின் துயரங்கள் நிறைந்த

சம்பூர் இடப்பெயர்வும் மீள்குடியேற்றமும்

அகதிமுகாம் வாழ்வு பிரச்சினைகளை பாராளுமன்றிலும் ஊடகங்களிலும் பேசி வெளிக் கொண்டு வருவதில் கௌரவ திரு.சரேஸ் பிறேமசந்திரன் (பா.உ) அவர்களின் பங்களிப்பும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இப் போராட்டங்கள் ஊடக அறிக்கைகள், அமைதிவழி ஆர்ப்பாட்டங்கள், அரசியல் பிரமுகர்களுடனான சந்திப்புக்கள் என மீண்டும் தொடர்கதையாயிற்று. அந்த வகையில் சம்பூர் மகாவித்தியாலயத்தை மாணவர்களின் கல்வி நடவடிக்கைக்காக திறக்க வேண்டும். மக்களை மீண்டும் சம்பூர் மண்ணில் குடியேற்ற வேண்டும் என்று சம்பூர் மகா வித்தியாலய பழைய மாணவர்கள் சார்பிலும் (வீரகேசரி 15-02-2015), சம்பூர் மகாவித்தியாலய முன்னாள் மாணவர் வெளியக சங்கம் திருகோணமலை என்னும் அமைப்பினராலும் (21-02-2015), சம்பூர் மகாவித்தியாலய பழைய மாணவர்கள் சார்பில் சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் கலாநிதி. கோ. அமிர்தலிங்கம் அவர்களினாலும் (தினகரல் 25-01-2015) புதிய ஜனாதிபதி, பிரதமர் ரணில் விக்கிரமசிங்க, கல்வி அமைச்சர் அகிலவிராஜ் காரியவாசம், மீள் குடியேற்ற அமைச்சர் சுவாமி நாதன் போன்றோர்களுக்கு கடிதங்கள் அனுப்பப்பட்டிருந்தன. அத்தோடு கிழக்கு மாகாண சபை அமர்வுகளில் சம்பூர் மகா வித்தியாலயத்தை மாணவர்களின் கற்றலுக்காக அனுமதிக்க வேண்டி திரு.கு.நாகேஸ்வரன் அவர்களும் வேண்டுகோள் விடுத்திருந்தார்.

15.02.2015 வீரகேசரி

25.01.2015 தினகரல்

இவைகள் தவிர இலங்கைத் தமிழாசிரியர் சங்கம் (பொதுச் செயலாளர் திரு.சரா.புவனேஸ்வரன்) சார்பாகவும், கிழக்கு மாகாண தமிழாசிரியர் சங்கம் (பொது செயலாளர் திரு.எஸ்.ஜெயராஜா) சார்பாகவும் (வீரகேசரி 23-02-2015), சம்பூர் கடற்தொழிலாளர் சங்கம் சார்பாகவும் (தலைவர். ம.கிருஸ்ணபிள்ளை) அரசாங்க அமைச்சர்களுடன் சந்திப்புகள் இடம் பெற்றமையும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

இதனிடையே 08-02-2015 இல் சனாதிபதியின் பணிப்பின் பேரில் கீழ்க்கு மாகாண ஆளுநர் திரு.ஓஸ்ரின் பெர்னாண்டோ தனது அதிகாரிகளுடன் சம்பூருக்கு வந்திருந்தார். அவருடன் மூதூர் பிரதேச செயலாளர் எம். யூசுப், முன்னால் மூதூர் பிரதேச செயலாளர் ந.பிரதீபன், மாகாணசபையின் செயலாளர் M.C.M.செரீப், அரசு அதிபர் மேஜர் ஜெனரல் ரி.ரி.ஆர்.டி.சில்வா, மாகாணசபை உறுப்பினர் கு.நாகேஸ்வரன், பிரதேச சபை உறுப்பினர் இ.நாகேஸ்வரன் ஆகியோர் சம்பூர் மீள் குடியேற்றம் சம்பந்தமான கலந்துரையாடல் ஒன்றை நடாத்தியிருந்தனர்.

“பாரிய அபிவிருத்தி என்ற வகையில் இரும்பு உருக்கு தொழிற்சாலை, பிளாஸ்டிக் தொழிற்சாலை, 500 மெகாவாட்ஸ் கொண்ட இரண்டு அனல்மின் நிலையங்கள் அரசாங்கத்தால் அமைக்கப்படவிருக்கின்றன. இந்த அபிவிருத்திகளை ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள். 10,000க்கு மேற்பட்டோருக்கு வேலைவாய்ப்பு கிடைக்கும். மேற்படி அபிவிருத்தி வலயம் மற்றும் அனல் மின்நிலைய வலயங்களுக்கு அப்பால் மக்களைக் குடியேற்ற முடியும்” என்றவாறு இவ் வருகையின் போது ஆளுநர் தெரிவித்தார்.

அப்போது அங்கிருந்த மக்கள் பிரதிநிதிகளும் மக்களும் எங்களுக்கு எந்த அபிவிருத்தியும் வேண்டாம். எங்களை எங்கள் சொந்த மண்ணில் குடியேற அனுமதியுங்கள் என்று கூறி தங்கள் ஆதங்கத்தை வெளிக்காட்டினர். கடற்படையினர் வசமிருந்த, வர்த்தமானியில் பிரேரிக்கப்பட்டிருந்த 237 ஏக்கர் நிலத்தைப் பற்றி ஆளுநர் கூறும் போது

“இதிலும் மக்கள் குடியேற அனுமதிப்பதென்பது கஷ்டமான காரியம் ஆனால் இதற்குள் காணப்படுகின்ற பாடசாலைகள், கூட்டுறவு சங்க கிளை, நூலகம் ஆகியவற்றை வேறிடத்தில் அமைத்துத் தருகிறோம். அத்துடன் உங்களின் கோரிக்கைகளையும் அபிலாசைகளையும் சனாதிபதியிடம் எடுத்துக் கூறுவோம்”

என வாக்குறுதி அளித்தார். (வீரகேசரி 14-03-2015)

இவ்வாறாக புதிய அரசாங்கத்தின் பிரதிநிதிகளும் தங்களின் சம்பூர் மீள் குடியேற்றம் சம்பந்தமாக கரிசனை காட்டாததன் காரணமாக விரக்தியடைந்த மக்களால் 16-02-2015 அன்று கிளிவெட்டி அகதிகள்

நலன்புரி முகாமில் உள்ள முற்றத்தில் ஒருநாள் உண்ணாவிரதப் போராட்டமொன்று நடாத்தப்பட்டது. “**உடனடியாக தமது சொந்த கிராமங்களுக்கு குடியேற்றங்கள்**” எனக் கோரி மக்களால் நடாத்தப்பட்ட அப்போராட்டத்தில் அரசியல் பிரதிநிதிகளாக அப்போதய கிழக்குமாகாண கல்வி அமைச்சர் சி.தண்டாயுதபாணி, மாகாண சபை உறுப்பினர்களான கு.நாகேஸ்வரன் மற்றும் ஜெ.ஜெனார்த்தனன் ஆகியோர் பங்கு கொண்டிருந்தனர். இதே காலப்பகுதியில் திருமலை நகரிலும் அடையாள போராட்டமொன்று ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட போதும் பின்னர் அது அரசியல் சூழ்நிலையின் காரணமாக இறுதி நேரத்தில் கைவிடப்பட்டிருந்தது.

இக்காலத்தில் கிளிவெட்டி முகாமில் 157 சம்பூர் குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 363 பேர், 81 மாணவர்கள், 14 விதவைகள், 25 குழந்தைகள் இருந்தனர். இவர்கள் தவிர இம் முகாம் பதிவைக் கொண்டுள்ள 151

குடும்பங்கள் நண்பர் உறவினர் வீடுகளில் தங்கியிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

“மணல் சேனை அகதிகள் முகாமில் சம்பூர் கடற்கரைசேனை கிராமங்களைச் சேர்ந்த 63 குடும்பங்கள் (225 பேர்), 42 மாணவர்கள், 15 குழந்தைகள், 15 விதவைகள் வசித்து வந்தனர். இன்னுமொரு அகதிகள் முகாம் அமைந்திருந்த பட்டத்திலில் 90 குடும்பங்களை சேர்ந்த 280 பேர், 64 மாணவர்கள், 16 விதவைகள், 13 கணவனால் கைவிடப்பட்ட பெண்கள், 37 குழந்தைகள் வசித்தனர். மற்றுமொரு அகதிகள் முகாம் கட்டைபறிச்சானில் இருந்தது. இது அரசாங்கத்தால் இக்காலங்களில் அகதிகள் நலன்புரி நிலையங்களுள் ஒன்றாக கருதப்படவில்லை. மாறாக நண்பர்கள் உறவினர் வீடுகளாகவே கருதப்பட்டது. ஆனால் இது உறவினர்களால்லாத சம்பூரின் அயல் கிராமத்தில் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. இங்கே சம்பூரை சேர்ந்த 358 குடும்பங்கள் (1,164 பேர்) வசித்து வந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.” (வீரகேசரி 14-03-2015)

இவ்வாறிருக்கையில் இன்னுமொரு அரசியல் சந்திப்பொன்று 21-02-2015 இல் யாழ்ப்பாணத்தில் இடம்பெற்றது. த.தே.கூஇன் ஊடகப் பேச்சாளராக இருந்த திரு.சுரேஸ் பிரேமசந்திரன் (பா.உ) அவர்களுடன் இடம்பெற்ற சந்திப்பில் சம்பூர் சம்பந்தமான பல தகவல்கள், புள்ளி விபரங்கள், விளக்கப்படங்கள் என்பனவற்றைக் கொண்டு பேச்சுக்கள் இடம்பெற்றன. சம்பூரின் மீள்சூடியேற்றம் பற்றியும், சம்பூர் மகா வித்தியாலயத்தை விடுவிக்கக் கோரியும் நடவடிக்கைகளை முன்னெடுக்குமாறு கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டது. இதிலே சம்பூர் மக்கள் சார்பாக திரு.சரா புலனேஸ்வரன், திரு.சி.புலேந்திரன், திரு.அ.ஸதீஸ்குமார், திரு.சி.தில்லைநாதன், திரு.கோ.குமாரநாயகம் ஆகியோர் கலந்து கொண்டிருந்தனர்.

இதன் போது சம்பூர் மகாவித்தியாலயத்தை சம்பூர் மாணவர்களின் கற்றல் செயற்பாட்டுக்கு அனுமதிக்க த.தே. கூட்டமைப்பினாலான நடவடிக்கைகளை முன்னெடுக்கக் கோரி சம்பூர் மகாவித்தியாலய முன்னாள் மாணவர் வெளியக சங்கம், திருகோணமலை அமைப்பினரால் கடிதம் ஒன்றும் கையளிக்கப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

சிறிது காலங்களின் பின்னர் சம்பூர் பிரதேசத்தில் மக்கள் குடியமர்த்தப்படவுள்ளனர் என்ற வகையில் அரசியல் தலைவர்களிடம் இருந்து வார்த்தைகள் வர ஆரம்பிக்கத் தொடங்கின. இதன் ஒரு அம்சமாக தமிழரசுக் கட்சியின் தலைவர் திரு. மாவை சேனாதிராஜா தனது உரையொன்றிலே,

“யாழ் வளலாய் பகுதியில் 232 ஏக்கர் பிரதேசம் விரைவில் விடுவிக்கப்படும். வலிகாமம் வடக்கில் ஆயிரம் ஏக்கர் காணி விடுவிக்கப்படவுள்ளது. அதே போன்று சம்பூர் பிரதேசத்தில் இந்திய அரசின் அனுசரணையுடன் அமைக்கப்படவுள்ள அனல்மின் நிலையத்திற்கு 500 ஏக்கர் காணி ஒதுக்கப்பட்டு, இதர பொது மக்களுக்குச் சொந்தமான காணிகளில் குறித்த மக்கள் குடியமர்த்தப்படவுள்ளனர்”

என்று கூறியிருந்தார். (வீரகேசரி 22-02-2015)

இச் சம்பூர் மீள் சூடியேற்றம் சம்பந்தமான பல தகவல்களை சம்பூர் கலைஞர்களின் குறுந்திரைப்பட விழாவில் பிரதம விருந்தினராகக் கலந்து கொண்ட தமிழ் தேசியக் கூட்டமைப்பின் தலைவர் இரா.சம்பந்தன் அவர்கள் தெரிவித்திருந்தார். அதாவது!

சம்பூர் இடம்பெயர்வு மீள்சூடியேற்றமும்

“சம்பூர் மக்களுடைய காணியில் 800 ஏக்கர் காணியையும், சம்பூர் மகாவித்தியாலயம் உள்ள 216 ஏக்கர் காணியையும் விடுவிப்பதற்கான அமைச்சரவை பத்திரம் தாக்கல் செய்யப்பட்டு, இதில் முதல் கட்டமாக 800 ஏக்கர் காணியை விடுவிப்பதென முடிவுகள் எட்டப்பட்ட நிலையிலும் இந்த முடிவை பகிரங்கமாக அரசு இன்னமும் அறிவிக்கவில்லை. அதற்கு யாருடைய அழுத்தம் இருக்கிறது என யோசிக்க வேண்டியுள்ளது. கடந்த ஆட்சிக்காலத்தில் சம்பூர் மக்களுடைய காணிகள் வழங்காமல் இருக்க அழுத்தங்கள் பல கொடுத்து செயற்பட்டவர் மஹிந்த ராஜபக்சவின் மனைவியுடைய சகோதரர் நிசான் விக்கிரமசிங்க. இவர்கள் தங்களுடைய கம்பனிக்கு சம்பூர் காணி முழுவதையும் சவீகரிக்கும் நோக்கிலேயே செயற்பட்டு வந்தார்கள். சம்பூர் தொடர்பாக நாடாளுமன்றில் நான் நீண்டதொரு உரையினை மகிந்த ராஜபக்ச சனாதிபதியாக இருந்தபோது ஆற்றியிருந்தேன். அப்போது பொருளாதார அபிவிருத்தி அமைச்சரகவிருந்த பசில் ராஜபக்ச அனல்மின் நிலையம் அமைக்கவிருக்கும் இடத்தை தவிர்ந்த ஏனைய இடங்களில் மக்கள் மீள குடியேற்றப்படுவார்கள் என தெரிவித்தார். ஆனால் அதனை அவர்கள் நிறைவேற்றவில்லை”. நாமல் ராஜபக்ச அவருடைய ஆதரவாளர்களுடன் தேர்தல் அறிவிக்கப்பட்ட காலத்தில் சம்பூரில் சில குடியேற்றங்கள் செய்தார். சில நாட்களிலேயே அம்மக்கள் திருப்பி அனுப்பப்பட்டனர்” என்றவாறு உரையாற்றினார்.

(சுடரொளி 06-03-2015)

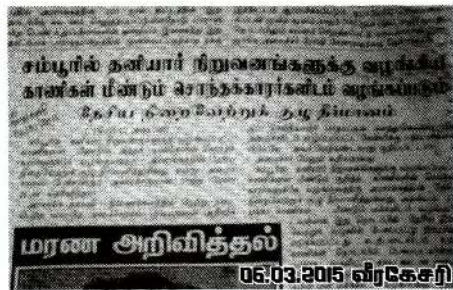
(ஆனால் இவர் இறுதியாகத் தெரிவித்த கருத்து உண்மைக்கு புறம்பானது. தேர்தல் காலத்தில் இவ்வாறு குடியேற்றப்பட்ட மக்கள் அதற்குப் பின்னான எந்தவொரு காலத்திலும் திருப்பியனுப்பப்படவில்லை.

அவர்கள் தொடர்ந்தும் அங்கேயே வசித்து வந்தனர்.)

வரலாற்றில் நடந்த பல போராட்டங்களுக்கு இலக்கியங்களே அணைக்கட்டுகளாக இருந்துள்ளன. இவை மக்கள் போராட்டங்கள், அதன்

நியாயத் தன்மைகள் போன்றவற்றை வீறுபடுத்தின. நூல்கள், நாடகங்கள், திரைப்படங்கள் என்பன இதனுள் அடக்கம். அந்த வகையில் சம்பூரைச் சேர்ந்த கலைஞர்-ளான திரு.சுராஜரத்ன மற்றும் திரு. ம.சச்சிதானந்தம் ஆகியோரின் உருவாக்கத்தில் “கேட்காத குரல்கள்” என்னும் குறுந்திரைப்படம் 05-03-2015 திருகோணமலையில் திரையிடப்பட்டது. இது சம்பூர் மக்கள் அகதிகள் முகாம்களில் வாழ்ந்து வரும் நிலையில், அவர்கள் படும் துன்பங்கள் மற்றும் எதிர்நோக்குகின்ற பிரச்சினைகளை வெளிப்படுத்துவதாக அமைந்திருந்தது. இவ்வாறு சம்பூர் மக்கள் பல்வேறு வழிகளிலும் தம்முடைய பழிவாங்கப்பட்ட சம்பூர் மண்ணுக்காக போராடிக்கொண்டேயிருந்தனர் என்றால் அது மிகையாகாது.

சம்பூர் மக்களின் தொடர்ச்சியான போராட்டங்கள், தமிழ்த் தேசிய கூட்டமைப்பினரால் முன் வைக்கப்பட்ட கோரிக்கைகள், சிவில் அமைப்புகளின் தேசிய மற்றும் சர்வதேசமட்ட பரிந்துரை நடவடிக்கைகள், சர்வதேச அழுத்தங்கள் காரணமாக புதிய ஆட்சி மாற்றத்தின் பின்னர் பல திருப்பங்கள் ஏற்பட்டன. சம்பூர் மீள் குடியேற்றம் தொடர்பாக அடிக்கடி உயர்மட்ட அரசியல்வாதிகளினால் பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டது.

“திருகோணமலை மாவட்டத்தின் சம்பூர் கிராம பகுதியில் இலங்கை முதலீட்டு சபையின் கட்டுப்பாட்டிலிருந்த காணிகளை மீண்டும் அந்தக் காணிகளின் சொந்தக்காரர்களுக்கே வழங்குவதற்கு அரசாங்கத்தின் தேசிய நிறைவேற்றுக்குழு தீர்மானித்துள்ளது என்று அரசாங்கத் தகவல்

திணைக்களத்தில் 05-03-2015 அன்று இடம்பெற்ற வாராந்த அமைச்சரவை முடிவுகளை அறிவிக்கும் செய்தியாளர் மாநாட்டில் அமைச்சரவையின் பேச்சாளர் ராஜித சேனாரத்ன அவர்கள் தெரிவித்திருந்தார்.

(வீரகேசரி 06-03-2015)

இதன் போது கடற்படையிடம் உள்ள காணிகள் தொடர்பில் பேசப்படவில்லை.

இதைத் தொடர்ந்து மீள்குடியேற்ற அமைச்சர் திரு.சுவாமிநாதன் மற்றும் கிழக்கு மாகாண மீள்குடியேற்ற அமைச்சர் திரு.சி.தண்டாயுதபாணி ஆகியோர் உள்ளடங்கலான குழுவினர் 20-03-2015 சம்பூர் பிரதேசத்தின் நிலைமையைப் பார்வையிட்டுச் சென்றனர். அதே தினத்தில் கிழக்கு மாகாண ஆளுநர் அலுவலகத்தில் ஆளுநர் ஓஸ்ரின் பெர்னாண்டோ தலைமையில் சம்பூர் மீள் குடியேற்றம் தொடர்பான கலந்துரையாடல் ஒன்றும் இடம்பெற்றது. இதில் கிழக்கு மாகாண முதலமைச்சர் நசீர் அகமட், மீள்குடியேற்ற அமைச்சர் (கி.மா) சி.தண்டாயுதபாணி, போக்குவரத்து பிரதியமைச்சர் எம்.எஸ்.தௌபீக், மாகாணசபை உறுப்பினர் கு.நாகேஸ்வரன், மீள்குடியேற்ற அதிகார சபை தலைவர் ஹரிம் பீரிஸ், மீள்குடியேற்ற புனர்வாழ்வு அமைச்சின் செயலாளர் திருமதி.ரஞ்சினி, பிரதேச செயலாளர்கள் மற்றும் அதிகாரிகள் பலர் கலந்து கொண்டிருந்தனர்.

கலந்துரையாடலின் முடிவில் ஊடகங்களுக்கு கருத்துத் தெரிவித்த அமைச்சர் திரு.சுவாமிநாதன் அவர்கள்

“கடந்த 9 வருடங்களாக தமது இருப்பிடங்களுக்குச் செல்ல போராடி வரும் சம்பூர் மக்களுக்கு நல்ல தீர்வொன்றை சனாதிபதி மைத்திரிபாலவும், பிரதமர் ரணில் விக் கிரமசிங்கவும் வழங்கியுள்ளனர். அமைச்சரவையும் இதற்கு

அங்கீகாரம் அளித்துள்ளது. முதலில் 818 ஏக்கர் காணியை உடனடியாக சம்பூர் மக்களிடம் கையளிக்கப்படல், அடுத்தது கடற்படையினரால் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்த சுமார் 234 ஏக்கர் நிலமும் சிறிது காலத்தில் விடுவிக்கப்படல் என்னும் இரண்டு தீர்மானங்கள் எடுக்கப்பட்டன. சுமார் 1,200 ஏக்கரில் மீள் குடியேறவுள்ள மக்கள் அனைவருக்கும் உதவியாக தலா 50,000 ரூபாவும் ஏனைய உபகரண வசதிகளும் செய்ய விருக்கின்றோம். இதற்கென 160 மில்லியன் ரூபா ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. ஏப்ரல் மாதம் 20 ஆம் திகதிக்கும் 30 ஆம் திகதிக்குமிடையில் அனைவரும் குடியேற்றப்பட்டு அவர்களுக்கரிய பத்திரங்களும் வழங்கப்படவுள்ளன” என்றார். (வீரகேசரி 21-03-2015)

ஆனால் அமைச்சர் கூறிய காலத்தில் அல்லாமல் சில காலம் தாழ்த்தியே சம்பூர் மக்கள் குடியேற அனுமதிக்கப்பட்டனர். சனாதிபதி மைத்திரிபால சிறிசேனவின் உத்தரவுப்படி காணிகளை உரிய மக்களுக்கே வழங்குமாறு 10.07.2015இல் உயர்நீதிமன்ற தீர்ப்பு அமைந்தது. அத்தோடு சம்பூர் மக்களின் 818 ஏக்கர் காணி கையளிப்பு நிகழ்வு 21.08.2015இல் நடைபெற்றது. அது மட்டுமல்லாமல் அன்றைய தினம் சனாதிபதியால் வழங்கப்பட்ட பத்திரத்தில் இக்காணிகளில் வாழ்ந்து வந்த உரியவர்களுக்கே இக்காணி உரித்தானது என்றும் எழுதப்பட்டிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

(மீள் குடியேறிய மக்களுக்கு 13,000 + 25,000 = 38,000 ரூபா வழங்கப்பட்டது. முதலில் குடியேறிய 818 ஏக்கர் மக்களுக்கு உபகரணங்கள், தற்காலிக கொட்டிகள், மலசலகூடங்கள், கிணறு திருத்தங்கள் என்பன செய்யப்பட்டன. பின்னர் குடியேறிய 234 ஏக்கர் மக்களுக்கு ரூ38,000 மாத்திரமே ஆவணி 2016 வரை வழங்கப்பட்டிருந்தது. இங்கே விதவைப் பெண்களின் குடும்பங்களிற்கு கனேடிய தமிழர்கள் திரட்டிய நிதியில் வீடுகளும் அமைத்துக் கொடுக்கப்பட்டன).

இதனிடையே பிரதமர் திரு. ரணில் விக்கிரமசிங்க அவர்களும் 03.04.2015 இல் சம்பூர் வந்து சென்றிருந்தார். இவ்வாறு திரு.சுவாமிநாதன் அவர்கள் 40 நாட்கள் காலக் கெடு விதித்து சென்றதன் பின்னர், சம்பூர் மீள் குடியேற்ற நிலைப்பாடு குறித்து பத்திரிகையாளர் சந்திப்பொன்று 08.04.2015 இல் இடம்பெற்றது. இதில் கருத்து தெரிவித்த கிழக்கு மாகாண ஆளுநர் ஒஸ்டின் பெர்ணாண்டோ அவர்கள்

“சம்பூர் மீள்குடியேற்ற நடவடிக்கைகள் குறிப்பிட்ட காலக் கெடுவையும் தாண்டிப் போகும் நிலை ஏற்படலாம்”

என பகிரங்கமாகத் தெரியப்படுத்தியிருந்தார்.(மலைமுரசு 11.04 - 17.04.2015)

இச்செய்தியினால் சம்பூர் மக்கள் தங்களின் மீள் குடியேற்றம் தாமதிக்கப்படுகிறதா? அல்லது தடுக்கப்படுகிறதா? என்று தெரியாமல் அவதிப்பட்டனர் என்றே கூற வேண்டும். நாலாம் கட்ட ஈழப் போர் தொடங்கியது சம்பூரில். முடிவுற்றது முள்ளிவாய்க்காலில். பல மாவட்டங்களினூடாகவும் இடம்பெற்று முடிந்த மோதல்களைத் தொடர்ந்து

பல இடங்களிலும் மக்கள் மீளவும் குடியேறி வருகின்றனர். இருந்தும் ஆரம்பத்திலேயே அகதிகளாக்கப்பட்ட தாம் இன்னமும் சம்பூரில் குடியேறவில்லையே என்ற ஆதங்கம் எல்லோரிடத்திலும் காணப்பட்டது.

எனினும் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் எம்.ஏ.சுமந்திரன் (த.தே.சு) அவர் தெரிவித்ததாக 27.04.2015 வீரகேசரியில் செய்தியொன்று வெளியாகி இருந்தது.

“சம்பூரில் உள்ள 818 ஏக்கர் காணியும் 2012ஆம் ஆண்டின் வர்த்தமானி அறிவித்தலுக்கமைய முதலீட்டு சபைக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இதனை ரத்து செய்யும் அதிகாரம் சனாதிபதிக்கு மட்டுமேயுண்டு. அண்மையில் எடுத்த தீர்மானங்களுக்கமைய காணிகளை மீளக் கையளிப்பதற்கான வர்த்தமானி இரத்துப் பத்திரத்தை கிழக்கு மாகாண ஆளுநர் தயாரித்து சனாதிபதியிடம் ஒப்படைத்துள்ளார். சனாதிபதி அதை ஆலோசனைக்காக சட்டமா அதிபரிடம் அனுப்பி வைத்துள்ளார். சட்ட நுணுக்கங்கள் ஆராயப்பட்ட பின்னர் இரத்துப் பத்திரம் மீண்டும் சனாதிபதிக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டுள்ளது. அதற்கமைய சனாதிபதி இன்றோ நாளையோ கையெழுத்திடுவார். அதைத்தொடர்ந்து மீள் குடியேற்ற அமைச்சுக்கு சம்பூர் மக்களின் மீள் குடியேற்றப் பொறுப்பு ஒப்படைக்கப்படும். இதற்கமைய சம்பூர் மக்கள் ஜீன் மாதம் முதல் வாரத்தில் குறிப்பிட்ட 818 ஏக்கர் நிலத்திலும் குடியேற்றப்படுவர்”

என்றவாறே அச்செய்தி காணப்பட்டது.

இதனிடையே

“சம்பூரில் 818 ஏக்கரில் ஏற்கனவே குடியிருந்த 244 குடும்பங்களின் விபரங்கள் மற்றும் காணி உரிமங்கள் ஆகியன அறிக் கையாக மூதூர் பிரதேச சபையால் மாகாண காணி

ஆணையாளரிடம் 30.03.2015 இல் கையளிக்கப்பட்டது. மூதூர் பிரதேச செயலகம் சம்பூர் மக்களை தமது வசிப்பிடம், காணி உரிமங்களை உறுதி செய்ய ஏப்ரல் 10ஆந் திகதிக்கு முன்னர் பதிவு செய்யுமாறு கோரிக்கை விட்டிருந்தது. திரட்டப்பட்ட அறிக்கையை மாகாண காணி ஆணையாளர்

DR. அருமைநாதன் ஸ்தீஸ்தமார்

02.04.2015 இல் காணி ஆணையாளர் நாயகத்திடம் கையளித்தார். இவர் காணி அமைச்சின் செயலாளருக்கு 06.04.2015இல் கையளிப்பதாக தகவல்கள் வெளிவந்திருந்தன". (வீரகேசரி 05.04.2015)

இதனிடையே பாரிய தொழிற்பேட்டைகளை சம்பூரில் அமைப்பதற்கு கம்பனிகளுக்கு வழங்கப்பட்டிருந்த உரிமத்தை ரத்து செய்வதற்கான வர்த்தமானி அறிவித்தல் 17.04.2015 இல் வெளியாகும் என ஆர்டும் கூறப்பட்டது. எனினும் அன்றைய தினம் அவ்வறிவித்தல் வெளியாகவில்லை.

ஏமாற்றமடைந்த மக்கள் சம்பூரில் மீளக் குடியேற்றும் நடவடிக்கைகள் தாமதமானால் மக்கள் போராட்டங்களை நடாத்தவிருப்பதாக சமூகச் செயற்பாட்டாளர்கள் தெரிவித்துள்ளதாக சமகால பத்திரிகையொன்று செய்தி வெளியிட்டிருந்தது. இதே காலப்பகுதியில் சம்பூர் மக்களுடைய மீள் குடியேற்றம், முன்னேற்றம் சம்பந்தமான செயற்பாடுகளை முன்னெடுப்பதற்காக இடம்பெயர்ந்து வாழ்ந்து கொண்டிருந்த மக்களால் "சம்பூர் அபிவிருத்தி சிவில் அமைப்பு" என்னும் அமைப்பொன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இதன் தலைவராக திரு.இ.நாகேஸ்வரன் அவர்களும் செயலாளராக திரு.த.விஜயகாந்தன் அவர்களும் செயற்பட்டனர். அக்காலத்தில் இச் சிவில் அமைப்பு பல்வேறு விதமான செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்டு, பல உயர்மட்ட சந்திப்புகளையும் நடாத்தியிருந்தது.

இவ்வாறிருக்கும் வேளையில் (06.05.2015) திருகோணமலை மாவட்ட பாராளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. இரா சம்பந்தன் அவர்கள் கிளிவெட்டியிலமைந்துள்ள அகதிகள் முகாமுக்கு வந்து மக்களிடையே உரையாற்றினார்.

"சம்பூர் மீள் குடியேற்றம் சம்பந்தமாக D.M.சுவாமிநாதன், ஆளுநர் ஒஸ்மின் பெர்ணான்டோ ஆகியோருடன் சனாதிபதியை நாளை 07.05.2015 சந்தித்து பேச்சுவார்த்தை நடாத்தவுள்ளேன். நாளை அல்லது நாளை மறுதினம் முதலீட்டு வலயத்துக்கு தாரைவார்த்துக் கொடுக்கப்பட்ட காணி 818 ஏக்கரும் வர்த்தமானி மூலம் ரத்து செய்யப்பட்டு எமது மக்களுக்கு கையளிக்கப்படும். இவ்வார முடிவில் அல்லது அடுத்த வார முற்பகுதியில் கடற்படை முகாமிருக்கும் காணிகளும் மக்களுக்காக கொடுக்கப்படும்" என்று தெரிவித்து சென்றார்.

தொடர்ந்து வந்த இரு நாட்களின் பின் இக்காணிகளை பொது மக்களிடம் விடுவிப்பதாக சனாதிபதி மைத்திரிபால சிறிசேன அவர்கள் தெரிவித்திருந்தார். இது தொடர்பான வர்த்தமானி அறிவித்தலில் அவர் 07.05.2015 இல் கைச்சாத்திட்டார். இவ் வர்த்தமானி அறிவித்தல் மறுநாள் 08.05.2015 இல் வெளியானது. இது தொடர்பாக கருத்துத் தெரிவித்த கிழக்கு மாகாண ஆளுநர் ஒஸ்டின் பெர்ணாண்டோ அவர்கள்

“சம்பூரில் கடற்படை வசம் இருக்கும் 237 ஏக்கர் காணிகளை விடுவித்து மக்களை மீள் குடியேற்ற மேலும் 6 மாத காலம் தேவைப்படும்” என்றும் கூறினார்.

(வீரகேசரி 09.05.2015)

மேலும் இது விடயமான கருத்துக்களை அரசு தகவல் திணைக்களத்தில் நடைபெற்ற ஊடகவியலாளர் மாநாட்டில் கிழக்கு மாகாண ஆளுநர் அவர்கள் தெரிவிக்கையில்!

“சம்பூரிலுள்ள கடற்படை முகாம் அகற்றப்பட்டு அங்கு வாழ்ந்த 570 குடும்பங்கள் குடியேற்றப்படுவர். அங்குள்ள கடற்படை முகாமை வேறிடத்துக்கு இடமாற்றுவதற்கே இவ் 6 மாத காலம் தேவைப்படும். அத்தோடு கடந்த அரசாங்கம் சம்பூரில் மீள் குடியேற்றுவதாக உலகத்துக்கு உறுதியளித்துள்ளது. அது போல் நீதிமன்றத் தீர்மானமும் உள்ளது. இதற்கமைய கடந்த அரசாங்கம் உறுதியளித்ததை இந்த அரசாங்கம் முன்னெடுக்க நடவடிக்கை எடுத்துள்ளது என்றும் தற்போதைய ஆட்சி மாற்றத்தின் பின்னரான அரசியல் சூழ்நிலை நோக்கம், இந்திய அழுத்தம் மற்றும் புலிகளின் சாதகமான சூழ்நிலைக்காக கடற்படை முகாம் அகற்றப்படுவதாக பொய் ப் பிரச்சாரம் மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. இதில் எவ்வித உண்மையுமில்லை. மக்கள் நலன்கருதி கடந்த அரசாங்கம் செய்வதாகச் சொல்லியவற்றையே இந்த அரசாங்கம் செய்கிறது” என்றார். (தினக்குரல் 09.05.2015)

ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ රැජිණ පත්‍රය
 දැනී විවෘතය
 The Gazette of the Democratic Socialist Republic of Sri Lanka
 EXTRAORDINARY

දා. 1913/19 - 2015 (වැනි) වන 07 වැනි මුද්‍රණය (වැනි) - 2015.05.07
 No. 1913/19 - THURSDAY, MAY 07, 2015

(Published by Authority)

PART I : SECTION (I) — GENERAL

Proclamations and C., by the President

STATE LAWS ORDINANCE CHAPTER 684

Revocation of Special Grant Made Under Section 6

WHEREAS by (Law Number dated 19th July, 2012) His Excellency Mahipala Rajapaksa President of the Democratic Socialist Republic of Sri Lanka situated the land and premises described therein to the Board of Investment of Sri Lanka of World Trade Center, Colombo 1, L. Maitripala Sumanasirana President of the Democratic Socialist Republic of Sri Lanka do hereby revoke, amend and set aside the aforesaid Special Grant dated 19th July 2012, numbered 4/10/35233.

MAHIPALA SUMANASIRANA,

President of the Democratic Socialist Republic of Sri Lanka.

07th May 2015,
 Presidential Secretariat,
 Colombo 01.

THE BOARD OF INVESTMENT OF SRI LANKA LAW No. 4 OF 1978

Revocation of Order Made Under Section 22A

I, Mahipala Sumanasirana, President of the Democratic Socialist Republic of Sri Lanka, do hereby revoke the General Authorization including the Specified Zone for Heavy Industries, published in the Gazette (Extraordinary) No. 1730/76 dated 17.05.2012 made under Sub-section (2) of Section 22A of the Board of Investment of Sri Lanka Law No. 4 of 1978, as amended.

MAHIPALA SUMANASIRANA,

President of the Democratic Socialist Republic of Sri Lanka.

07th May 2015,
 Presidential Secretariat,
 Colombo 01.

PRINTED AT THE GOVERNMENT PRINTER, SRI LANKA.

The Gazette Extraordinary can be downloaded from www.lankagazette.gov.lk

சனாதிபதி சமர்ப்பித்தபல சந்தேசன ரத்தியு ரெய்யத் அர்த்துமான் பத்திரம்

சனாதிபதியின் செயலாளர் தலைமையில் 07.05.2015 இல் கொழும்பில் இடம்பெற்ற கலந்துரையாடலில் கிழக்கு மாகாண ஆளுநர் ஓஸ்ரின் பெர்ணாண்டோ, த.தே.சு இன் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் கமந்திரன், மீள்குடியேற்ற அமைச்சர் சுவாமிநாதன், முதலீட்டு சபைத் தலைவர் உபுல் ஜயசூர்ய ஆகியோர் கலந்து கொண்டிருந்தனர். இதன் போது எடுக்கப்பட்ட தீர்மானத்துக்கமையவே வர்த்தமானி அறிவித்தலில் சனாதிபதி கைச்சாத்திட்டார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இதைத் தொடர்ந்து இக்காணிகளின் உரிமையாளர்கள் அவற்றை சென்று பார்வையிடுவதற்கான அனுமதியும் வழங்கப்பட்டது. மக்களும் சம்பூருக்குள் சென்று வரத் தொடங்கினர்.

II. 818 ஏக்கர் வழக்கும் சாகும் வரை உண்ணாவிரதமும்

சம்பூரிலுள்ள ஒரு தொகுதிக் காணிகளை (818 ஏக்கர்) பொதுமக்களிடம் விடுவிக்கும் வர்த்தமானி அறிவித்தலை சனாதிபதி மைத்திரிபால சிறிசேன அவர்கள் 07.05.2015இல் கைச்சாத்திட்டதைத் தொடர்ந்து மறுநாள் தொடக்கம் சம்பூர் மக்கள் தமக்குரிய காணிகளைச் சென்று பார்வையிட்டு வரலாயினர். மா, பலா, வாழை, தென்னை, பனை, கமுகு என பயன்தரு ஆண்டுப் பயிர்கள் எவையுமே அங்கு காணப்படவில்லை. மக்கள் பரம்பரை பரம்பரையாக வாழ்ந்து அனுபவித்து வந்த வீடுகள், தோட்டம், தூரவுகள், கிணறுகள் என்று எதுவும் கண்களுக்கு புலப்படவில்லை. ஓரிரு இடங்களில் இங்கிருந்த நிறுவனம் பயன்படுத்திய கிணறுகள் மட்டும் தப்பியிருந்தன. மாறாக இலந்தை மரங்களும், எருக்கலம் செடிகளும் பெருமளவில் வளர்ந்திருந்தது.

வந்த மக்கள் தமது காணிகளிலிருந்த பற்றைகளை வெட்டியகற்றி துப்பரவும் செய்து கொண்டனர். தமது வளவுகளின் எல்லைகளை தேடியலைந்ததையும் காணக்கூடியதாக இருந்தது. அரசடி பிள்ளையார் கோயில் வளவிலும், நிறுவனத்தினர் (கேடவே இன்டஸ்த்ரீஸ் லிமிடெட்) கென்டெய்னர் வைத்து தங்கியிருந்த இடத்திலுமே நிழல்தரு வேம்பு, அரசு, மா மரங்கள் மக்களுக்கு நிழல் தந்தன. மக்கள் வாழ்ந்த சில வீடுகளின் இடிபாடுகள் ஒதுக்குப்புறம் ஒன்றில் குவிக்கப்பட்டிருந்தன.

இவைகள் ஏன் இப்படி காணப்பட்டன? இவற்றுக்கு என்ன நடந்தது? என்பது பற்றி 22.02.2015 இல் வீரகேசரி பத்திரிகையில் வெளியாகியிருந்த கட்டுரை கீழ்வருமாறு விபரிக்கின்றது.

“சம்பூர் இராணுவத்தினரால் கைப்பற்றப்பட்ட பின்னர் இலங்கை இராணுவத்தினர் பத்திரிகையாளர் குழுவொன்றினை சம்பூருக்கு அழைத்துச் சென்றிருந்தனர். ஆங்கில பத்திரிகையொன்றின் அப்போதைய பத்திரிகையாளரான தரிசா பஸ்தியன் 10.09.2006 அன்று வெளியான ஆங்கில பத்திரிகையில் சம்பூர் கைப்பற்றப்பட்டதைத் தொடர்ந்து இடம்பெறும் தேடுதல் நடவடிக்கைகளினால் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் பாதிப்புகளுக்கு

DR. அருமைநாதன் ஸ்ரீஸ்துமார்

அப்பால் பாடசாலைகள், வைத்தியசாலைகள் உள்ளிட்ட சிவிலியன் உடமைகளுக்கு ஏற்பட்ட பாதிப்புகள் மிகமிகக் குறைவாகும் என அன்று தான் கண்ட சம்பூர் பற்றி எழுதியுள்ளார். அத்துடன் அப்போது சம்பூரில் நிலைகொண்டிருந்த 222 அல்லை - கந்தளாய் பிரிக்கேட்டின் அப்போதய கட்டளைத் தளபதியாகிய லெப்டினன்ட் கேணல் சரத் விஜேசிங்க, சம்பூர் பிரதேசத்தில் பல பொலிஸ் காவல் நிலைகள் அமைக்கப்படுவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படுவதாகவும், இவை விரைவில் ஆரம்பமாகவிருக்கும் மக்களின் மீள் குடியேற்றுவதற்கான முன்னோடி நடவடிக்கை என தன்னிடம் கூறியதாகவும் தரிசா பஸ்தியன் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருந்தார்". (வீரகேசரி - 22.02.2015)

ஆனால் அவர் அப்போது கண்ட எதுவுமே அதாவது வைத்தியசாலைகள், கோயில்கள், மக்களின் வீடுகள் என்பன இருந்த அடையாளம் தெரியாமல் இடித்தழிக்கப்பட்டிருந்தன. 01.11.2007 அன்று வெளியான மற்றுமொரு ஆங்கிலப் பத்திரிகைக்கு வழங்கிய நேர்காணலில் முன்னாள் பொருளாதார அமைச்சர் பசில் ராஜபக்ச ஒரு தனிநபர் கூட சம்பூரிலிருந்து வெளியேற்றப்படவில்லை என்றும் எல்.ரி.ரி யினர் தமது பாதுகாப்புக்காக சில குடும்பங்களை கொண்டு வந்து சம்பூரில் வைத்திருந்ததாகவும், இந்த குடும்பங்களே தமது நில உரிமையினை நிரூபிக்க முடியாதவர்களாக இருப்பதுடன் இவர்கள் எங்களுக்கு ஒரு வீட்டினைக் கூட காட்ட முடியாதவர்களாக இருப்பதாகவும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அடுத்து 30.08.2009 அன்று வெளியான ராவய பத்திரிகையில் தனுஜ பத்திரண அவர்கள் இந்தியாவின் உதவியுடன் அனல்மின் நிலையம் அமைப்பதற்காக சம்பூரில் 500 ஏக்கர் பரப்பளவான பிரதேசத்தில் நிர்மாணிக்கப்பட்டிருந்த சுமார் 500 வீடுகளை அங்கு வாழ்ந்தவர்களுக்கு எவ்வித அறிவித்தல்களுமின்றி அவர்களுடைய எழுத்து மூலமான எவ்வித அனுமதியுமின்றி இலங்கை அரசாங்கம் தரைமட்டமாக்கியுள்ளது எனவும் அந்த அனல்மின் நிலையம் உருவாக்க உத்தேசிக்கப்பட்ட சம்பூர் பிரதேசத்தை மக்கள் வாழாத சூனியப் பிரதேசம் என இந்தியப் பிரதிநிதிகளுக்குக் காட்டவே அரசாங்கம் இவ்வாறு தமிழ் மக்களின் வாழ்விடத்தினை நாசப்படுத்தியுள்ளது எனவும், இது தொடர்பாக மின்சக்தி அதிகாரிகளிடம் கேட்ட போது அந்த வீடுகள் தமது அமைச்சினால் தரைமட்டமாக்கப்படவில்லை என்றும், அது அரசாங்கத்தின் பிறிதொரு தரப்பினரால் செய்யப்பட்டதாக அவர்கள் தெரிவித்ததாகவும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இக்கருத்துக்களின் மூலம் அரசாங்கத்தின் நிலைப்பாடு, மக்கள் வாழ்விடங்களுக்கு ஏற்பட்ட பரிதாப நிலை போன்றவற்றை தெளிவாக அறிந்து கொள்ளக் கூடியதாக இருக்கின்றது.

இப்படியாக தமது காணிகளை மக்கள் துப்பரவு செய்து கொண்டிருக்கும் சந்தர்ப்பத்தில் திடீரென்று ஒரு நாள் காவல்துறையினரால் இம்மக்கள் அங்கிருந்து அப்புறப்படுத்தப்பட்டனர். மீண்டும் வரவும் தடுக்கப்பட்டனர். அதன் பின்னர் தான் மக்களுக்கு விடயம் விளங்கியது. தமக்கு நன்மையளிக்கும் விதத்திலமைந்த சனாதிபதியின் வர்த்தமானி அறிவித்தலை சவாலுக்கு உட்படுத்தி, முதலீட்டு சபையினூடாக 818 ஏக்கர் காணியைப் பெற்றுக் கொண்ட நிறுவனம் ஒன்று உயர்நீதிமன்றத்தில் 15.05.2015இல் தனது வாதங்களை முன் வைத்ததன் காரணமாக இடைக்காலத் தடை உத்தரவு ஒன்றை பெற்றுக் கொண்டது என்பதை மக்கள் அறிந்தனர்.

“4 பில்லியன் அமெரிக்க டொலர்களை முதலீடு செய்ய தான் எதிர்பார்த்துள்ளதாகவும், இத்திட்டத்தினூடாக சீனித் தொழிற்சாலை, உர உற்பத்தி, மின்சார உற்பத்தி, வாகனங்களை பொருத்தும் தொழிற்சாலை உள்ளிட்டவை மேற்படி காணியில் நிர்மானிக்கப்படவிருந்ததாகவும் நீதிமன்றத்தில் சுட்டிக் காட்டப்பட்டிருந்தது. அத்தோடு நேரடியாக 5000 தொழில் வாய்ப்புகளும் மறைமுகமாக 20,000க்கு மேற்பட்ட தொழில்வாய்ப்புகளும் கிடைக்கவிருப்பதாக அந்த மனுவில் கூறப்பட்டிருந்தது. வாதங்களை கவனத்தில் எடுத்த உயர் நீதிமன்றம் இவ்வர்த்தமானி அறிவித்தலுக்கு இடைக்காலத் தடையொன்றை 15.05.2015இல் விதித்தது.”

வழக்கும் தொடர்ந்து நடைபெறுவதாக பிற்போடப்பட்டிருந்தது. இதனால் கேடவே இன்டஸ்ரீஸ் லிமிடெட் நிறுவனத்தார்கள் தொடர்ந்தும் சம்பூரிலேயே நிலை கொண்டிருந்தனர். அப்பகுதிக்கு மக்கள் செல்வதும் தடுக்கப்பட்டது.

இதனிடையே சம்பூர் காளி கோயிலடி 7ம் வட்டாரத்தில் குடியேற்றப்பட்டு (2015 சனாதிபதி தேர்தலுக்கு முன்னர்) வாழ்ந்து வந்த செல்லையா இராசமாணிக்கம் என்பவர் இயற்கை மரணம் எய்தியிருந்தார். சுமார் 10 ஆண்டுகளின் பின்னர் சம்பூரில் இடம்பெற்ற இம்மரணச் சடங்கில்

பெருந்திரளானோர் கலந்து துக்கம் விசாரித்தனர். மரணக் கிரியைகள் 10.05.2015 ஞாயிற்றுக்கிழமை இடம்பெற இருந்த அதே நேரம் சம்பூரில் உள்ள இரண்டு மயானங்களும் விடுவிக்கப்படாத நிலையில் இருந்ததால் (முதலீட்டு சபையாலும், கடற்படையினராலும்) முன்னாள் பிரதேச சபை எதிர்க்கட்சித் தலைவரான திரு.இ. நாகேஸ்வரன் அவர்களுடன் நானும் கடற்படையினரின் பொறுப்பாளரை சந்தித்து, இறந்தவர் தான் சம்பூரிலேயே இறக்க வேண்டும் என்றும் இம்மண்ணிலேயே தான் அடக்கம் செய்யப்பட வேண்டும் என்றும் விரும்பியதாகத் தெரிவித்து இறந்தவரை அடக்கம் செய்வதற்கு அனுமதி வழங்க வேண்டும் எனக் கேட்டுக் கொண்டோம். திரு.இ. நாகேஸ்வரன் அவர்களது முயற்சியினால் அக்கடற்படை அதிகாரி எம்முடன் மயானத்துக்கு வந்து அடக்கம் செய்ய தீர்மானித்திருக்கும் இடத்தைப் பார்வையிட்டு தனது சம்மதத்தை தெரிவித்தார். நல்லடக்கமும் நிறைவு பெற்றது. இச்சந்தர்ப்பத்தில் இம் மரண வீட்டிற்கு தேவையான தண்ணீர், தாங்கி போன்ற சேவைகளை கடற்படையினர் வழங்கியமையை நாம் நன்றியுடன் நினைவு கூர்கின்றோம்.

தொடர்ந்து வந்த நாட்களில் சம்பூர் மக்கள் தம்மை மீளவும் தமது பூர்வீக வாழிடத்தில் குடியேற்றக்கோரி மற்றுமொரு வகையான உண்ணாநிலை போராட்டத்தை முன்னெடுத்தனர். காளி கோயிலடியிலா அல்லது அரசடி பிள்ளையார் கோயிலடியிலா என எண்ணங் கொண்டிருந்த வேளையில் கிளிவெட்டி நலன்புரி அகதிகள் முகாமில் திரு.த. பிறேம்குமார் அவர்கள் தமது சாகும் வரை உண்ணாநிலைப் போராட்டத்தை 18.05.2015 (திங்கட்கிழமை) ஆரம்பித்தார்.

பெருந்திரளான மக்கள் மத்தியில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இப்போராட்டத்தை கைவிடும்படி கிராம அதிகாரி, பிரதேச செயலாளர், மீள் குடியேற்ற அமைச்சு அதிகாரிகள் ஆகியோர் கேட்டுக் கொண்ட போதிலும் சம்பூர் மீள் குடியேற்றத்தை அனுமதிக்கும் வரை போராட்டம்

தொடரும் என போராட்டக்காரர் தெரிவித்திருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

சம்பூர் கேட்பெயர்வும் மீள்குடியேற்றமும்

மறுநாள் சம்பூர் காளிகோயில் அருகாமையிலும் மற்றுமொரு அடையாள உண்ணாநிலை போராட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. தொடர்ந்து சில கிராமங்களிலும் (பட்டித்திடல், பெருவெளி, மணல்சேனை) இவ்வாறான அடையாள உண்ணாவிரத போராட்டங்கள் நடத்தப்பட்டு சம்பூர் மக்கள் மீள்குடியேற ஆதரவு தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தன.

திருகோணமலை மாவட்டத்தில் மட்டுமல்லாது இலங்கையின் உயர் அரசியல் பீடங்களிலும் அழுத்தத்தை ஏற்படுத்தும் படியாக அமைந்த இப் போராட்டத்தால் இலங்கையின் தமிழ் மற்றும் சிங்கள அரசியல் தலைமைகளுக்கும் இக்கட்டான சூழ்நிலைகள் ஏற்பட்டன என்றே கூற வேண்டும். நல்லாட்சிக்கான அரசாங்கம் என்று கூறி ஆட்சியமைத்துக் கொண்டிருக்கும் அரசாங்கத்தில் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி, ஐக்கிய தேசியக் கட்சி, தமிழ் தேசிய கூட்டமைப்பு மற்றும் மக்கள் விடுதலை முன்னணி ஆகிய பெருங் கட்சிகள் ஒன்றிப் போகின்ற இந்நிலையில் வெடித்துள்ள இம்மக்களின் வாழ்க்கைக்கான சாகும் வரை உண்ணாநிலைப் போராட்டம் இக்கட்சிகளை உடனடி நடவடிக்கைகளை எடுக்கத் தூண்டின.

தாம் நம்பியிருந்த கட்சிகள் தம்மைக் கைவிட்டு பாராமுகம் காட்டுவதாக மக்கள் மத்தியில் கொந்தளிப்பு ஏற்பட்டது. எனினும் அமைதியான முறையில் இவ் உண்ணாநிலைப் போராட்டம் மூன்றாவது நாளாகவும் தொடர்ந்து கொண்டிருந்தது.

வீரகேசரி, தினக்குரல், தினகரன், சுடரொளி, மெட்ரோ நியூஸ், மலைமுரசு போன்ற பத்திரிகைகளிலும் சக்தி தொலைக்காட்சியிலும், பல இணையத் தளங்களிலும் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்ட இம் மக்களின் **'எம்மை மீளக் குடியேற்று'** என்ற குரல்கள் அந்த ஆலமரத்தடியில் இருந்து திருமலை - மட்டக்களப்பு A - 15 வீதி வழியாக உலகெங்கும் அறிவிக்கப்பட்டன. ஊடகங்களின் சம்பூர் மக்களுக்கான இவ் ஆதரவு மக்களை இன்னமும் போராடத் தூண்டியது என்றே கூற வேண்டும்.

இவ்வாறு தொடருகின்ற போராட்டத்தை முடிவுக்கு கொண்டு வர வேண்டிய வல்லமை திருமலை மாவட்ட பாராளுமன்ற உறுப்பினரும்,

த.தே.சு தலைவருமான திரு.இரா சம்பந்தன் அவர்களுக்கே இருப்பதாகவும், அவராலேயே இலங்கை அரசுடன் நட்புரிமை கொண்டுள்ள இந்தியாவிடம் பேசி யுத்தத்தின் மூலம் இடம்பெயர்க்கப்பட்ட சம்பூர் மக்களின் காணிகளை விடுவிப்பதற்கு இலங்கை அரசுக்கு அழுத்தங்களைக் கொடுக்க முடியும் என்றும் சமூக செயற்பாட்டாளர்களால் அன்றைய சூழ்நிலையில் கருத்துக்கள் தெரிவிக்கப்பட்டு வந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

உண்ணாவிரதப் போராட்டத்தின் போது மனு ஒன்றும் அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டதாக கூறப்பட்டது. அத்தோடு மலைமுரசு பத்திரிகை ஆசிரியரும், சமூக செயற்பாட்டாளருமான திரு. இரா. ஸ்ரீஞானேஸ்வரன் அவர்களும் மனு ஒன்றை அனுப்ப ஒழுங்கு செய்திருந்தார். ஆங்கிலத்தில் வரையப்பட்ட இம்மனுவை மற்றுமொரு சமூக செயற்பாட்டாளரான திரு.பிலிப் அவர்கள் மக்களுக்கு தமிழில் மொழி பெயர்த்துக் காட்டினார்.

தேசிய மட்ட அரசியலில் தாக்கமொன்றை ஏற்படுத்திய இவ் உண்ணாவிரதப் போராட்டமானது சம்பூர் பத்திரிகாளி அம்பாள் ஆலய பரிபாலன சபையின் தலைவர் திரு.துரை.கிருபைராஜ் மற்றும் திரு.சோ.சண்முகநாதன் ஆகியோரின் வழிகாட்டலில் இடம்-பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

மூன்றாவது நாளாக உண்ணாநிலை போராட்டம் தொடர்ந்து கொண்டிருந்தது. அன்ன ஆகாரம் எதுவுமற்ற நிலையில் பிறேம் குமாரின் நிலை மோசமடையத் தொடங்கியது. சோர்வும் அதிகரித்தது. ஏற்பாட்டாளர்கள் பரபரப்படையத் தொடங்கினர். சம்பூர் மண்ணுக்காக உயிர்விடத் துணிந்த இவரின் நிலை கண்டு மக்கள் கலவரமடையலாயினர். அன்று நான்கு அகதிமுகாம்களிலுள்ள சம்பூர் மக்களாலும், அயல் கிராம மக்களாலும், காவல்துறையினர், பல புலனாய்வு உத்தியோகத்தர்கள் போன்றவர்களாலும் கிளிவெட்டி கிராமம் நிறைந்திருந்தது.

அந் நேரத்திலேயே அடுத்தநாள் (21.05.2015) எடுத்துக் கொள்ளப்படுவதாக இருந்த சம்பூர் மக்களின் வழக்கு விசாரணையானது, அதற்கு முந்தைய தினம் (20.05.2015) மீண்டும் கொழும்பு நீதிமன்றில்

எடுத்துக் கொள்ளப்பட விருப்பதான தகவல் தெரிய வந்தது. இவ்வழக்கு விசாரணையில் தமிழ்த் தேசிய கூட்டமைப்பைச் சேர்ந்த சட்டத்தரணிகளான திரு. சம்பந்தன் (MP) மற்றும் திரு.சுமந்திரன் (MP) ஆகியோர் சமூகமளித்தனர்.

இதன்போது ஏலவே விதிக்கப்பட்டிருந்த (15.05.2015) சனாதிபதியின் வர்த்தமானி அறிவித்தலுக்கு எதிரான இடைக்காலத் தடையை உயர்நீதிமன்றம் நீக்கியிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. திரு.பிறேம் குமாரின் சாகும் வரை உண்ணாநிலைப் போராட்டமும் மூன்று நாளுடன் முடிவுக்கு வந்தது. கிளிவெட்டி அகதிகள் முகாமுக்கு வந்திருந்த ஈ.பி.ஆர்.எல்.எப் கட்சியின் தலைவரும், த.தே. கூட்டமைப்பின் ஊடகப் பேச்சாளருமான திரு. சுரேஸ் பிறேமசந்திரன் (MP) அவர்களால் நீராகாரம் கொடுக்கப்பட்டு உண்ணாநிலை முடித்து வைக்கப்பட்டது. இதன் போது மற்றுமொரு பாராளுமன்ற உறுப்பினரான திரு.சிவசக்தி ஆனந்தன் அவர்களும் உடனிருந்தார்.

திரு.க.பிறேம்குமாரின் அந்த நேர உணர்வுகள்

பத்து வருட காலமாக தமது சொந்த மண்ணை இழந்து, சொந்த ஊரை இழந்து, முகாம்களில் வாழ்ந்த சம்பூர் மக்களின் எண்ணமும் குறிக்கோளும் தாங்கள் மீளக் குடியேறினால் சொந்த ஊருக்கு மாத்திரமே குடியேறுவோம். அதைத் தவிர வேறு எங்கு எம்மை குடியேற்றினாலும் நாங்கள் குடியேற மாட்டோம் என கூறி ஒற்றுமையாக நின்றவர்கள் தான் சம்பூர் மக்கள்.

அந்த வகையில் பத்து வருட காலமாக அகதி வாழ்க்கை வாழ்ந்த மக்களுக்கு நான் ஏதாவது செய்யனும் என நினைத்திருக்கும் போது சம்பூர் பத்திரகாளி அம் பாய் ஆலய தலைவரும், எனது மாமாவாகிய சண்முகநாதனும் மற்றும் கூட்டுறவு சங்க முகாமையாளர் காளிராசா அவர்களும் என்னிடம் வந்து, "தம்பி சம்பூர் கிராமம் எம்மை விட்டு போக போகுது எங்களுக்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது என்னவென்றால், எங்களில் யாராவது உண்ணாவிருதம் இருக்கவேணும் அதிலும் நீதான் இந்த உண்ணாவிருதத்தை மேற்கொள்ள வேண்டும்" என பணித்தார்கள். நான் அதற்கு ஆம் என்று கூறாமல், "எனது அம்மாவிடம் கேட்டு விட்டு உங்களுக்கு

பதில் கூறுகிறேன்” என்றேன். பின்னர் ஆலய தலைவர் தொலைபேசியினூடாக அழைப்பை எடுத்து, நாளை காலை 6.00 மணிக்கு உண்ணாவிரதம் ஆரம்பிக்கப்படும் என கூறினார். சரியாக மறுநாள் (18-05-2015) 6.00 மணியளவில் கிளிவெட்டி நலன்புரி முகாமில் எனது உண்ணாவிரத போராட்டம் ஆரம்பமானது.

இந்த உண்ணாவிரதத்தின் முதலாவது நாளில் நிறைய ஊடகங்கள் மற்றும் பிரமுகர்கள் வருகை தந்து எனக்கு ஆதரவு வழங்கி இருந்தார்கள். மறுநாள் எனது உடல் நிலை பற்றி ஆராய்வதற்கு சம்பூரைச் சேர்ந்த அ.சதீஸ்குமார் (வைத்தியர்) அவர்கள் எனக்கு அருகாமையில் இருந்து எனது உடல் நிலையை நன்றாக கவனித்தார். அத்தருணம் என் மனதில் தென்பட்ட ஒரே எண்ணம் உயிர் போனானும் பரவாயில்லை எப்படியாவது சம்பூர் மண்ணை மீட்டெடுத்தாக வேண்டும் என்பதே. பல பேர் என்னிடம் வந்து தம்பி நீ சாக போகிறாய் இதை விட்டு விடு என பணித்தார்கள். இருந்தும் நான் அவர்களிடம் ஒன்று சம்பூர் கிடைக்கணும் இல்லாட்டி எனது உயிர் இந்த இடத்தில் போகணும் என கூறினேன்.

பின்னர் மூன்றாம் நாள் காலையில் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் சுரேஸ் பிறேமச்சந்திரன் (கு.தே.கூ) அவர்கள் வருகை தந்து எனக்கு ஆதரவு தந்தார். அது மட்டுமல்லாது அயல் கிராம மக்கள் அனைவரும் எனக்கு ஆதரவு தந்தார்கள். எனக்கு இன்னும் மகிழ்ச்சியாக இருந்தது. மூன்றாம் நாள் அன்று எனது உடல் நிலை சற்று குறைந்ததாக காணப்பட்டது. இருந்தும் நான் உண்ணாவிரதத்தை கைவிடவில்லை. எனக்கு அருகாமையில் இருந்து வைத்தியர் சதீஸ்குமார் அவர்கள் என்னை கவனித்தபடியே இருந்தார்.

பின்னர் அன்றைய தினம் மதியம் அளவில் இலங்கை அரசாங்கத்தினால் செய்தி வெளியிடப்பட்டிருந்தது, சம்பூர் கிராமத்தினுள் மக்கள் செல்லலாம் என செய்தி வந்தது. இதனை கேட்டதும் எம்மக்கள் மிகவும் சந்தோசப்பட்டு என்னை அரவணைத்து அனைத்து மக்களும் முத்தமிட்டார்கள். அந்த நேரத்தில் எனக்கு இருந்த சந்தோசம் சொல்லவே முடியாது. இதன் பின்னர் வெளிநாடுகளில் வாழுகின்ற எமது உறவுகள் தொலைபேசியினூடாக எனக்கு வாழ்த்துக்கள் கூறினார்கள்.

இது நீதிமன்றத்தை அவமதிக்கும் வகையில்மைந்த போராட்டம் என்றும், சனாதிபதியே (அரசாங்கமே) சம்பூர் மக்களுக்கு ஆதரவாகத்தானே உள்ளார். ஆகையால் இது யாருக்கு எதிரான போராட்டம்? என்றும் அதிகாரிகளால் உண்ணாவிரத மக்களிடையே பல கேள்விகள் கேட்கப்பட்டன. ஆனால் தம்முடைய பரம்பரை காணி நிலங்களில் தாம் மீளவும் குடியேறி வாழ வேண்டும். சனாதிபதி மைத்திரிபால சிறிசேன அவர்கள் இன்று இந்த நிலைக்கு வருவதற்கு தங்களுடைய வாக்குகளும் தான் காரணம். சனாதிபதியின் ஆணையை சவாலுக்கு உட்படுத்த முடியுமா? தாங்கள் அமைதியான முறையில் தங்களது எதிர்ப்புகளை வெளிப்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றோம். இது கூட நீதிமன்றில் தமக்கு சாதகமான நிலையை ஏற்படுத்தக் கூடும் என்று மக்கள் பதிலிறுத்து வந்தனர்.

இந்த வழக்கு 2012ஆம் ஆண்டு சம்பூர் மக்களால் நீதிமன்றத்தில் தொடுக்கப்பட்டது. திரு.நடராசா, திருமதி.விநாயகமூர்த்தி, திரு.காளிராசா, திருமதி.கனகம்மா, திரு.நமசிவாயம், திரு. பன்னீர் செல்வம் மற்றும் திருமதி.நடராசா ஆகிய ஏழு பேர் சம்பூரில் தம்மை குடியேறி வாழ அனுமதிக்குமாறு கோரி இவ்வழக்கை தாக்கல் செய்திருந்தனர். இதனை அக்காலத்தில் இடம்பெயர்ந்தோர் சங்க தலைவர் திரு.கு. நாகேஸ்வரன் (பின்னாளில் இவர் த.தே.கூ சார்பாக கிழக்கு மாகாண சபை உறுப்பினராக தெரிவு செய்யப்பட்டிருந்தார்), மூதூர் பிரதேச சபை த.தே.கூ உறுப்பினர் திரு.இ. நாகேஸ்வரன், திரு.க. திருச்செல்வம் (த.தே.கூ) ஆகியோர் ஒழுங்கு செய்திருந்தனர்.

அதேபோல தற்போது 20.05.2016 இல் கொழும்பு நீதிமன்றில் நடைபெற்ற வழக்கு விசாரணைக்காக இம்மக்களை திரு.இ. நாகேஸ்வரன் (த.தே.கூ) அவர்கள் அழைத்துச் சென்றிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இதே போன்றதொரு வழக்கு ஏற்கனவே மாற்றுக் கொள்கைக்கான நிறுவனத்தின் நிறைவேற்றுப் பணிப்பாளர் கலாநிதி பாக்கியசோதி சரவணமுத்து அவர்களால் 2008இல் தாக்கல் செய்யப்பட்டு, சம்பூர் மக்களுக்காக உச்சநீதிமன்றத்தில் வாதப் போராட்டங்கள் நடத்தியதாகவும் அறிய முடிகின்றது.

சம்பூர் உட்பட மூதூர் கிழக்கைச் சேர்ந்த மக்கள் ஏலவே தொடுத்த

DR. அருமைநாதன் ஸதீஸ்குமார்

இவ் வழக்கில் (தம்மை மீளவும் தமது சொந்த இடங்களுக்கு குடியேற அனுமதிக்கக் கோரி) வழங்கப்பட்ட சாதகமான தீர்ப்பானது சம்பூரைச் சேர்ந்தவருக்கும் பொருத்தமானது என்பதன் அடிப்படையில் இவ்வழக்கு இடம்பெற்றதாகவும் கூறப்பட்டது.

இவ் வழக்கு விசாரணையைத் தொடர்ந்து சம்பூரில் குடியேறி கொட்டில் அடிக்கின்ற மக்களுக்காக தன்னார்வ தொண்டு நிறுவனத்தினர் தென்னோலை கிடுகுகளை வழங்கியிருந்தனர். மக்கள் குடியேற்றத்தை ஊக்குவிக்கும் முகமாகவே இச் செயல்கள் அமைந்திருந்தன.

20.05.2015 அன்று நீதிமன்றம் கேட்பே நிறுவனத்தினர் பெற்ற இடைக்காலத் தடையை நீக்கியதைத் தொடர்ந்து மீண்டும் மக்கள் சம்பூருக்குள் சென்று (கடற்படையினர் இருந்த காணி தவிர்ந்த) தமக்கு சொந்தமான காணிகளை துப்பரவு செய்யலாயினர். தொடர்ந்து தங்கி வசிப்பதற்காக தங்களால் இயன்ற பொருளாதாரத்திற்கேற்ற வகையில் கூடாரம் அல்லது கொட்டில்களை அமைக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டனர். ஆனால் சில நாட்களின் பின்னர் 16.06.2015 அன்று இவைகள் யாவும் சட்டத்திற்கு முரணானவை எனக் கூறப்பட்டு மக்கள் காவல்துறையினரால் வலுக்கட்டாயமாக திருப்பி அனுப்பப்பட்டனர். இறுதி உச்ச நீதிமன்றத் தீர்ப்பு வரும்வரை கொட்டில்கள் அமைக்கும் முயற்சிகள் தடுக்கப்பட்டன. மீண்டுமொருமுறை மக்கள் ஏமாற்றமடைந்தனர். இவர்களுக்கென தன்னார்வ அமைப்பினரால் வழங்கப்பட்ட தென்னம் கிடுகுகள் இச்சம்பவத்திற்கு பின், முன்னர் குடியேறிய (ஆட்சி மாற்றத்துக்கு முன்) குடும்பங்களுக்கு வழங்கப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இவ்வாறு தமது காணிகளை எட்டி நின்று பார்க்கும் செயற்பாடுகளில் சம்பூர் மக்கள் காணப்பட்டமை வேதனைக்குரியதே. ஆனால் இந்தளவு செயற்பாடுகளுக்கும் மத்தியில் நிலக்கரி அனல்மின் நிலைய அமைப்புப் பணிகளுக்காக இப்பிரதேசத்தில் (சம்பூர் அரசடி விநாயகர் ஆலயத்திற்கு அருகாமையில்) வைக்கப்பட்டிருந்த இரண்டு தங்குமிட வசதி கொண்ட கென்டெய்னர்கள் தொடர்ந்தும் இங்கேயே வைக்கப்பட்டிருந்தது. அதற்காக முழுநாள் காவலாளியும், CCTV கமராவும் இருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. 2015.05.25 இல் மீள் குடியேற்ற அமைச்சர் (கி.மா) சி.தண்டாயுதபாணி அவர்கள் தனது அதிகாரிகள் சகிதம் இங்கு வந்து மக்களுடன் கலந்துரையாடிச் சென்றார்.

தொடர்ந்து சில நாட்களுக்கு சம்பூர் இளைஞர்களும், பெரியவர்களும் பு.செந்தூரன், ச.பாலகாந்தன், கு.ராஜரூபன், யோ.பிரபா, த.பிறேம்குமார், து.கிருபைராஜ், சோ.சண்முகநாதன், க.விநாயகமூர்த்தி, இராமநாதன் (ராஜன்), செ.சங்கீர்த்தனன், க.சிவனேசன், சாமிநாதன், அ.சூரியமூர்த்தி, சி.புவனேஸ்வரன், ந.ராசலிங்கம், உதயசிங்கம் மற்றும் திருச்செல்வம் ஆகியோர் இரவு வேளைகளிலும் சம்பூரிலேயே (அரசடி விநாயகர் ஆலய வளாகத்தில்) தங்கலாயினர். பகலில் மக்கள் நடமாட்டம் இருப்பதனால் இரவில் மக்கள் நடமாட்டமற்ற சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தி எங்கே தங்களை சம்பூருக்குள் வரவிடாமல் செய்து விடுவார்களோ என்ற பயத்தில் இரவிலும் அங்கு தங்க முடிவு செய்திருந்தனர். ஆனால் இக்காலத்தில் இக்காணிகளினுள் சில இடங்களில் திடீரென மிதிவெடி அபாய எச்சரிக்கை பலகையும் தொங்கவிடப்பட்டிருந்தது. இதை மக்கள் தம்மை பயமுறுத்தும் நடவடிக்கையாகவே பார்த்தனர். இவ்வாறாக சம்பூர் மக்களின் மீள் குடியேற்ற கனவு தள்ளிப் போய்க் கொண்டேயிருந்தது.

இக்கனவு பிற்காலத்தில் 10.07.2015இல் இடம்பெற்ற வழக்கு விசாரணையின் பின்னரே மக்கள் குடியேறுவதற்கு (818 ஏக்கரில்) அனுமதி வழங்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து நனவாகியது.

12. சம்பூர் சிவில் குழு - கிழக்கு மாகாண ஆளுநர் சந்திப்பு

அகதிகள் நலன்புரி நிலையங்கள் என்றழைக்கப்பட்ட தகரக் கொட்டகைகளுக்குள் கடுங் குளிரிலும், கடும் வெப்பத்திலும், வெள்ளமேற்படும் போதும், நீர் கசிகின்ற தரையிலும் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த சம்பூர் அகதிகள், சம்பூர் 818 ஏக்கருக்குள் சென்று பற்றைகளை வெட்டி தமது வளவுகளை வெளியாக்குவதும், காவல்துறையினரால் திருப்பி அனுப்பப்படுவதும், நீதிமன்ற வழக்குகளை எதிர்பார்த்து காத்திருப்பதும் நடந்து கொண்டேயிருந்தன.

2015ஆம் ஆண்டின் இரண்டாவது காலாண்டில் உருவாக்கப்பட்ட சிவில் அபிவிருத்தி குழுவினரும் மக்களுக்கு விழிப்புணர்வூட்டல், அரசியல் ரீதியான சந்திப்புகள் போன்றவற்றை நடாத்தினர். இவ்வாறிருக்கும் காலத்தில் ஆடி மாத முற்பகுதியில் திருகோணமலை நகரிலுள்ள கிழக்கு மாகாண ஆளுநர் திரு. ஒஸ்ரின் பெர்ணாண்டோ அவர்கள் சம்பூர் சிவில் அபிவிருத்தி குழுவினரை சந்திக்க எதிர்பார்த்திருப்பதாக தகவல் தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தது.

இவ் அழைப்பை ஏற்று சிவில் குழு தலைவரான திரு.இ. நாகேஸ்வரனுடன் திரு.அ.ஸதீஸ்குமார் ஆகிய நான், திரு.சி. புலேந்திரன், திரு.சரா.புவனேஸ்வரன், திரு.சண்முகராசா, திரு.விசுவையா ஆகியோர் கிழக்கு மாகாண ஆளுநரை அவரது திருமலை அலுவலகத்தில் 06.07.2015 அன்று காலையில் சந்தித்தோம்.

அச்சந்திப்பில் வழக்கு நடந்து கொண்டிருக்கின்ற சம்பூரின் 818 ஏக்கர் பகுதியிலான (அனல்மின் நிலையம் தவிர்ந்த காணிகள்) காணிகளில் மக்களின் குடியேற்றம் பற்றியும், இதர சம்பூர் மக்களின் காணிகளில் (கடற்படையினர் வசமுள்ள காணிகள்) ஏற்படுத்தப்பட வேண்டிய குடியேற்றங்கள் பற்றியுமான கலந்துரையாடல் இடம்பெற்றது.

இதன் போது கருத்துக்களை தெரிவித்த கிழக்கு மாகாண ஆளுநர் சம்பூரில் முதற்கட்டமாக 818 ஏக்கர்களில் மக்கள் மீள குடியமர்த்தப்படுவார்கள் என்றும் அம் மக்களுக்குத் தேவையான அடிப்படை வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்படும் என்றும் கூறினார்.

அடுத்ததாக அரசடி பிள்ளையார் கோயில் பகுதிக்கும் கடற்படை முகாமிருக்கும் (சம்பூர் மகா வித்தியாலயம் உள்ளடங்கலாக) பகுதிக்கும் இடைப்பட்ட அண்ணளவாக 30 ஏக்கர் பகுதியையும் 52 குடும்பங்கள் குடியேற விரைவில் அனுமதி வழங்கப்படவிருப்பதாகவும் கூறினார்.

இறுதியாகவுள்ள பகுதி கடற்படையினர் வசமுள்ள பகுதியாகும். இதுவே சிக்கலுக்குரிய பகுதியாக அடையாளம் காணப்பட்டிருந்தது. ஆளுநர் ஒரு வரைபடத்தைக் காட்டி அதன்படி கடற்படையினருக்காக சம்பூர் சிறிமுருகன் பாடசாலை மற்றும் முதலாம், இரண்டாம் வட்டாரங்களுக்கு அப்பாலுள்ள பகுதியில் (கடற்கரைக்கும் வில்லுக்குளத்தின் குவிவான பகுதிக்கும் இடைப்பட்டது) தளம் அமைப்பதற்கு ஏறத்தாழ 230 ஏக்கர் அளவிலான நிலப்பரப்பு அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளது. இவ்விடத்திற்கு கடற்படையினர் மாறிச் செல்ல ஆறு மாதங்களாவது எடுக்கும். அதன் பின்னர் சம்பூர் மக்கள் தங்கள் குடியிருப்பு காணிகளில் குடியேறி வாழ முடியும் என்றும், இது விடயமாக த.தே கூட்டமைப்பு மாகாண சபை உறுப்பினர்களான திரு.கு. நாகேஸ்வரன், திரு.சி. தண்டாயுதபாணி ஆகியோருடனும் கடற்படைத் தளபதி மற்றும் அரசு உயர் அதிகாரிகளுடன் பேசி ஒரு முடிவுக்கு வந்துள்ளதாகவும் தெரிவித்தார்.

இதன் பிரகாரம் கடற்படையினரின் தளம் அமைக்கப்படுவதற்காக சுவீகரிக்கப்படவுள்ள இப்பகுதியில் காணப்படுகின்ற வயற்காணிகள் மற்றும் பிற நிலக்காணிகளுக்குச் சொந்தக்காரர்கள் தமது காணிகளை எழுத்து மூலம் கையொப்பத்துடன் கடற்படையினருக்கு வழங்கவேண்டும். எவ்வளவு விரைவாக கையொப்ப கடிதம் வழங்கப்படுகின்றதோ (முதார் பிரதேச செயலகத்திடம்) அவ்வளவு விரைவாக கடற்படையினர் இடம் மாறுவர். சம்பூர் குடியேற்றமும் விரைவுபடும் என்ற கருத்தில் அன்றைய சந்திப்பில் ஆளுநர் கருத்து தெரிவித்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. அத்தோடு இது பற்றி மக்களுக்கு எடுத்துக் கூறுமாறும் தெரிவித்தார்.

முன்னைய அரசாங்கத்தில் 818 ஏக்கர் காணிகளுக்குச் சொந்தமான மக்களை இப்பகுதியில் (தற்போது கடற்படைத் தளம் அமைக்கப்படவுள்ள ஏமவட்டவன், கண்டியடிப்பற்றை உள்ளடங்கலான பகுதி) குடியேற்றுவதாக இருந்த திட்டம் புதிய அரசாங்கத்தினால் மாற்றியமைக்கப்படுவதாகவே காணப்பட்டது.

அரசியல்வாதிகளினாலும் உயர் அரச அதிகாரிகளினாலும் ஏலவே திட்டமிடப்பட்டபடி கருத்துக்களை தெரிவித்த ஆளுநரிடம் தாங்கள் கூறுகின்ற இப்பகுதியில் மயானமொன்றும், ஸ்ரீமுருகன் ஆலயமும் உள்ளது. அத்தோடு பல நூற்றுக்கணக்கான ஏக்கர் வயல் நிலங்களும், விவசாயக் குளங்களும் உள்ளன. இவை யாவும் 2006இல் சம்பூர் மக்கள் இடம்பெயர்வதற்கு முன்னர் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்தன என்றும் மக்கள் தரப்பு குழுவினரால் எடுத்துக் கூறப்பட்டது.

அதற்கு தமது வயல் காணிகளை எழுதிக் கொடுக்கின்றவர்களுக்கு சம்பூர் கிழக்கு பிரதேசங்களில் மாற்று வயல் காணிகள் வழங்கப்படும் என்றும் இது உடனடியாகவே நடைமுறைப்படுத்தப்படும் என்றும் கூறினார். (ஆனால் மக்கள் கையெழுத்து வைத்து காணிகள் கொடுக்கப்பட்ட பின்னர் இறுதியான மக்கள் குடியேற்றம் பங்குனி - 2016 இல் நடைபெற்றும் இதுவரை மாற்றுக் காணிகள் வழங்கப்படவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.)

அது மட்டுமல்லாது அன்றைய தினம் மாலையில் 3 மணியளவில் சம்பூருக்குள் சென்று ஸ்ரீமுருகன் பாடசாலை, மயானம், ஸ்ரீமுருகன் ஆலயம் அமைந்துள்ள மலைப்பிரதேசம் ஆகியவற்றைப் பார்வையிட அனுமதி வழங்கப்பட்டது. இதன்போது மாகாண சபை உறுப்பினரான திரு.கு.நாகேஸ்வரன், திரு.இ.நாகேஸ்வரன், திரு.த.சுபாகரன், திரு.அ.ஸதீஸ்குமார் ஆகிய நான், திரு.கிருஷ்ணபிள்ளை, திரு.சண்முகராசா மற்றும் திரு.விகுவையா ஆகியோர் சம்பூர் மகாவித்தியாலயத்திற்கு முன்னால் இருந்த கடற்படையினரின் சோதனைச் சாவடியில் இருந்து அவர்களுடைய பிக்கப் வாகனத்தில் அழைத்துச் செல்லப்பட்டோம்.

பயன்தரு மா, பலா, வாழை, தென்னை மரங்களற்று பாழடைந்திருந்த சம்பூர் மண்ணில் பச்சைக் கிணறுகளும் கிறவல் வீதியும் ஆங்காங்கே காணப்பட்ட ஒரு சில கட்டடங்களோடு, மந்தைக் கூட்டங்களையும் காணக்கூடியதாக இருந்தது. இவற்றைக் கடந்து பிரதான வீதியூடாக ஸ்ரீமுருகன் பாடசாலைச் சந்தியை அடைந்தோம். அங்கு சென்று மயானம், மலை மேலுள்ள ஸ்ரீமுருகன் ஆலயம் என்பவற்றை பார்வையிட்டோம். இதன்போது இம் மயானத்தையும் இவ் ஆலயத்தையுமாவது மக்கள் பாவனைக்கு விடுவிக்குமாறு கோரப்பட்டது.

மயானத்தை வழங்குவது பற்றி பரிசீலிப்பதாகக் கூறிய கடற்படை உயரதிகாரியொருவர் ஆலயப் பகுதி மலைமேல் அமைந்துள்ளதனால் அதை மக்கள் பயன்பாட்டுக்கு விடுவது தமது இராணுவ பாதுகாப்புக்கு அச்சுறுத்தலாக அமையும் என்று கூறினார். விஷேடமான வழிபாட்டு காலங்களிலாவது மக்களை முருகன் கோயிலில் வழிபட அனுமதியுங்கள் என்ற எமது கருத்தும் நிராகரிக்கப்பட்ட நிலையில் திரும்பினோம்.

சில நாட்களின் பின்னர் அவசர அவசரமாக இப்பகுதிக்குரிய காணி உரிமையாளர்களில் சிலரின் கையொப்பத்துடனான சம்மதக் கடிதங்கள் தனித்தனியாக ஆடி மாதம் 2015 இல் மூதூர் பிரதேச செயலகத்திற்கு கொடுக்கப்பட்டது. இதற்கென மூதூர் பிரதேச செயலகம் அலுவலக நேரமல்லாத கருக்கல் மாலை நேரத்திலும் திறந்து கடமையாற்றியது குறிப்பிடத்தக்கது. ஆனால் இன்னமும் இவர்களுக்குக் கூட கூறியபடி மாற்று வயல் காணிகள் வழங்கப்படவில்லை. இச்சந்தர்ப்பத்தின் போது கையெழுத்து வைத்துக் கொடுக்காத மக்களுடைய காணிகளையும் சேர்த்து அவர்களுடைய அனுமதியுமின்றி கடற்படைத்தளம் அமைக்கின்ற முயற்சிகளில் கடற்படையினர் ஈடுபட்டு வரலாயினர்.

தம்மால் தமது ஊர் மக்களும் தாமும் இடம்பெயர்வதற்கு முன்னர் குடியிருந்த சம்பூர் காணிகளில் மீள் குடியேற்றம் மற்றும் வாழ்வாதார வசதிகள், மலசலகூடம், தற்காலிக, நிரந்தர வீடுகள் பெறுவது தடைப்படுமோ என்னும் பயத்தினால் இம்மக்கள் எதுவித முயற்சிகளிலும் ஈடுபடவில்லை.

இவ்விடங்களில் தற்காலத்தில் மக்கள் வீடு கட்டி வசிக்காத போதிலும் இது முன்னைய காலத்தில் சம்பூர் மக்களின் முன்னோர்கள் வசித்த பகுதியாகும் என்று கூறப்படுகின்றது. தற்போதய சம்பூரின் முதலாம் இரண்டாம் வட்டார மக்களது வீடுகள் இருந்த இடத்தினுடைய வேலியோரப் பகுதியாகும். நிகழ்காலத்தில் மக்கள் தேவை கருதி (வயல் செய்து வருகின்ற நிலம், விறகு, மண், காட்டுத்தடி போன்ற தேவைகளுக்கு பயன்படுத்துகின்ற நிலம், மீன்பிடிக்கின்ற கரையோரப் பகுதி) பயன்படுத்தும் பகுதியாகும். இப்பகுதிக்குள் கல்லடி, ஏமவட்டவன் குளம், சாயக்கார வட்டவன் குளம், பனங்கட்டியன் குளம் மற்றும் இவற்றுடனான வயல் நிலங்கள், நீனாக்கேணி, மாவடிவட்டவன், வெங்காயத் தோட்டம், சுண்டுக்குழி, கண்டியடிப்பற்றை முதலான வயல்காணிகள், தோட்டக் காணிகள் இவற்றோடு மொட்டை மலையடி, நெய் மலையடி பிரதேசங்களும் அடங்குகின்றன.

13. சம்பூர் வழக்கின் இறுதித் தீர்ப்பு

பல விதமான மக்கள் போராட்டங்கள், ஆர்ப்பாட்டங்கள், அரசியல் சந்திப்புகள், உண்ணாவிரத போராட்டம், நீதிமன்றத்தில் தொடுக்கப்பட்ட வழக்கு, தமிழ் தேசிய கூட்டமைப்பினரின் கோரிக்கைகள், உள்நாட்டு மற்றும் சர்வதேச பத்திரிகையாளர்களின்/ ஊடகவியலாளர்களின் உண்மையான அர்ப்பணிப்புகள், தேசிய மற்றும் சர்வதேச அழுத்தங்கள், சிவில் அமைப்புக்களின் தொடர்ச்சியான பரிந்துரை நடவடிக்கைகள் போன்றவை காரணமாக சம்பூர் மீள் குடியேற்றம் புதிய சனாதிபதி ஆட்சியில் முன்னேற்றகரமான நிலைக்கு சென்று கொண்டிருந்தது.

எனினும் வாழ்விடத்துக்காக இம்மக்களில் ஏழு பேர் 2011ஆம் ஆண்டு தொடுத்த வழக்கு நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. முன்னாள் சனாதிபதி மகிந்த ராஜபக்ச அவர்களின் ஆட்சியில் சம்பூர் பகுதியில் பொது மக்களின் காணிகள் 818 ஏக்கர் கையகப்படுத்தப்பட்டது. புதிய ஆட்சி மாற்றத்துடன் (ஜனவரி - 08) பாதுகாப்பு வலயத்திலிருந்த 818 ஏக்கர் காணிகளையும் பொதுமக்களிடம் விடுவிப்பதாக புதிய சனாதிபதி மைத்திரிபால சிறிசேன தெரிவித்து வர்த்தமானி அறிவித்தலிலும் 2015.05.07இல் கைச்சாத்திட்டார். இதற்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்து இக்காணிக்குள் தமக்குச் சொந்தமான 237 ஏக்கர் காணியும் உள்ளதாக தெரிவித்து கேட்பே நிறுவனம் நீதிமன்றில் வழக்கு தாக்கல் செய்தமையை அடுத்து இக்காணிகளை விடுவிக்க நீதிமன்றம் இடைக்காலத் தடையொன்றை விதித்தது. இந்நிலையிலேயே இவ்வழக்கு 10.07.2015இல் உயர் நீதிமன்றத்தால் விசாரணைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருந்தது.

பிரதம நீதியரசர் திரு.கே.ஸ்ரீபவன் தலைமையில் விசாரணைக்கு எடுக்கப்பட்டிருந்த இந்த வழக்கில், குறித்த காணிகளை விடுவிப்பதாக ஜனாதிபதியால் வர்த்தமானி அறிவித்தல் விடுக்கப்பட்டிருந்த நிலையில் இதை யாரும் உரிமை கேர முடியாது எனவும், பொது மக்களுக்கே இந்த நிலங்களை வழங்க வேண்டும் எனவும் நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்தது. இலங்கை முதலீட்டு சபையிடம் இந்தக் காணிகளை கையேற்றிருந்த கேட்பே இன்டஸ்ட்ரிஸ் லிமிடெட் நிறுவனத்தின் வழக்கும் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது.

அத்தோடு இந்த காணிகளில் மக்கள் மீள் குடியேற்றம் செய்வதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்க முடியும் எனவும் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. குறித்த இந்த வழக்கில் பொது மக்களின் சார்பில் சட்டத்தரணியும் தமிழ் தேசிய கூட்டமைப்பு பாராளுமன்ற உறுப்பினருமாகிய திரு. எம். ஏ. சமந்திரன் அவர்கள் ஆஜராகியிருந்தார். அதேவேளை இலங்கை முதலீட்டு சபை சார்பில் சட்டத்தரணி காமினி பரணகம ஆஜராகியிருந்தார். இது குறித்து கருத்து தெரிவித்த திரு. சமந்திரன் அவர்கள்

“குறித்த காணிகளை பொது மக்கள் பார்வையிட முடியாது என்ற இடைக்காலத் தடை விதிக்கப்பட்ட நிலையில் நாம் உரிய காரணங்களை முன்வைத்து பொது மக்களுக்கு சொந்தமான இந்த காணிகளை அவர்களுக்கே மீண்டும் பெற்றுக் கொடுப்பதற்கான சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுத்துள்ளோம். எனவே இந்த காணிகளில் உரிய மக்கள் குடியேற முடியும். அத்தோடு இன்று முதல் சம்பூர் பகுதியில் உள்ள தமது காணிகளை பார்வையிட முடியும்” என்றும் கூறினார் (வீரகேசரி 11.07.2015).

இவ் உயர் நீதிமன்றத் தீர்ப்பு வெளியாகிய இதே நாளில் அதாவது 10.07.2015 அன்று மாலை சம்பூர் பத்திரகாளியம்மன் கோயிலில் தமிழ் தேசிய கூட்டமைப்பு உறுப்பினர்களான திரு. சம்பந்தன், திரு. சமந்திரன் ஆகியோர் வந்து மக்கள் சந்திப்பு ஒன்றையும் நடாத்தினர். இதன்போது அடுத்த மாதம் அதாவது 17.08.2015இல் நடைபெறுவதாக இருந்த பாராளுமன்றத் தேர்தலுக்கான வேட்பாளர்களும் அறிமுகம் செய்து வைக்கப்பட்டனர். இதில் எழுவரில் திரு. சரா. புவனேஸ்வரன் (சம்பூர்), திரு. க. துரைரெத்தினசிங்கம் (சேனையூர்) திரு. கனகசிங்கம் (கட்டைப்பறிச்சான்), திரு. ஜீவரூபன் (பள்ளிக்குடியிருப்பு) ஆகிய நால்வரும் மூதூர் கிழக்கைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

“08.01.2015 அன்று நடைபெற்ற ஏழாவது சனாதிபதித் தேர்தலில் திரு. மைத்திரிபால சிறிசேன அவர்கள் வெற்றி பெற்றதைத் தொடர்ந்து புதிய

ஆட்சி மாற்றம் இடம்பெற்றது. இதைத் தொடர்ந்து புதிய சனாதிபதியும், பிரதமர் திரு.ரணில் விக்கிரமசிங்க அவர்களும் தமிழ் மக்களை மீள் குடியேற்றுவதில் உறுதியாக உள்ளனர் என்று கூறியதோடு, இவ்வளவு காலமும் சுமார் 9 வருடங்களுக்கு மேலாக உறுதியான மனப்பாங்குடன் அகதி முகாம்களில் சம்பூர் மக்கள் தங்கியிருந்த காரணத்தினாலேயே இன்று சம்பூரிலே மக்கள் மீளவும் குடியேறி வாழக்கூடியதான சந்தர்ப்பம் அமைந்துள்ளது" என்று இச் சந்திப்பில் கலந்து கொண்டவர்கள் தெரிவித்தனர்.

சம்பூரில் மக்கள் கூடாரங்கள்

தொடர்ந்து வந்த சில நாட்களின் பின் (20.07.2015) கிழக்கு மாகாண மீள்குடியேற்ற அமைச்சரான திரு.சி. தண்டாயுதபாணி மற்றும் மீள் குடியேற்ற அமைச்சின் சேர்மன் கரீம் பீரிஸ் ஆகியோர் அடங்கலான அதிகாரிகள் குழுவினர் சம்பூருக்கு வந்து மீள் குடியேற்றம் சம்பந்தமாக மக்களுடன் கலந்துரையாடினார். இதன்போது நான்கு அகதிகள் முகாம்களில் இருந்தும் சம்பூருக்கு மக்கள் சென்று மீள்குடியேற்ற பிரதிநிதிகளிடம் தம்மை விரைவில் சம்பூரில் குடியேற்றுமாறு கோரிக்கை விடுத்தனர்.

நாட்கள் பல நகர்ந்து கொண்டிருந்த போதும் மக்கள் சம்பூருக்கு போவதும் வருவதுமாக இருந்தனரே தவிர அங்கே குடிக்கள் போட்டு தங்கும் சூழல் காணப்படவில்லை. மீண்டும் கேட்கவே நிறுவனத்தினர் வழக்கு போடப் போவதாக செய்திகள் வெளிவந்தன. நீதிமன்ற தீர்ப்பின் அறிக்கை மீள்குடியேற்ற அமைச்சுக்கு இன்னமும் வந்து சேரவில்லை. மீண்டும் காவல்துறையினரால் திருப்பியனுப்பப்படும் சூழ்நிலை உருவாகுமோ? என்றவாறெல்லாம் மக்கள் மத்தியில் பேச்சுக்கள் உலாவந்தன. இவ்வாறிருக்கையில் 25.07.2015 அன்று நீதிமன்ற தீர்ப்பின் அறிக்கையானது மீள்குடியேற்ற அமைச்சுக்கு கிடைக்கப் பெற்றுள்ளதாக அறிந்து கொண்டோம். அதனடிப்படையில் அன்று மாலை சுமார் 6 மணியளவில் சம்பூருக்கு அருகிலுள்ள கட்டைப்பறிச்சான் அகதிகள் முகாமுக்குச் சென்று மக்களை மிக விரைவாக சம்பூருக்குச் சென்று கூடாரமமைத்து தங்கியிருக்குமாறு கேட்டுக் கொண்டோம். மீண்டும் விடுபட்ட காணி பறிபோய் விடுமோ என்ற பயம் இருந்து கொண்டேயிருந்தது. இதில் என்னுடன் த.சபாகரன், இ.நாகேஸ்வரன்,

த.விஜயகாந்தன், சு.ராஜரதன், விஜயன் ஆகியோர் அகதிகள் முகாமுக்குள் சென்று கொட்டில் கொட்டிலாக மக்களை சந்தித்து தெளிவு படுத்தும் நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

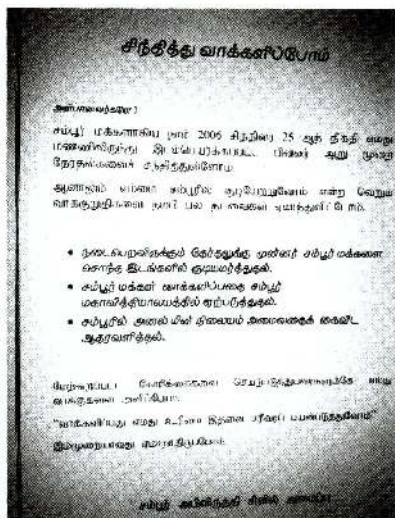
மறுநாள் தொடக்கம் கட்டைப்பறிச்சான் அகதிகள் முகாம்களில் உள்ள குடும்பங்கள் ஒவ்வொன்றாக தமது உடமைகளை ரக்டர்களிலும், மாட்டு வண்டிகளிலும் ஏற்றிக் கொண்டு சம்பூரில் விடுபட்ட காணிக்குள் கொட்டில்கள் போட்டு வசிக்கத் தொடங்கினர். இம் மக்கள் கட்டைப்பறிச்சானில் தாங்கள் தங்கியிருந்த கூடாரக் கொட்டில்களின் கம்புகள், தகரங்கள், கைமரங்கள், சலாகைகள் போன்றவற்றையும் பிரித்தெடுத்துக் கொண்டே தமது காணிகளில் கொட்டில்கள் போட்டனர். ஏனைய கிளிவெட்டி, பட்டித்திடல் மற்றும் மணல்சேனை அகதி முகாம்களைப் போல அரசினால் கட்டைப்பறிச்சானில் கொட்டில் போட்டு வாழ்ந்து வந்த மக்கள் இருந்த இடம் அகதிமுகாமாக கருதப்படவில்லை. எனவே இங்கிருந்த மக்கள் தமது விருப்பம் போல கூடாரங்களை பிரிப்பதில் தடங்கல்கள் இருக்கவில்லை. ஆனால் ஏனைய மூன்று முகாம் மக்களும் தாங்கள் வாழ்ந்த கொட்டில்களை பிரிக்கும் போது அந்நேரத்தில் மூதூர் பிரதேச செயலகம், கிராம சேவகர் ஆகியோரால் சில நாட்கள் தடுக்கப்பட்டனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. எனினும் பின்னரான நாட்களில் இதற்கு மறுப்புகள் இருக்கவில்லை.

அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக சிதறிய நிலையில் சொந்த பந்தங்கள் உறவுகளை விட்டு தனித்தனியாக கட்டைப்பறிச்சான், மணல்சேனை, பட்டித்திடல், கிளிவெட்டி, மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் சில பகுதிகள், திருகோணமலை நகரம், இந்தியாவின் அகதிமுகாம்கள் போன்றவற்றில் பலவிதமான துன்பதுயரங்களை அனுபவித்து வாழ்ந்து வந்த சம்பூர் மக்கள் தமது பிறந்த மண்ணான சம்பூருக்கு வரத் தொடங்கலாயினர். 9 வருடகால அகதிமுகாம் அவல வாழ்க்கை முற்றுப் பெறும் நிலையை நோக்கி செல்லத் தொடங்கியது.

இவ்வளவு காலங்களும் தம்மை ஆதரித்து உணவு, உடை, வாழிடம் தந்து பெரும் சேவைகள் புரிந்த அயல் கிராம மக்கள், அரச சார்பற்ற தொண்டு நிறுவனங்கள், அர்ப்பணிப்புகளுடனும் மனித நேயத்துடனும் சேவைகள் புரிந்த அரச அதிகாரிகள் மற்றும் அரசியல்வாதிகள் அனைவருக்கும் மக்கள் தமது மண்பூர்வமான நன்றிகளைத் தெரிவிப்பதை நான் பரகசியப்படுத்துகின்றேன்.

14. பாராளுமன்ற தேர்தலும் – காணி கையளிப்பு நிகழ்வும்

10.07.2015இல் வெளியாகிய சம்பூர் மக்களுக்குச் சார்பான நிதிமன்றத் தீர்ப்பைத் தொடர்ந்து சம்பூரில் விடுவிக்கப்பட்ட 818 ஏக்கருக்கு மக்கள் சென்று வர தொடங்கினர். மறுபுறத்தே பாராளுமன்றத் தேர்தல்களுக்கான ஆயத்தங்களும் மும்முரமாக நடைபெற்றதைக் காணக் கூடியதாகவிருந்தது.

இவ் விரு சம் பவங் களும் நடைபெறுவதற்கு சில வாரங்கள் முன்னதாகவிருந்து சம்பூர் மக்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த அகதி முகாம்களிலும் சரி அதற்கு வெளியேயும் சரி மக்கள் பரபரப்பான சூழ்நிலையிலேயே காணப்பட்டனர். இம் முறை நடக்கவிருக்கின்ற பாராளுமன்ற தேர்தல் அரசியல் காலத்திலாவது சம்பூரில் தாங்கள் மீள்குடியேற்றப்பட வேண்டும் என்ற சிந்தனையிலே நாட்களைக் கடத்தினர். பல முன்னகர்வு நடவடிக்கைகளிலும் ஈடுபட்டனர். இதன் ஒரு நிகழ்வாகவே சம்பூர் அபிவிருத்தி சிவில்

அமைப்பினரின் துண்டுப்பிரசுர விளக்கம் அமைந்திருந்தது.

இப்பிரசுரத்தில் எம்மை சம்பூரில் குடியேற்றுவோம் என்ற வெறும் வாக்குறுதிகளை நம்பி பல தடவைகள் ஏமாந்து விட்டோம். எனவே கீழ்க் காணும் கோரிக்கைகளை செயற்படுத்துபவர்களுக்கே எமது வாக்குகளை அளிப்போம்.

1. நடைபெறவிருக்கும் தேர்தலுக்கு முன்னர் சம்பூர் மக்களை சொந்த இடங்களில் குடியமர்த்துதல்.

DR. அருமைநாதன் எதீஸ்தமார்

2. சம்பூர் மக்கள் வாக்களிப்பதை சம்பூர் மகாவித்தியாலயத்தில் ஏற்படுத்துதல்.
3. சம்பூரில் அனல்மின் நிலையம் அமைவதைக் கைவிட ஆதரவளித்தல்.
4. வாக்களிப்பது எமது உரிமை. இதனை சரிவரப் பயன்படுத்துவோம்.
இம்முறையாவது ஏமாறாதிருப்போம்.

என்றவாறாக அமைந்த இத்துண்டுப் பிரசுரம் 02.07.2015இல் வெளியிடப்பட்டிருந்தது. அப்போதய சூழ்நிலையில் இந்நடவடிக்கை பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது என்றே கூற வேண்டும்.

இந்நிலையில் 17.08.2015இல் நடைபெற்ற பொதுத் தேர்தலில் திருகோணமலை மாவட்டம் சார்பாக திரு.இரா சம்பந்தன், திரு.சுசந்த புஞ்சி நிலமே, ஜனாப். அப்துல்லா மஹ்ரூப், ஜனாப். இம்ரான் மஹ்ரூப் ஆகியோர் தெரிவு செய்யப்பட்டிருந்தனர். தமிழ் தேசியக் கூட்டமைப்பின் தேசிய பட்டியல் சார்பாக திருகோணமலை சேனையூரைச் சேர்ந்த திருவாளர் க. துரைரெத்தினசிங்கம் அவர்களும் பாாளமன்ற உறுப்பினராக தேர்வாகியிருந்தார்.

இத்தேர்தலில் ஐ.தே.க 106 ஆசனங்களையும், ஐ.ம.சு.மு 95 ஆசனங்களையும், த.தே.சு 14 ஆசனங்களையும், ம.வி.மு 6 ஆசனங்களையும் பெற்றன. ஆட்சியமைக்க தேவையான 113 ஆசனங்கள் எந்தவொரு கட்சிக்கும் கிடைக்கவில்லை. பிரதமர் ரணில் விக்கிரம சிங்கவும் சனாதிபதி மைத்திரிபால சிறிசேனவும் பேச்சுவார்த்தை நடத்தி தேசிய அரசாங்கம் ஒன்றை அமைத்தனர். இதை விரும்பாத ஐ.ம.சு முன்னணியின் சமார் 50 பேரைக் கொண்ட பா.உ கள் தினேஸ் குணவர்த்தன தலைமையில் ஒன்றிணைந்த எதிர்க்கட்சி (மகிந்த அணி) என்ற பெயரில் இயங்கினர். த.தே கூட்டமைப்பும் இந் நல்லாட்சிக்கான தேசிய அரசாங்கத்திற்கு தமது ஆதரவை வெளிப்படுத்தி வந்தது.

இத்தேர்தல் முடிவுகள் வெளிவந்து மூன்றாம் நாள் அதாவது 21.08.2016 அன்று மாலை 4 மணியளவில் சனாதிபதி மைத்திரிபால சிறிசேன அவர்களால் வர்த்தமானி அறிவித்தல் மூலம் விடுவிக்கப்பட்ட சம்பூர் மக்களின் காணிகளை அம்மக்களுக்கே வழங்கும் உத்தியோகபூர்வ வைபவம் சம்பூர் அரசடி விநாயகர் ஆலயத்துக்கு அருகாமையில் இடம்பெற்றது. இந்நிகழ்வில் சனாதிபதி மைத்திரிபால சிறிசேன, முன்னாள்

சனாதிபதி சந்திரிக்கா பண்டாரநாயக்க குமாரதுங்க, ரஷ்யப் கக்கீம்(பா.உ), திரு.இரா சம்பந்தன் (பா.உ), திரு.குணவர்த்தன (பா.உ), திரு. சுவாமிநாதன் (பா.உ), திரு.தயாகமகே (பா.உ), அப்துல்லா மஹ்ரூப் (பா.உ), இம்ரான் மஹ்ரூப் (பா.உ), நசீர் அகமட் (கி.மா.முதலமைச்சர்), திரு.சி. தண்டாயுதபாணி (கி.மா.அமைச்சர்), திரு.கு.நாகேஸ்வரன் (கி.மா.உ) மற்றும் பல பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களும், மாகாணசபை உறுப்பினர்களும், இராஜதந்திரிகளும் கலந்து கொண்டனர்.

இச் சந்தர்ப்பத்தில் கடற்படைத்தளபதி சம்பூரிலிருக்கும் மற்றுமொரு தொகுதி மக்கள் குடியிருப்பு காணியொன்றையும் விடுவிப்பதாக கூறினார். இக் கடற்கரையோர காணிகளில் 01-09-2015 இல் மக்கள் குடியேறி வாழ அனுமதிக்கப்பட்டனர்.

இவ்வாறு ஆட்சிக்கு வந்த புதிய அரசாங்கத்தால் சம்பூர் பிரதேசம் விடுவிக்கப்பட்டு வருகின்றமையானது. தமிழ் மக்களுக்கு குறிப்பாக சம்பூர் மக்களுக்கு மகிழ்ச்சி தருகின்ற விடயமாகவே அமைந்தது. ஆனால் தென்னிலங்கை சிங்கள அரசியல் தலைமைகள் சில இவ்விடுவிப்புகளுக்கு கண்டனங்களையும் தெரிவித்தன. கடற்படைமுகாம் அகற்றப்படுகின்ற விடயத்தை பாரதூரமான பதுகாப்பு சார்ந்த பிரச்சினை என்றும் விபிரித்தன.

ஆனால் இதற்குப் பதிலளித்த புதிய அரசாங்கம்

“சம்பூரில் மீள்குடியேற்றத்தை கடந்த மகிந்த ராஜபக்ச காலத்து அரசாங்கமே தொடங்கியது. அவற்றையே நாம் தொடர்கின்றோம். அது மட்டுமல்லாது விடுவிக்கப்படுகின்ற காணிகள் அனைத்தும் சம்பூர் மக்கள் பூர்வீகமாக வாழ்ந்து வருகின்ற காணிகள். கடற்படை முகாமானது சற்று நகர்த்தப்படுகிறதே தவிர அகற்றப்படவில்லை” என்றும் தெரிவித்திருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

2006ல் இடம்பெயர்க்கப்பட்டு மீள்குடியேறிய மூதூர் கிழக்கைச் சேர்ந்த பாட்டாளிபுரம், மலைமுந்தல், இளக்கந்தை, சூடைக்குடா போன்ற கிராமங்கள் பாதுகாப்பு படையினரின் முகாம் தேவைகளுக்காகவும் பாதுகாப்பு காரணங்களுக்காகவும் சற்று இடம் நகர்த்தப்பட்டு மீள் குடியேற்றம் செய்யப்பட்டிருந்தன. ஆனால் முதன் முதலில் இடம்பெயர்க்கப்பட்டு 9 ஆண்டுகள் கடந்த நிலையில் பலவிதமான போராட்டங்களுக்கு மத்தியில் சம்பூர் மக்களின் உறுதியான

DR. அருமைநாதன் ஸ்தீன்குமார்

நிலைப்பாட்டின் காரணமாக சம்பூர் மக்கள் மீளவும் அதேயிடத்தில் குடியேறியுள்ளனர்.

இந் நிகழ்வில் உரையாற்றிய அரசியல் தலைவர்கள் நல்லாட்சி அரசாங்கத்தின் முக்கியமான நல்லெண்ண நடவடிக்கைகளில் சம்பூர் மக்களின் சொந்த காணிகளை அம் மக்களுக்கே வழங்குதல் மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த செயல்களில் ஒன்று என்றும், சம்பூர் மக்களின் 9 வருட கால **“சம்பூரிலேயே மீளவும் குடியேறி வாழ்தல்”** என்னும் உறுதியான நிலைப்பாட்டின் காரணமாகவே இம் மீள்குடியேற்றம் சாத்தியமாகியுள்ளது என்றும் கூறினர். அத்தோடு புதிதாக உருவாகவிருக்கும் சம்பூர் கிராமத்தை ஒரு நவீனக கிராமமாக மாற்றியமைக்கத் தேவையான சகல நடவடிக்கைகளையும் அரசு முன்னெடுக்கும். மக்கள் நலத்திட்டங்கள் வாழ்வாதார வசதிகள் அனைத்து மக்களுக்கும் விரைவில் கிடைக்கும் என்றும் உறுதியளித்தனர்.

சம்பூர் கிராமம் இனிமேல் உங்களுக்கு (சம்பூர் மக்களுக்கு) கிடைக்காது என்று அரசியல்வாதிகள் பலராலும் அதிகாரிகளாலும் சொல்லப்பட்டு வந்த வேளையில் முதற்கட்டமாக காளிகோயிலடியில் மகிந்த ராஜபக்ச அரசாங்கத்தின் இறுதிக்காலத்திலும் (வட்டாரம்-7 இன் ஒரு பகுதியில்), இரண்டாவது கட்டமாக மைத்திரிபால சிறிசேன அவர்களின் அரசாங்கத்தின் ஆரம்ப காலப்பகுதியிலும் குடியேறி வாழும் நிலை ஏற்பட்டது. (வட்டாரம் -7 மற்றும் 5இன் பகுதிகளில்) சம்பூர் மக்களின் பல்வேறுவிதமான போராட்டங்கள், உண்ணாவிரதம் தேசிய மற்றும் சர்வதேச அழுத்தங்கள் த.தே.கூட்டமைப்பினரின் கோரிக்கைகள் சிவில் அமைப்புக்களின் தொடர்ச்சியான பரிந்துரை நடவடிக்கைகள், நீதிமன்ற வழக்குத் தீர்ப்பு போன்றவை காரணமாக சம்பூரில் மீள்குடியேற்றம் ஆரம்பமாகி தொடர்ந்து பல்வேறு கட்டங்களாக நடைபெறத் தொடங்கியது.

இக்காலப்பகுதியிலும் கூட சம்பூர் பிரதேசத்து மாணவர்கள் தமது கல்வி நடவடிக்கைகளுக்காக சேனையூர் மத்திய கல்லூரியின் விடுதி வளாகத்தில் இயங்கிக் கொண்டிருந்த தி/ சம்பூர் மகாவித்தியாலயம் மற்றும் தி/ சம்பூர் ஸ்ரீமுருகன் வித்தியாலயம் ஆகிய இரண்டு பாடசாலைகளுக்கும் ஏறத்தாழ மூன்று கிலோமீற்றர் தூரம் சென்று வந்தனர். ஏனெனில் இன்னமும் இவ்விரு பாடசாலைகளும்

மாணவர்களுக்கு விடுவிக்கப்படாமல் கடற்படையினரின் முகாம் பிரதேசத்துக்குள்ளேயே அடங்கியிருந்தது. அத்தோடு காளி கோவிலுக்கு செல்வதற்காக அரசடி பிள்ளையார் கோயிலுக்கு சற்று தூரத்தில் இருந்த கடற்படை முகாம் வாயிலுக்கு முன்னாலிருந்து, மக்கள் வீட்டு வளவு காணிகளுக்கூடாக செல்லும் மண் பாதையால் சென்று பின்னர் வெல்லலங்காட்டு பாலத்து வீதியினூடாகவும் அதைத் தொடர்ந்து மக்கள் குடியிருப்பு காணிக் கூடாகவுமே செல்லும் நிலை தொடர்ந்தது.

தொடர்ந்து வரும் காலங்களில் இப்பகுதி மக்களுக்கு அரசு (மாகாண மற்றும் மத்திய) மற்றும் அரசு சார்பற்ற அமைப்புகள் வாழ்வாதார வசதிகளை வழங்கத் தொடங்கின. இதன் போது ஏற்படுகின்ற மக்கள் முரண்பாட்டு பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க இவ் அரசு அமைப்புகள் உடனடி நடவடிக்கை எடுக்க தவறி இருந்தன. இதன் மூலம் முற்றாக நிர்மூலமாக்கப்பட்ட ஒரு கிராம சமூகத்தில் எவ்வாறான பிரச்சினைகள் தோன்ற முடியுமோ அத்தனையும் இச்சமூகத்திலும் உருவாகியது. உதாரணமாக புதுக்குடும்பம் - பழைய குடும்பம், அரசு உத்தியோகத்தர் - ஏனைய மக்கள், புதுப் பதிவு - பழைய பதிவு உடையவர்கள், விதவைகள் - பெண் தலைமை தாங்கும் குடும்பங்கள் என பலவாறான வகைகளை குறிப்பிடலாம். இவைகளை ஆரம்ப கட்டத்திலே சமூக நிலைக்கு கொண்டுவர முயற்சிகள் இடம்பெறவில்லை. ஆற்றுப்படுத்தல்கள், பிரச்சினைக்குரிய தீர்வுகள் பெற்றுக் கொடுக்கப்படவில்லை. மக்களுக்கு இதன் பங்கு பெருமளவினதாக இருந்தாலும் தீர்வு கூறுபவர்கள் என்று நோக்கப்படுபவர்களால் மக்கள் தெளிவூட்டப்படவில்லை. ஆறுதல் படுத்தப்படவில்லை என்பதை மறுக்க முடியாது.

இக் குடியேற்றங்களோடு சமாந்தரமாக ஆனால் இம்மக்களின் மீள் குடியேற்றத்தை பாதிக்காதவாறு சம்பூரில் அமையவிருந்த நிலக்கரி அனல்மீன் நிலையத்திற்கு எதிரான மக்கள் போராட்டங்களும் நடைபெற்றன. அயல் கிராமங்கள் பலவற்றிலும் இப்போராட்டங்கள் இடம்பெற்றன. மக்கள் போராட்ட குழுவினர்களுடன் பசுமை திருகோணமலை அமைப்பும் இணைந்து இதனை முன்னெடுத்திருந்தன.

ஏறத்தாழ முற்றாகவே மரங்கள் அழிக்கப்பட்ட இம்மீள் குடியேற்ற பகுதியில் பசுமையை (மர வளர்ப்பு) ஊக்குவிக்கும் முகமாக 27.09.2015இல்

சம்பூர் மகாவித்தியாலய முன்னாள் மாணவர் வெளியக சங்கம் திருகோணமலை அமைப்பினர் பசுமை திருகோணமலை அமைப்புடன் இணைந்து 500 தேக்கு மற்றும் அகத்தி மரக்கன்றுகளை குடும்பங்களுக்கு வழங்கி இருந்தன. இந்நிகழ்வு திருகோணமலை றோட்டரக்ட் கழகத்தினரின் அனுசரணையில் இடம்பெற்றது குறிப்பிடத்தக்கது.

பொருளாதார மற்றும் உயர் பாதுகாப்பு வலய பகுதிகளுக்குள் உள்ளடங்காத நெற்செய்கை வயல்களுக்கு (ஏறத்தாழ 250ஏக்கர்) செல்வதற்கான அனுமதி 26.04.2012 இல் வழங்கப்பட்டிருந்தது. மட்டுப்படுத்தப்பட்ட நபர்களுடன் குறித்த காலநேர பகுதியிலும் சென்று வர வழங்கப்பட்ட இவ் அனுமதி மூலம் சம்பூர் மக்கள் வேளாண்மை செய்கையில் ஈடுபட்டு வரலாயினர்.

இதே போல கடற்றொழிலும் சம்பூருக்கு ஊடாக நடைபெறாமல் கடற்கரைசேனையிலிருந்து சென்று மீன்பிடித்து வர அனுமதியும் வழங்கப்பட்டது. எனினும் கடந்த 10 வருடங்களுக்குப் பின்னர் சம்பூர் கரைவலை மீனவர்கள் 05.09.2015 தொடக்கம் தமது தொழிலை சம்பூரில் ஆரம்பித்திருந்தனர். இவ்வாறாக பல்வேறு கஷ்டங்களுக்கு மத்தியிலும் தமது கடற்றொழில் நடவடிக்கைகளை தொடர்ந்தும் மேற்கொண்டு வந்தனர்.

தொடர்ந்து மீன்குடியேற்ற அமைச்சினால் காணிகளை துப்பரவாக்க உபகரணங்கள், உதவுத் தொகைகள், மலசலகூடங்கள், தற்காலிக வீடுகள் என்பன மக்களுக்கு வழங்கப்பட்டு வருவதை காண முடிகின்றது.

இது இவ்வாறு இருக்கும் போது, விதுர கடற்படை முகாம் அமைந்திருந்த பாடசாலைகள், கோவில்களுடன் கூடிய பாரம்பரிய பிரிட்டிஸ் காலத்து கொழுப்பு உறுதிகளைக் கொண்ட தமது காணிகளில் மக்கள் குடியேறுவதற்கு காலதாமதமாகிக் கொண்டே இருந்தது. இதற்கு கடற்படை முகாம் வெங்காயத் தோட்டம், ஏமவட்டவன் பகுதிக்கு இடமாற்றம் செய்வதற்கு அவகாசம் தேவைப்படுவதே காரணமாக கூறப்பட்டது. இதற்குரிய நாளை எதிர்பார்த்த வண்ணமாக சம்பூர் மக்களின் ஒரு பகுதியினர் அகதிமுகாம்களிலும் உறவினர் வீடுகளிலும், வாடகை வீடுகளிலும் தமது வாழ்க்கைக் காலத்தை கழித்து வந்தனர்.

15. போர்க்கால இலக்கியங்கள்

ஒரு சமூகத்தின் வாழ்வியலோடு இணைந்ததான சமூக மாற்றங்கள், யுத்த காலத்தில் தாங்கிய சோகங்கள் வடுக்கள் ஆகியன பற்றி எதிர்கால சந்ததியினர் அறிந்து கொள்ளும் ஆவணங்களில் இலக்கியமே முதன்மை பெறுகின்றது. அத்தோடு இவை செய்யும் ஆற்றுப்படுத்தல்களும் அளவிடற்கரியது. இவ்வாறான ஒரு யுத்த நெருக்கடி மிக்கதான ஒரு காலத்தில் சம்பூர் கிராமமும் உழன்றது. 10 வருடங்களாக இம்மக்கள் அகதி முகாம் வாழ்க்கையை அனுபவித்தனர்.

இக்காலத்தில் வரலாறு, கவிதை, சமயம், சமகாலப் பதிவுகள் சார்ந்ததான பல இலக்கியங்கள் வெளிவந்துள்ளன. சம்பூரைச் சேர்ந்த எழுத்தாளர்கள், கலைஞர்கள் இவ்வாறான முயற்சிகளில் ஈடுபட்டனர்.

இவர்களுள் திரு.ப.சுஜந்தன் அவர்களினால் எழுதப்பட்ட **“மறுக்கப்பட்ட நிபாயங்கள்”** (2006), **“நிலம் பிரிந்தவனின் கவிதை”** (2011), **“மண்பயிபாளானம்”** (2014) போன்ற கவிதைத் தொகுதிகள் வெளியீடு செய்யப்பட்டிருந்தன. இவை மக்களின் இடப்பெயர்வு அதன் பின்னர் எதிர்நோக்கிய அவலங்கள் பற்றி உணர்வு ரீதியாக எடுத்துரைக்கின்றன.

அடுத்து திருவாளர் கோ.திரவியராசா அவர்கள் **“சம்பூர்”** எனும் வரலாற்று நூலை 2013ஆம் ஆண்டு வெளியீடு செய்திருந்தார். சம்பூர் கிராமத்தினுடைய பூர்வீக வரலாறு இங்கு காணப்படுகின்ற வளங்கள், மக்கள் வாழ்வியல் மற்றும் 2006ஆம் ஆண்டு ஏற்பட்ட இடப்பெயர்வுகள் முதலானவை இந்நூலில் கூறப்பட்டுள்ளன.

இதே 2013ஆம் ஆண்டில் சம்பூர் கிராமம் பற்றிய இன்னுமொரு வரலாற்று ஆய்வு நூலொன்று இக்கட்டுரையாசிரியனாகிய என்னால் **“சம்பூர் பிரதேசத்தின் தொன்மை”** என்னும் பெயரில் வெளியிடப்பட்டது. சம்பூர் கிராமத்தின் வரலாறு, புவியில் தோற்றமைப்பு, நிர்வாக முறைகள், சடங்கு சம்பிரதாயங்கள் போன்றவை இந்நூலில் காணப்படுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவற்றை விட சம்பூரில் உள்ள பத்திரகாளியம்மன்

ஆலயத்தின் வரலாறு, ஆரம்ப கால மற்றும் தற்கால வழிபாட்டு முறைகள், 2006இல் ஏற்பட்ட சேதங்கள், ஆலய மீள் பிரவேசம், மற்றும் இவ்வாலயம் பற்றி எழுந்த 5 காவியங்கள், சும்மி, ஊஞ்சல்கள் போன்றவற்றை விரிவாகக் கூறுகின்ற **“அருள்மிகு பத்திரகாளியம்மன் ஆலய வரலாறும் மகிமைகளும்”** எனும் நூல் 2014இல் என்னால் எழுதப்பட்டு 2015 ஆம் ஆண்டு இவ்வாலய சந்நிதானத்தில் வெளியிட்டு வைக்கப்பட்டது.

அது மட்டுமல்லாது சம்பூர் மற்றும் அது சார்ந்த அயற் கிராம மக்களை மிகவும் அச்சத்துக்குள்ளாக்கிய சம்பூர் நிலக்கரி அனல்மின் நிலையம் ஆரம்பித்தல் என்ற விடயம் இக்காலத்தில் இங்கு மட்டுமல்லாது இலங்கை முழுவதும் பரவலாக பேசப்பட்டது. இது சம்பந்தமாக என்னால் **“நிலக்கரி மின் ஆலையில் சம்பூர்”** என்னும் சமகாலப் பதிவு நூலொன்று 2016இல் எழுதப்பட்டு பசுமை திருகோணமலை அமைப்பினரால் வெளியீடு செய்யப்பட்டது. இந்நூலிலே சம்பூர் மக்களின் இடப்பெயர்வு, அகதி முகாம் வாழ்விலிருந்து மீள் குடியேறும் வரை எதிர்நோக்கிய சவால்கள், சம்பூர் நிலக்கரி அனல்மின் நிலைய திட்டத்திற்கு எதிரான போராட்டங்கள், இதனால் ஏற்படும் பாதிப்புக்கள் பற்றி விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

இதே போன்று திரு.மு. வதனரூபன் அவர்களால் அதிகாரம் வெறித்தனம் அடக்குமுறைகள், இடம்பெயர்ந்த மக்களின் துயரங்கள் என்பவற்றைக் கூறுகின்ற **“குறைந்தபட்ச கோரிக்கைகள்”** (2006), **“அடையாளமற்றிருத்தல்”** (2011) என்னும் பெயரிலான கவிதைத் தொகுதிகள் வெளிவந்திருந்தது.

திரு.க.யோகானந்தம் அவர்களால் சம்பூரின் வனப்பு, மக்களின் அவலங்கள், சிறுவர்களுக்கான ஆற்றுப்படுத்தல்கள் பற்றிய கவிதைகள் உள்ளடங்கிய **“மழலைக்கோர் பாட்டு”** (2006), **“என் மனவானில்”** (2009) என்பவை வெளியிடப்பட்டன.

அத்தோடு கலைஞர்களான திரு.சு.ராஜரதன் மற்றும் திரு.ம. சச்சிதானந்தம் ஆகியோரின் உருவாக்கத்தில் **“கேட்காத குால்கள்”** எனும் குறுந்திரைப்படம் 2015ஆம் ஆண்டு வெளியீடு செய்யப்பட்டது. அகதிமுகாம் மக்களின் துன்ப வாழ்வு, மீள் குடியேறும் எதிர்பார்ப்பு போன்றவற்றை சித்தரிக்கும் வகையில் இவ் ஆவணத் திரைப்படம் அமைந்திருந்தது.

சம்பூர் இடப்பெயர்வும் மீள் குடியேற்றமும்

இவ்வாறு சம்பூரைச் சேர்ந்தவர்களால் இலக்கியங்கள் வாயிலாக மக்களின் வரலாறு, வாழ்வியல் நடைமுறைகள், சமகாலத்தில் அனுபவித்து வருகின்ற துயரங்கள் என்பன பதிவாக்கப்பட்டுள்ளன என்பது வரலாற்றில் முக்கியத்துவம் பெறக்கூடியதொன்றாகும்.

ஆய்வு சார் வெளியீடுகள் :-

கொழும்பு பல்கலைக்கழக சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் கலாநிதி கோ.அமிர்தலிங்கம் (சம்பூர்) அவர்கள் இங்கிலாந்தின் சசெக்ஸ் பல்கலைக்கழக ஆராய்ச்சியாளர் கலாநிதி ரஜித லக்ஸ்மன் அவர்களுடன் இணைந்து தனது தகைசார் துறையினூடாக சம்பூர் மக்களின் இடம்பெயர்வு அவலங்கள் பற்றிய ஆய்வுகளை தேசிய மற்றும் சர்வதேச ரீதியில் பல பல்கலைக்கழகங்களில் சமர்ப்பித்துள்ள-தாகவும் அறிய முடிகின்றது.

ஆங்கில மொழி மூலமான இச் சர்வதேச வெளிப்படுத்தல்கள் சர்வதேச கம்பனிகளுக்கு சம்பூரை கூறுபோட்டு விற்பதற்கு முயற்சித்த செயற்பாடுகளின் தோல்விக்கு முக்கிய காரணங்களுள் ஒன்றாகக் கொள்ளலாம்.

சர்வதேச ஆய்விதழ்களில் இவர்களால் சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளவைகளுள் சில

- இடம்பெயர்ந்த சம்பூர் மக்களின் விவசாயம் தொடர்பான வாழ்வாதாரங்களில் ஏற்பட்ட தாக்கங்கள் (அமெரிக்கா - 2014)
- பெண்கள் தலைமை தாங்கும் குடும்பங்களில் ஏற்பட்ட பாதிப்புக்கள் (லண்டன் - 2012)
- முகாம் வாழ் மக்களின் பொருளாதாரங்கள் (லண்டன் - 2010)
- Impact of Internal Displacement on Agricultural Livelihoods: Evidence from Sampur, Sri Lanka, Migration and Development, DOI: 10.1080/21632324.2014.969480
- Impact of Displacement on Women and Female-Headed Households: A Mixed Method Analysis with a Microeconomic Touch, *Journal of Refugee Studies*, 26(1): 26-46. (2012)

- "Financing of Internal Displacement: Excerpts from the Sri Lankan Experience", Disasters: 34(2), pp. 402-425. (2010)
- "Displaced Livelihoods in Sri Lanka: An Economic Analysis", Journal of Refugee Studies, 22(4), pp. 502-524. (2009)
- Influence of Diasporas on Post-War Social Mobility: The Case of Sri Lanka, Submitted to Asian and Pacific Migration Journal. (2016)
- Livelihoods of IDPs in Eastern Sri Lanka: A longitudinal Study, 2012 Annual Conference of Canadian Association for Refugee and Forced Migration Studies (CARFMS), York University, Canada. (2012)
- Conflict and Development: A Gendered Analysis, The Canadian Association for the Study of International Development (CASID), 2012, Wilfred Laurier University, Canada. (2012)
- The Impact of Displacement on Dowries in Sri Lanka, Brookings-LSE Project on Internal Displacement, Brookings Institution, Massachusetts, Washington, D.C. (2015)
- மேற்கூறப்பட்ட ஆய்வு கட்டுரைகள் அமெரிக்கா, கனடா, சைப்பிரஸ், இலங்கை, இங்கிலாந்து போன்ற நாடுகளில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருந்தன.
 - அத் தோடு கிழக்குப் பல்கலைக்கழக சிரேஷ்ட விரிவரையாளரான திரு.இ.கிருபாராஜா (சம்பூர்) அவர்களுடன் கலாநிதி கோ.அமிர்தலிங்கம் அவர்களும் இணைந்து "இடம்பெயர்ந்த சம்பூர் மக்களின் குடியமர்வு - தடைகளும் சவால்களும்" என்னும் ஆய்வுக் கட்டுரையை கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தில் இடம் பெற்ற மாநாட்டில் சமர்ப்பித்திருந்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.
- R. Kiruparajah and K. Amirthalingam (2010) "The Resettlement of Displaced Sampur People: Barriers and Challenges" 9th Annual Research Session, Faculty of

16. கிறித்திக் கட்ட மீள்குடியேற்றம்

சம்பூர் மக்கள் 10 ஆண்டுகளாக ஏங்கிக் கொண்டிருந்த அந்த நாளும் வந்தது. 25.03.2016 அன்று காலை சம்பூர் மகா வித்தியாலயத்தின் வளாகத்தினுள் அமைக்கப்பட்டிருந்த பிரமாண்டமான மேடையில் வைத்து சம்பூர் மக்கள் தமது காணிகளை மீளவும் குடியேறும் அனுமதி பாதுகாப்பு அமைச்சகத்தினால் வழங்கப்பட்டிருந்தது.

சம்பூர் உயர் பாதுகாப்பு வலயமாக கடற்படையினர் வசம் இருந்த 177 ஏக்கர் காணிகளை கையளிக்கும் வைபவம் திருகோணமலை மாவட்ட அரசாங்க அதிபர் திரு.என் புல்பகுமார அவர்கள் தலைமையில் 25.03.2016 அன்று இடம்பெற்றது. இவ் வைபவத்தில் சிறைச்சாலைகள் மறுசீரமைப்பு, புனர்வாழ்வு, மீள்குடியேற்றம் மற்றும் இந்து மத அலுவல்கள் விவகார அமைச்சர் கௌரவ திரு.டி.எம்.சுவாமிநாதன், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கௌரவ திரு. இரா சம்பந்தன் அவர்கள், கிழக்கு மாகாண முதலமைச்சர் கௌரவ. ஜனாப். சென்னுலாப்தீன் நசீர் அகமட் அவர்கள், கிழக்கு மாகாண கல்வி மற்றும் புனர்வாழ்வு அமைச்சர் கௌரவ திரு. சி. தண்டாயுதபாணி அவர்கள், கிழக்கு மாகாண ஆளுநர் கௌரவ திரு. ஓஸ்ரின் பெர்ணாண்டோ அவர்கள், கிழக்கு மாகாண சபை உறுப்பினர் கௌரவ திரு. கு. நாகேஸ்வரன் அவர்கள், அகில இலங்கை இந்து மாமன்ற தலைவர் திரு கந்தையா நீலகண்டன் மற்றும் பல பாராளுமன்ற மாகாணசபை உறுப்பினர்களுடன் பிரதேசத்து மக்களும் கலந்து கொண்டனர்.

இந்நிகழ்வில் பாதுகாப்பு அமைச்சின் செயலாளர் திரு.கே. ஹெட்டியாராய்ச்சி அவர்கள் படையினர் வசமிருந்த 177 ஏக்கர் காணிகளுக்குரிய பத்திரங்களை அரசாங்க அதிபர் புல்பகுமாரவிடம் கையளித்தார். அத்தோடு பாடசாலைக்குரிய பத்திரங்கள் கிழக்கு மாகாண கல்வி மற்றும் புனர்வாழ்வு அமைச்சர் கௌரவ திரு. சி. தண்டாயுதபாணி அவர்களிடம் கையளிக்கப்பட்டது. (இதே நிகழ்வில் சம்பூர் சித்தி விநாயகர் ஆலயத்தை புனரமைப்பதற்கு 15 இலட்சம் ரூபாவை வழங்குவதாக அகில இலங்கை இந்துமா மன்றத்தின் தலைவர் திரு.கந்தையா நீலகண்டன் ஐயா அவர்கள் தெரிவித்திருந்தார்).

இங்கு உரையாற்றிய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கௌரவ திரு. இரா சம்பந்தன் அவர்கள் சம்பூர் விடுவிக்கப்படுமா? அங்கு மக்கள் மீண்டும் குடியேறுவார்களா? என மக்கள் மத்தியில் சந்தேகங்கள் நிலவின. ஆட்சி மாற்றம் காரணமாக பொருளாதார வலயத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்ட 818 ஏக்கர் நிலம் கடந்த ஆவணி மாதம் மக்களுக்காக விடப்பட்டது. 237 ஏக்கர் பிரதேசத்தில் ஏலவே இருபது இருபதாக 60 ஏக்கர் நிலம் விடப்பட்டு மீதி 177 ஏக்கர் நிலம் இன்று விடப்பட்டுள்ளது. இந்த மாற்றத்திற்கு காரணமான சனாதிபதி, பிரதமர், மீள்குடியேற்ற அமைச்சர், படைத்தளபதிகள், கிழக்கு மாகாண ஆளுநர் அனைவருக்கும் நன்றி தெரிவித்தார்.

மேலும் சம்பூர் அனல்மின் நிலையத்தினால் மக்கள் பாதிப்படைவார்கள், அனர்த்தங்கள் ஏற்படும் என கருதப்பட்டால் அதனை நிறுவுவது தொடர்பில் நான் மீள் பரிசீலனை செய்த தயாராக இருக்கின்றேன். மக்கள் ஏற்றுக் கொள்ளாத எந்தவொரு விடயத்தையும் நாம் செய்யப் போவதில்லை என்றும் அவர் தெரிவித்தார்.

அன்றைய தினமே மக்கள் தங்களுடைய வளவுகளுக்குச் சென்று அடையாளம் காணும் பணியில் ஈடுபடத் தொடங்கினர். வேலிகளற்று, வீடுகள் இல்லாது (ஒன்றிரண்டைத் தவிர) காணப்பட்ட பரந்த நிலங்களில் ஆங்காங்கே பச்சை நிறம் பூசப்பட்ட கிணறுகளும் ஒன்றிரண்டு வீடுகளும் கண்களில் தென்பட்டன. சம்பூர் மகா வித்தியாலயம் மட்டுமே முற்றாக அழிவடையாது காணப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. மீண்டும் முன்னர் (10 வருடங்களுக்கு முன்) இருந்த நிலைக்கு தாம் எவ்வாறு வருவோம் என ஒவ்வொரு மனிதர்களும் கேள்விகளைத் தமக்குள்ளே கேட்டுக் கொண்டனர்.

சுமார் 10 வருடங்களாக (2006.04.25 தொடக்கம்) பல்வேறு வகையான துன்பங்களுடன் என்றாவது ஒருநாள் சம்பூருக்கு நிச்சயமாக போவோம் என்ற உறுதியான உண்மையான நம்பிக்கையுடன் இடம்பெயர்ந்த நிலையில் வாழ்ந்து வந்த எம்மக்கள் 25.03.2016 உடன் ஒரு கனத்த போராட்டத்திற்கு விடை கொடுத்தனர்.

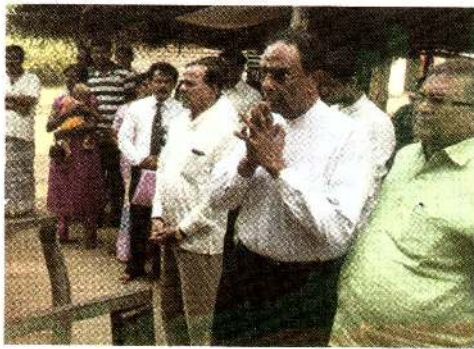
முற்றும்.

**செய்யூர் வறுகிடு அமைச்சர் மூலமாக செய்யூர் மாவட்டம்
 ௧. 69. ௧௦௦௦ மெட்ரிக் டீர் மீட்டர் மீட்டர் மீட்டர் மீட்டர் மீட்டர்
 மீட்டர் மீட்டர் மீட்டர் மீட்டர் மீட்டர் (2015-07-11)**

**செய்யூர் சி.பா மீட்டர் மீட்டர் மீட்டர்
 மீட்டர் மீட்டர் மீட்டர் மீட்டர் மீட்டர்
 மீட்டர் மீட்டர் மீட்டர் மீட்டர் மீட்டர் (2015-07-20)**

**செய்யூர் மீட்டர் மீட்டர் மீட்டர் மீட்டர்
 மீட்டர் மீட்டர் மீட்டர் மீட்டர் மீட்டர்
 மீட்டர் மீட்டர் மீட்டர் மீட்டர் மீட்டர் (2015-03-20)**

**செய்யூர் மீட்டர் மீட்டர் மீட்டர்
 மீட்டர் மீட்டர் மீட்டர் மீட்டர் மீட்டர்
 மீட்டர் மீட்டர் மீட்டர் மீட்டர் மீட்டர் (2015-03-21)**

செய்தின் புகழி
 நகராறம. ரமீயித் தீக்கிரமீக
 அயர்கி (2013.04.03)

சீ/ சம்பூர் ம.வி
 நூற்றாண்டு யோடீடி நிகழீடி

த/ சம்பூர் ம.வி. நூற்றாண்டு நினைவுதின போட்டி நிகழீடி
 1897-2016
 மரணயர்கினித் ஆக்கத்தினித் ஆளுமையி ழிம்பிடுத்தல்
பரிசனிப்பி தவைபவம்
 அ.ம. :- த/ சம்பூர் ம.வி. மணி. மய
 தரமம் :- 14/06/2016
 திமம் :- தவை 10:00 மணி
 தி. சம்பூர் ம.வி. தி. சம்பூர் ம.வி. தி. சம்பூர் ம.வி.
 தி. சம்பூர் ம.வி. தி. சம்பூர் ம.வி. தி. சம்பூர் ம.வி.

சீர்நவடீடி அகநீ யகாத்த

காணீ தகயர்கிப்பி நிகழீடி

ഭേദഗലകളുടെ സമീപയിൽ പട്ടണത്തിന്റെ
അടിസ്ഥാനം

സമീപയിൽ തദ്ദേശവാസികൾ തുറന്നുപറഞ്ഞുകൊണ്ട്
സമീപയിൽ (സമാധാനപ്രശ്നം)
ഒരു-ദേശം സമാധാനപ്പെടുത്തി (2015.01.02)

കാട്ടിൽ തന്നെ ഉപയോഗിക്കുന്ന സമീപയിൽ
ഒരു -7- ദേശം (19.05.2015)

ഭേദഗലകളുടെ സമീപയിൽ തദ്ദേശവാസികൾ തുറന്നുപറഞ്ഞുകൊണ്ട്
സമീപയിൽ സമാധാനപ്പെടുത്തി (01.06.2010)

ନିରକ୍ଷର ଆନ୍ଦୋଳନ ନିମନ୍ତେ
 ଶକ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ପୋସ୍ତାଘର - ଫର୍ମାସ୍ତ୍ର
 (17.04.2016)

ଛାତ୍ରାଳୟାଳୟ ଶକ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ପଞ୍ଜିକଣ୍ଠାଳୟ
 ଆଲପକ୍ଷିକର୍ମପଠ୍ୟ ଶକ୍ତିକାନ୍ତର ଘର

ଶକ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ଶକ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ଘର ପଠ୍ୟ ଶକ୍ତିକାନ୍ତର

ଫର୍ମାସ୍ତ୍ର ନିରକ୍ଷର ଆନ୍ଦୋଳନ
 ଘର ନିରକ୍ଷର ଶକ୍ତିକାନ୍ତର
 ଶକ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ପୋସ୍ତାଘର IEPAL
 ଆଲପକ୍ଷିକର୍ମପଠ୍ୟ (ଫର୍ମାସ୍ତ୍ର)

சம்பூர் மகாவித்தியாலய முன்னவர் மாணவர் வெளியக சங்கம்
திருகோணமலை

Sampoor Mahavidyalaya Former Student External Society
Trincomalee

பேரவரவ கட்டுவப் பிரேமசுந்திரன் (பா.உ.)

20.02.2015

ஊடகப் பேச்சாளர்,

தமிழ்த் தேசிய கூட்டமைப்பு.

சம்பூர் மகாவித்தியாலயத்தை மீளவும் அதே இடத்தில் செயற்படுத்தல்.

சம்பூரில் இயங்கி வந்த பாடசாலைகளை மீளவும் அதே இடத்தில் இயங்கவைக்கும் நோக்குடன் தங்களும் தங்களது சார்ந்தகட்சியும் முன்னெடுத்துக்கொண்டு முயற்சிகளுக்கு எடுத்து மேலான நடவடிக்கைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

2006.04.25 அன்றைய சம்பூர்மக்களின் இடப்பெயர்வுடன் தி.சம்பூர்மகாவித்தியாலயமானது செயல் இழந்தது யாவரும் அறிந்ததே. இருந்தும் தற்போது தி.சம்பூர்மகாவித்தியாலயம் மற்றும் தி.சம்பூர் ஸ்ரீ முருகன் வித்தியாலயம் என்பன சேனையூர் மதநிய கண்ணாயிரின் விடுதிக்கூட்டத்தில் பலவகையான வளங்களுடன் செயற்பாட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது.

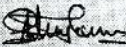
1897 இல் இந்துபாடசாலையாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட இப்பாடசாலையானது 1922 இல் அரசு அங்கீகரிக்கப்பட்ட பெற்றுக்கொண்டது. அதன்பின் 1964 ஆம் ஆண்டு மகாவித்தியாலயமாகவும் தற்போது தற்போது உயர்த்தும் வகையான வகுப்புகளைக் கொண்ட இப்பாடசாலை சம்பூர் மாணவர்கள் மற்றும் கல்வித்தேவ, நவநெடனடும், சூலகக்குடா, இலக்கந்தை, கடற்கரைச்சேனை ஆகிய சுவல் கீராம மாணவர்களின் உயர்கல்வித் தேவைகளை நிறைவேற்றி செயல்தரில் இப்பாடசாலையே பிரதான பங்குமிக்ந்ததுடன் பல கல்விமான்களை உருவாக்கிய பெருமையையும் கொண்டிருக்கின்றது.

2006 ஆண்டு நிகழ்ந்த இடப்பெயர்வினை போது இப்பாடசாலையில் கல்விக்கற்றுக் கொண்டிருந்த 832 மாணவ மாணவிகளும், தற்போது கட்டமைப்புகள், கிளினிக், மணற்சேனை, பட்டினத்தில், ஆகிய அகதி முகாம்களில் வாழ்வைக் கழித்தவரது தமது கல்வியினை அங்கீகரிப்பகுதி பாடசாலைகளில் பல சிறம்களுக்கு மத்தியில் மேற்கொண்டு வருகின்றனர்.

இலங்கையின் ஏனைய பகுதி மாணவர்களின் கல்வி அளப்பரிய வளர்ச்சியைப்பயில் செல்ல எடுத்து பிரதேச மாணவர்களின் கல்வியோ கீழ் நோக்கியதானதாக இருப்பது மிகப்பெரும் உரிமை மீறலாக உள்ளது என்பது தங்கள் அறிபாததொன்றல்ல.

எனவே இப்பகுதி மக்களை சம்பூர்பிரதேசத்தில் குடியமர்த்துவதுவதன் மூலம் இம்மாணவர்களின் எதிர்காலம் ஒளிபெறும். நோக்குடன் இப்பாடசாலைகளினை இயங்க செய்ய தங்களாலானதும் தங்கள் கட்சியினாலானதுமான காத்திரமான செயற்பாடுகளை மேற்கொள்ளுமாறு மிகவும் தாழ்வுபட்ட கேட்டுக் கொள்கின்றோம்.

நன்றி

Dr. அ. ச. சீனிவாசன்

தலைவர்

க. ச. சீனிவாசன்

சேரலாளர்

President: 0772247613
Secretary: 0777043593
Treasurer: 0774350970

135A, Inner Harbour Road, Trincomalee.
உட்குறையக விதி, திருகோணமலை.

E-mail:
Facebook:
Website:

**சம்பூர் ம. சமைய மீறியும் அதே இடத்தில் ஆரம்பிக்கக் காத்திரமான
செயற்பாடுகளை மேற்கொள்ளக் கோர் வறுங்கப்பட்ட கடிதம்**

சம்பூர் மகாவித்தியாலய முன்னாள் மாணவர்களுக்கான வெளியூர் சங்கம்
 திருகோணமலை
Sampoor Mahavidyalaya Former Student External Society
Trincomalee

SMFS/03/01/02

The Excellency President

20-03-2015

President secretariat

Colombo.

Dear Sir,

Regarding relocating Sampoor Maha Vidyalaya, Trincomalee

During the displacement of sampoor people on 25-04-2006, the activities of T/ Sampoor M.V and T/ Sampoor Sri Murugan Vidyalaya were ceased. Now these two schools are barely functioning with scarce resources at the T/ Chenaiyoor central college premises.

Sampoor M.V was established in 1897, and was taken under the government since 1922. Then this school was upgraded to Mahavidyalaya status in 1964. As the only school in this region with the Advance level facilities, it has played a major role in producing most successfully educated people not only from sampoor village but also from the surrounding villages such as Kooriltheevu, Navaratnapuram, Soodalkuda, Elakkanthai and Kadatkaratchennai.

During the displacement (2006), there were 832 students studied at T/ Sampoor M.V. Now these students are living at refugees welfare center such as kiliveddy, Paddithidal, Manalchenai and Kaddaipurichchan refugee camps with so many difficulties and also continuing their study at nearest schools.

In the recent year, Sri Lanka has made a huge leap in the educational sector except the above mentioned students.

So, we humbly request you to reopen the schools at their former resourceful places, and resettle the Sampoor people at their native places.

Thank you

Dr. A. Sathesekumar

President

Mr. K. Thushyanthan

Secretary

Copy:

- Hon. Akila Virajith Prasad, Minister of Education, Ministry of Education.
- Hon. D.M. Swaminathan, Minister of Resettlement, Reconstruction and Hindu Religious Affairs, Ministry of Resettlement, Reconstruction and Hindu Religious Affairs.

President: 0772247613

Secretary: 0777043593

Treasurer: 0774350970

135A, Inner Harbour Road, Trincomalee.

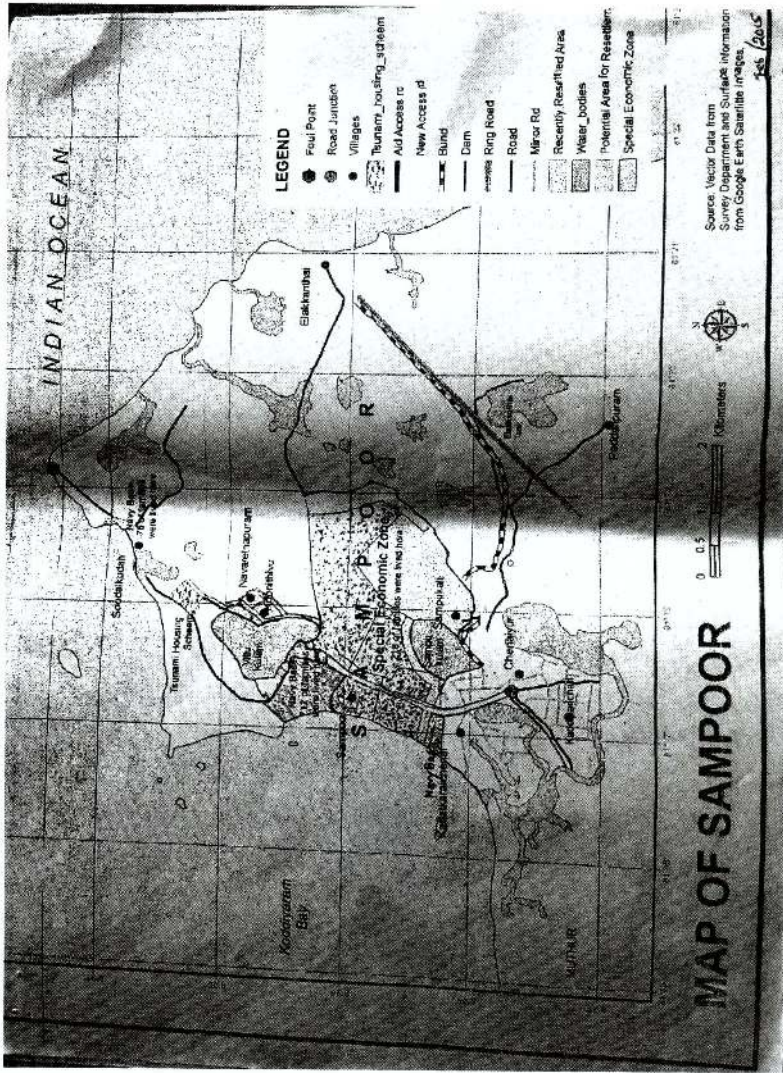
உள் நுழைதளம் வீதி, திருகோணமலை.

E-mail:

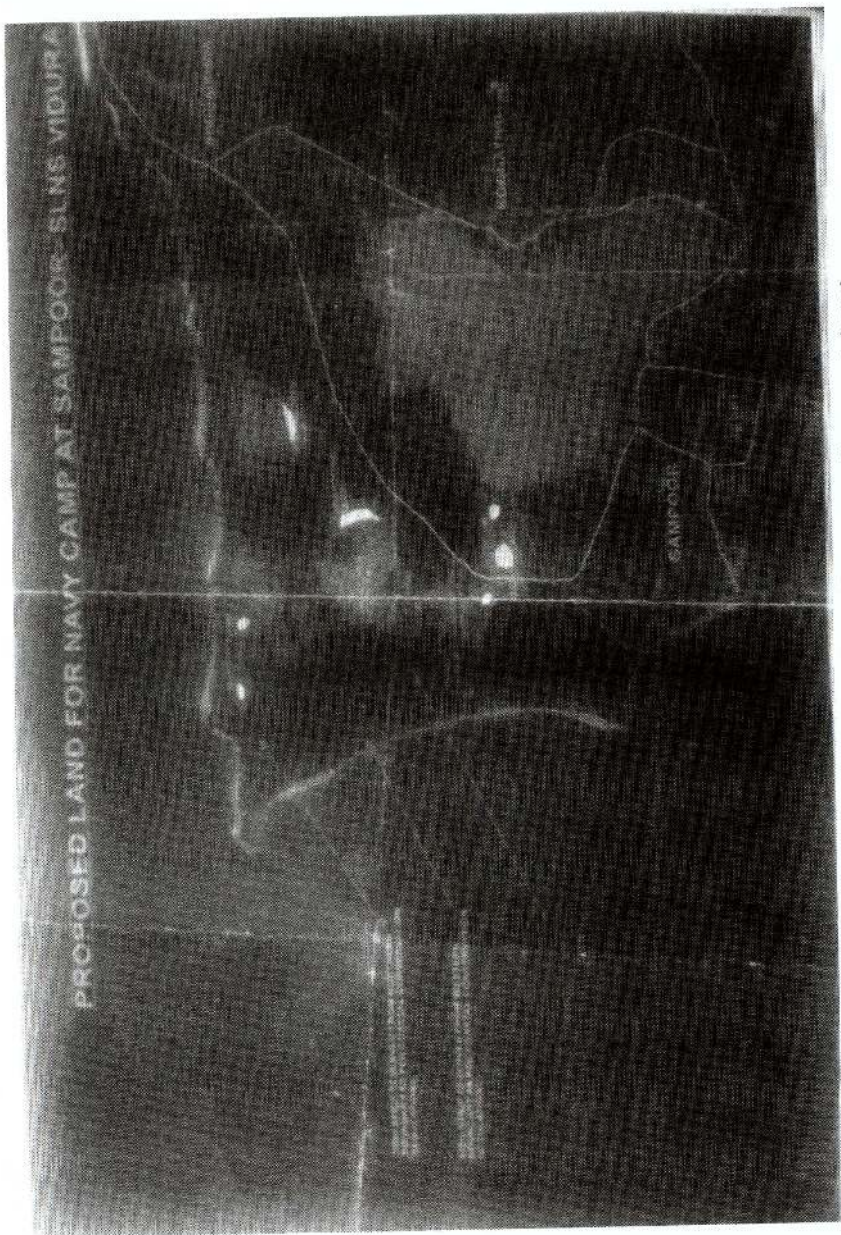
Facebook:

Website:

சம்பூர் ம.வித்யா பீடமும் அநேக இடங்களில் ஆரம்பிக்கக்கொள்ள
 சார்புடன் ஈடுபடும்படி சீர்திருத்த அமைச்சர் அலுவலர் கடிதம்

ചിത്രം രൂപകല്പനകൾക്കും അടയാളങ്ങൾക്കും പറ്റി കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾക്ക്

சமீபத்தில் சிமையடிமீது கட்டுப்பாட்டு அமைச்சகத்தின் புகைப்படம் (2015)

கிழக்கு மாகாணத்தில் காணிகளை மீள ஒப்படைத்தல் திருகோணமலை மாவட்டம்

பிரதேச செயலகப் பிரிவு : மூதூர்

கிராம சேவகர் பிரிவு : சம்பூர் கிழக்கு 22C/சம்பூர் மேற்கு 220A/ கடற்கரைச்சேனை 222C

இலங்கை சனநாயக சோசலிசக் குடியரசின் அதிமேதகு ஜனாதிபதி மைத்திரிபால சிறிசேன அவர்களினதும், கௌரவ பிரதம மந்திரி ரணில் விக்கிரமசிங்க அவர்களினதும், பணிப்புரையின் பெயரில் திருகோணமலை மாவட்டம் மூதூர் பிரதேச செயலாளர் பிரிவினாள், சம்பூர் கிழக்கு 22C/ சம்பூர் மேற்கு 220A/ கடற்கரைச்சேனை 222C கிராம சேவகர் பிரிவில் அமைந்துள்ள தங்களுக்கு உரிமையானது எனக் குறிப்பிடப்படும் காணியானது, 2015ம் ஆண்டு மாதம் ஆம் திகதியன்று மீள் குடியேற்றத்திற்காக அனுமதியளிக்கப்படுகின்றது என்பதனை மகிழ்ச்சியுடன் அறியத் தருகின்றோம்.

[Signature]

சிற்றிமேவன் தர்மசேன

மாகாண காணி ஆணையாளர்

கிழக்கு மாகாணம்

2015ஆம் ஆண்டு ஆவணி மாதம் 21 ஆம் திகதி

திருகோணமலை.

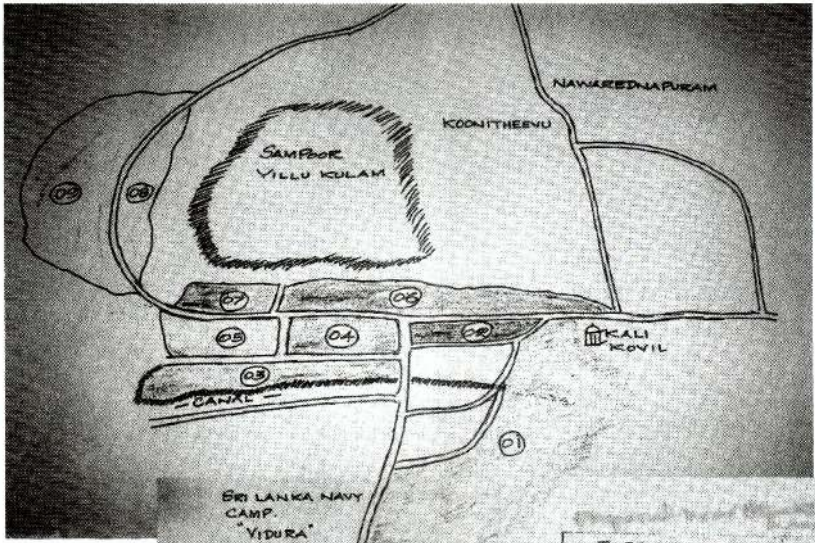
[Signature]

என்.ஏ.ஏ.புலப்பகுமார

மாவட்டச் செயலாளர்/அரசாங்க அதிகாரி

திருகோணமலை.

சனாதிபதியாக அலங்கரிக்கப்பட்ட சீர்திருத்தியற்ற சான்றிதழ் (2015.03.21)

SRI LANKA NAVY CAMP "VIDURA"

COAL POWER PROJECT AREA AND B.O.I. PHASE I

SRI LANKA NAVY CAMP "PARAKUMBA"

SRI LANKA NAVY P.O. OFFICE AREA

TO BE RE-SETTLE			
VILLAGE	WAGED NO.	FAMILIES	EXTEN
07	07	70	28 A
02	06	52	12 "
03	05	95	32 "
04	04	64	28 "
05	02	64	25 "
02	03	93	21 "
07	01	50	20 "
08	KANDIYADI PATHAI	50	12 "
09	EMAVEDDUVAN	160	80 "
10	KADAKKARACHENKI	30	11 "
TOTAL -		730	269 "

මහජන විමර්ශන කමිටියේ විමර්ශන වාර්තාවකට අනුව, මෙහි සඳහන් කර ඇති ප්‍රදේශයේ සිටින ජනතාවට

நாலாசிரியரால் வெளியிடப்பட்ட நூல்கள் :-

01. சம்பூர் பிரதேசத்தின் தொன்மை (2013)
02. அருள்மிகு பத்திரகாளியம்மன் ஆலய
வரலாறும் மகிமைகளும் (2014)
03. கொட்டியாபுரத்து சிங்கம் (2015)
04. நிலக்கரி மின் ஆலையில் சம்பூர் (2016)
05. கொட்டியாரபுரப்பற்று முதுசங்கள் (2016)

இலக்கிய தளத்தில் தனக்கென ஒரு பாதையை வகுத்து செயற்படும் வைத்திய கலாநிதி அ.ஸதீஸ்குமார், மூதூர் கிழக்கின் சம்பூர் மைந்தன் என்பதுடன் நூலின் பல ஆவணங்களின் சான்றுமாவார். இவரின் இலக்கிய ஆளுமையை கிழக்கு மாகாண இலக்கிய விழா - 2014ல் "சிறந்த நூலுக்கான விருதும்", 2016ல் "இளங்கலைஞருக்கான விருதும்" கட்டியம் கூறுபவையாகும்.

நல்ல சிந்தனை, மனித மனதை வலுப்படுத்தும் உணர்வுகள், வாசகர்களோடு சங்கமிக்கும் போது யதார்த்த வாழ்வின் உண்மையை அறியக் காரணமாகின்றது.

நாட்டின் இன முரண்பாடு மற்றும் யுத்தத்தின் உச்சம் இழப்புகளாகவும், உள்ளக, வெளியக இடப்பெயர்வுகளாகவும் அதிகமான மக்களை வேரோடு பிடுங்கி எறிந்திருக்கின்றது. இது இன்று நியதியாகவும், நிரந்தரமாகவும் மாறிவிட்டுள்ளது. தமிழின் வரப்பிரசாதம் தமிழர் வாழும் பரப்பெல்லை விரிவுபட்டு அவர்தம் திறமைகளை வெளிக்கொணரும் களம் அமையப் பெற்றிருக்கின்றது.

இத்தகைய இழப்புகளுடன் 2006ல் சிதறிப்போன தானும் தன்னை சார்ந்தோரும் மீண்டும் தம் தாய் மண்ணை 2016ல் முத்தயிடும் வரை அனுபவித்த இன்னல்களையும் துன்பங்களையும் மனதில் புதைத்து வைக்க முடியாத ஆசிரியரின் பேனா தனது வெது படைப்பாக "சம்பூர் இடப்பெயர்வு மீள் குடியேற்றமும்" எனும் தலைப்பில் மை கொண்டு அழுதிருக்கின்றது. இம்மகத்தான பணி தடையின்றித் தொடர வாழ்த்துகின்றேன்.

திரு. இ. சோதிலிங்கம் (MA- Economics)
சுற்றாடல் உத்தியோகத்தர்.

